

TOREK, 7. JUNIJ 2011

PRESEDSTVO: GIANNI PITTELLA

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Peticije: glej zapisnik

4. Posredovanje besedil sporazumov s strani Sveta: glej zapisnik

5. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razglasitev vloženih predlogov resolucij): glej zapisnik

6. Epidemija bakterije EHEC v državah članicah EU (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o epidemiji bakterije EHEC v državah članicah EU.

John Dalli, *član Komisije.* – Gospod predsednik, vsem bi se zahvalil za priložnost, da vas obvestim o dogodkih v zvezi z epidemijo bakterije E. coli.

Zelo sem zaskrbljen zaradi težkega bremena smrti in bolezni, ki ga je ta epidemija, ki se prenaša z živili, naložila evropskemu prebivalstvu, in bi to priložnost izkoristil za to, da ponovno izrečem sožalje vsem tistim, ki zaradi tega trpijo.

V zvezi s tem moram omeniti, da se razmere še vedno razvijajo. Doslej je bilo odkritih 1672 primerov E. coli, ki proizvaja toksin Šiga, do resnih zapletov pa je prišlo pri najmanj 661 oseb. Glede na zadnje informacije je ta epidemija povzročila 21 smrti v Nemčiji in 1 na Švedskem. V 11 drugih državah članicah se poroča o posameznih primerih. Tudi Švica poroča o 15 primerih, Združene države pa o 4. Žarišče bolezni je še vedno območje okoli Hamburga na severu Nemčije. Večina primerov, o katerih se poroča zunaj Nemčije, zadeva bodisi nemške državljane, ki potujejo, bodisi osebe, ki so obiskale ta del Nemčije. Kaj torej dela Evropska komisija, da bi se spopadla z epidemijo?

Prvič, nemudoma smo aktivirali vse naše mreže, pristojne za obvladovanje kriz. Mreže so v vsakodnevem stiku in omogočajo pravočasno izmenjavo informacij, ki je podlaga za hitro ukrepanje. Komisija se skoraj vsak dan sestaja z vašimi organi javnega zdravstva, da bi razpravljala o razvoju epidemije, zdravstvenih ukrepih, sprejetih za preprečevanje okužbe, in zdravljenju obolelih oseb. Sistem za zgodnje opozarjanje in odzivanje ter sistem hitrega obveščanja za živila in krmo sta zagotovila trdno podlago za izmenjavo informacij.

Drugič, Evropski center za preprečevanje in nadzor bolezni (ECDC) smo prosili, naj opravi znanstveno oceno tveganja, ki se v skladu z razvojem razmer nenehno posodablja. Zdaj imamo opredelitev primera EU, ki bo državam članicam omogočila sprejeti enak pristop k raziskavi epidemije. Evropski center za preprečevanje in nadzor bolezni zbira in primerja vprašalnike za bolnike za raziskave epidemij. Prav tako je skupaj z Evropsko agencijo za

varnost hrane pripravil nasvete za preprečevalne ukrepe, namenjene javnosti. Ti nasveti so zdaj na spletišču Komisije na razpolago v vseh uradnih jezikih.

Evropski center za preprečevanje in nadzor bolezni smo prosili, naj nemudoma vzpostavi platformo za izmenjavo najboljših praks zdravljenja in vključi države članice in tudi strokovna združenja. Naš referenčni laboratorij za varnost hrane v Rimu je v rekordnem času razvil metodo, ki je skrajšala čas, potreben za ugotovitev bakterije E. coli v živilih, s šestih dni na 48 ur.

Naj nazadnje poudarim, da je razumevanje javnosti zelo pomembno. V zvezi s tem Komisija pripravlja dnevne posodobitve, ki jih posreduje mreži poročevalcev Odbora za zdravstveno varnost in organom za varnost hrane. Poleg tega Komisija na svojem spletišču, namenjenem tej epidemiji, objavlja najnovejše podatke.

Poslance Evropskega parlamenta bi odločno pozval, naj podprejo to poročanje javnosti, ki temelji na znanosti, da bi zmanjšali nepotreben strah in okrepili naša skupna prizadevanja. Zagotovim vam lahko, da Komisija skupaj s temi agencijami okrepljeno sodeluje z nacionalnimi ministrstvi za zdravstvo in varnost hrane, da bi jim pomagala zajezi epidemijo.

Zato si moramo odločno prizadevati za raziskavo vira okužbe; delo poteka v tem trenutku. Med včerajšnjim Svetom za zdravje sem Nemčijo pozval, naj okrepi spremljanje, nadzor epidemij in ukrepe, da bi odkrila vir epidemije in ustavila širjenje okužbe. Pozval sem tudi k hitremu obravnavanju vzrokov okužbe. Nemške oblasti so sprejele predlog Komisije, da se v Nemčijo odpošlje strokovnjake za epidemiologijo bolezni, ki se prenašajo z živili, iz Komisiji, Evropskega centra za preprečevanje in nadzor bolezni ter Evropske agencije za varnost hrane.

V nedeljo, 5. junija, so strokovnjaki začeli svojo misijo, da bi pomagali nemškim oblastem v zvezi z epidemiologijo, potrdili rezultate in prispevali k tekoči raziskavi za ugotovitev vira. Kot vsi vemo, prvotnega suma nemških oblasti, da so vzrok kumare iz Španije, ni potrdil noben izmed razpoložljivih testov.

V nedeljo, 5. junija, so nemške oblasti obvestile Komisijo, da na podlagi epidemiološke raziskave menijo, da so verjeten izvor epidemije E. coli, ki je prizadela predvsem severni del Nemčije, sojini kalčki. Informacija je bila prek sistema hitrega obveščanja za živila in krmo nemudoma prenesena vsem državam članicam.

Komisija pozorno spremlja vse nove dogodke in se bo o ustreznem ukrepanju odločila, ko bodo laboratorijski testi pokazali kakršne koli epidemiološke ugotovitve. Doslej nimamo nobenih rezultatov.

Tu bi poudaril, da je ključnega pomena, da nacionalni organi ne hitijo z dajanjem informacij o viru okužbe, ki ni bil potrjen z bakteriološko analizo, saj to širi neutemeljen strah med prebivalstvom celotne Evrope in povzroča probleme našim proizvajalcem hrane, ki proizvode prodajajo v EU in zunaj nje.

Medtem ko potekajo tako intenzivne raziskave, moramo biti previdni in se ne smemo prenašati s sklepi. V zvezi s tem bi omenil najnovejšo informacijo, ki prihaja iz Nemčije in zadeva sum, da so vir okužbe morda sojini kalčki; navaja, da laboratorijski testi niso zaključeni in da se je zato treba izogniti prenašljenim sklepom.

To kaže, da je za države članice pomembno, da uvedejo dobro podprto in znanstveno utemeljeno obveščanje v sistem hitrega obveščanja za živila in krmo ter da sprožijo ta

sistem, ko so države članice prepričane glede znanstvenih dokazov, ki podpirajo takojšnje opozorilo.

Za ohranitev notranjega trga je treba ukrepati hitro in odločno. Če nam to uspe, se lahko učimo iz izkušenj s to krizo in nenehno izboljšujemo naše sisteme. Nenehno ponavljam: naš sistem deluje. Učiti se moramo sproti. Menim, da je to naša dolžnost: biti prožni in hitri pri prilagajanju naših procesov in postopkov za odzivanje na tovrstne dogodke.

Usklajevanje ter jasno informiranje in sporočanje ostajajo jedro naše sposobnosti, da smo učinkoviti v takšnih situacijah. Učiti se moramo na tem področju.

Preden zaključim bi na kratko načel še dve točki. Prva zadeva omembe prepovedi nekaterih proizvodov. Ponovno bi poudaril, da je epidemija geografsko omejena na območje okoli mesta Hamburg, zato od danes dalje ni razloga, da bi takšne ukrepe sprejemali na evropski ravni. Spričo tega in spričo ukrepov, sprejetih za odkritje vira, menimo, da je prepoved katerih koli proizvodov nesorazmerna.

Nazadnje sem zelo zaskrbljen tudi zaradi finančnega učinka, ki ga ima ta kriza na kmete, zlasti pridelovalce zelenjave. Zato tesno sodelujem s kolegom komisarjem Ciološom, da bi obravnavali stisko te skupine naših državljanov, ki jo je prav tako prizadela ta epidemija. Ministri za kmetijstvo se bodo danes udeležili izrednega zasedanja Sveta, na katerem bodo obravnavali E. coli. Po končani razpravi z vami se bom odpravil nazaj v Bruselj, da bi med tem izrednim zasedanjem Sveta ministrov za kmetijstvo stal ob strani kolegu komisarju Ciološu.

Poleg tega smo v rednem stiku s tretjimi državami, predvsem z Rusijo, da bi jih prosili, naj odpravijo svojo prepoved, za katero menimo, da je nesorazmerna. Komisija sodeluje z državami članicami, s katerimi si prizadeva za skupni cilj: čim prej končati to epidemijo. Vsem vpletenim zatrjujem, da v razmerah, kakršne so te, ne gre za lokalni, temveč evropski problem.

(Aplavz)

Peter Liese, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, zahvalil bi se komisarju Dalliju, ker se je najprej osredotočil na bolnike. Sam bi rad storil enako. Na stotine ljudi je hudo bolnih. Zdravstveno osebje na severu Nemčije je resnično na robu svojih zmogljivosti. Dvaindvajset ljudi je že umrlo. Včeraj je predstavnik druge države članice, Luksemburga, v Svetu povedal, da je finančne izgube mogoče nadomestiti, človeških življenj pa nikakor. Zato bi najprej prosil za razumevanje v zvezi z izdajo opozorila, četudi nismo povsem prepričani, kje je vir, ampak samo sumimo – da tudi objavimo to informacijo.

Seveda moramo najti vir. Vidim, da si številni ljudje, ki so zaposleni v zadevnih organih, ob podpori Evropske agencije za varnost hrane – iskreno se zahvaljujem evropskim institucijam in komisarju Dalliju za to, da tudi Evropska unija pomaga pri raziskavi te zadeve – resnično močno prizadevajo za to. Kljub temu kot nemški poslanec v tem parlamentu ne morem stati tu in reči, da vse poteka dobro. Bilo je nekaj problemov v zvezi z obvladovanjem krize.

Hamburška senatorka za zdravje je včeraj na primer obvestila javnost, kar je bilo pravilno, čeprav v zvezi s španskimi kumarami nismo bili povsem prepričani. Patogen EHEC je bil na španskih kumarah in tam ne bi smel biti. Tudi španski poslanci morajo to razumeti. Vendar pa je najprej obvestila javnost in precej kasneje, nekaj ur ali pol dneva kasneje, je

obvestila Evropsko komisijo in španske oblasti. To je bilo nesprejemljivo. Tozadevno moramo tudi znotraj Nemčije preučiti, kako bi to bolje izpeljali. Vendar pa se moramo skupaj osredotočiti na dejstvo, da sovražnik ni v Španiji ali v Nemčiji, ampak da je pravi problem patogen, ki ga moramo spraviti pod nadzor in se z njim spopasti.

Moja zadnja pripomba je, da smo med zadnjim plenarnim zasedanjem sprejeli resolucijo o odpornosti na antibiotike. Čeprav se tega patogena ne sme zdraviti z antibiotiki, je nastal problem, da je odporen na številne običajne antibiotike. To je dolgotrajna tema, s katero se moramo zdaj spopasti hitreje, kajti naslednjč bi lahko šlo za patogen, ki ga je treba zdraviti z antibiotiki, vendar to ne bo mogoče, ker bo nanje odporen. Za to si moramo prizadevati.

Linda McAvan, v imenu skupine S&D . – Gospod predsednik, komisar, prav imate, da gre za vprašanje javnega zdravja, zelo resno vprašanje, in da se moramo zdaj osredotočiti na oskrbo bolnih in opredelitev vira, nato pa se moramo posvetiti dolgoročnemu vidiku in ugotoviti, kako lahko preprečimo, da bi do tega ponovno prišlo.

Pred nekaj tedni sem se sestala s predstavnico ameriškega Urada za živila in zdravila. Povedala mi je o problemih z E. coli v sadju in zelenjavi v Združenih državah in pogovarjali sva se o tem, kako to v Evropi ni običajno. Zdaj je prišlo do te epidemije, zato si moramo zastaviti nekaj vprašanj. Gre za kmetijske prakse, kot je pravkar omenil Peter Liese? Gre za intenzivno kmetijstvo, pridelavo sadja in zelenjave v toplih gredah? Gre za prekomerno uporabo antibiotikov pri živini? Gre za uporabo gnoja? Bi nam natančnejše označevanje živil pomagalo hitreje odkriti vir okužbe? Opazila sem, da Svet danes ni prisoten, vendar pa Svet nasprotuje ustreznemu označevanju države porekla na naših živilih. Upam, da bo v prihodnje prisluhnil tej razpravi.

Komisar, zato moramo opraviti temeljito dolgoročno raziskavo in se učiti iz izkušenj ter jih vključiti v naše politike. Prepogosto od Komisije in številnih v Parlamentu poslušamo o prekomernem urejanju, vendar pa se tako kot v primeru bank začenjam spraševati, ali potrebe trga in preskrbovalnih verig postavljamo pred potrebe zaščite javnosti in potrošnikov. „Običajno poslovanje“ ne bo zadostovalo. Ni normalno, da si ljudje v Evropi v restavraciji privoščijo solato in zaradi tega umrejo, in potrebujemo spremembo politike, da bi se spopadli s tem.

Corinne Lepage, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, hvala, da ste najprej spregovorili o žrtvah in obolelih. Vsekakor moramo najprej pomisliti nanje in tudi na kmete, ki so v zelo težkem položaju, ki ga lahko popolnoma razumemo.

Izpostaviti bi želela tri točke. Prvič, zavzemamo se za previdnostno načelo. Uporabljeno je bilo v tem primeru, zato se ne moremo pritoževati, s posledicami pa se bomo očitno morali spopasti. Kot je pravkar poudaril gospod Liese, imajo ljudje vsekakor prednost pred gospodarskimi zadevami, s katerimi se lahko ukvarjamo kadar koli. Smrt je žal trajna.

Drugič, popolnoma se strinjam s tem, kar je gospa McAvan pravkar povedala o pomembnosti sledenja. Danes razpravljamo o označevanju. Resnično nujno je imeti celovito označevanje in sledenje izdelkom, da bi poznali njihovo poreklo.

Tretjič, v zvezi z resnično ključnim vprašanjem v jedru problema moramo priznati, da ne vemo vsega, da so v našem znanstvenem znanju vrzeli in da včasih dejansko tavamo v popolni temi. Ne moremo vedeti vsega. Ne moremo kritizirati tistih, ki so sprejeli odločitve, in obenem biti prepričani, da moramo počakati. V tem primeru mora prevladati previdnostno načelo.

James Nicholson, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, najprej bi tudi sam izrazil sočutje s prizadetimi. Glede tistih, ki so izgubili življenje: življenja ni mogoče vrniti. Osnovne razmere bomo verjetno morali reševati dolgoročno, kažejo pa, kako napačno je že zelo zgodaj prenačljeno sklepati. Razumem lahko jezo – če gre za jezo, in prepričan sem, da gre – španske strani in tistih, ki so ostali brez posla. To lahko verjetno nekako nadomestimo, vendar pa ni mogoče vrniti življenja.

Iz tega moramo potegniti zaključke in zagotoviti, da bomo v prihodnosti imeli trdno podlago za odzivanje, kot je dejal komisar. Čim hitreje moramo najti rešitev za sedanje razmere in dolgoročno izboljšati mehanizem za odzivanje na tovrstne razmere.

Domnevam, da je pozneje zelo enostavno govoriti o tem, kaj bi bili lahko storili ali morali storiti ali česa nismo storili, vendar pa bi lahko zdaj na podlagi tega spoznanja vzpostavili mehanizme, da zagotovimo, da do tega ne bo prišlo nikoli več. Komisar ima prav. Iz vsega tega se moramo kaj naučiti. Vedno se je treba česa naučiti iz napak. Če smo storili napake, jih popravimo in zagotovimo, da do tega ne bo več prišlo.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, pravilno ste povedali, da je zaradi patogena EHEC prišlo do preveč smrtnih primerov in je zbolelo preveč ljudi, in menim, da razmere, v katerih smo se znašli, kažejo tudi, da niti Nemčija niti Evropska unija nista pripravljena na takšno širjenje EHEC, kot smo mu trenutno priča.

Enostavna primerjava z nekaterimi drugimi državami jasno kaže, da bi lahko bili boljši. Ponovno bi omenila primer Združenih držav. Tam so bila od osemdesetih let 20. stoletja vložena ogromna prizadevanja v raziskave, obstaja obveznost poročanja in vzpostavljen je bil centraliziran organ za nadzor bolezni v Atlanti, ki ima obsežne pristojnosti za neposredno posredovanje, ko pride to takšne epidemije. Po drugi strani imamo v Nemčiji dve pristojni zvezni ministrstvi, ki se očitno nista mogli dogovoriti, katero naj prevzame odgovornost. Prav tako imamo deželna ministrstva, ki hočejo in morajo prevzeti odgovornost, vendar pa so vsekakor preobremenjena. Imamo komunikacijske probleme med laboratoriji in politiki. Zato je povsem nejasno, kdaj naj posreduje znanost, kdaj naj se napove ukrepe za nadzor bolezni in kdaj naj se politično ukrepa.

Razumem lahko, zakaj je ministrica, ko je prejela informacijo o tem, da so krive kumare, izdala ustrezno opozorilo, toda kje je podrobno usklajevanje? Kje je prava pristojnost za sprejemanje odločitev? Zdi se mi – in to pravim zelo previdno –, da je bilo ukrepanje prenačljeno v primeru sojinih kalčkov in tudi kumar. Znanstvene ugotovitve in politično ukrepanje so tu neskladni.

Če se vrnem k temu, kar moramo storiti: uvesti moramo obveznost poročanja po vsej Evropi, opredeliti osrednje laboratorije in vzpostaviti centralni organ v Evropski uniji s pristojnostjo za odločanje v primeru epidemije takšne bolezni. Menim, da bi bilo to primerno storiti.

Zelo sem hvaležna gospodu Lieseju, da je omenil problem antibiotikov. Tudi tu smo soočeni s težavami, ki se jih dejansko že zavedamo. Toda ker se izogibamo razpravam z zdravstvenim sektorjem, farmacevtsko industrijo in sektorjem intenzivne živinoreje – na teh področjih je treba obravnavati številne zadeve –, pri obravnavanju odpornosti na antibiotike tudi nismo tako dosledni, kot bi morali biti. EHEC in odpornost na antibiotike sta pomembna problema.

Sabine Wils, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, epidemija EHEC razkriva vse napake v sistemu industrijske proizvodnje hrane na liberaliziranem notranjem

trgu EU. Ko imajo dobički prednost pred zaščito zdravja, trpita kakovost in varnost hrane. Doslej je bilo zaradi patogena EHEC v Nemčiji vsaj 22 smrtnih primerov in več kot 1500 primerov okužbe. Pri več kot 600 bolnikih je bil ugotovljen nevarni hemolitično-uremični sindrom, ki lahko povzroči tudi nevrološke motnje.

Po več kot dveh tednih je izvor te življenjsko nevarne epidemije še vedno neznan. Če bi imeli regionalno proizvodnjo hrane, bi bilo lažje odkriti vir okužbe, posledice epidemije pa bi bile omejene. Zaradi dolgih transportnih poti in anonimne proizvodnje je zelo težko izslediti poreklo živil. Vendar pa je sledljivost porekla živil bistvena, ko gre za varnost hrane. Potrošniki imajo pravico vedeti, kje je bila proizvedena njihova hrana in od kod prihaja.

Nemška zvezna vlada je v zvezi z epidemijo EHEC popolnoma odpovedala. V zmešnjavi med regionalnimi in zveznimi pristojnostmi je bil obvladovanje krize potisnjeno ob stran. Nadzorni organi niso bili pripravljeni na takšne razmere.

Treba je temeljito pretehtati kmetijsko politiko. Naša živila morajo biti varna. Vendar pa je treba tudi kmetijske proizvajalce zaščititi pred nepredvidljivimi finančnimi tveganji. Nenehen cilj politike za spodbujanje kmetijstva in podeželja mora biti jasna decentralizacija proizvodnje živil in tržnih struktur.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Gospod predsednik, na kratko bi podal tri pripombe glede sedanjih razmer v zvezi s kumarami.

Sem vnuk Nemca in sem zelo naklonjen tej državi, vendar pa so se nemške oblasti v tem konkretnem primeru resnično odzvale prenačljeno in nepremišljeno.

V zvezi z institucijami EU analiza njihovega ukrepanja razkriva, da sta se Evropska agencija za varnost hrane in Komisija odzvali neodločno in nespretno. Ni jima uspelo usklajevati ali obvladovati razmer.

Tretjič, prizadete strani so upravičene do hitre finančne odškodnine. Medtem pa Parlamentu predlagam, da priredimo veliko predstavitev evropske gastronomije bodisi v Bruslju ali tu v Strasbourgu, na kateri bodo kumare imele osrednjo vlogo.

Oprati moramo čast – izraz po okusu nemškega pisatelja Heinricha Bölla – proizvajalcev kumar. Evropa je za ta namen pravo prizorišče.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Gospod predsednik, globoko obžalujemo 23 smrtnih primerov: 22 v Nemčiji in enega na Švedskem. Ta kriza je jasen dokaz, da ima Evropska unija pred seboj še dolgo pot do izboljšanja svojega sistema za obveščanje o varnosti hrane in njegovega notranjega usklajevanja.

Udeležene države članice so se odzvale počasi, neuspešno in neučinkovito, kljub 23 smrtnim primerom pa sedaj še vedno ne poznamo izvora problema.

Evropska unija mora temeljito razmisliti o problemih, ki jih povzročata s svojim neodgovornim ukrepanjem ali svojim neukrepanjem v času krize, kakršni smo priča zdaj. To povzročata finančni propad, uničenje prej stabilnih delovnih mest, brezposelnost, nebogljenost in, tega mi verjetno ni treba povedati, izredno nevarno krizo javnega zdravja. Medtem ko ste v Komisiji upoštevali neodgovorne izjave regionalnih oblasti v Nemčiji – izjave, ki so podajale napačne informacije in so bile precej neodgovorne –, ki so španske farme navajale z njihovimi imeni in naslovi, je prebivalstvo nevede ostalo

izpostavljeno bakteriji. Zato je bila javnost v prepričanju, da se izogiba stiku z njo, še bolj kot prej izpostavljena tveganju uživanja morebiti nevarnih živil.

Na zasedanju Sveta ministrov za kmetijstvo, ki bo danes ob 14.00 v Luxembourg, mora Evropska komisija predlagati uporabo dela 2500 milijonov EUR, ki so ostali od skupne kmetijske politike. Teh 2500 milijonov EUR je treba uporabiti za pokritje povzročene škode. Da se to omogoči, bo treba najti ustrezno pravno rešitev, kot smo to storili v prejšnjih primerih, kot sta primera „norih krav“ in dioksina. Takšno rešitev je treba najti tudi zdaj.

Komisarji, ministri, vaše današnje ukrepanje v Luxembourg mora biti primerno vašim pristojnostim.

Poleg tega morajo nemške oblasti glede na njihove nepremišljene obtožbe od samega začetka podpreti finančno rešitev in uporabiti svoja sredstva za komunikacijske kampanje, namenjene ponovni vzpostavitvi zaupanja potrošnikov v zelenjavne pridelke, ki je zdaj uničeno.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Gospod predsednik, izbruh okužbe v Nemčiji je pomenil, da se soočamo z najtežjimi razmerami javnega zdravja, obvladovanja krize, kar jih pomnimo. Komisija in predvsem Nemčija te krize nista najbolj obvladovali. Soočamo se z obsežno človeško tragedijo, ki vključuje izgubo številnih življenj in ogrožanje življenj tisoče drugih. To je tudi kriza zaupanja potrošnikov v osnovna živila z gospodarskimi in socialnimi posledicami, ki jih je težko predvideti.

Družba pričakuje hiter odziv nacionalnih organov in organov Unije, ki bo razkril vzroke za to krizo, skupaj z učinkovitim ukrepanjem. Vendar pa je treba tudi čim bolj zmanjšati uničujoče posledice, ki jih to ima za drugo skupino nedolžnih žrtev, namreč pridelovalce sadja in zelenjave, kot je bilo danes omenjeno. Ti delavci so bili prenašajo in nepravilno okrivljeni ter so izgubili svoje dohodke, njihova prihodnost pa je resno ogrožena.

Nujno je treba sprejeti preventivne ukrepe, da ne bi ponovno prišlo do podobnih situacij. En vidik tega je povečanje učinkovitosti mehanizmov za spremljanje in nadzor uporabe antibiotikov pri živalih, kot sem omenil v razpravi, ki je tu potekala pred manj kot mesecem. Drugo področje, na katerem so potrebni ukrepi, je oblika nove skupne kmetijske politike (SKP), ki jo trenutno preoblikujemo. Ključno je, da so spodbude v prihodnosti namenjene kakovosti, utemeljeni na trajnostnem načinu proizvodnje, kot se je zavzemala Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, razmere so se še poslabšale: 23 osebe so umrle in več kot 2200 oseb v Evropi je zbolelo. Danes zjutraj smo v mislih vsekakor z njimi. Nemškimi oblastem še vedno ni uspelo uradno odkriti vzroka epidemije. Medtem se nihče ne dotakne evropske zelenjave, zato je ta zdravstvena kriza postala tudi socialna in gospodarska kriza. Tržni sektor zelenjave upravičeno zahteva odškodnino, pristojni ministri in komisarji pa se bodo, kot je povedal komisar, v zvezi s tem danes popoldne sestali v Luxembourg.

Poleg tega, kar je že bilo povedano o previdnostnem načelu in nujni sledljivosti – prva točka –, gre tudi za vprašanje, kako je bilo mogoče to splošno opozorilo, ki je okrivilo španske kumare, izdati brez ali skoraj brez dokazov. Kakšne nujne izkušnje namerava Komisija pridobiti iz te resne krize, komisar, da bi naš sistem za obveščanje o varnosti hrane bolj kot prej temeljil na „razumnih in dobro podprtih znanstvenih dokazih“, kot ste sami dejali, komisar?

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, tudi jaz bi izrazil obžalovanje zaradi izgube življenj in obolelim zaželel hitro ozdravitev. Veliko moramo pojasniti. Odkriti moramo vir in vzrok epidemije, vendar pa moramo odkriti tudi vir in vzrok za napačne informacije o epidemiji, ki so se razširile v Evropi in po svetu – napačne in škodljive informacije, ki so povzročile tako veliko škodo. Zelo pozorno moramo preučiti vzroke za epidemijo in predvsem industrijsko živinorejo, v kateri se v veliki meri uporablja antibiotike. Strinjam se s tistimi, ki so pravkar govorili o tem. Če je uporaba antibiotikov tako obsežna, ni nobeno presenečenje, da nastajajo sevi bakterij, ki se ne odzivajo na antibiotike. Po mojem mnenju bi bilo treba v Evropski uniji zelo omejiti intenzivno živinorejo, v kateri se uporablja antibiotike, in morda celo prenehati z njo, povzročeno škodo pa morajo nadomestiti tisti, zaradi katerih je nastala.

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, EHEC ni nov problem, vendar pa je jasno, da Evropa še vedno ni ustrezno pripravljena za takšno krizo. Objava jasnih smernic traja predolgo. Tri tedne je vsekakor preveč.

Vsi se strinjamo, da ima varstvo potrošnikov vsekakor prednost pred finančnimi interesi. Vendar pa je treba pojasniti, kdo izda opozorilo in kdaj, kdo prevzame odgovornost za opozorila in kdaj se vključi Evropsko komisijo. V Nemčiji je pristojnih 16 zveznih držav in dve ministrstvi, kar je preveč razdrobljeno za evropsko krizo. Evropo je treba vključiti v zgodnejši fazi. Menim, da iz kriz devetdesetih let 20. stoletja nismo pridobili pravih izkušenj. To je nekaj, kar moramo zdaj nujno popraviti.

Ko gre za živila, potrebujemo preglednost in jasno sledljivost glede proizvodnje. Potrebujemo jasno označevanje države porekla. Vendar pa potrebujemo tudi evropsko enoto za posredovanje, ki bi usklajevala znanstveno in medicinsko delo ter uvedla nadzorne načrte.

(Aplavz)

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, glede na zmedo nasprotujočih si poročil o izvoru te epidemije, je pomembno, da ne pozabimo na nekatere zadeve. Najprej bi poudaril, da več kot 15 dni po poročanju o prvih primerih in več kot mesec po prvih okužbah evropske enote za zgodnje opozarjanje in odzivanje še vedno niso odkrile pravega vzroka okužbe. To je povzročilo veliko škodo, kot je tu že bilo omenjeno. Drugič, ne smemo pozabiti, da je to resen, vendar ne osamljen primer pomanjkljive varnosti hrane v EU. Spomnil bi vas na našo nedavno razpravo o dioksinih.

Teh primerov ni mogoče ločiti od skupne kmetijske politike (SKP), ki spodbuja intenzivne proizvodne modele, usmerjene v izvoz, namesto da bi, kot bi morala, spodbujala lokalno proizvodnjo in potrošnjo, ki bi lahko zagotovili precej učinkovitejšo sledljivost in posledično večjo varnost hrane.

Nazadnje naj povem, da je treba evropske proizvajalce odškodovati za škodo, ki so jo utrpeli, in sicer ne samo tiste v geografskem območju epidemije okužbe. SKP je skupna politika, zato je glede na očitne neenakosti, ki bi bile povzročene s tem, treba to storiti z ukrepi EU in ne samo nacionalnimi ukrepi.

Nick Griffin (NI). – Gospod predsednik, najprej je šlo za kumare, včeraj za sojine kalčke. Danes ne gre za kalčke. Resnica je, da strokovnjaki preprosto ne vedo, toda vsakič, ko pride do takšnih obtožb, uničijo preživetje v gospodarstvih držav. Tisto, kar vemo, je, da je pri tej epidemiji nekaj zelo nenavadnega. V virusu je zelo nenaravna kombinacija sojev in DNK. Prizadete so neobičajne skupine ljudi, in sicer na način, ki se ga običajno ne povezuje

z izbruhi E. coli. Že sedaj je prizadetih več ljudi in na več mestih, kot pri običajni epidemiji, in za razliko od običajnih izbruhov, teh ni bilo mogoče hitro povezati z enim ali dvema dobaviteljema živil.

Ali glede na vse te nerazložljive dejavnike in dejstvo, da se je o različnih državah – vključno z Britanijo, ZDA, Irakom in Izraelom – v preteklosti poročalo, da izvajajo raziskave gensko modificirane bakterije E. coli kot biološkega orožja, ne bi bilo treba nujno raziskati možnosti, da je ta epidemija dejansko primer in morda testni poskus za biološki terorizem?

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Gospod predsednik, razmere so resne, celo zelo resne, saj je ta epidemija EHEC popolna uganka. Predstavljam si lahko razburjene obolelih in samo obžalujemo lahko smrtne primere, do katerih je prišlo.

Ta celotna zadeva nas mora prisiliti k strogemu pristopu k problemom evropskega javnega zdravja in nam odpreti oči glede tega, da je bistveno sodelovati z raziskovalci in farmacevtsko industrijo, da bi se učinkovito odzvali na takšne razmere in si tudi zagotovili sredstva za to.

Bakterija je zahtevala življenja, preveč življenj. Prav tako je naše kmete stala veliko in nevarno spodkopava zaupanje potrošnikov v naše kmetijske proizvode in agroživilsko industrijo, ki so nedvomno še vedno najvarnejši in najbolj nadzorovani na svetu.

Po kumarah, paradižnikih, solati in sojinah kalčkih, kaj bo naslednja žrtev te zdravstvene histerije? Za kmete ima to resne gospodarske posledice. Dejstvo je, da je sistem opozarjanja deloval zelo dobro. Problem je, da Komisija nima ne virov ne priložnosti, da bi preverila, ali so informacije držav članic pravilne ali ne.

Bakterije se danes širijo hitreje kot v preteklosti. V komunikacijskem smislu bo treba potegniti zaključke glede načina, na katerega smo obvladovali to krizo. Treba bo dati povratne informacije. Nedvomno bodo potrebna dodatna preverjanja, preden bo mogoče sprejeti ugotovitve nacionalne ali regionalne agencije za zdravje.

Nazadnje, ta kriza popolnoma upravičuje bistveno izboljšanje sledljivosti živil. Obveznost navedbe države porekla ali kraja porekla žal velja samo v omejenem številu primerov. Treba bi jo bilo razširiti na večje število živil. V primeru zdravstvene krize bi nam to omogočilo odkrivanje virov okužb in hitrejšo opozarjanje potrošnikov.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, kmetom je mogoče nadomestiti škodo, človeških življenj pa ni mogoče povrniti. Sočustvujemo z vsemi tistimi, ki so umrli ali bolni ležijo v bolnišnici. Te razmere so dramatične in tudi nesprejemljive. Nesprejemljivo je, da tri tedne po izbruhu krize še vedno ne vemo točno, od kod izvira patogen, ki je povzročil krizo. To se v Evropi res ne bi smelo zgoditi.

Iz tega moramo potegniti številne izkušnje. Prvič, poiskati moramo vir in preučiti, ali so v sektorju proizvodnje živil ali v verigi preskrbe s hrano še prisotne neprimerne prakse. Imamo zakonodajo, ki je v veljavi 20 let, standardi in kodeksi praks v Evropski uniji pa so precej strogi, vendar pa je jasno, da smo še vedno ranljivi, ko gre za živila. Zdi se, da še vedno obstajajo vrzeli in pomanjkljivosti, in ponovno moramo iz tega črpati izkušnje.

Menim tudi, da je bilo poročanje o tem zmedeno. Dejstev se ne sporoča dobro ali na pravi način. Vsekakor potrebujemo več Evrope. To so tu povedali že drugi poslanci. Ko kateri koli regionalni ali nacionalni organ izda opozorilo za celotno Evropo, gre lahko samo za katastrofo. Po mojem mnenju je Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni

(ECDC) dobro deloval, vendar pa potrebujemo boljše, sodobno obveznost poročanja za odkritje vzrokov in tudi boljši sistem za obveščanje širše javnosti.

Antonyia Parvanova (ALDE). – Gospod predsednik, nemške in evropske oblasti si še vedno prizadevajo odkriti vir epidemije E. coli. Do danes nimamo konkretnih dokazov o razlogih za to širjenje in je treba preučiti vse scenarije, vključno z morebitno malomarnostjo ali nenamernim vstopom bakterije v verigo preskrbe s hrano. Kako je bila bakterija dejansko ustvarjena, je drug primer; raziskave in ugotovitve so nujno potrebne. Vendar pa bi posebno izpostavila način, na katerega so nemške in evropske oblasti obveščale širšo javnost in zaradi katerega so nastale resne posledice za sektor sadja in zelenjave ne samo v Španiji, ampak v celotni Uniji.

Ni prvič, da imamo v Nemčiji problem, povezan z varnostjo hrane. Predlagam, da Komisija nemškimi oblastem pomaga povečati sledljivost in nadzor nad nemškimi postopki, podobne ukrepe pa je treba sprejeti v zvezi s postopki v drugih državah članicah.

Potrebna je preglednost, da ohranimo zaupanje potrošnikov. Na razpolago morajo biti vse informacije, vendar pa se jih ne sme sporočati na način, ki pomeni povzročanje številnih preplahov in bojzani potrošnikov, če dokazi še niso bili najdeni. Naj opozorim tudi na odgovornost medijev.

Marina Yannakoudakis (ECR). – Gospod predsednik, govorice so lahko nevarne. Se je ta epidemija začela v Nemčiji ali kateri drugi državi članici? Čenče so lahko uničujoče in lahko celo pripomorejo k širjenju epidemije. Še vedno nismo dočakali odgovorov na številna vprašanja v zvezi s to epidemijo. Edina zanesljiva stvar je, da je večina držav članic poročala o primerih bakterije. Doslej je bilo v EU 22 smrtnih primerov.

Ta epidemija kaže pomembnost čezmejnega sodelovanja na področju preventivnega zdravstva. Opozarja tudi na pomen evropske agencije, kakršen je Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC), ki nadzoruje, sodeluje in obvešča države članice. V Združenem kraljestvu imamo srečo, da se poroča o samo treh primerih, vendar pa je to danes: jutri bi se stvari lahko spremenile, zato moramo biti odločni. Poleg iskanja vzroka epidemije moramo tudi redno obveščati javnost, s čimer jo bomo tudi zaščitili. ECDC objavlja dnevne posodobitve.

S sodelovanjem lahko nadzorujemo to epidemijo. Če bodo naši državljani obveščeni, imajo večjo možnost, da se izognejo okužbi. Predvsem pa mora biti naš odziv miren in premišljen.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, Evropa se drugič v šestih mesecih spopada s krizo v sektorju živil, ki je številnim osebam povzročila resne zdravstvene probleme in celo smrt naših sodržavljanov. Nekaj ni prav, komisar.

Januarja smo v Nemčiji imeli probleme s toksini; zdaj imamo probleme z bakterijami, in sicer ponovno v Nemčiji. Prvi primer je bil prikrit, čeprav se je zanj vedelo več mesecev; v drugem primeru je bila krivda pripravno zvrnjena na španske kumare.

To je problem prepoznavnosti, sledljivosti in neustreznega nadzora na ravni EU. V prvem primeru januarja nam je gospod Dalli, ko je govoril o dioksinih, povedal, da ste sprejeli vse potrebne ukrepe, da se zagotovi zaostritev zakonodaje o sistemu nadzora nad živili. Nato ste rekli, da to ni problem prepoznavnosti in da gre za drug problem. Stališče Komisije zaznamujejo zmeda, prikrivanje in panika, posledično pa žalujemo zaradi smrtnih primerov, obolelih in posledic za kmetijsko proizvodnjo.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, razmere, o katerih razpravljamo, so zelo resne, vendar pa menim, da v nekaterih primerih še vedno mešamo stvari na zelo različnih ravneh.

Izgubljenih življenj vsekakor ni mogoče postaviti na isto raven kot gospodarskih problemov; ne delamo tega. Vendar pa bi poudarila, da z uperjanjem prsta v vzroke – za katere se nato izkaže, da to niso – ne bomo rešili problema.

Če je nekdo umorjen in zaradi tega v zaporu pristane nedolžna oseba, to ne prinese tolažbe ali pravičnosti za umor, ki je bil storjen. Vendar pa počnemo prav to: v izredno resni situaciji s krizo javnega zdravja in ogroženo varnostjo hrane prst uperjamo v ljudi, za katere se nato izkaže, da niso krivi, s čimer povečamo število žrtev.

Španski pridelovalci so že šli na ulice in danes bodo čez približno štirideset minut neposredni pridelovalci v Italiji prav tako demonstrirali na ulicah Milana in province Latina ter potrošnikom ponudili sveže kumare ter drugo sadje in zelenjavo, da bi pokazali, da so to zdrava živila in pomembna za zdravo, uravnoteženo prehrano. Ne želimo si nemškimi potrošnikom zadati dodatnega udarca in jim odreči živila, ki so vsekakor ključna za njihovo prehrano in zdravje.

Opozorila bi tudi na nekatere podatke, ki morajo predvsem za zadevne oblasti predstavljati vzrok za resen razmislek, kadar objavljajo nekatere informacije, ki povzročajo preplah, strah in paniko. Podatki, ki jih je zagotovil Eurobarometer in zbralo združenje Coldiretti v Italiji, kažejo, da se v primeru krize s hrano 43 % Italijanov določen čas izogiba živilom, o katerih so slišali, medtem, ko jih 13 % za vedno izloči iz prehrane. Zato si moramo prizadevati razmisliti o tem, kaj govorimo in kako vplivamo na prehranske navade ljudi.

Zato bi Komisijo vprašala, ali ne meni, da je prišel čas za uporabo evropske zaščitne klavzule in začetek razprave o finančnem nadomestilu.

Dagmar Roth-Behrendt (S&D) . – (DE) Gospod predsednik, gospod Dalli, skupaj s svojimi kolegi v Generalnem direktoratu za zdravje in potrošnike ste vse naredili prav. Za nemške oblasti ni mogoče reči enako. Najmanj, kar lahko rečemo, je, da vlada zmeda, ko gre za sporočanje, in morda je to milo poimenovanje. Dejstvo, da je nemški minister za zdravje včeraj menil, da ni potrebe, da bi se udeležil zasedanja Sveta ministrov za zdravje, ki je potekalo v Luxembourgju in katerega glavna tema dnevnega reda je bila ta resna kriza zaradi okužb, kaže, da nima pojma, za kaj gre v Evropi, in da je nepoučen, ne prepozna problemov ali pa je še vedno zaposlen z notranjimi strankarskimi političnimi krizami.

(Aplavz)

Nadalje moram pripomniti – to je povedal tudi gospod Dalli –, da so nemške oblasti očitno menile, da jim bo uspelo brez strokovnjakov Evropske unije, ter so bile pokroviteljsko in domišljavo prepričane, da jih ne potrebujejo. Poleg tega je škandal, da so ti strokovnjaki potrebovali tri dni, da so prišli v Nemčijo, do česar moramo biti v tem parlamentu kritični. Vendar pa moramo obenem povedati tudi, da je naša naloga v Evropski uniji, da opozorimo potrošnike, ko je na trgu nevarno živilo.

Povsem jasno vam pravim – če so na kumarah ali solati nevarne bakterije, ki ne povzročijo smrti, je to dobro, vendar po mojem mnenju ne dovolj, da bi opravičevalo odškodninski primer. Na kumarah iz Španije in drugih držav so bile bakterije EHEC. Ni šlo za bakterije, ki so povzročile to epidemijo, vendar pa je potrebno nekaj časa, da se to ugotovi.

Po mojem mnenju tudi to ni glavna zadeva. Tisti izmed vas, ki razumete Evropsko unijo in poznate sistem zgodnjega opozarjanja, veste tudi, kako ta sistem deluje. Veste, da je treba v sistemu zgodnjega opozarjanja navesti proizvod in tudi ime proizvajalca. To lahko tudi enostavno poiščete v zakonodaji. Po mojem mnenju je pomembno vprašanje, kaj se bo zgodilo v prihodnosti. V prihodnosti moramo preučiti, ali se lahko nadaljuje malomarna uporaba. Ali lahko še naprej obstajajo proizvodne metode, ki niso sprejemljive? Kdo v Evropski uniji dejansko nadzoruje, kaj, kdaj in s kakšnim rezultatom je to zabeleženo, in kdo ima kakšne pristojnosti v zvezi s tem?

(Aplavz)

George Lyon (ALDE). – Gospod predsednik, gre za pravo krizo. 23 oseb je umrlo, več kot 2000 jih je zbolelo, trgi z zelenjavo so v škripcih in cene na najnižji ravni, ocenjuje pa se, da proizvajalci vsak dan izgubijo več kot 300 milijonov EUR. Odnosi med Nemčijo in Španijo so napeti, če povem zelo milo, kljub temu pa še tri tedne po začetku krize ne vemo, od kod prihaja vir te okužbe.

Komisar Dalli, danes tu od vas želim zagotovilo, da se na vsak način poskuša odkriti vir te epidemije E. coli, kajti dokler ne bomo našli vira, ne moremo začeti procesa ponovne izgradnje zaupanja potrošnikov. Drugič, hočem, da navedete, katere ukrepe nameravate sprejeti, ko bomo premagali krizo, da bi stabilizirali trge in ponovno vzpostavili zaupanje potrošnikov.

Tretjič, od vas moramo slišati, kaj namerava storiti Komisija, da bi nadomestila izgube kmetom, ki so doživeli uničenje svojih trgov in ne morejo prodati svojih proizvodov, čeprav niso nič krivi. Četrto, hočem zagotovilo Komisije, da bo izvedena pregledna, neodvisna raziskava, ki bo razkrila dejstva o tem, kaj je šlo narobe. Šele ko bomo imeli dejstva, bomo lahko ukrepali in zapolnili morebitne vrzeli v zakonodaji o varnosti hrane.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, zdravstvena razsežnost krize, ki je posledica epidemije bakterije EHEC, je resnično tragična. Razmere so resne. Nujno je treba pomagati prizadetim in sprejeti vse možne ukrepe za preprečevanje nadaljnega širjenja te okužbe. Našim raziskovalnim institutom in bolnišnicam je treba dati na razpolago vsa potrebna sredstva.

Hitro ukrepanje je bilo na dnevnem redu, odkar se je pojavil ta patogen. Vendar pa enotnega obvladovanja krize po vsej Evropi vse do skupne jezikovne ureditve ni zaznamovala profesionalnost. Bolestno iskanje mesta izvora okužbe je vodilo k prenatrpanemu medsebojnemu obtoževanju, ti spori pa k negativnim naslovom v tisku in popolni negotovosti potrošnikov.

Za prizadete proizvajalce je to pomenilo dramatično izgubo dohodka, kar je ogrozilo njihovo preživetje. Brezhibni, regionalno proizvedeni izdelki se ne prodajajo več. Samo v Avstriji je prodaja sveže zelenjave upadla za 75 %. Pridelovalci zelenjave se s temi izgubami dohodka spopadajo ravno sredi vrhunca sezone pobiranja pridelkov. Neusklajen način, na katerega so potrošniki v teku teh dogodkov prejeli informacije, ponovno izpostavlja zahtevo po univerzalnem in medsektorskem označevanju porekla ter učinkovitem spremljanju načela „označeno in preverjeno pri izvoru“.

Potrošniki imajo pravico vedeti, od kod prihajajo proizvodi. To enako velja za police v trgovinah ter restavracije in preskrbo s pripravljeno hrano in pijačo.

Vse oblasti morajo zdaj hitro odpraviti predsodke pred svežo zelenjavo, ponovno oživiti prodajo sveže zelenjave in trgovini s tretjimi državami vdahniti novo življenje. Dogodki v zvezi z bakterijo EHEC so lokalne pridelovalce zelenjave nenadoma in brez njihove krivde pahnili v eksistenčno krizo. Komisija mora omogočiti nadomestilo izgub bodisi iz evropskega kmetijskega sklada, Evropskega kriznega sklada ali z ukrepi za spodbujanje prodaje.

Gospod Liese povsem pravilno pravi, da je človeško življenje nenadomestljivo in da je vsaka smrt ena smrt preveč. Vendar pa je vsekakor naša naloga, da svojih pridelovalcev ne pustimo na cedilu, saj so se brez lastne krivde znašli v teh razmerah, ki ogrožajo njihovo preživetje.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Gospod predsednik, komisar, vsi si želimo, da bi se kriza s hrano v Nemčiji čim prej končala. Ne smemo pozabiti na žrtve in upam, da bo mogoče po odpravi začetnih napak odkriti vir okužbe, da bi bili vsi mirni.

Vendar pa moram poleg zdravstvenega vidika te krize omeniti gospodarske posledice. Španski sektor pridelovanja zelenjave je gospodarsko izgubo, ki so jo povzročile usodne napake v sporočanju, ki so zdaj znane, na 200 milijonov EUR na teden. Izpostavila bi odgovorno vedenje, ki ga je pokazal ta sektor, in njegovo popolno sodelovanje z organi v moji državi.

Komisar, sledljivost do izvora je delovala, toda koliko časa je bilo izgubljenega z usmerjanjem pozornosti k poreklu, osredotočanjem na kmetijsko proizvodnjo, medtem ko druge oblike okužbe, kot sta ravnanje ali distribucija na točki destinacije, niso bile obravnavane. Zakaj je Komisija ponovila prenašane informacije iz Nemčije?

Usklajevanje je bilo pomanjkljivo, komisar, in enostransko zaprtje mej za španske proizvode je dokaz za neuspeh obvladovanja krize v Evropski uniji.

Komisijo bi pozvala, naj nemudoma sproži vse potrebne mehanizme za nadomestilo škode španskemu in evropskemu sektorju tako finančno kot v smislu ugleda v očeh potrošnikov. Vendar pa je treba dolgoročno še ugotoviti, kateri drugi ukrepi bodo sprejeti v zvezi s tem.

Neutemeljene obtožbe, improvizacije, pomanjkljivo usklajevanje, milijonske izgube, napadi na ugled in verodostojnost sektorja: ni to zadosten razlog za zahtevo, da nekdo prevzame odgovornost?

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, najprej bi se zahvalila gospodu Dalliju za njegove premišljene pripombe na začetku razprave. V dvorani je bilo slišati tudi manj premišljene pripombe zaradi vpliva na življenje ljudi ter posledičnega vpliva na proizvajalce in zaupanje potrošnikov. To je izredno resna kriza v sektorju živil, gospod Dalli pa je to potrdil. Vemo, da je regionalno omejena na določen del Evropske unije, vendar pa to ni samo problem Nemčije; je problem EU.

Obstaja sistem za iskanje vzroka in obvladovanje posledic, vendar pa se bojim, da niso bili ustrezno vzpostavljeni vsi deli sistema, imam pa tudi nekaj vprašanj v zvezi s časovnim okvirom. Kakor razumem, je bilo hitro opozorilo izdano 22. maja 2011: zaskrbljena sem, da so evropski strokovnjaki v Nemčijo prišli šele v nedeljo, 5. junija. Zakaj tako neverjeten zamik? Menim, da je treba to preučiti.

V skladu s členom 55 Uredbe 178/2002 imamo možnost ustanoviti krizno enoto. Vsi, ki so govorili, so rekli, da je to kriza, in gospod Dalli je to potrdil. Gre za krizo, ki se povečuje,

namesto da bi se zmanjševala, zato menim, da je zdaj čas, da EU uporabi to uredbo in ustanovi krizno enoto.

Zadeva, ki je bila najbolj zaskrbljujoča, je bilo dejansko javno imenovanje in izpostavljanje zelenjave in nato izjavljanje, da ni kriva. To je uničilo zaupanje potrošnikov ne samo v sveže sadje in zelenjavo, ampak tudi v naš sistem varnosti hrane in nadzora. Komisar Dalli, vem, da prikimavate, in to pozdravljam, vendar pa menim, da je zdaj čas za ustanovitev krizne enote, zato bi vas prosila, da o tem spregovorite v zaključnih pripombah.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisar, prihajam iz evropske regije, v kateri je epidemija patogena EHEC najhujša. Zdi se, da je ta agresivna bakterija neustavljiva. Od sredine maja do včeraj opoldne je bilo okuženih 1733 oseb, medtem ko je 23 bolnikov umrlo mučne smrti. Razmere v bolnišnicah so zelo napete. Zmanjkuje postelj na oddelkih za intenzivno nego in nujno je potrebna krvna plazma. Konca ni videti. Ljudje iz moje bližnje okolice se vsak dan bojijo novih primerov.

Po mojem mnenju gre za vprašanje poguma in občutka odgovornosti, da se obvesti o vsakem celo morebitnem prenašalcu te bakterije. Analizirana so bila različna živila, vendar ni bil odkrit. Kolikor vem, so visokokakovostna živila zdrava in se jih na trg daje pod nadzorom. Domnevam, da so bile v zvezi s tem storjene hude napake, in ponovno ugotavljamo, da obstajajo vrzeli. Toda v teh razmerah trditi, da je vzrok znan, ne da bi imeli dobro utemeljene laboratorijske preiskave, ki bi to podprle, je izredno malomarno. Kljub vsej razumljivi paniki na noben način ne sme priti do lova na čarovnice, saj bi to številne delovne kmete po vsej Evropi stisnilo ob zid. Zato mora biti vsem jasno, da moramo v Evropski uniji pokazati medsebojno solidarnost in biti pripravljeni zagotoviti vzajemno pomoč v primeru kriznih razmer. Z drugimi besedami, sestati se morajo vsi zdravstveni strokovnjaki in treba je zagotoviti gospodarsko pomoč tistim, ki se po nedolžnem soočajo s finančnim polomom.

Pilar Ayuso (PPE). – (ES) Gospod predsednik, najprej bi izrekla sožalje sorodnikom oseb, ki so umrle zaradi te krize.

Komisar, obveščanje javnosti o zdravstvenih tveganjih je težka in občutljiva naloga, ki jo je treba natančno dokumentirati in potrditi. Ne gre za to, da najdemo krivca, toda ob tej priložnosti je prišlo do velikih napak, začevši z nepremišljenimi in malomarnimi domnevmami regionalne političarke, ki je nedavno prevzela to delo in je sprožila družbeni preplah ter zelo resno, nepopravljivo gospodarsko krizo.

Prav tako se zdi, da niti Komisija te krize ni prav dobro obvladovala. Sprašujem se, kdaj je prišlo do prvega primera in ali je bil izpolnjen člen 3 uredbe, ki zadeva sistem hitrega obveščanja – ki od držav članic zahteva, da o tveganju obvestijo takoj, vsekakor pa v 48 urah –, in tudi, ali je bil izpolnjen člen 8 iste uredbe – ki Komisijo zavezuje k preverjanju, ali so informacije popolne, resnične in berljive ter imajo zadostno pravno podlago.

Gotovo je, da so bile izpostavljene resne pomanjkljivosti te uredbe in da je treba pregledati veljavno pravni okvir, da bi med drugim natančno opredelili postopke za obvladovanje krize, ki jih morajo uporabiti pristojni organi, pripisali napake ali opustitve storilcu v verigi preskrbe s hrano (v ta namen se uporablja sledljivost), preprečili, da bi zdravstveno varstvo prikrilo ovire za poslovanje, in sprožili odškodninske postopke za škodo, povzročeno trgovini, in izgubo dobička.

Komisar, niti kumare niti soja niso vzrok. Kot je dejal gospod Liese, je vzrok patogen. Vzrok je serotip O104:H4 bakterije *Escherichia coli*, ki je že opisan v znanstveni literaturi in se ga povezuje z mesnimi proizvodi.

Komisar, v vsakem primeru moramo znanstvenikom dovoliti, da opravijo svoje delo: raziskati morajo celoten sistem sledljivosti, celotno verigo preskrbe s hrano, vključno z ravnanjem in distribucijo hrane.

Andrés Perelló Rodríguez (S&D). – (ES) Gospod predsednik, komisar, nič, kar storimo tu ali v Evropski uniji, ne bo obudilo mrtvih, vendar pa upam, da bo to, kar delamo, preprečilo še več smrtnih primerov in ustavilo število oseb in ki trpijo, ne da bi storili karkoli, da bi povzročili problem.

Vsekakor ne poznamo vzrokov, vendar pa vemo nekaj zadev, ki jih moramo navesti: politično ukrepanje je bilo malomarno, prav tako pa je bila malomarna nemška zvezna vlada; ne more se vesti, kot da je Hamburg mestna država na drugi celini.

Če bi gospa Merkel in njeno ministrstvo za zdravje to nadutost, s katero pogosto naslavljata druge države, prenesla v prizadevnost in učinkovitost, se nekatere stvari ne bi zgodile. Ta malomarnost je imela hude posledice za eno državo, in sicer Španijo, in njen najpomembnejši sektor, kmetijstvo. Uničila je na tisoče ljudi in mala podjetja ter dolgoročno diskreditirala gospodarstvo.

Pozivam vas, da se danes udeležite zasedanja Sveta in zahtevate polno odškodnino za prizadete, saj ne moremo zahtevati življenja za tiste, ki so umrli. Pozivam tudi k pregledu sistema nadzora. In da gospa Merkel prevzame odgovornost. Pozivam jo tudi, naj bo manj naduta in prizadevnejša. Prav tako mora prevzeti odgovornost za škodo, ki jo je povzročila. Ne more prezreti dejstva, da je Hamburg v njeni državi. Ne sme spregledati svoje odgovornosti. Krivde ne sme pripisati zvezni državi, ampak mora odgovornost za povzročeno škodo prevzeti sama.

Malo več skromnosti, malo več dobrega upravljanja in malo manj konzervativnosti bi bolj pripomogli k temu, da ji kriza ne bi ušla iz rok ter da Španiji in drugim kmetom ne bi bilo treba trpeti njenih bolečih posledic.

Preglejte nadzor, preglejte sisteme obveščanja in zahtevajte odgovornost, komisar, saj v Španiji od vas, Sveta in Nemčije zahtevamo točno to.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Gospod predsednik, zahvalila bi se komisarju za njegovo prisotnost, vendar pa bi mi bilo ljubše, če bi bil drugje, na primer na letalu na poti v Rusijo, da bi se na najvišji ravni zavzel za odpravo prepovedi, ki jo je zdaj uvedla Rusija, saj je pretirana. Komisarju se zahvaljujem za njegovo pripravljenost, da zdaj razpravlja z nami, vendar pa je bilo dosedanje poročanje, vključno s poročanjem Komisije, sramoten neuspeh. Komisija je imela tiskovno konferenco šele nekaj dni po izbruhu epidemije. Duh je takrat že zdavnaj pobegnil iz steklenice in najbolj nemogoče zgodbe so že krožile v medijih. Komisar je govoril o tem, da so morebiten vir nizozemske kumare, čeprav je preko 200 testov že nekaj dni prej pokazalo, da ni tako.

Strinjam se z vami, da je po tehnični plati vse delovalo. Hitro obveščanje, sledenje in raziskovanje so delovali. Potem obstaja tudi plat zadeve, ki zajema sporočila, in ta plat je bila nepojmljiva, najprej seveda v Nemčiji, kjer so preštevilni inštituti, organi in celo številni ministri pošiljali različna sporočila. Ministrica za kmetijstvo je podala nesmiselno pripombo, da morajo ljudje „popolnoma prenehati uživati nekuhane pridelke“, čeprav za to ni imela

pristojnosti. Domnevam, da se v zvezi s tem pogovarjate z Nemčijo, saj je treba izvesti temeljito raziskavo glede tega, kako je bilo mogoče vse tako slabo obvladovati.

Upam tudi, da se boste kmalu pri ministrih za kmetijstvo zavzeli za sklad za nujne primere, za katerega bi denar pritekal iz presežka, ki je še vedno na razpolago v proračunu za kmetijstvo. Tako kot smo storili z mlečnimi proizvodi, ko je v tem sektorju izbruhnila globoka kriza, moramo tudi zdaj uporabiti ta presežek. Samo v moji državi ta sektor tedensko utrpí izgube v višini 80 milijonov EUR, čeprav je vir epidemije drugje, posledica pa je, da so zdrava podjetja zdaj na robu propada. To ne more biti namen Evropske unije. Upam, da boste ta močen signal Parlamenta prenesli Svetu ministrov za kmetijstvo.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Gospod predsednik, komisar, pozdravljam to razpravo. Ta problem preučujemo z različnih vidikov in iščemo vir okužbe, identiteto patogena in možno zdravilo. Zdaj samo čakam, katero farmacevtsko podjetje bo reklo, da ima zdravilo za to bolezen, in s tem ponovno sprožilo paniko.

Po mojem mnenju je največ prostora za izboljšave na področju ozaveščanja javnosti. Menim, da je neprimerno in neodgovorno državljanke nekega dne obvestiti, katere hrane naj ne kupujejo ali katera hrana se zdi sumljiva.

Državljanke je treba obvestiti, kaj naj storijo v svojem vsakodnevnem življenju, začeti pa je treba tudi kampanjo na ravni Evropske unije in držav članic. Če bodo ljudje vzdrževali osnovno higieno in če bodo vzdrževali svojo osebno higieno in tudi umili ali toplotno obdelali svojo hrano, bo to zadostovalo, da se zaščitijo pred okužbo. To ni zahtevna kampanja, vendar pa menim, da je in bo prišlo do epidemij in različnih bolezni, ljudi pa je najbolje zaščitilo njihovo obnašanje.

Trdno sem prepričana, da bi takšna kampanja pripomogla k preprečevanju bolezni in tudi pomagala pridelovalcem zelenjave.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, pomembno je, da danes razpravljamo o nevarnosti za bolnike, proizvajalce hrane in potrošnike, ki jo je povzročil pojav nevarnega seva bakterije, katerega vira še nismo odkrili. Pravimo, da imamo dober sistem za nadzor kakovosti hrane in vzdrževanje visokih standardov. Kljub temu nenehno prihaja do težkih situacij, kakršna je zdajšnja. Zato je bistveno pregledati in izboljšati naš sistem spremljanja in nadzora. Pripravljeni moramo biti na razmere, ki so še nevarnejše. Informacij o virih okužbe ne smemo posredovati, če niso zanesljive. To upočasnjuje proces iskanja vira in povzročča resno moralno in ogromno gospodarsko škodo.

Izrekamo sožalje družinam žrtev in obolelim, vendar pa ne smemo pozabiti na zagotovitev odškodnine kmetom iz številnih držav, ki so utrpeli izgube. Govorimo o prihodnosti skupne kmetijske politike in o vprašanju varnosti na področju dostopa do hrane in kakovosti hrane. Morda se bomo zaradi teh težkih razmer zavedli, kako pomembno je to področje vprašanj in problemov, saj to ne zadeva samo tega, kar jedo naši državljani, ampak tudi njihovo zdravstveno stanje.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Gospod predsednik, spopadamo se s problemom javnega zdravja – po besedah komisarja z epidemijo – iskalo pa se je krivce in ne vzroka.

Sistem ni deloval: imamo 22 smrtnih primerov, 1 600 obolelih in tri tedne kasneje še vedno ne poznamo vzroka, s previdnostnim načelom brez znanstvene podlage – ponavljam, brez znanstvene podlage – pa se krivi Španijo.

Gospa in gospodje, španske kumare niso bile okužene. Niso bile okužene! To ponavljam, ker je bilo tu slišati nasprotno. Da bi razumeli vpliv, ki so ga imele te besede: prizadetih je morda 300.000 delovnih mest; izguba zaupanja.

Epidemija ne pozna meja. Pravim vam, komisar: ne pozna meja!

Zahtevamo odgovornost za to, kar je bilo storjeno, za to, kar moramo storiti takoj, saj v Nemčiji zdaj obstaja tveganje nadaljnjih okužb – ima največje število prizadetih oseb –, Španije pa se ne sme kriviti. Zahtevamo odškodnino.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, kot ste dejali, problem ni lokalni, čeprav je prostorsko omejen. To bi morali povedati glasneje in jasneje, saj resnično potrebujemo več orodij in evropsko usklajevanje glede teh vprašanj.

Sporočilo je bilo izredno zmedeno in polno posledic, vključno za španske pridelovalce, toda ne samo zanje, saj so bili prizadeti tudi drugi. To je bilo pravkar večkrat izpostavljeno.

Uravnoteženje zgodnjega opozarjanja po eni in preglednosti po drugi strani je vsekakor težko. Vendar pa previdnost ali previdnostno načelo ne pomeni, da moramo informacije sporočiti prenačljeno in prehitro. Zato je treba stvari razjasniti, tisti, ki so odgovorni za zgodnje opozarjanje, pa morajo biti tudi tisti, ki plačajo odškodnino. O tem boste razpravljali danes popoldne. To je tisto, kar je pomembno, čeprav tako kot vsi drugi vsekakor sočustvujem z žrtvami. Vendar pa kmetje čakajo na odškodnino, ki si jo zaslužijo.

Odpornost na antibiotike in sledljivost pa ostajata ključni vprašanji, ki ju bomo morali natančneje preučiti.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, glede na to, da je bilo v EU zaradi sedanje epidemije E. coli v vsej Evropi 22 smrtnih primerov in v bolnišnice na zdravljenje sprejetih več kot 2000 bolnikov, se spodobi, da Parlament svoje sočutje nameni tudi tistim, ki so izgubili najbližje, drugim pa želi čim prejšnjo ozdravitev.

Potrošniki zahtevajo hrano, ki je dobre kakovosti, varna in sledljiva. Dejstvo, da je vir te epidemije še vedno neznan in da se je občasno zdelo, da iskanje odgovorov poteka na slepo srečo, pomeni, da zaupanje potrošnikov hitro kopni. Gospodarsko gledano so kmetje tisti, ki najbolj trpijo, ko se to nadaljuje – kmetje, katerih hrana je popolnoma varna.

V takšnih razmerah moramo pozvati k mirnosti. Nacionalne vlade so prenačljeno pripisovale krivdo. V preteklosti smo v Združenem kraljestvu trpeli zaradi takšnega širjenja preplaha glede naših proizvodov, to špekulativno obtoževanje pa se mora končati. Dovolite mi, da povem tudi, da Parlament nenehno hiti z uvedbo uredbe. Preden to stori, moramo v celoti in temeljito preučiti dejstva.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Gospod predsednik, najpomembnejša zadeva, ki nas danes tudi združuje tu, so žrtve, saj se nihče ne bi smel počutiti tako nezaščitenega, kot se trenutno počutimo evropski potrošniki. Poleg tega potrebujemo jasnost in odgovornost v zvezi z žrtvami.

Moja odgovornost je, da odločno obsodim nemške oblasti, ki so po krivici in prenačljeno obtožile španske kumare oziroma natančneje zadrugi Malage in Almerie, ki sta zgledno delovali in si od teh obtožb ne bosta opomogli.

Na tisoče brezposelnih družin se sprašuje, zakaj – in potrebujejo odgovor –, predvsem pa hočejo vedeti, kaj jim prinaša prihodnost ne samo v Andaluziji, ampak v celotnem evropskem kmetijstvu.

Zato z upanjem, da bodo strokovnjaki kmalu našli rešitev, zahtevam, da danes Komisija, ko bo spregovorila Svetu, zahteva takojšnje in moralne gospodarske ukrepe za vse proizvajalce iz Andaluzije in celotne Evrope, ki se z ogorčenjem, toda tudi upanjem obračajo na nas.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, namesto da bi dale prednost evropski raziskavi in sodelovanju, nemške oblasti klevetajo in ustvarjajo predsodke glede pridelovalcev kumar in drugih. Vendar pa nihče v Nemčiji ni odstopil ali ponudil nadomestila za povzročeno škodo. Nemčija je tista, ki ima resno težavo z verodostojnostjo. Ravnanje gospe Merkel z južnimi državami v zvezi s kmetijstvom in tudi financami je nedopustno.

Nekdo je dejal, da je bila gospa Merkel učenka Adenauerja in Kohla. Zagotovo ni: manjka ji morale.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Gospod predsednik, komisar, vsekakor se moramo učiti iz napak, ki so bile storjene. V Nemčiji obstajajo težave z usklajevanjem – to so dejali tudi številni nemški poslanci v Evropskem parlamentu tako z vladajoče kot tudi opozicijske strani – zaradi dveh zveznih ministrstev, šestnajstih zveznih držav in pomanjkljivega usklajevanja.

Vzpostaviti je treba strog nacionalni nadzorni sistem, prav tako pa je treba preveriti, kako deluje v Nemčiji in predvsem tudi v drugih 26 državah članicah. Sedaj s prstom kažemo na Nemčijo, morda pa bo kmalu na vrsti naša lastna država članica. Zato moramo vprašati, ali so notranji nadzorni sistemi v vseh državah članicah dovolj močni. Evropski sistemi, ki so vzpostavljeni – gospa Roth-Behrendt je imela popolnoma prav –, delujejo. Morda gre za pomanjkljivo usklajevanje. V vsakem primeru je šlo za pomanjkljivo komunikacijo. Zato moramo svojo pozornost osredotočiti na to.

Komisarja bi najprej vprašal, ali bo odgovoril na vprašanje, ki sta ga med drugim zastavila gospod Leinen in gospa Roth-Behrendt, v zvezi s tem, ali boste predlagali resnično evropsko rešitev. Drugič, nam lahko poveste, kaj boste delali na zasedanju Sveta za kmetijstvo in kako boste odškodovali tiste kmete, ki so utrpeli škodo?

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Gospod predsednik, prav v kriznih razmerah se pokažeta učinkovitost institucij in zaupanje vanje. V tem primeru niso izpolnile pričakovanj.

Komisija je jasno povedala, da sumi glede španskih kumar niso bili potrjeni. Ne, komisar: potrjeno je bilo, da so bili sumi neutemeljeni, neodgovorni in brez objektivnih podatkov; potrjeno je bilo, da je umrlo 23 ljudi in da je španski sektor pridelovanja zelenjave utrpel ogromno škodo.

Prav tako je bilo potrjeno, da mora Komisija storiti, kar doslej ni, in sicer prepričljivo ukrepati na različnih področjih: ustaviti epidemijo; z ukrepi, ki so potrebni za doseg tega, preprečiti, da bi se neutemeljenim sumom namenilo tudi samo kanček pozornosti, ki bi resno prizadela državo članico – v tem primeru Španijo; brez odlašanja nadomestiti škodo in španskim blagovnim znamkam povrniti njihov ugled kot varnih, zelo visokokakovostnih kmetijskih proizvodov.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Gospod predsednik, komisar, smo sredi krize in, če povemo po resnici, moramo sedaj opraviti pomembnejše stvari kot kazati s prstom in obtoževati. Ko se znajdete sredi krize, je treba sprejemati odločitve in reševati krizo, preden se lotite česar koli drugega. O vsem drugem se lahko razpravlja kasneje. Prva prednostna naloga je najti zdravljenje za bolnike za te bakterije, ki so odporne na antibiotike, in izslediti vir epidemije. Poleg tega moramo predvsem dobro komunicirati, da bi premagali tesno vrzel med obveščanjem bolnikov, potrošnikov in proizvajalcev ter pravičnostjo do vseh.

Potem se lahko posvetimo vprašanju, kako dejansko poteka naše obvladovanje krize. To zagotovo ne bo zadnja kriza. Kdo je pristojen? Vključenih je preveč organov in nekdo mora prevzeti vodstvo. O tem se morate danes pogovarjati s Svetom. Kakšen bo položaj glede vodenja v prihodnosti in kdo bo prevzel to vlogo? Uporaba antibiotikov je vsekakor trn v peti za živali in tudi ljudi. Med državami članicami obstajajo pomembne razlike. Nenazadnje je treba doseči nadomestilo povzročene škode. Če povzamem, potrebna sta jasnost in zagnanost.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, EHEC je beseda prejšnjega tedna. Seveda najprej sočustvujemo z žrtvami. V interesu javnega zdravja morajo oblasti javnosti zagotoviti informacije. Blaginja ljudi mora biti na prvem mestu.

V Združenih državah imajo v ta namen sistem zgodnjega opozarjanja. Dejstvo je, da je prišlo do več kot 2000 okužb in je več kot 20 oseb umrlo. Ljudem je treba povedati, kje je ta bakterija. Bila je na španskih kumarah, kjer vsekakor ne bi smela biti, kot fekalna bakterija nima kaj iskati na živilih.

Ko gre za gospodarsko odškodnino, morajo plačati odgovorni in vsekakor ne ostali. Nazadnje bi pripomnila, da je bil Svet med celotno razpravo o tej zadevi odsoten.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Gospod predsednik, najlepša hvala za priložnost, da spregovorim v tako pomembni razpravi. Državljeni Evropske unije potrebujejo evropske institucije, ki so učinkovite na številnih področjih, vključno na področju preprečevanja širjenja vseh vrst bolezni v vseh delih Evropske unije, kar je razumljivo. Vendar pa morajo imeti predvsem preprečevalne agencije, ki delujejo na področju zdravja in varnosti hrane, pripravljene načine za preprečevanje panike. Te institucije morajo biti popolnoma neodvisne od uprave držav članic in imeti celo pooblastilo, da v primeru krize delujejo kot izvršilni organ.

Tokrat nam ni uspelo preprečiti panike. To je povzročilo milijonske izgube, prizadeti pa so bili tudi poljski kmeti. V enem tednu so cene zelenjave na poljskem trgu padle za dve tretjini. Pridelovalci zelenjave vsak dan utrpijo izgube v višini 2 milijona EUR. Pred nekaj meseci smo zagnali preplah zaradi prašičje gripe. Evropske institucije takrat niso bile uspešne in niso mogle preprečiti širjenja panike po Evropski uniji. Zdaj se je zgodilo nekaj podobnega.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, solidarnost mora prevladati: to je eno izmed ustanovitvenih načel Evropske unije, vendar pa solidarnost ne sme biti izgovor za različne zainteresirane strani, da se izognejo svojim obveznostim.

Ni prav, da se nemške oblasti niso od samega začetka povezale z Evropsko unijo glede tragedije, ki je od konca prve tiskovne konference prestopila meje Nemčije, ko je ta obtožila španske kumare. Ni prav, da se neutemeljeno obtožuje, sporoča nezanesljive informacije in povzroči takšno zmedo. Ni prav, da se niso upoštevala načela kriznega poročanja. Zaradi tega se je kriza spremenila v histerijo. Govorice in lov na čarovnice s strani teh istih oblasti

so povzročili ogromno škodo; kažejo pomanjkanje odgovornosti. Vez zaupanja med potrošniki in pridelovalci je bila ponovno razbita.

Zagotovimo, da ne bo tudi ta tragedija grozna izguba, in se iz nje naučimo pomembne stvari: odločiti se moramo glede najboljšega načina za izvajanje trdnega čezmejnega sistema sledljivosti in ustanoviti evropsko enoto za poročanje in enoto za obvladovanje krize. Če ne bomo hitro potegnili zaključkov iz tega neuspeha, je 23 ljudi umrlo zaman.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, zahvalil bi se vam in vsem poslancem, ki so prispevali k tej razpravi. Ne bom imel časa, da bi se odzval na vse zanimive pripombe, ki so bile podane, vendar pa vam lahko zagotovim, da smo upoštevali mnenje, ki ga je izrazil Parlament. Danes se bom, kot sem povedal, udeležil zasedanja Sveta ministrov za kmetijstvo. Jutri se bom v Berlinu skupaj s strokovnjaki, ki jih imamo na teh področjih, udeležil usklajevalnega sestanka sektorja za varnost hrane in zdravstvenega sektorja.

Moja glavna skrb je preprečiti nadaljnje hospitalizacije: to je moj prvi in najpomembnejši cilj. Osredotočam se na mobilizacijo in pospešitev odkrivanja vzroka epidemije. Krizno enoto smo ustanovili 30. maja 2011 in na ravni Komisije smo bili takrat v celoti mobilizirani. Moj oddelek za javno zdravje je mobiliziral Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC), ta pa je aktiviral krizni način delovanja, da bi čim hitreje zagotovil znanstvene ocene.

Komisija je ECDC nemudoma zaprosila za izvedbo znanstvene ocene. V vsakodnevnih srečanjih s strokovnjaki držav članic je Komisija uskladila obseg ocene: vzpostavitev splošnih opredelitev primera, sporočanje primerov, vprašalniki za bolnike, izmenjava vidikov o zdravljenju in higienski nasveti za javnost so nekatere izmed zadev, ki smo jih dosegli v zelo kratkem času.

Biti moramo zelo previdni in upoštevati vse. Enostavno je naknadno obsojati in podajati izjave, namesto biti v središču nevihte, ko pride do krize. Previdni moramo biti glede naših izjav in kritik, saj z vztrajanjem – tako kot jaz –, da se odločitve sprejema na podlagi dobro utemeljenih dokazov, ne smemo prestrašiti tistih, ki so pristojni za sprejemanje tveganih odločitev, včasih v zelo težavnih razmerah, da bi se bali, da bodo pozneje postavljeni na zatožno klopo in bodo vsi obsojali njihove odločitve. Menim, da je ta vidik obvladovanja razmer zelo pomemben.

Enako velja za preverjanje in nadzor informacij, ki krožijo. V Evropi imamo sistem, ki omogoča hitro poročanje, in da bi imeli hitro poročanje, uporabljamo načelo subsidiarnosti – najnižjo možno raven vzamemo kot podlago za začetek komunikacije. Biti moramo previdni, kajti če bomo dodajali plast za plastjo nadzora in preverjanj, da bi potrdili informacije, ki krožijo, bomo uničili namen hitrosti, v razmerah, v katerih gre za zdravje in kjer gre včasih za življenje ali smrt, pa je hitrost izredno pomembna.

V zvezi z informacijami lahko povem, da zagotavljamo nenehne informacije, ko jih prejmemo. Glede tega se v Komisiji strinjamo, da je usklajeno in hitro poročanje bistveni element obvladovanja tveganja. Če se spomnite, smo v letih 2009–2010 zaradi svojih izkušenj s H1N1, vzpostavili sistem za usklajevanje poročanja o javnem zdravju, naš Odbor EU za zdravstveno varnost pa ima mrežo poročevalcev. V ta proces bomo morali učinkoviteje vključiti regionalne akterje in tudi Svetovno zdravstveno organizacijo (SZO). Ravno včeraj sem se z Margaret Chan, generalno direktorico SZO, po telefonu pogovarjal o tem vidiku usklajevanja informacij in zagotavljanja popolne uskladitve pred vsakršnim poročanjem.

Preučili bomo, kaj se je zgodilo, in opravili natančnejše raziskave in analize. Ko bomo prepričani, da je okužba ustavljena, se bomo osredotočili na to, kaj se je zgodilo v informacijskem sektorju, kaj se je zgodilo v zvezi z raziskovalnimi protokoli in v smislu usklajevanja na splošno, ko je prišlo do krize, nato pa bomo razmislili o tem, ali potrebujemo več orodij in tesnejše evropsko usklajevanje. To je morda del odgovora, vendar pa bo ta, kot pravite, zahteval obsežne razprave tu v Parlamentu in tudi na ravni držav članic.

O vprašanju odškodnine bomo razpravljali danes popoldne na zasedanju Sveta ministrov za kmetijstvo, prepričan pa sem, da si moj kolega komisar Ciolos z vsemi močmi prizadeva opredeliti in razviti načine in sredstva za odškodovanje kmetov, ki so trpeli zaradi tega problema.

PRESEDSTVO: ALEJO VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

Predsednik. – Razprava je končana.

Pisne izjave (člen 149 poslovnika)

János Áder (PPE), *v pisni obliki.* – (HU) Zadnji nemški škandal v zvezi z varnostjo hrane je našo pozornost ponovno pritegnil k pomanjkljivemu regulativnemu nadzoru. Zaupanje potrošnikov v skrbnost proizvajalcev živil in nenazadnje v strokovno delovanje nadzornih organov je bilo ponovno omajano. V dobro delujoči pravni državi imajo potrošniki dober razlog, da verjamejo, da je hrano, ki konča na njihovih mizah in ki jo ponudijo svojim otrokom, varno uživati. Žal se ni zgodilo prvič, da je bilo zaupanje omajano. Dovolj je pomisliti na škandal z zastrupljenimi paradižniki na Madžarskem, omenimo pa lahko tudi januarski škandal v zvezi s svinjino, okuženo z dioksinom, v Nemčiji. Vsi ti dogodki našo pozornost vedno znova pritegnejo k dejstvu, da mora država okrepiti regulativne preglede in najstrožje ukrepati proti vsem pomanjkljivostim ali zlorabam. Nenazadnje je povsem nemogoče pričakovati, da bodo namesto države to delo opravljali državljani. Ne moremo se usposobiti za živilske strokovnjake ali v svojih domovih urediti laboratorijev za pregled živil. Namesto tega je prava rešitev uvedba najstrožjih sankcij proti tistim, ki kršijo predpise, ne smemo pa se ustrašiti niti zaprtja podjetij.

Luís Paulo Alves (S&D), *v pisni obliki.* – (PT) Najprej bi želel izraziti sočutje z družinami žrtev. V bližnji prihodnosti morajo EU in države članice svoja sredstva osredotočiti na iskanje vira okužbe, da bi ustavili epidemijo in smrtne primere, ki jih je povzročila, ter ponovno vzpostavili zaupanje potrošnikov v verigo preskrbe s hrano, saj je brez tega nemogoče narediti konec obupu naših kmetov. Za doseg tega morajo Evropska agencija za varnost hrane in ministrstva za zdravje držav članic tesno sodelovati. Zaradi katastrofalnega obvladovanja krize s strani Nemčije se to sodelovanje razvija počasi. EU v teh razmerah ne sme zapostaviti svojih kmetov. Vzpostaviti mora mehanizem za hitro odškodovanje kmetov zaradi obsežnega negativnega vpliva te krize, ki že ogroža preživetje številnih kmetij. Popolno prednost ima varstvo potrošnikov, vendar pa moramo popraviti svoje postopke. Bistveno je opredeliti, kdo izda opozorilo ter kdaj in kako, da se prepreči zmeda, ki smo ji bili priča. Imela je uničujoče posledice, vir težav pa ni bil odkrit. Potrebno je tudi jasno ukrepanje organov, ki mora biti vseevropske narave.

Ivo Belet (PPE), *v pisni obliki.* – (NL) Naša zaskrbljenost velja predvsem žrtvam te epidemije in njihovim preživelim vzdrževanim družinskim članom. Te grozotne razmere se ne smejo

ponoviti; iz njih moramo hitro potegniti zaključke, da bi lahko v prihodnosti hitreje odkrili vir ter učinkoviteje in bolj usklajeno poročali. To področje, poročanje in slabo posvetovanje med državami članicami v zvezi s tem, je bilo žalosten neuspeh. Povzročena je bila velika gospodarska škoda, ki bi jo bilo mogoče preprečiti, če bi več pozornosti posvetili poročanju v krizi. Prizadeti nosilci dejavnosti so upravičeni do odškodnine. Zato se zavzemamo za vzpostavitev evropskega sklada za nujne primere. Dodatni nacionalni podporni ukrepi so premili in poleg tega komajda dokazujejo resno evropsko solidarnost. Kot je danes zjutraj tu povedal komisar Dalli, to ni nacionalni problem Nemčije; je evropski problem. Zato se moramo z njim spopasti v evropskem okviru. Ta kriza je tudi priložnost, da se evropskim državljanom pojasni, da Evropa žrtev katastrofe javnega zdravja ne bo pustila na cedilu.

Sergio Berlato (PPE), v pisni obliki. – (IT) Izkazalo se je, da je iskanje vira epidemije *E. coli* zapleteno. Domneva se, da so sojini kalčki vir okužbe in so povzročili smrt 20 oseb v Evropi in nadaljnjih približno 300 resnih primerov samo v Nemčiji, vendar pa so bili najnovejši rezultati testov, opravljenih na vzorcih sojinih kalčkov, negativni. Neposredna posledica epidemije je bilo opazno zmanjšanje potrošnje sadja in zelenjave v vsej Evropi. Čeprav trenutno še niso na razpolago natančne številke v zvezi z obsegom izgub v evropskem tržnem sektorju zelenjave po krizi zaradi *E. coli*, gospodarska škoda, povzročena temu sektorju, vsekakor ne bo zanemarljiva. Glede na to, da sem že predložil parlamentarno vprašanje o tej zadevi, imam priložnost, da v tej dvorani poudarim potrebo po tem, da se Unija zaveže podpori evropskih pridelovalcev v tem sektorju z instrumenti, ki ustrezajo resnosti krize. Pozornost Komisije bi pritegnil tudi k dejstvu, da mora razmisliti o uvedbi ukrepov za izboljšanje konzerviranja sadja in zelenjave in okrepitev nadzora nad njihovo embalažo.

Spyros Danellis (S&D), v pisni obliki. – (EL) Glede na to, da se je v EU varnost hrane že drugič v šestih mesecih znašla v novicah, in glede na tako velik smrtni davek, ne gre za škandal v zvezi s hrano; gre za prehransko krizo. Dva tedna pozneje smo prenašljivo kazali s prstom in ustvarili problem verodostojnosti, preden smo sploh odkrili vzrok.

Spodkopali smo pridelovalce, ki so se kljub temu, da so svoje delo korektno opravljali, znašli v položaju grešnega kozla, ceno pa plačujejo še danes. Spodkopali smo zaupanje evropskih in drugih potrošnikov. Ustvarili smo vrzel v naših trgovinskih odnosih in notranji koheziji. Ta kriza postavlja pod vprašaj sam evropski kmetijski model in preskuša delovanje notranjega trga. Ne zadostuje več, da povemo, koga in kaj gre kriviti. Komisija mora sprejeti stalne popravljalne ukrepe, eden izmed katerih mora biti sledljivost, ki mora biti prednostni cilj.

Anne Delvaux (PPE), v pisni obliki. – (FR) V zvezi s temo, o kateri razpravljamo, je treba izpostaviti več pomembnih točk, in tu prenašam pomisleke svojih sodržavljanov.

Prvič, evropski potrošniki morajo vedeti, kaj uživajo. Zato je bistveno zagotoviti sledljivost kmetijskih proizvodov od njive do krožnika na evropski ravni.

Drugič, Nemčijo moramo pozvati, naj stori vse, kar je v njeni moči, da odkrije izvor bakterije. V zvezi s tem pozdravljam odločitev Komisije, da v Nemčijo pošlje strokovnjake. Vendar pa mora Komisija svoje delo opravljati obsežneje in preveriti, ali so bili upoštevani sistemi nadzora, analiz in raziskav, ker moramo izboljšati in okrepiti svoje mehanizme opozarjanja o varnosti hrane.

Tretjič, po vsej Evropi je treba izvesti revizije, da se zagotovi učinkovitost sistemov spremljanja.

Četrtrič in zadnjič, ne pozabimo na kmete, s katerimi se je slabo ravnalo: krivično so bili osumljeni, ne da bi kar koli storili! In še več jih bo trpelo zaradi pomanjkanja zaupanja potrošnikov. Evropa se mora zato združiti in podpreti ustrezne odškodninske ukrepe.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *v pisni obliki.* – (PL) V zvezi z razpravo o epidemiji EHEC v državah članicah EU bi pozornost pritegnila k dejstvu, da so bile zaradi odločitev držav EU in držav zunaj EU zaprte meje, da se trg zaščiti pred pritokom zelenjave iz držav, v katerih se morda skriva vir okužbe. Informacije, ki smo jih prejeli od pridelovalcev zelenjave, so zaskrbljujoče. Trgovci so priča popolnemu nezanimanju strank za nakup kumar, paradižnikov in druge zelenjave. Trpijo ogromne finančne izgube, ker so prisiljeni zavreči celotne pošiljke ali jih prodati za precej manjšo ceno, kot so jo plačali sami. Pridelovalci se obračajo stran od pridelovanja zelenjave, kar vključuje spremembo pridelave oziroma pridelavo nečesa drugega, to pa zopet pomeni odpuščanje delavcev. Če bodo napovedi še naprej zaskrbljujoče in ne bomo našli vira okužbe, bodo podjetja zaradi pomanjkljive likvidnosti prisiljena prenehati trgovati. Menim, da ima Evropska unija upravne instrumente, ki ji omogočajo hiter odziv na takšne primere, zato moramo preučiti, kako lahko izboljšamo sistem, da bi postal učinkovitejši. Ker imamo ta orodja, moramo čim prej najti vir okužbe, da pridelovalcev zelenjave ne bi izpostavljali dodatnim izgubam.

Katarína Neveďalová (S&D), *v pisni obliki.* – (SK) Družba se mora zdaj počasi navaditi na dejstvo, da bo vsako leto izbruhnila kakšna epidemija – najprej smo imeli ptičjo gripo, nato prašičjo gripo, zdaj pa bakterijo v sveži zelenjavi.

Ta epidemija bo za posledico imela tudi žrtve in ogromne finančne izgube. Glavna razlika v primerjavi s predhodnimi epidemijami je po mojem mnenju, da še vedno nismo dokončno opredelili vira okužbe – najprej so bile krive (španske) kumare in zdaj (nemški) sojini kalčki.

Zastavljajo se tudi vprašanja o napakah, ki so jih storile države članice. S tem mislim na napake Nemčije, ki je zavrnila pomoč Komisije in poskušala sama rešiti krizo. Zmotne obtožbe so povzročile ogromne finančne izgube španskim kmetom in ne samo njim, ampak verjetno tudi celotnemu kmetijskemu sektorju.

Evropska komisija je včeraj predlagala odškodnino v višini 150 milijonov EUR za pridelovalce zelenjave, ki so zaradi črevesne okužbe v Nemčiji utrpeli škodo. Po mojem mnenju je zelo pomembno izpogajati odškodnino za napake, tako kot v primeru Španije. Zadnji dogodki kažejo, da je bila edina škoda, ki je bila povzročena, finančna izguba za evropske kmete. Vendar pa ne smemo pozabiti, da so bile najvišja cena, ki smo jo plačali zaradi te epidemije, desetine žrtev v državah članicah Evropske unije. Naša dolžnost je ukrepati, da ne bi prišlo do podobnih napak in epidemij.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *v pisni obliki.* – (RO) Prvo pojasnilo, ki je potrebno, ker je bila glede tega podana pripomba v dvorani, je, da spričo takšne krize kmetijska politika ni problem, ampak rešitev. Evropski potrošniki so se prav zato navadili zaupati hrani, ki jo najdejo na policah supermarketov, ker so evropski pridelovalci zavezani izpolnjevati najvišje standarde kakovosti na svetu. Vendar pa je ta kriza izpostavila, da evropski sistem ni nezmotljiv in da smo izredno ranljivi. Naše misli morajo zdaj veljati predvsem žrtvam. Kar se je zgodilo, je tragedija. Obenem moramo razmisliti tudi o podpornih ukrepih, ki so potrebni za preprečevanje izgube tisoče delovnih mest v kmetijstvu in predvsem uničenja celotnega sektorja.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *v pisni obliki.* – (EL) Novi škandal v zvezi s hrano, v katerem se je pojavila nova, izredno kužna bakterija, ki je že povzročila desetine smrtnih

primerov in resno škodo za zdravje tisoče delavcev, je še eden na dolgem, navidez neskončnem seznamu škandalov v zvezi s hrano v EU. To je dejansko zločin mednarodnih podjetij, ki zastrupljajo verigo preskrbe s hrano in žrtvujejo življenja ljudi in zdravje delavcev, da bi povečala svoj dobiček. Nova epidemija, ki se prenaša z živili, kaže, da EU ne more in noče zaščititi človeških življenj in javnega zdravja, saj je kot nadnacionalna zveza monopolov obljubila, da bo služila in ščitila dobičke kapitala, ne pa življenj delavcev. Edini cilj neutemeljenih obtožb – za katere ni znanstvene podlage – nemških oblasti proti malim in srednje velikim posestvom v državah članicah na jugu EU, ki so jih EU prenagljuje sprejele in s tem povzročile zelo resno škodo kmetom v teh državah, je bil prikriti in zatajiti nevarno naravo SKP, usmerjeno proti navadnim ljudem, in odgovornost EU, buržoaznih vlad in monopolnih skupin, ki ne pomišljajo in delavce hranijo z zelo strupenimi živili, ki škodujejo njihovemu zdravju, če to poveča dobiček kapitala.

Kathleen Van Brempt (S&D), v pisni obliki. – (NL) Način odziva na epidemijo EHEC na severu Nemčije zastavlja pomembna vprašanja. Najprej moramo razmisliti o vzrokih za to epidemijo in dejavnikih, ki so preprečevali boj proti njej. Je v krmi za govedo preveč antibiotikov? Gre morda za to, da nam pretirano intenzivno kmetijstvo ni v prid? V kakšnem obsegu je potrebno boljše označevanje in sledenje? To so pomembna vprašanja, zlasti zdaj, ko se približuje pregled skupne kmetijske politike.

Poleg tega je postalo jasno tudi, da so v evropskem sistemu za obvladovanje kriz za krize v zvezi z živili pomembne šibke točke. Posebno glede na naravo teh razmer, v katerih sta poleg zvezne vlade pristojni tudi dve ministrstvi v vsaki regiji, gre za preveliko razdrobljenost in preveliko pomanjkanje jasnosti glede pristopa h krizi in obveščanja v zvezi z njo. V takšnih krizah je ključnega pomena za potrošnike in proizvajalce živil, da se čim prej ustanovi enota za usklajevanje, ki bo skrbela za obveščanje in usklajevanje znanstvenih raziskav. To bo omogočilo hitrejšo in učinkovitejšo raziskavo vzrokov epidemije ob sočasnem popolnem izkoriščanju strokovnega znanja drugih evropskih raziskovalcev in laboratorijev.

7. Cestne pristojbine za težka tovorna vozila (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je priporočilo v imenu Odbora za promet in turizem za drugo obravnavo o stališču Sveta iz prve obravnave z namenom sprejetja direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD)) (poročevalec: gospod El Khadraoui) (A7-0171/2011).

Saïd El Khadraoui, poročevalec. – (NL) Gospod predsednik, komisar, ko bo, upam, plenarno zasedanje v kratkem z veliko večino odobrilo dogovor, ki smo ga s pogajanjem dosegli med institucijami, bomo igrali svojo vlogo v pomembnem trenutku za prometni sektor v Evropi, mejniku, ki bi lahko služil kot vodilo za smer politike v prihodnjih desetletjih. Takojšnji oprijemljivi vpliv bo seveda odvisen od politične volje držav članic, da izkoristijo nove priložnosti. Ničesar ne vsiljujemo. Samo omogočamo stvari, predvsem uporabo načela, ki ga v Parlamentu zagovarjamo že več let, namreč načela onesnaževalec plača, kar pomeni internalizacijo zunanjih stroškov.

Številni izkušeni izmed nas vemo, da smo se za to trdo borili že od leta 2006, ko je predhodni pregled vodila gospa Wortmann-Kool. Temu je leta 2008 sledil predlog Komisije, na katerem delamo že tri leta. Tisti, ki so pozorno spremljali ta dokument, vedo, kako trdo je bilo delo, da bi dobili takšen rezultat. Gre za kompromis, kompromis med institucijami,

toda tudi kompromis med institucijami, ki ga je na primer podprla najmanjša možna večina v Svetu in ki ima tudi tu v Parlamentu svoje nasprotnike. Nekateri menijo, da ni dovolj ambiciozen, medtem ko so drugi prepričani, da gre predaleč. Zasluge je treba pripisati pogajalski ekipi in predvsem poročevalcem v senci, ki so skupaj z mano, osebjem Sveta in Komisijo dosegli to krhko ravnovesje.

Vse izmed vas pozivam, da podprete ta sveženj, ki smo ga dosegli, kot korak v pravo smer. Državam članicam prvič omogoča, da zaračunajo pristojbine tudi za obremenitev s hrupom in onesnaževanje zraka poleg obstoječih pristojbin za infrastrukturo, ki se jih poleg tega trenutno ne pobira povsod enotno in na način, ki bi lahko spodbudil obnovo voznega parka. Obenem državam članicam omogoča, da bolj spreminjajo svoje pristojbine glede na čas dneva, ko tovorno vozilo uporablja cesto. To vladam daje možnost nadzora, da bi izboljšale mobilnost.

Obenem so se tudi države članice odločno zavezale – najodločneje zavezale – ponovnim naložbam prihodkov v prometni sistem, da bi ga naredile trajnejšega, in ponovni naložbi najmanj 15 % prihodkov v vseevropsko prometno omrežje. Obenem – in to je bila prav tako pomembna zadeva za Evropski parlament – obstaja jasnost glede zahteve po preglednosti. Države članice morajo navesti, kakšne prihodke ustvarjajo s pristojbinami in kaj bodo storile s tem denarjem, da bi oblikovale boljši prometni sistem.

Sveženj se bo uporabljal tudi za večji del voznega parka, namreč za vsa vozila s skupno maso 3,5 tone in več. Takšno je načelo. Takšen je standard. Tako je bilo dogovorjeno. Veljalo bo tudi za celotno avtocestno omrežje. Močno poudarjamo pomen interoperabilnosti sistema. To bo pomenilo eno majhno škatlo na tovorno vozilo, ki bo prekrižarilo vso Evropo, namesto 25 ali 26. To se vključi v veljavno zakonodajo.

Nazadnje imam še eno pripombo, ki zadeva korelacijske tabele. O tem se je veliko razpravljalo. Rešitev, do katere smo prišli s številnimi izjavami treh institucij, se zdi primerna, da se izognemo precedensu.

Da zaključim, evrovinjeta ni čudežna rešitev. Z njo ne bomo v celoti rešili problema mobilnosti, seveda ne. Vendar pa je pomemben del rešitve za oblikovanje bolj trajnostnega prometnega sistema. Stroškovne spodbude bodo predstavljale pomemben del nje, vendar pa bomo morali storiti veliko več. Vendar pa je korak v pravo smer, zaradi česar skupaj s tistimi, ki so sodelovali z mano, prosim za vašo podporo.

Enikő Győri, predsedujoča Svetu. – (HU) Gospod predsednik, komisar, gospod El Khadraoui, gospe in gospodje, na začetku madžarskega predsedovanja smo obljubili, da si bomo prizadevali za močno Evropo, Evropo, v kateri so v središču ljudje. Zelo sem zadovoljna, da smo zdaj pred sprejetjem direktive, ki bo vsekakor izboljšala kakovost življenja evropskih državljanov. Zaradi tega iskreno pozdravljam dejstvo, da nam je uspelo doseči dogovor z Evropskim parlamentom o direktivi o evrovinjeti. Cilj predloga, ki zadeva uvedbo pristojbine za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila, je določiti pravilno določiti pristojbine, ki se uporabljajo v prevozu, tako da bodo natančneje odražale dejanske stroške onesnaževanja zraka in obremenitve s hrupom, prometnih zastojev in podnebnih sprememb, ki jih povzročajo težka tovorna vozila.

Dejstvo je, da je komercialni cestni promet eden izmed odločilnih gospodarskih sektorjev moderne družbe. Dejstvo je tudi, da obseg problemov, ki jih je mogoče povezati s cestnim prometom, kot so onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom ter tudi prometni zastoji, postaja vse bolj pereč. Zaradi tega imajo inovativni in strokovni ukrepi politike, kot sta

spodbujanje okolju prijaznih vozil ali razvoj načrtovalnikov poti, vse večjo vlogo. Zaradi ukrepov, katerih cilj je internalizacija zunanjih stroškov, se bo gospodarska uspešnost verjetno povečala, negativni okoljski učinki pa zmanjšali. Sistem cestnih pristojbin, predlagan v direktivi o evrovinjeti, nam bo omogočil uporabo pičlih sredstev na bolj trajnosten način. Ta ukrep je zelo pomemben tudi v povezavi z nedavno objavljeno belo knjigo Komisije „Načrt za enotni evropski prometni prostor – na poti h konkurenčnemu in z viri gospodarnemu prometnemu sistemu“.

Ukrep je prvi korak na poti, ki vodi k internalizaciji zunanjih stroškov vseh vrst prometa. Po mnenju Sveta je ta predlog eden izmed najpomembnejših ukrepov na področju prometa. Vemo, da se Parlament glede tega strinja z nami. Zelo prizadevno smo sodelovali, da bi dosegli kompromis. Zaradi tega bi se madžarsko predsedstvo zahvalilo poročevalcu gospodu El Khadraouiju, predvsem za pripravljenost za konstruktivno sodelovanje s Svetom in zavzeta prizadevanja za uspeh. Zadnje odprto vprašanje pogajanj je zadevalo korelacijske tabele. Predsedstvo je bilo zadovoljno z rešitvijo, najdeno za to vprašanje, in prebrala bi izjavo madžarskega predsedstva, ki ga podpira naslednje poljsko, dansko in ciprsko predsedstvo.

Dovolite mi, da jo preberem v angleščini, da se izognemo kakršni koli napačni razlagi ali napačnemu razumevanju: „Na tem mestu izjavljamo, da dogovor med Svetom in Evropskim parlamentom glede direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila, evrovinjeta, dosežen v dialogu 23. maja 2011, ne posega v izid medinstitucionalnih pogajanj o korelacijskih tabelah“.

(HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, to je izredno pomembno vprašanje, ki bo vsekakor vplivalo na vsakodnevno življenje naših državljanov. Zato pozdravljamo dogovor, dosežen med obema institucijama. Menim, da je na področju prometne politike to eden izmed naših najpomembnejših rezultatov madžarskega predsedstva, in optimistično pričakujemo jutrišnje glasovanje ter upamo, da bo večina predstavnikov podprla to direktivo. Še enkrat se zahvaljujem vsem, ki so pripomogli k temu kompromisu, ne samo poročevalcu, ampak tudi poročevalcem v senci ter tudi našim pravnim strokovnjakom, ki so pomagali najti rešitev za težko vprašanje korelacijskih tabel.

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije* . – Gospod predsednik, spoštovani poslanci, po triletnih pogajanjih smo zdaj blizu sprejetju spremenjene direktive o pristojbinah za težka tovorna vozila, tako imenovane direktive o evrovinjetah.

To je del širše strategije za internalizacijo zunanjih stroškov vseh vrst prometa, da bi dosegli prave cene prevoza. Belgijskemu predsedstvu bi se zahvalil, da je sprostil zastoj tega dokumenta v Svetu. Madžarsko predsedstvo se je večje pogajalo z zelo tesno večino v Svetu.

Naj se zahvalim zlasti poročevalcu gospodu El Khadraouiju. Skupaj s poročevalci v senci in člani Odbora za promet in turizem mu je uspelo v drugi obravnavi znatno izboljšati besedilo. Iz dveh razlogov se veselim, da bo Parlament sprejel to direktivo.

Prvič, da dosežemo naše cilje bolj trajnostnega zelenega prometnega sistema in izvajamo načelo onesnaževalec plača. Direktiva bo državam članicam omogočila, da pristojbine za tovorna vozila zaračunavajo ne samo za infrastrukturne stroške, ampak tudi za obremenitev s hrupom in onesnaževanje zraka. Omogočila bo tudi učinkovitejšo diferenciacijo pristojbin, da se omili zastoje med urami prometnih konic.

Drugič, v času omejenega javnega financiranja bodo pristojbine za zunanje stroške, ki jih predvideva nova direktiva, ustvarile prihodke in za prometno infrastrukturo dale na razpolago nova finančna sredstva. Komisija podpira ta dogovor.

Seznanjen sem z vašo izjavo o korelacijskih tabelah. Glede tega vprašanja se popolnoma strinjam z vami. V imenu Komisije bom podal tudi uradno izjavo:

„Komisija znova poudarja svojo zavezo k zagotovitvi, da države članice pripravijo korelacijske tabele, ki sprejete ukrepe prenosa povezujejo z direktivo EU, in jih sporočijo Komisiji v okviru prenosa zakonodaje EU; to je zaradi zaščite interesa državljanov, boljše priprave zakonodaje in povečanja pravne transparentnosti ter podpore pregleda skladnosti nacionalne zakonodaje z določbami EU.

Komisija obžaluje pomanjkanje podpore za določbo iz predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila, katere namen je bil uvesti obvezno pripravo korelacijskih tabel.

Komisija lahko v duhu iskanja kompromisa in za zagotovitev takojšnjega sprejetja predloga privoli, da se v besedilu obvezna določba o korelacijskih tabelah nadomesti s primerno uvodno izjavo, ki države članice spodbuja k takšni praksi. V dvanajstih mesecih po sprejetju tega sporazuma bo poročala na plenarnem zasedanju in konec obdobja za prenos pripravila poročilo o praksi držav članic glede priprave lastnih javno objavljenih tabel – tudi v interesu Unije –, ki kolikor mogoče kažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos.

Vendar stališče Komisije v tem dokumentu ne sme veljati za precedens. Komisija bo nadaljevala s svojimi prizadevanji, da skupaj z Evropskim parlamentom in Svetom najde primerno rešitev tega horizontalnega institucionalnega vprašanja“.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE. – (NL) Gospod predsednik, direktiva o evrovinjeti je pomembna, ker določa temeljna evropska pravila za pristojbine po kilometrih in s tem zagotavlja enake pogoje za cestni promet znotraj Evropske unije. Zaradi vsega tega nimam namena skrivati dejstva, da je imela moja skupina velike probleme s prvotnim predlogom Komisije in tudi stališčem poročevalca v prvi obravnavi. Na srečo je poročevalec storil nekaj velikih korakov v našo smer, zahvaliti pa se moramo tudi Svetu in madžarskemu predsedstvu, ki jima je na koncu uspelo doseči ne samo trdno večino v Svetu, ampak sta pripravila tudi Parlament, da podpre to stališče.

Večina moje skupine bo podprla ta dogovor, ker predstavlja prvi korak v smeri dejanske uvedbe načela onesnaževalec plača, in sicer na pameten način. Najpomembnejša je zamisel, da morajo obstajati spodbude za trajnost, ne samo višje pristojbine. Višje pristojbine v urah prometne konice, ki se jih kompenzira med urami zunaj prometnih konic, je zdaj precej bolje razdelana kot v stališču Sveta. To bo pomenilo, da skupne ravni pristojbin ostanejo enake. Tudi izvzetja za EURO V in EURO VI so pozitivna, prav tako pa tudi dejstvo, da so se države članice ponovno zavezale ureditvi interoperabilnosti cestninskih sistemov, saj nas moti, da še vedno ni tako.

Parlamentu se zdi pomembno tudi namenjanje sredstev. Ljubše bi nam bilo več, vendar pa je to vsekakor pomemben korak, s čimer mislim ne samo na odstotek, ki bo namenjen, ampak tudi na obveznost poročanja držav članic. Upam, da je to prvi korak v smeri nadaljnjega namenjanja tega denarja.

Ismail Ertug, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po dolgotrajnih pogajanjih je gospodu El Khadraouiju in predstavnikom Sveta in Komisije uspelo pripraviti izboljššan sveženj ukrepov za pristojbine za težka tovorna vozila v Evropi. Zelo sem hvaležen vsem udeleženi in predvsem našemu poročevalcu za vse, kar so dosegli.

S priznanjem načela internalizacije zunanjih stroškov, delnim namenjanjem sredstev za prometno infrastrukturo in spodbudami za obnovo voznega parka nam je uspelo uresničiti pomembne cilje bele knjige o prometu. Menim tudi, da ne smemo spregledati obveznosti v zvezi s preglednostjo, ki morajo nenazadnje veljati tudi za Svet.

Nadvse obžalovanja vredno se mi zdi, da so številne države članice celo po zaključku tristranskih pogajanj hotele metati polena pod noge – resnično so si prizadevale – v zvezi s korelacijskimi tabelami, da bi blokirale direktivo. Za zaključek bi vse kolege poslance pozval, naj sprejmejo doseženi kompromis in ne ogrozijo rezultatov teh dolgih in napornih pogajanj, saj bi dosegli samo to, da pomagajo napačnim ljudem. Zahvaljujem se vam za podporo kompromisa.

Dirk Sterckx, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, s tem, kar je pred nami, ne bomo dosegli nobenih lepotnih nagrad, kljub vztrajnim in neomajnim prizadevanjem poročevalca, ki mu mimogrede čestitam za to.

Najpomembnejša in najzahtevnejša točka je bilo po mojem mnenju namenjanje sredstev. Za kaj bodo države članice uporabile prihodke iz teh pristojbin? Jih bodo uporabile, da svoje prometno gospodarstvo naredijo učinkovitejše? Jih bodo zavezali k temu? To nam ni uspelo. Tako nismo dosegli tega, kar smo si v zvezi s tem želeli. Nekoliko sprevrženo je, da si države članice prizadevajo ohraniti odprto pot za to, da obdržijo te prihodke, tako kot se zadrži tudi zunanje stroške. S to pristojbino bi morali resnično čim bolj omejiti zunanje stroške in jih po možnosti spraviti na ničlo. Torej so stvari, za katere naj bi se ta denar dejansko uporabil, izboljšana infrastruktura in raziskave o čistejših tovornih vozilih.

Ena zadeva me še naprej moti, in sicer če imate variabilne pristojbine za ure prometnih konic, kako se spopadate s prometnimi zastoji, če z vsemi, ki jih povzročajo, ne ravnate enako? To je vprašanje, ki smo ga imeli črno na belem v prvi obravnavi, vendar pa Svet ni hotel vedeti zanj. Učinkovitost nekaterih stvari, ki jih delamo, torej ni 100-odstotna. To, kar imamo tu – in gospod Ertug je že opozoril na to –, je večja preglednost. Države članice morajo pripraviti poročilo in navesti, koliko prihodkov se ustvari s temi pristojbinami in kaj so storile, da bi izboljšale sistem. Zato upam, da se bodo med plačniki, sektorjem tovarnega prometa in vlado začeli pogovori o uporabi tega denarja in učinkovitosti.

To je eden izmed pozitivnih elementov. Nisem navdušenec, vendar pa sem se za to zavzemal v svoji skupini, saj imamo zdaj pomembno načelo – internalizacija zunanjih stroškov –, ki je prvič vključeno v evropsko zakonodajo. To pomeni, da lahko začnemo s postopkom pristojbin za vse zunanje stroške za vse vrste prometa, da bi izboljšali vaše gospodarstvo skupaj z vašo trajnostjo. Komisar je v belo knjigo vključil številne ukrepe, za katere je potreben ta korak. Če ga ne bomo odobrili, bomo obtičali tudi v zvezi s številnimi vprašanji v beli knjigi. Nenazadnje je precej redko, da je tako težko doseči dogovor v Svetu – in, gospa predsedujoča, za to ne krivim madžarskega predsedstva Svetu, ki je storilo vse v svoji moči. To je pomemben – in bistven – prvi korak v dolgem procesu.

Roberts Zīle, v imenu skupine ECR. – (LV) Gospod predsednik, tudi jaz bi se najprej zahvalil Svetu in Komisiji, da sta dosegla ta kompromis, predvsem pa gospodu Saïdu El Khadraouiju

za pravi način, na katerega so bili sklenjeni ti pogovori, pri čemer izpred oči niso izgubili svojega cilja. Skupina Evropskih konzervativcev in reformistov (ECS) bo podprla kompromisni dogovor, ker so številne izmed rešitev, ki so bile oblikovane, dobri dosežki. Na strani Sveta je bil ta kompromis zelo krhek in razumljivo je, da so bila nekatera vprašanja, kot je področje uporabe direktive ali pobiranje in porazdelitev dodeljenih sredstev državam članicam, občutljiva celo tudi do konca pogovorov. Menim, da bi nadaljnji pogovori za dosego kompromisa pripeljali do slabšega rezultata ali pa bi se končali brez njega. Najpomembnejša stvar zdaj je, da še nadalje napredujemo, izvajamo načelo onesnaževalec plača v zvezi s pobiranjem cestnin. Škodo, povzročeno okolju, je treba nadomestiti in izboljšati je treba infrastrukturo, in kot je dejal gospod Sterckx, je to prva zakonodaja na evropski ravni, v katero je bilo vključeno to načelo. To načelo in davke je treba izvajati v vseh državah članicah. Žal številne države še niso izvajale infrastrukturnih plačil evrovinjeta 1 in verjetno bodo te iste države zelo zamujale pri izvajanju evrovinjete 2. To izkrivlja trg cestnega tovornega prometa in čeprav se ceste vzdržuje s plačili davkoplačevalcev v teh državah članicah in davkoplačevalci Evropske unije, imajo koristi prevozniki iz tretjih držav, infrastruktura ostaja nerazvita in zunanji stroški niso pokriti. Upajmo na nekaj volje in pripravljenost držav članic. Hvala lepa.

Eva Lichtenberger, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, evrovinjeta in rezultati pogajanj so primer tega, kako si Svet trenutno prizadeva uvesti omejitve v zvezi z vsemi predlogi Parlamenta in jih razvodeneti, zlasti na področju prometne politike. Prometna politika ministrov za promet v državah članicah je sestavljena iz zahtevanja trajnostne in v prihodnost zazrte prometne politike za Evropsko unijo vsako nedeljo, medtem ko se med tednom dela vse mogoče, da se prepreči uresničitev takšne politike.

Ena stvar je jasna in to je, da hrup in izpušni plini škodijo ljudem in naravi. Povzročajo stroške, ki jih trenutno nosijo davkoplačevalci, namesto tistih, ki so odgovorni za stroške. Predlog Parlamenta, ki je bil že tako zelo pohleven in težka dosežen kompromis med državami v središču Evrope in tistimi na obrobju, je še dodatno razvodenel.

Tako je na primer zaračunavanje zunanjih stroškov postalo prostovoljno, namesto da bi bilo obvezno. Stroški niso porazdeljeni za vse povzročene škodljive posledice, ampak samo za majhno število dejavnikov. Na koncu od dodeljevanja stroškov ostane nekaj več kot za par vročih hrenovk in pivo za celotno potovanje. To se mi zdi zelo malo. Ureditev se uporablja samo za tovorna vozila s težo nad 3,5 tone. Nemčija je uveljavila svoj predlog o tovornih vozilih s težo 12 ton, zato so v gorskih območjih edina tovorna vozila, ki so zdaj obdavčena, tista, ki jih tam sploh ne najdete, ker ne zmorejo tako strmih klancev.

Na koncu je hotela Italija iztiriti vso stvar zaradi birokratske podrobnosti. Ko gre zares, je to odličen primer, kako se prometne politike žal še vedno ne jemlje dovolj resno. V skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze bomo še vedno glasovali za, ker hočemo zasesti svoj prostor med večino, ki vsaj rešuje načelo zaračunavanja zunanjih stroškov za prihodnost, ko bo več razumnih ljudi na položaju ministra za promet v državah članicah.

Jaromír Kohlíček, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Gospod predsednik, zahvalil bi se poročevalcu, da je dokončal zelo zahtevno delo.

Evrovinjeta je ena izmed direktiv, ki naj bi postopno omogočila enake pogoje za cestni in železniški promet. Železniški promet se je v državah članicah EU zaradi dejstva, da morajo uporabniki plačati za uporabo transportnih poti, več let zanemarjalo. V primeru cestnega omrežja so bila plačila za uporabo infrastrukture doslej precej simbolična.

Če zadevo pogledamo v zgolj tehničnem smislu in zanemarimo vse druge dejavnike, ugotovimo, da so ceste najvišje kategorije, z drugimi besedami, avtoceste, hitre ceste in ceste prve kategorije, najbolj prilagojene delovanju težkih tovornih vozil. Direktiva ne gre tako daleč, da bi sledila zgoraj navedeni logiki in določila najvišje pristojbine za ceste najnižje kategorije, z drugimi besedami, lokalne ceste. Nasprotno, osredotoča se samo na pristojbine za zunanje stroške na podlagi načela onesnaževalec plača in samo v primeru cest najvišje kategorije, z drugimi besedami, avtocest, hitrih cest, cest prve kategorije in dvopasovnih hitrih cest.

Plačila morajo vključevati čim manj izvzetij in morajo veljati za tako imenovane zunanje stroške cestnega prometa, vključno s hrupom in zlasti emisijami. Radoveden sem, kako bodo posamezne države utemeljile svojo nepripravljenost za uvedbo plačil, vsaj v okviru tabele 1, ki je zelo omiljena različica tega, kar hočejo pravi okoljevarstveniki.

Kljub tem sporom med logiko in različico priporočila, o kateri razpravljamo tu, Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice podpira stališče poročevalca.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje gospoda Leichtfrieda na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8) poslovnika)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Kohlíček, možno je, da sem vas napačno razumel. Nekaj bi rad pojasnil. nenazadnje je sorazmerno jasno, da je to pohleven kompromis, da bodo težka tovorna vozila še naprej imela prednost na cestah in da so pristojbine povsod prenizke. Vendar pa ste za začetek povedali, da bi ta direktiva lahko zdaj ustvarila enake pogoje za cestni in železniški promet. Menim, da ne bodo ustvarjeni takšni enaki pogoji. Mogoče je, da sem vas v zvezi s tem napačno razumel. Prosil bi vas, da to pojasnite.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Gospod predsednik, po mojem mnenju je to šele prvi korak v smeri vzpostavitve enakih pogojev, kajti če veliko plačam za infrastrukturo na železnici ... *(govornik je nadaljeval v nemščini)*

(DE) ... je prvi korak v smeri vzpostavitve enakovrednih pogojev za železnice s tistimi za ceste, saj morate trenutno plačati za razdalje, prepotovane z železnico, za ceste pa le majhen znesek. Tako je to majhen korak v smeri uskladitve pogojev za železnice in ceste.

Juozas Imbrasas, v imenu skupine EFD. – (LT) Gospod predsednik, najprej bi se zahvalil poročevalcu za njegovo odlično in zelo pomembno delo. Kot veste ima prometni sektor ključno vlogo pri zagotavljanju mobilnosti in družbenogospodarskega razvoja v Evropi, in da bi se spopadli z izzivi gospodarske rasti in trajnosti, moramo izboljšati infrastrukturo prometnega sektorja. Vsi smo zaskrbljeni zaradi učinkov podnebnih sprememb, ohranjanja okolja in različnih vprašanj, povezanih z zdravjem in socialno blaginjo, ki so neločljivo povezani z racionalno uporabo prevoza. Strinjam se, da imajo in morajo imeti uporaba načela onesnaževalec plača in tudi prizadevanja za zaščito javnega interesa za posledico ukrepe, ki so prednostno namenjeni zmanjšanju onesnaževanja okolja, obremenitev s hrupom, škode, ki se jo povzroči podeželju, in socialnih stroškov zaradi slabega zdravja, ker ti ustvarjajo precejšnje gospodarske stroške, ki jih prevzema širša javnost in s tem evropski državljani. Dobro je, da si na področju prometa končno prizadevamo za uporabo načela onesnaževalec plača. To bo državam članicam nedvomno zagotovilo dodatne možnosti, da svoje nacionalne sisteme za zaračunavanje pristojbin naredijo učinkovitejše, s tem pa instrument boljšega upravljanja povpraševanja po prometu. Vendar pa še vedno

menim, da instrumenti, o katerih razpravljamo danes in ki bodo sprejeti v bližnji prihodnosti, niso ravno primerni in so gospodarsko ugodni samo za osrednje tranzitne države članice Evropske unije ter niso povsem ugodni ali pa so precej manj ugodni za veliko število držav članic, ki ležijo na zunanjih mejah EU. Čeprav v osnovi pozdravljam projekt, menim, da bi morali v celoti preučiti ta vidik, ga ponovno pretehtati in šele nato sprejeti.

Mike Nattrass (NI). – Gospod predsednik: EU si torej prizadeva povečati prihodke EU z obdavčenjem tovornih vozil? Vprašajte volivce v Združenem kraljestvu, kaj menijo o EU, in običajen odgovor je „mislim, da se ne bi smeli pridružiti“.

V Združenem kraljestvu je prišlo do političnega prevzema. Pravo Združenega kraljestva se določa v Strasbourgu, ogromna birokracija zapira industrije, zdaj pa imamo davek, toda ker ne gre za nogomet, ljudje niso obveščeni. Mediji v Združenem kraljestvu se izogibajo resničnosti EU, možgane se hrani s televizijskimi romantičnimi nanizankami, poročevalci pa pravijo, da EU ne vpliva na lokalna vprašanja. EU niso novice.

To poročilo si prizadeva pobirati davke iz pristojbin za tovorna vozila, s katerimi bi se delno financiral vseevropski projekt TEN-T, ki vključuje povezovanje vlakov visoke hitrosti v EU. Ko bo EU v Združenem kraljestvu zaračunavala davke, se bodo ljudje odzvali tako, da ne bodo glasovali za EU? Ne, ker niso obveščeni. Skrivni končni prevzem nadržave EU bo sprehod davkoplačevalcev v spanju v Evropo. Obrambe ni, tisku ni mar, Združeno kraljestvo pa spi, zato le obdavčite te nesrečne voznike tovornih vozil.

Mathieu Grosch (PPE). – (DE) Gospod predsednik, najprej bi čestital poročevalcu in kolegom poslancem, ki so bili vključeni, in se jim zahvalil za njihovo delo. Kompromisa o tej zadevi ni bilo lahko doseči. Tako je tudi zaradi dejstva, da se številni ljudje, vključno v tem parlamentu, seveda ne strinjajo povsem z rezultatom. Nekateri so bili za, drugi proti. Vendar pa bi že na začetku opozoril pred absurdno situacijo, v kateri se tisti, ki pričakujejo več, povezujejo s tistimi, ki ne pričakujejo ničesar, pri čemer zrušijo vse. Zato upam, da bodo tisti, ki hočejo internalizacijo stroškov in ki celo gledajo na ta kompromis kot na zelo majhen napredek, tu podprli ta kompromis.

To je v veliki meri mnenje skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), če ne vseh delegacij, saj podpiramo internalizacijo stroškov v vseh vrstah prometa in podpiramo tudi uporabo sredstev za spodbujanje mobilnosti. Za nas je bila to ena izmed najpomembnejših točk. Po našem mnenju ne gre za to, da promet postane dražji, kot je nekdo pravkar trdil. Dražji promet še ni učinkovitejši. Po našem mnenju gre za ustrezno ravnotežje, da bi se ta sredstva, ki se jih delno pridobi v povezavi z mobilnostjo, tudi vlagalo na tem področju.

Drug dejavnik, ki je pomemben za nas, je interoperabilnost. Nočemo tehnično različnih sistemov za zaračunavanje pristojbin po Evropi – zamisel o 27 različnih sistemih v prihodnosti je nesprejemljiva. Prihajam iz obmejnega območja, kjer je treba šestkrat plačati cestnino, če se pol ure voziš po sosesi! To ni trajnostno. Svet mora biti v zvezi s tem prožnejši, kot je bil v preteklosti. Poudarjamo tudi okolju prijazna tovorna vozila. To pomeni, da nakazujemo tudi smer v zvezi s tem, to, kar smo uveljavili v zvezi s tem, pa ni obvezujoče, rezultat pa je, da tisti, ki zagovarjajo internalizacijo stroškov, vsekakor niso zadovoljni. Tudi sam bi si želel, da bi bilo to obvezno v vseh državah članicah.

O tem smo v tem parlamentu že tolikokrat razpravljali. Kaj hočemo jutri? Hočemo 27 različnih sistemov za zaračunavanje pristojbin ali pa hočemo, da bodo vse države

članice spoštovale ista pravila? Ali pa hočemo počakati na nadaljnje krize, preden ponovno slišimo poziv k ukrepanju na evropski ravni? Tudi po mojem mnenju evrovinjeta pojasnjuje eno stvar, namreč da samo Evropa prinaša odgovor. Različne pristojbine v posameznih državah članicah ga ne.

(Aplavz)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, menim, da je bila v tej razpravi tudi pomembna zgodba o uspehu, to pa je poročevalec. Resnično menim, da je moral poročevalec pri tem dokumentu premagati ogromno odpora in da je uspel iz tega potegniti največ, kar je bilo mogoče.

Dejstvo je, da v tem parlamentu pravzaprav večina ni za pravo ekologizacijo prometa. Prva stvar, ki jo torej moraš storiti, je premagati to. Povsem jasno je, da trenutno v Svetu večine ministrov za promet okoljski interesi ne zanimajo. Enako jasno je, da je v Svetu večina, ki ji ni mar za tiste, ki živijo in delajo ob cestah, in da je v Svetu večina, ki podpira, da potrošniki nabavijo vsako staro šaro, ki je bila transportirana daleč, namesto visokokakovostnih regionalnih proizvodov. Glede na to situacijo bi rekel, da so bili doseženi najboljši rezultati.

Najprej imamo načelo zunanjih stroškov. To je bil velik korak, težek korak, k ise je soočil z vsem tem odporom. Zdaj imamo prvič možnost zaračunavati za izpušne pline. Možnost imamo zaračunavati za hrup. Seveda je to preveč omejeno in na prenizki ravni. Če pogledate tabele, je to resnično kaplja v morje. Za mogočo se je izkazala tudi širitev koridorjev, če tako rečem, vendar pa nam ni uspelo uvesti davka na CO₂. Tega ni mogoče razložiti. Promet je eden izmed največjih povzročiteljev emisij CO₂ v Evropi in za to ne plačuje pristojbin. Zaradi teh točk sem resnično razočaran.

Pozdravljam, kar so povedali drugi poslanci, ki menijo, da moramo glasovati za to, ker bo drugače vse propadlo. Glasujem za s težkim srcem in z mislijo, da je dobro, da smo prišli tako daleč, vendar pa je v prihodnosti potreben še velik napredek.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v beli knjigi komisar Kallas opredeljuje različne možnosti za prihodnost prometa. Opisuje na primer, da obstaja potreba po sistemu spodbud, da bi prometu dali okolju prijaznejšo obliko, navaja pa tudi, da so potrebni novi viri financiranja, na primer tudi za to, da bi lahko delali v skladu z načelom onesnaževalec plača. Direktiva o evrovinjeti, o kateri razpravljamo danes, je en način za dosego obeh ciljev.

To so bila pomembna belgijska prizadevanja, kot lahko po mojem mnenju rečemo, ki so se začela pod belgijskim predsedstvom Svetu, vključeni pa so bili trije pomembni Belgijci, in predvsem zaradi poročevalca, ki mu je uspelo odpreti vrata za nove poti. Vendar pa bi tem belgijskim prizadevanjem želela večji uspeh, kot je ta, ki ga imamo zdaj.

To, kar nam je uspelo doseči, je majhen in šibek kompromis. Čeprav imamo zdaj namenjanje sredstev v zelo omejenem obsegu – 15 % infrastrukturnih stroškov in 15 % zunanjih stroškov je treba nameniti omrežjem TEN-T –, je to resnično premalo. Vsi predstavniki nacionalne prometne politike pravijo, da potrebujemo znatna sredstva, da bi lahko vzdrževali naša infrastrukturna omrežja. Samoumevno je, da bi moralo biti mogoče sredstva, zbrana na tem področju, tudi vlagati tu. To je zadeva, zaradi katere smo lahko vsi nezadovoljni. Dejstvo je, da smo v zvezi s tem vsaj storili korak v smeri, v kateri se bomo lahko naprej pomikali kasneje. To je tudi razlog, da nameravamo glasovati za ta kompromis.

Vendar pa je bil to težek boj. Vsekakor bi bilo mogoče, da na mizi ne bi imeli ničesar, saj bi bilo nekaterim državam članicam ljubše, če ne bi imeli ničesar. Zato je to uspeh, ki ga bomo podprli v današnjem glasovanju.

(Aplavz)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Gospod predsednik, v direktivi, o kateri razpravljamo, je Komisija predlagala možnost, da se zaračunava za zunanje stroške, kot so onesnaževanje zraka, obremenitev s hrupom in prometni zastoji, na podlagi poskusa, da se internalizira zunanje stroške v skladu z načelom onesnaževalec plača. Podpiram to načelo, ker se mi zdi pomembno z vidika vpliva na okolje in zdravje ljudi in tudi uporabo drugih načinov prometa na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. To je tudi v interesu občin, ki jim pogosto škodujejo predvsem negativni vplivi tranzitnega prometa.

V zvezi s trajajočo gospodarsko krizo in povečanjem finančne obremenitve za prevoznike sem tudi trdno prepričan, da je treba državam članicam dati možnost, da sčasoma razširijo uvedbo pristojbin za zunanje stroške, tudi v skladu s posameznimi vrstami. Novi sistem mora omogočiti tudi zamenjavo zastarelih voznih parkov z uporabo zmanjšanih stopenj zunanjih stroškov pri naložbah v okolju prijazna vozila.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, danes nimamo resnično nič, zaradi česar bi lahko bili zadovoljni: zelen prometni sistem je še zelo oddaljen, kot je bilo rečeno. Kaj je v tem besedilu? Kaj pravi? Povsem enostavno, državam članicam na prostovoljni osnovi dovoljuje uporabo sistema onesnaževalec plača. Poleg tega je sistem tako omejen, da se bodo stroški povečali samo za približno tri do štiri cente. Kako lahko ljudje mislijo, da bo povišanje za tri ali štiri cente dejansko imelo vpliv na spremembo načina prevoza? Z drugimi besedami, to ni velik uspeh z okoljskega vidika. To je tisto, kar je postalo slavno načelo internalizacije zunanjih stroškov, potem ko je šlo skozi mlin Sveta – oprostite, gospa Győri –, po tolikšnem odporu in kljub precejšnjim prizadevanjem poročevalca.

Vseeno bomo glasovali za to načelo, ker je pomembno. Je načelo, kot so druga – prej smo govorili o previdnostnem načelu, ki je zaznamovalo evropske direktive. Glasovali bomo za to načelo. Je samo eno načelo; biti je treba še celo bitko in borili se bomo naprej, da bi dosegli pravo spremembo načina prevoza in vzpostavili bolj zelen prometni sistem, ki varuje zdravje ljudi in se učinkoviteje bori proti podnebnim spremembam.

Laurence J.A.J. Stassen (NI) . – (NL) Gospod predsednik, sedanji predlog o evrovinjeti temelji na zamisli, da bo uspešen evropski sistem cestnega prometa subvencioniral neuspešne železnice. Vendar pa je najbolj zaskrbljujoče dejstvo, da ta parlament predlog vidi kot šele prvi korak. Povedati je treba, da bi bil prvi korak v napačno smer, ki bi pomenil, da bi sedanja pravica držav članic, da izvajajo to zakonodajo, postala obveznost, da bi se pristojbina na kilometer samo povečevala in da bi bili vozniki avtomobilov kmalu naslednji na vrsti.

Ta parlament govori o enotnem sistemu med državami članicami. Vendar pa bo sprejetje predloga pomenilo, da se morajo prevozniki pripraviti na novo škatlo v kabinah svojih tovornjakov, seveda s povezanimi novimi davki. Jasno je, da Evropski parlament s tem predlogom izžema življenje iz cestnega prometa zaradi histerije v zvezi s podnebjem. Prometnemu sektorju je že dovolj težko tako, kot je, in ne pričakuje še več davkov, ki jih bo uvedla Evropa.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospa Győri, gospod Kallas, najprej naj povem, da priznavam in odobravam delo, ki ga je opravil poročevalec gospod El Khadraoui, ki je pri iskanju morebitnega kompromisa storil, kar je lahko.

Prav zaradi tega menim, da moramo iti skozi običajni postopek. Ta dokument bi pravzaprav moral iti v usklajevanje, ker korelacijske tabele niso bile vključene v končni dogovor. To bi lahko bila idealna priložnost za doseg celovitega dogovora. Žal, kot je že bilo povedano, to ni niti približno tako.

Načelo onesnaževalec plača je pravo, veljavno in dogovorjeno, da pa se izognemo vsem dvomom, naj povem, da sem za ekologizacijo prometa. Vendar pa je ta instrument – evrovinjeta – preveč pristranski in neučinkovit ter tudi nepošten. V času obsežnih gospodarskih težav, kot jih doživljamo zdaj, je edini namen te odločitve, da se zada udarec gospodarskemu sektorju, ki podpira naš trg, ustvarjanje denarja, čeprav se skoraj nič od tega denarja potem ne uporabi za prometno infrastrukturo.

Po mojem mnenju se uvaja zelo zapleten mehanizem, vsaj za izračun zneska, ki se ga zaračuna. Zato sem kritičen do tega dokumenta, ker menim, da je način, na katerega kaznuje geografsko bolj obrobne države članice, nesprejemljiv v tej Evropi gospodarske in teritorialne kohezije.

Učinkovitost tega instrumenta ni bila dokazana in modulacija prometnih tokov ustvarja probleme za sedanje in prihodnje finančno načrtovanje, ker se pristojbine nenehno zamenjujejo in spreminjajo. V zvezi s tem mi je bilo rečeno, da lahko države članice po prosti presoji uporabijo to dodatno pristojbino ali ne. Vendar pa smo v primeru čezmejnega prometa odvisni tudi od odločitev drugih, zato moramo doseči dogovor. Zato sem prepričan, da dogovora, doseženega za vsako ceno, na škodo sektorju tovarnega prometa, ni mogoče imeti za uspeh. Resnično menim, da je pred nami še zelo dolga pot, zlasti v zvezi s poštenimi pristojbinami.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Gospod predsednik, najprej bi pohvalila vztrajnost poročevalca gospoda El Khadraouija, čeprav moram povedati tudi, da sem od začetka opozarjala na poseben položaj obrobni držav s škandaloznim pomanjkanjem alternativ cestam – poglejte na nenehne ovire v Pirenejih, med Španijo in Francijo, da bi vzpostavili reden čezmejni železniški promet. Poleg tega zdaj – izkoriščam dejstvo, da je tu gospod Kallas – Komisija spodbuja dvom o prihodnjem osrednjem prehodu prek Pirenejev v prihodnjem osrednjem omrežju.

Z drugimi besedami, s temi problemi alternative železnici je res, da zdaj dogovor o evrovinjeti nalaga še večje breme prevozu proizvodov po cesti, ki so v obrobni državah, zlasti na jugu in vzhodu, proizvodi z majhno ali omejeno dodano vrednostjo. Z ustvarjanjem prav zdaj – recimo kot govornice – problema v zvezi s prištevanjem nekaj centimov – štirje centi se gospe Durant ne zdijo nič – prav zdaj, ko smo pravkar preživeli krizo ali pa smo še vedno sredi krize v primeru kumar, in prav zaradi teh neodgovornih in krivičnih obtožb, ki so brez dokaza, so prizadejali brutalen udarec tisočem španskih družin, ne samo kmetom, ampak tudi prevoznikom, ker bo točno teh nekaj centimov na tisoče kilometrov in proizvode, kakršne so španske kumare, ustvarilo velik problem v smislu njihovega prevoza na osrednji trg, od koder tudi izvirajo te obtožbe.

Ne, gospod El Khadraoui, na začetku so se pojavile nekatere začetne ocene, iz katerih je bilo jasno, da je zaradi problema davčne obremenitve prišlo do povečanja, potem pa so

enostavno izginile. Vedno sem spraševala, zakaj so izginile te študije, resnica pa je, da so bile zaskrbljujoče, tako so nam večkrat povedali.

Celo po tem bi bila pripravljena – in tudi oni – na žrtvovanje, če bi se reševalo probleme, pomembne probleme, kot so zastoji. Vendar pa moramo spričo sedanjega dogovora povedati, da se zdi, da avtomobil očitno ni vključen v zastoj. Navajam pomembne probleme, kakršni so stanje infrastrukture in dejstvo, da se zadeve izboljšujejo, vključno v smislu zmanjšanja obremenitve s hrupom in drugega onesnaževanja. Celo zdaj vemo, da ne bo mogoče, ker za to nimamo nobenih alternativ.

Zato se španski delegaciji socialistov zdi, da je dolžna glasovati proti temu dogovoru.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, dve besedi povzameta splošni ton našega dela in razpoloženje v Parlamentu: „končno“ in na drugi strani „nekoliko sramotno“.

„Končno“, ker smo po zelo dolgotrajnih pogajanjih dosegli kompromis in zdaj načelo onesnaževalec plača resnično dobiva obliko v tem dokumentu.

„Nekoliko sramotno“, ker bi kljub temu, da je položaj javnih financ v državah članicah zapleten, morali storiti vse, kar je v naši moči, da se zbrane prihodke ponovno vložijo v korist na primer prednostnih projektov vseevropskega prometnega omrežja (TEN-T). Gospod Kallas, Komisija bo morala izvajati strog nadzor. „Sramota“ tudi, ker osebno obžalujem ta minimalni dogovor, ko gre za željo po zmanjšanju zastojev: čeprav predlagani dogovor ohranja koncept zunaj prometnih konic, so metode, s katerimi ga morajo izvajati države članice, „šibke“. Tudi glede tega mora Komisija zagotoviti zagon.

Tretjič, čeprav veljavna direktiva določa, da je treba od leta 2012 vključiti težka tovorna vozila s skupno maso 3,5 tone, v dogovoru ponujamo možnost njihovega izvzetja. To je škodljivo popuščanje. Tudi tu, gospod Kallas, bo morala Komisija igrati ključno vlogo. Na kratko, čeprav je skromen kompromis in majhen korak, je kljub temu korak. Zato bomo glasovali zanj.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, gospa Lichtenberger je rekla, da je v državah članicah Evropske unije nekaj razumnih ministrov. Hvaležen bi ji bil, če bi mi povedala njihova imena, čeprav se zavedam, da bi bil seznam izredno kratek. Zahvalil bi se poročevalcu za njegovo zelo temeljito delo, čeprav je dobro, da lahko o njem razpravljamo, ker vključuje številne zadeve, ki so izredno sporne. Tovornjaki morajo plačati več, kar pomeni, da morajo lastniki prevoznih podjetij plačati več. To je problem za podjetja med krizo in ne moremo se pretvarjati, da ni tako. Vprašanje je: kako bo porabljen denar? To je resnična dilema, kajti če bo denar namenjen še bolj nesmiselnim projektom obrobni skupin, bo to slabo. Porabiti ga je treba za prometni sektor, za razvoj prometa, in v tem primeru bi bila povišanja razumljiva. Drugače je to nekakšno izsiljevanje z blagoslovom Evropske unije in odobravanjem Evropskega parlamenta. Menim, da je to resnično sporno.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, promet v Evropi je prepoceni. Samo okolju prijazen promet je predrag. Vse to so povzročile politične izbire in ta direktiva tega ne bo spremenila. Imamo nepošteno konkurenco. Davčnih privilegijev, ki jih uživajo težka tovorna vozila, se ne omejuje. Vsak tovornjak povzroči 60.000-krat večjo škodo od avtomobila, vendar pa se mu seveda ne zaračuna 60.000-krat večjih pristojbin.

Desetletja smo v Evropski uniji imeli obvezno železniško pristojbino. Vsaka lokomotiva – pa naj prevažata potnike ali tovor – mora plačati železniško pristojbino za vsak kilometer, ki ga prevozi. Na cestah je pristojbina prostovoljna. So omejene. Večinoma veljajo samo na avtocestah in samo za vozila s skupno maso 12 ton in več. Na železnicah ni omejitev. To ni pošteno in ovira okolju prijazne železnice, obenem pa podpira okolju neprijazne ceste.

Zavedamo se, da potrebujemo spremembo mobilnosti, da bi zaščitili podnebje. V skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze hočemo zaščititi podnebje in zagotoviti mobilnost za prihodnost, zaradi česar potrebujemo pošteno konkurenco. Evrovinjeta je samo majhen korak naprej v smeri tega cilja.

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, cestni prevoz s težkimi tovornimi vozili je sestavni del postopka oskrbe, ki je ključen za dobro gospodarstvo. Če se po vsej Evropi zaračunava dodatne pristojbine, dodatne stroške na koncu plača potrošnik.

Vlada Združenega kraljestva preučuje pristojbine za težka tovorna vozila, da bi se do leta 2015 uskladila z Evropo. Nimamo omrežja plačljivih cest, prav tako pa poleg cestnih pristojbin ne zaračunavamo dodatnih pristojbin za težka tovorna vozila. Soočamo se z nepošteno konkurenco zaradi povečanega števila tujih tovornjakov, ki prevzamejo več kot pošten delež čezmejnega prevoza. Tuji prevozniki ne plačajo nič za uporabo naših cest, vendar pa je trošarina za dizelsko gorivo v Združenem kraljestvu kar 23 penijev na liter višja, zaradi česar imajo konkurenti 15-odstotno prednost. Vendar pa Združeno kraljestvo v skladu s pravom EU ne more uvesti pristojbine, ki bi veljala samo za tuja vozila.

Če bo ta direktiva razširila svoje zmožnosti, bo vsak premik vlade Združenega kraljestva, da uvede pristojbine za težka tovorna vozila, zasenčil neželen posreden davek, za katerega si je Komisija pridržala pravico, da ga do leta 2013 uvede kot obveznega. Ker predlogi zadevajo obdavčenje, bi bila potrebno soglasje na ravni Sveta, vendar pa se zakonodajo uveljavlja z določbo Lizbonske pogodbe o prometu. To je zahrbtnen način za uvedbo posrednih davkov, ki ga ne sme podpreti nihče s trohico demokracije.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Gospod predsednik, v svoji strategiji Evropa 2020 si je Evropska unija zastavila cilj, da bo naše gospodarstvo naredila bolj zeleno in posodobila naš promet. Vse evropske institucije, vključno z večino Parlamenta, so široko podprle ta cilj, prav tako pa tudi skoraj vse države članice.

Škoda je, da je več držav članic moralo od leta 2008 poskusiti vse mogoče, da bi predlog o novi direktivi o evrovinjeti oropale vsebine in blokirale dokument.

Vendar pa imamo danes zaradi vztrajnosti našega poročevalca – in tu bi pohvalila gospoda El Khadraouija – in poročevalcev v senci v pogajanjih s Svetom pred seboj končno kompromis. Priznati je treba, da je to besedilo precej manj ambiciozno od prvotnega predloga, vendar pa nam bo prvič omogočilo izvajati načelo onesnaževalec plača in internalizirati zunanje stroške prometa, kot so hrup in emisije CO₂.

Da bi zagotovili, da evrovinjeta ne bo samo davek, ampak bo dejansko pripomogla k izboljšanju prometa v Evropi, se države članice spodbujata tudi, da prihodke, ki jih zberejo, ponovno vložijo v modernizacijo vrst prevoza. Parlament je tudi uspešno zagotovil, da se doseže resnični napredek glede interoperabilnosti sistemov za zaračunavanje pristojbin in da se bolj spodbudi uporaba težkih tovornih vozil, ki manj onesnažujejo.

Da bi ostali skladni s političnimi cilji, ki si jih je zastavila naša institucija, iskreno upam, da bomo lahko podprli ta kompromis, ki se nam predlaga v drugi obravnavi, in s tem utrli pot bolj trajnostni prometni politiki.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospa Győri, komisar, gospe in gospodje, končno imamo nekaj, zaradi česar smo lahko zadovoljni: pristojbine za cestni promet, ki jih dopolnjuje evrovinjeta, lahko v prihodnosti vključujejo stroške za obremenitev s hrupom in onesnaževanje zraka.

Drug razlog za zadovoljstvo je, da s tem poročilom gospoda El Khadraouija – in čestitam mu za njegovo vztrajnost – jasno izražamo svojo željo, da se načelo onesnaževalec plača vključi v stroške cestnega prometa. Vendar pa moramo ostati pozorni: po treh letih medinstitucionalnih pogajanj moramo nekatere države članice prepričati, da sta politika za resnično varstvo okolja in gospodarska politika za uspešen razvoj evropskega železniškega omrežja dosegljivi zaradi ravnotežja, doseženega v teh tristranskih pogovorih. Zagotoviti moramo tudi, da se del zbranih prihodkov dejansko nameni za infrastrukturo in projekte vseevropskega prometnega omrežja, kot je navedeno.

Naj povem tudi, kako žal mi je, da je bila zavezujoča narava načela onesnaževalec plača izpuščena iz tega kompromisa. Če pustimo ob strani vztrajnost našega poročevalca gospoda El Khadraouija, za katero mu čestitam, komisar, je Evropska komisija ponovno izgubila bitko proti nekaterim nacionalističnim stališčem in čustvom.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, rad bi se iskreno zahvalil poročevalcu za njegovo odlično delo v zvezi z zelo težko temo. Kot so omenili mnogi, nova pravila vsebujejo zgolj pozive državam članicam, naj prihodke, ki jih prejmejo, uporabijo za izboljšanje okolja, zato je pomembno, kot je povedal gospod Sterckx, da tu v Evropskem parlamentu nenehno opominjamo svoje vlade na pomen upoštevanja teh priporočil.

Namen vsekakor ni, da morajo naši vozniki in prevozniki plačati za obremenitev s hrupom in okoljski vpliv, če obenem ne uvedemo ukrepov, namenjenih reševanju problemov, kot so obdelava cest in drugi ukrepi za zmanjšanje hrupa. Zelo pomembno je preprečiti, da bi te pristojbine postale samo nov davek za težka tovorna vozila, kot so tu izpostavile nekatere države članice. Nadaljevati moramo z delom za izboljšanje okolja in zmanjšanje ravni ogljikovega dioksida v Evropi, zato je osrednjega pomena, da zagotovimo, da se okoljske pristojbine resnično uporabljajo za zmanjšanje in odpravo okoljskih problemov, ki se pojavijo.

(Aplavz)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, z odločitvijo o evrovinjeti je Evropa naredila korak v pravo smer, da bi lahko načelo onesnaževalec plača uporabila za cestni promet. Nazadnje moramo zdaj sprejeti dogovor o stroških za prevoznike za uporabo infrastrukture, za obremenitev s hrupom in onesnaževanje zraka. Upam, da bodo številne države članice EU sprejele ta sistem, vključno z Nizozemsko. Ruttejeva vlada na Nizozemskem razumno načrtuje, da bo iz nič pričarala „plačevanje za mobilnost na drugačen način“. Ti načrti se lepo ujemajo z današnjim dogovorom.

Upam, da bo Komisija predložila predloge, da se te stroške postopno zaračuna tudi drugim načinom prevoza. Seveda je treba pri tem upoštevati posebne značilnosti posameznega sektorja. Ladijski prevoz po celinskih plovnih poteh torej ni edina uporaba rečnih voda, kar je povsem jasno v teh dneh izredne suše. Kmetijstvo ima zdaj do konca odprte svoje zalivalnike. Vendar pa smo zdaj storili pomemben korak naprej, prizadevati pa si moramo za še več.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Gospod predsednik, ni slučaj, da Španija, Italija, Grčija, Irska, Portugalska in druge države niso naklonjene sprejetju tako imenovane evrovinjete.

To kritično stališče izvira iz naše lege kot obrobni držav, saj bomo na koncu mi tisti, ki bomo plačali to precej nenavadno dajatev, države članice, ki geografsko ležijo v središču Evropske unije, pa jo bodo pobirale.

Razmišljanje, na katerem temelji evrovinjeta, je prepleteno z velikimi protislovji, razprava, ki jo podpira, pa postaja iz dneva v dan šibkejša. Tudi če sprejmemo razmišljanje o internalizaciji zunanjih stroškov kot izhodiščno točko, je na koncu nesprejemljivo kaznovati samo težka tovorna vozila in ne navadnih avtomobilov, da bi zmanjšali prometne zastoje, tako kot se staro načelo onesnaževalec plača uporablja na jasno diskriminatoren način.

Poleg tega, gospe in gospodje, se bo samo 15 % sredstev, zbranih z evrovinjeto – ki je bila zasnovana kot vir financiranje infrastrukture –, na koncu uporabilo za financiranje vseevropskih omrežij, kar ni zahtevano, ampak samo priporočeno. Finančni ministri bodo dodelili sredstva, kot se jim zdi primerno glede na interese njihovih držav, znotraj široke sfere infrastruktur. Končni rezultat bo še eno nazadovanje cestnega tovornega prometa, ki je glede na današnje stanje edini način za omogočanje delovanja notranjega trga.

To je resničnost, gospe in gospodje, resničnost, ki je še jasnejša spričo gospodarske krize. Če naj bodo evropski proizvodi konkurenčni na svetovnih trgih, si ne moremo privoščiti poskusov, ki bi lahko z uveljavitvijo še več dodatnih stroškov povzročili dodatno škodo že tako šibkemu evropskemu gospodarstvu.

Nazadnje, prehrambena kriza, za katero se je nepremišljeno krivilo španske proizvode, je vodila k nepoštenim kaznim in velikim izgubam za tiste, ki jih kaznuje evrovinjeta: prevoznike tovora in pomembne pridelovalce poljščin.

Zaradi vseh teh razlogov, gospe in gospodje, bo španska delegacija Evropske ljudske stranke glasovala proti temu osnutku direktive.

Spyros Danellis (S&D) . – (EL) Gospod predsednik, splošno načelo, vključeno v direktivo o prevozu tovora, s čimer mislim internalizacijo zunanjih stroškov, je zelo osnovno in ima simboličen pomen. To je sodoben in obenem prožen okvir za uporabo načela onesnaževalec plača in orodje za ublažitev zastojev na glavnih nacionalnih avtocestah.

Prav zato je treba premagati pomisleke o neravnovesju, ki jih izražajo številni govorniki, v smislu posledic njegove uporabe v regijah Unije in v sektorju cestnega prometa – nekateri izmed njih so upravičeni. Cilj kompromisnega besedila, za katerega se moramo v veliki meri zahvaliti gospodu El Khadraoui, je doseči postopno uporabo zadevnih pristojbin, kar bo spremljala postopna obnova evropskega voznega parka.

Vendar pa je način za premagovanje nasprotovanj in utiranje poti za sprejetje in uspešnost okvira evrovinjete zagotavljanje, prvič, da se direktivo izvaja strogo, pregledno in hitro v vseh državah članicah in, drugič, da se vse prihodke kot prispevna sredstva usmeri v prometne infrastrukture in se jih ne uporablja za mašenje dobro znanih vrzeli.

Hubert Pirker (PPE). – (DE) Gospod predsednik, kot vsi vemo, je ta direktiva kompromis. Vendar pa je nedvomno tudi dober kompromis, saj je ustregel obema stranema, vsaj v določeni meri – prevoznikom in državljanom, ki morajo prenašati hrup in izpušne pline. Kakšne so prednosti te direktive? Po mojem mnenju so tri.

Prvič, namenjanje prihodkov iz cestnih pristojbin za naložbe v izboljšano prometno infrastrukturo, ki je v javnem gospodarskem interesu in zagotavlja večjo varnost in boljše prometne poti. Drugič, standardizacija zaračunavanja, kar zmanjšuje stroške in preprečuje prometne zastoje. Tretjič – in zelo pomembno –, dejstvo, da državam članicam daje možnost in svobodo, da v prihodnje stroške, kot so hrup in emisije onesnaževal, vključijo v svoje cestne pristojbine. To so nadzorni mehanizmi.

Tistim, ki se bodo izogibali prometnim konicam in prometnim zastojem, in tistim, ki vozijo čista in tiha tovorna vozila, se bo zaračunavalo manjše stroške. Upam, da te spodbude pomenijo, da se v prihodnosti prometni zastoji ne bodo pojavljali in bodo vozni parki težkih tovornih vozil obnovljeni. Zavedamo se, da v pogajanjih ni mogoče zadovoljiti vseh želja, vendar pa morajo ti pozitivni vidiki, ki smo jih zaradi trdnosti Parlamenta lahko dosegli v pogajanjih, voditi k zelenemu pozitivnemu učinku.

Upam tudi, da v izvajanju ni preveč birokracije, ker bo to škodilo celoti.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Gospod predsednik, vključitev pristojbine, utemeljene na zunanjih stroških, v zaračunavanje pristojbin, državam članicam omogoča, da jo uvedejo za uporabo vseevropskega cestnega omrežja ali določenih delov omrežja in tudi vse druge dodatne odseke lastnih avtocest, ki niso del vseevropskega cestnega omrežja.

Ne podpiramo preišljene uvedbe tarifnih ovir, ki bodo povečale stroške prevoznikov iz obrobni držav članic in posledično cene proizvodov, ki se prevažajo. Čeprav direktiva ne sme dovoljevati diskriminacije na podlagi nacionalnosti prevoznika, člen 7k državam članicam, ki uvedejo sistem za zaračunavanje pristojbin in/ali uporabnikom infrastrukture dovoljuje ponuditi ustrezno nadomestilo za te pristojbine, kar bi lahko izkrivljalo konkurenco.

Menim, da je treba prihodke, ustvarjene iz pristojbin za uporabnike infrastrukture in iz pristojbine, ki temelji na zunanjih stroških, uporabiti za podporo vseevropskega cestnega omrežja, izboljšanje varnosti v cestnem prometu in zagotavljanje varnih parkirišč, ki so nujno potrebni za izpolnjevanje veljavne socialne zakonodaje.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vsi se strinjamo glede potrebe po tem, da prevoz tovora naredimo bolj trajnosten, vendar pa se lahko ta rezultat doseže predvsem z naložbami v infrastrukturo in postopno obnovo obstoječega voznega parka.

V resnici se za okoljevarstvenim duhom evrovinjete in načela onesnaževalec plača skriva neugoden konkurenčni položaj za nekatere države v primerjavi z drugimi, z resnimi posledicami ne samo za njihov sektor tovarnega prometa, ki ga v veliki meri sestavljajo mala in srednje velika podjetja, ampak tudi za njihove nacionalne sisteme. Vse to se bo zgodilo brez obvezne prerazporeditve zadostnih sredstev za izboljšanje prometne infrastrukture ter učinkovitosti in okoljske uspešnosti industrije tovarnega prometa, ki bi morala biti bistveni rezultat te direktive.

Pogajanja so vodila k nekaterim maloštevilnim pozitivnim rezultatom – mislim na interoperabilnost in trženje minimalnega najema v gorskih območjih –, vendar pa je splošni rezultat nezadovoljiv. Menim, da bi bil usklajevalni postopek najboljši način, da se zgladi ostre robove, ki še vedno niso rešeni.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, predlagana direktiva je morda zadnji udarec, ki bo zlomil hrbtenico britanske industrije cestnega tovarnega

prometa. Industrija je v zadnjih desetih letih nenehno upadala. Število voznikov z operativnimi licencami se je v zadnjih treh letih zmanjšalo za 8 %. Tuji tovornjaki zdaj nadzorujejo več kot 80 % poslovanja čez preliv. V zadnjem desetletju so 20 % domačega poslovanja prevzeli tuji prevozniki. Obstaja veliko in naraščajoče število prebivalstva, ki so tuji prevozniki in uporabljajo tuja vozila ter plačujejo samo skromne pristojbine za vozilo v svoji državi ter prevzemajo vse več domačega poslovanja.

Morda se zdi, da britanski prevozniki izgubljajo posel zaradi konkurence, priljubljene besede v slovarju EU. Vendar pa konkurenca ni poštena konkurenca. Britansko prometno dovoljenje je precej dražje, trošarina za gorivo pa presega trošarino v drugih državah. Tuji prevozniki delajo v Združenem kraljestvu z gorivom, ki ga pripeljejo s seboj v 1000-litrskih cisternah. Čeprav bodo predlagane pristojbine veljale za vsa vozila, bi obremenitev britanske industrije lahko bila usodna. Tej direktivi se je treba upreti.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Gospod predsednik, nobenega dvoma ni, da je notranji trg eden izmed najpomembnejših dosežkov naše Unije in da so učinkovite prometne strukture del tega. Vendar pa osebno živim ob odseku, preko katerega se letno prepelje več kot 50 ton tovora, zato menim, da poleg pravice ljudi do učinkovitega prometa obstaja tudi pravica tistih, ki živijo ob takšnih prometnicah, da se jih zaščiti pred vplivi in učinki tega prometa. Ta predlog je zato vsekakor majhen korak v pravo smer, če se ga bo uporabljalo tako, da se bo vlagalo v izboljšanje zaščite pred hrupom, zagotovilo moderna težka tovorna vozila in predvsem uresničilo moderna železniška omrežja in sodoben vozni park.

Pozitivno je tudi, da se lahko na gorskih območjih zaračuna dopolnilno pristojbino. Vendar pa se mi zdi posebno vprašljivo, da nameravamo nadaljevati na tem področju v skladu z načelom prostovoljnega ukrepanja, z drugimi besedami, tako da državam članicam, ki nočejo biti vključene v sistem evrovinjete, tega sistema enostavno ni treba izvajati. To ne bo vodilo samo k diskriminaciji znotraj Evrope, ampak je tudi zelo vprašljivo v zvezi z vplivom na ljudi.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, splošni trend tega predloga je pozitiven, ker smo v obdobju, v katerem se moramo spopasti s podnebnimi spremembami itd. na vseh področjih; spopasti se je treba z vsemi metodami, ki vodijo k onesnaževanju. Osredotočanje na težka tovorna vozila je smiselno glede na uporabo pristojbin itd.

Točka, ki se ji moramo posebno posvetiti, je, da moramo biti sposobni razviti tehnologijo, s katero je mogoče narediti motorje, za katere je potrebno vse manj goriva, z drugimi besedami, ki prevozijo vse več kilometrov z manj litri goriva na kilometer. To je zagotovo eno izmed področij, kjer je treba opraviti številne raziskave; doseči je mogoče številne zmogljivosti ne samo za težka tovorna vozila, ampak tudi za druga vozila. To je nekaj, kar se ne omenja, spodbuja in raziskuje dovolj.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, dejstvo, da sta bila končno obravnavana obdavčenje cestnega tovornega prometa in evrovinjeta, je sama po sebi dobra novica za vse Evropejce. Pred nami je še dolga pot, preden bo cestni tovorni promet prevzel primeren delež stroškov, ki jih predstavlja za našo družbo: obraba infrastrukture, onesnaževanje, javno zdravje in nesreče. Kot nekdo, ki živi v mestu, skozi katerega gredo letno milijoni težkih tovornih vozil, lahko potrdim, da se trpljenje zadevnega prebivalstva redko upošteva.

Potem so tu še vprašanja, ki jih v tem parlamentu nihče noče obravnavati: zelo nizke plače voznikov, grozljivi delovni pogoji in nesprejemljivi časi vožnje, ki ogrožajo varnost vseh. Prav nič ne pretiravamo, če govorimo o sužnjih na cesti.

Zato da, treba je uveljaviti najvišjo stopnjo obdavčenja, da bi spodbudili kratke vožnje, oprtni prevoz, pomorski prevoz in plovbo po notranjih vodah, prav tako pa je treba celotno Unijo in njene sosede pripraviti, da si prizadevajo za najboljše možne socialne posledice. Vendar pa je pomembno imeti inteligentno obdavčenje, tako da tisti, ki plačujejo, ne bodo mala in srednje velika prevozna podjetja, vozniki in še manj potrošniki, ampak veliki špediterji in glavne stranke, kot je obsežen distribucijski sektor.

Siim Kallas, član Komisije. – Gospod predsednik, cenjenim poslancem bi se zahvalil za njihove pripombe, nekaj pa bi jih podal tudi sam.

Prvič, evrovinjeta ni evropski davek. To mora biti zelo jasno. V tem smislu je to slabo poimenovanje. Ravno nasprotno, je direktiva, ki omejuje in ureja nacionalne pristojbine. Imamo 22 držav z različnimi cestninami in pristojbinami za različne vrste vozil – težka vozila in avtomobile. Vsi uporabniki iz različnih držav plačajo te cestnine, če se pojavijo na tem omrežju.

Drugič, prosim, sprejmite kompromis. To je večje in bolj zapleteno, kot se zdi. Za tem se skrivata dva temeljna spora, ki še nista zaključena.

Prvi je spor o načelu – kdo mora plačati za uporabo infrastrukture in za kaj točno mora plačati. Torej gre to v pravo smer. Načeli uporabnik plača in onesnaževalec plača se bosta neizogibno nadaljevali. To je smer, v katero se odvijajo stvari.

Naslednji spor je precej dolgotrajnejši in ostrejši. Gre za spor med državami, ki imajo močen tranzitni promet in ki hočejo večjo prožnost za obravnavanje problemov z njihovo infrastrukturo ter hočejo jasno porazdeliti breme za uporabo infrastrukture med davkoplačevalci in vsemi uporabniki – poudarjam, vsemi uporabniki: ne sme biti diskriminacije.

Seveda obstaja skupina držav, ki je odločno proti temu. To je bilo dobro razvidno tudi tu med razpravo. Spomniti vas moram, da se je 15. oktobra Svet dogovoril o političnem kompromisu. Skoraj je nastala manjšina, ki lahko prepreči sprejetje, spor pa se zdaj nadaljuje tu.

Gospod El Khadraoui je opravil izvrstno delo, da bi dosegel dober kompromis in da bi imel dober predlog za ta kompromis. Iskreno vas prosim, da podprete ta kompromis. Zdi se, da ima številne podrobnosti, ki niso zadovoljive v določenih delih ali za različne ljudi, vendar pa je resnično velik korak. To vprašanje je dolga leta viselo v zraku. Zdaj smo storili korak naprej.

Enikő Győri, predsedujoča Svetu. – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se vam zahvalila za to dragoceno razpravo, ki je vključevala veliko število argumentov in protiargumentov. To kaže tudi, kot je omenil tudi komisar, da je bil dosežen kompromis. Po velikih težavah, problemih in bojih sem seveda prepričana, da je to evropski uspeh, kot je že omenil gospod Leichtfried. Zahvaljujem se vam tudi za spoštovanje, izraženo madžarskemu predsedstvu.

Kot pri vsakem kompromisu, je bilo tudi tu opravljeno obsežno usklajevanje. Uravnotežiti smo morali okoljsko in gospodarsko trajnost. Zavračam navedbo, da Svet varstvu okolja ni pripisoval nobenega pomena. Če ne bi bilo pomembno, direktive ne bi bilo. Ustvariti

smo morali tudi ravnotežje – in to bi rada povedala tudi gospodu De Grandesu Pascualu – med središčem in obrobjem. Res je, da so v Svetu potekale burne razprave o najboljših načinih za zagotavljanje, da se obrobne države članice ne bodo počutile izključene, in navsezadnje je bila v Svetu oblikovana kvalificirana večina, upam pa – in menim, da je to pokazala tudi razprava –, da tudi v Parlamentu.

Rekli bi lahko, da je to samo kaplja v morje, vendar pa menim – in veseli me, da so to med razpravo izpostavili mnogi –, da smo storili izredno pomemben prvi korak v smeri internalizacije stroškov in ponovnega namenjanja prihodkov sektorju, čeprav morda ni najpopolnejši, tako kot se zgodi z vsakim kompromisom, in prepričana sem, da bomo lahko v naslednjih letih storili nadaljnje korake.

Omenila bi tri zadeve, ki so sprožile številna vprašanja. Prva je uporaba prihodkov, vrniti pa se želim k pripombi gospoda Sterckxa. Dogovor vključuje natančno priporočilo za države članice, natančneje v zvezi z uporabo prihodkov, in med drugim navaja, da je treba 15 % ustvarjenih prihodkov – in to poudarjam predvsem za gospo Meissner – uporabiti za financiranje vseevropskih prometnih projektov. Dodala bi tudi, da je to rezultat ustreznega kompromisa, in, kot je omenil tudi gospod Dirk Sterckx, dobrega in primerne, čeprav je morda samo prvi korak v pravo smer.

Tudi drugo vprašanje je zastavil gospod Sterckx v zvezi s prikazovanjem stroškov gneče in zastojev v prometu. Dogovor, dosežen z Evropskim parlamentom, pokriva tudi ta problem, saj državam članicam omogoča, da določijo različne pristojbine za uporabo cest na podlagi lokacije in časa. Kot vsi veste, imajo države članice možnost zaračunati višje pristojbine za infrastrukturo med obdobji prometnih konic. Večja diferenciacija infrastrukturnih pristojbin nam ponuja alternativo za boj proti prometnim zastojev, in tudi če v izračunavanje zunanjih stroškov vključimo samo onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom, lahko diferenciacijski mehanizem, uveden z direktivo, še vedno učinkovito prispeva k zmanjšanju prometne gneče, ki je značilna za evropske ceste.

Nazadnje bi se posvetila vašemu tretjemu vprašanju, posebno vprašanju, ki ga je v zvezi z zunanjimi pristojbinami zastavila gospa Lichtenberger. Svet je 14. februarja letos že sprejel svoje stališče v prvi obravnavi, nato pa smo na zahtevo Parlamenta v direktivo vstavili določbo, da bomo državljanom dali politični znak v zvezi z okoljskimi značilnostmi težkih tovornih vozil. V ta namen smo vključili možnost, da se lahko poleg dodatne dajatve, ki se uporablja v gorskih regijah, doda tudi zunanja pristojbina v primeru vozil kategorije EURO 0, 1, 2 in 3. Ker vozila kategorije EURO 3 onesnažujejo manj od drugih vozil v kategorijah emisij EURO, ki najbolj onesnažujejo, bo sistem dvojnega zaračunavanja zanje veljal od poznejšega datuma, medtem ko se ga bo že uporabljalo za druge kategorije od začetka veljavnosti direktive. Poleg tega dogovor, dosežen z Evropskim parlamentom, določa tudi spodbude za vozila v kategorijah EURO 5 in 6, ki najmanj onesnažujejo, da se spodbudi obnova voznega parka.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, na podlagi naše današnje razprave je postalo zelo jasno, da smo z direktivo o evrovinjetah storili izredno pomemben korak naprej za prometni sektor. Posebno priporočilo v zvezi s težkimi tovornimi vozili je pomembno ne samo kot takšno, ampak ima tudi simboličen pomen. Je prvo, ki uporablja – in veseli me, da ste to potrdili v svojih pripombah – načelo onesnaževalec plača, in načenja dolgotrajno razpravo in izvajanje postopka, ki vodi k internalizaciji zunanjih stroškov vseh načinov prevoza.

Gospod predsednik, madžarsko predsedstvo je zelo zadovoljno, da je bil dosežen ta dogovor z Evropskim parlamentom, in prepričana sem, da lahko ukrep, o katerem se razpravlja

zdaj in čaka na sprejetje s strani Parlamenta, vodi k povečanju gospodarske učinkovitosti in zmanjšanju negativnih okoljskih vplivov v prometnem sektorju ter bodo državljani Evropske unije zmagovalci zaradi sprejetja te direktive.

Saïd El Khadraoui, *poročevalec*. – (NL) Gospod predsednik, vsem izmed vas se zahvaljujem za vašo podporo in vaše pripombe, to pa vključuje tudi tiste, ki so nasprotovali poročilu. Prometni sektor je pomemben za naše gospodarstvo. Vendar pa povzroča tudi stroške – infrastrukturne stroške, toda tudi druge stroške, kot so drobni prašni delci v zraku, hrup, prometna gneča in tako naprej.

S to pregledano direktivo bomo končno ustvarili evropski okvir, ki državam članicam daje priložnost, da jim stroške delno povrnejo tisti, zaradi katerih so dejansko nastali. Obenem ta način državam članicam omogoča tudi ustvarjanje sredstev, ki jih ponovno vložijo v prometni sektor, da bi ga naredile bolj trajnega in tako dejansko zmanjšale te zunanje stroške. Na ta način lahko našo družbo naredimo bolj življenju prijazno, povečamo učinkovitost sektorja in prispevamo tudi k enakim pogojem za različne načine prevoza, s čimer bomo zagotovili tudi večje priložnosti za železnice in celinske plovne poti.

V svojem uvodu sem poudaril, kako težko je bilo doseči dogovor. Cilj bele knjige Komisije je doseči obvezno internalizacijo zunanjih stroškov do leta 2020. To obljublja burno razpravo v naslednjih nekaj letih.

Medtem upam, da bo to plenarno zasedanje zagotovilo zadostno podporo, da nam omogoči, da začnemo in pokažemo, da lahko Evropa sprejema tudi odločitve, ki so dobre za naše državljane. Drugič, upam, da bodo številne države članice zdaj začele uporabljati nove možnosti in bodo lahko prepričale tudi druge države članice, da se pridružijo njihovim dobrim rezultatom. To nam bo omogočilo ustvariti širšo podporno bazo, da bi šli še dlje. Med tem časom bo direktiva Komisiji zagotovila ogromno domače naloge, ki jo bo morala opraviti. V prihodnjih letih je treba preučiti tudi zamisli o internalizaciji drugih zunanjih stroškov, obvezni internalizacijo in vključitvi drugih vrst vozil. Toda to so zadeve, ki jih moramo narediti v naslednjih letih. Najprej moramo narediti ta korak naprej.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149 poslovnika)

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Menim, da je dokončanje dela danes v drugi obravnavi direktive o pristojbinah za težka tovorna vozila – direktiva o evrovinjetah – izredno pomembno. Osnovna in najpomembnejša zadeva je določba, ki vzpostavlja načelo onesnaževalec plača, v skladu s katerim bodo težka tovorna vozila, ki povzročajo večje onesnaženje in so hrupnejša od tistih, ki so opremljena z motorji, ki so skladni s standardi EURO V ali EURO VI, predmet pristojbin za uporabo cestne infrastrukture. Poleg tega je bilo dano dovoljenje za možnost, da so pristojbine v določeni meri odvisne od gibanja vozila (cestni zastoji) v urah prometne konice – ki lahko znaša največ pet ur na dan. Menim, da bo ta rešitev uspešno spodbudila izogibanje uporabi nekaterih odsekov cest med urami prometnih konic. Poleg tega bodo države članice lahko opredelile uporabo prihodkov, ustvarjenih s pristojbinami, vendar pa bo treba vsaj 15 % prihodkov uporabiti za finančno podporo projektov TEN-T, da se poveča trajnost prometa.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), *v pisni obliki*. – (ET) Z veseljem lahko povem, da je direktiva o evrovinjetah dosegla konec druge obravnave. To poročilo uveljavlja ključno

frazo onesnaževalec plača, ki pomeni, da nam bodo spremembe pravil o pristojbinah za cestni promet omogočile dodati realne stroške onesnaževanja zraka in obremenitve s hrupom, ki ju povzročajo tovornjaki, k davkom in pristojbinam, ki se jih pobira, ko težka tovorna vozila uporabljajo avtoceste. Poleg tega direktiva določa, da je treba tako zbrani denar uporabiti za financiranje učinkovitih in okolju prijaznih prometnih sistemov. Obenem je treba 15 % zbranih pristojbin vložiti v vseevropska prometna omrežja: ne samo cestni promet, ampak tudi železniški promet in promet po celinskih plovnihih poteh.

Čeprav bo direktiva veljala za vsa vozila nad 3,5 tone, menim, da gre ta določba predaleč, saj takšna vozila večinoma vozijo regionalno, tega pa se ne bi smelo urejati na evropski ravni. Obenem imajo države članice pravico izvzeti vozila pod 12 ton, kar je možnost, za katero upam, da jo bo uporabila Estonija.

Ko govorim o Estoniji, menim, da bo ta direktiva končala razmere, v katerih naši tovornjaki plačujejo v drugih državah, medtem ko vozila iz drugih držav ne plačujejo za vožnjo po naših cestah. Upam, da bo vlada končala takšno neenako obravnavo in določila enake pogoje za vse. Direktiva zagotavlja tudi spodbudo za obnovo voznega parka: novejša ko je vozilo in manj ko onesnažuje, manjše pristojbine mora plačati. To zahteva obsežne naložbe prevoznih podjetij, ki se bodo sorazmerno kmalu izplačale tako v smislu nižje cestnine kot tudi v smislu manjše porabe goriva.

Dominique Vlasto (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Pregled direktive o evrovinjetah je ključen za učinkovitejšo vključitev stroškov onesnaževanja, ki ga povzroča cestni promet, kar bo zdaj mogoče zaradi priložnosti za države članice, da upoštevajo onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom ter tudi zastoje na določenih poteh, ko določajo pristojbine za težka tovorna vozila.

V regijah, kot je moja, kjer mednarodna tovorna vozila mašijo alpske ceste, je to dolgo pričakovani ukrep.

Ta pregled je tudi prvi korak v smeri ponovne uvedbe poštene konkurence med evropskimi cestnimi prevozniki, saj nekatere države članice, kot sta Francija in Nemčija, že uporabljajo načelo onesnaževalec plača in hočejo, da ga EU razširi na vse druge.

Kar je pomembno zdaj, je, da so prihodki iz evrovinjet dejansko namenjeni projektom za izboljšanje infrastrukture, zmanjšanje onesnaževanja in varstvo okolja.

Zato pozdravljam namero držav članic, da del teh prihodkov dodelijo TEN-T, pomembnemu projektu, oblikovanemu za zagotavljanje teritorialne kohezije Evrope in izboljšanje dostopa v regijah, kot so alpske regije, kjer infrastruktura ne zadostuje za zagotavljanje spremembe načina prevoza od cestnega prevoza k drugim načinom prevoza.

Artur Zasada (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Prepričan sem, da Evropska unija potrebuje usklajene smernice, ki državam članicam omogočajo zaračunavanje pristojbin za zunanje stroške, ki jih ustvari sektor cestnega prometa. Vendar pa ne smemo pozabiti, da si prevozna podjetja, zlasti med krizo, ne bodo mogla privoščiti hitre zamenjave njihovega voznega parka in nakupa vozil, ki so skladna s standardoma EURO V in VI. Zato ne smemo kaznovati prevoznikov za zunanje dejavnike, na katere nimajo vpliva. Po mojem mnenju si moramo prizadevati za doseg največjega podaljšanja obdobja, med katerim spodbude veljajo za ekološko najčistejša vozila. Prevozna podjetja, ki vlagajo v tehnologije z majhnimi emisijami, imajo pravico do ustreznega obdobja, v katerem se zagotavlja njihove naložbe, ko bi plačevala najnižje pristojbine ali bila izvzeta.

V Parlamentu zelo pogosto poudarjamo, da so ljudje najpomembnejši. Zato si zapomnimo, da prometni sektor po vsej Uniji ne predstavlja samo pretiranega hrupa ali emisije CO₂, ampak predstavlja tudi in predvsem sto tisoče delovnih mest ter pomemben sestavni del BDP v številnih državah članicah.

(Seja je bila za nekaj trenutkov prekinjena)

PRESEDSTVO: JERZY BUZEK

predsednik

8. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: gl. zapisnik)

8.1. Imenovanje člana Računskega sodišča (H.G. WESSBERG - SV) (A7-0190/2011 - Inés Ayala Sender) (glasovanje)

8.2. Zahteva za odvzem poslanske imunitete poslanki Agness Hankiss (A7-0196/2011 - Diana Wallis) (glasovanje)

8.3. Dokazilo o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke (A7-0156/2011 - Jan Zahradil) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Jan Zahradil, poročevalec . – Gospod predsednik, naj na kratko povem, da sem počaščen, da sem bil poročevalec, ko smo imeli priložnost zavrniti in ne sprejeti del zakonodaje. To je odvečna zakonodaja. Menim, da odlično ustreza našemu dolgoročnemu cilju, ki je boljše sprejemanje zakonodaje in urejanje, zato lahko vsem samo priporočim, da podprejo to zavrnitev. Za to se vam vnaprej zahvaljujem.

8.4. Sodelovanje Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (A7-0186/2011 - Debora Serracchiani) (glasovanje)

8.5. Razširitev področja uporabe uredbe o profesionalnem čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami v euroobmočju (A7-0077/2011 - Sophie Auconie) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Sophie Auconie, poročevalka. – *(FR)* Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot poročevalka in v imenu političnih skupin, ki se strinjajo, pozivam k preložitvi glasovanja o dveh poročilih o prevozu sredstev. S tem mislim na poročilo, o katerem razpravljamo zdaj, in poročilo A7-0076/2011, ki je po tem glasovanju peto po vrsti.

Ta odločitev je upravičena zaradi postopkovnih razlogov in je namenjena zagotovitvi najboljšega možnega sodelovanja med Komisijo in Svetom. Zato vas vse pozivam, da glasujete za preložitev glasovanja o tem poročilu in poročilu, ki bo na vrsti kot peta točka po tem glasovanju.

Predsednik. – Zdaj bom prosil za dve izjavi. Prosim za izjavo osebe, ki bi rada podprla predlog. Gospa Bowles, imate besedo.

Sharon Bowles, *predsednica Odbora za ekonomske in monetarne zadeve.* – Gospod predsednik, pojasnila bi, da je odbor prosil za preložitev, ker smo bili predmet kršitve postopkov. Uvodna izjava, ki je bila dogovorjena v pisnem tristranskem postopku – in glede katere ne more biti nobenega dvoma –, je bila izbrisana v besedilu Coreperja (Odbora stalnih predstavnikov). Rečeno nam je bilo tudi, da se pravna služba Komisije ne bo strinjala z besedilom, ki ni popolnoma v skladu z medsebojnim dogovorom, čeprav medsebojni dogovor ni pravno zavezujoč.

Na noben način ne moremo sprejeti te enostranske spremembe kot precedensa, zato ne bomo glasovali, dokler zadeva ne bo rešena. Ne moremo dovoliti, da bi medinstitucionalni dogovori ali medsebojni dogovori ali kar koli drugega omejevalo pristojnosti tega parlamenta, ki so nam bile dodeljene s Pogodbo, zato ne moremo dovoliti nadaljnjih postopkov v zvezi s tem besedilom. Preden nadaljujemo s postopki, moramo imeti tudi jasen dogovor, da se to ne bo več ponovilo.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – *(IT)* Gospod predsednik, ne nasprotujem predlogu kot takšnemu, toda ker razpored dela za ves teden potrdimo v ponedeljek popoldne, se sprašujem, zakaj ta predlog za preložitev glasovanja ni bil podan včeraj, ampak šele danes, tik pred glasovanjem.

(Parlament se je strinjal s preložitvijo glasovanja o dveh poročilih)

8.6. Uporaba globalnih satelitskih navigacijskih sistemov v prometu (A7-0084/2011 - Silvia-Adriana Țicău) (glasovanje)

8.7. Mednarodni sporazumi o zračnem prometu v okviru Lizbonske pogodbe (A7-0079/2011 - Brian Simpson) (glasovanje)

8.8. Cestne pristojbine za težka tovorna vozila (A7-0171/2011 - Saïd El Khadraoui) (glasovanje)

8.9. Evropski okoljsko-ekonomski računi (A7-0330/2010 - Jo Leinen) (glasovanje)

8.10. 7. okvirni program EU za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitev (A7-0160/2011 - Jean-Pierre Audy) (glasovanje)

- Pred glasovanjem o odstavku 47:

Paweł Robert Kowal (ECR). – *(PL)* Gospod predsednik, sekretariat sem obvestil, da bi rad podal ustno spremembo, ki vključuje izbris odstavka 27, ker vključuje neresnične informacije o pomembnem znanstvenem projektu, imenovanem INDECT. Parlament bi rad obvestil, da je bil ta projekt potrjen z etičnim pregledom. Ta pregled je bil opravljen 15. marca 2011 v Bruslju, sodelovali pa so strokovnjaki iz Avstrije, Francije, Nizozemske, Nemčije in Združenega kraljestva. Etična revizija v zvezi z delom tega projekta je dala pozitivne rezultate in to je bilo potrjeno. V zvezi z etičnim vidikom projekta niso bili ugotovljeni problemi. Evropska komisija je od samega začetka nenehno spremljala etične vidike poročila. Poudaril bi to in Parlament pozval, naj poskrbi, da naše poročilo ne bo vsebovalo informacij, ki nimajo dejanske podlage. To je zelo pomemben znanstveni

raziskovalni projekt, ki ga izvajajo AGH Univerza za znanost in tehnologijo v Krakovu in številne evropske institucije za raziskave in visokošolsko izobraževanje.

(Ustna sprememba je bila zavrnjena)

Čas za glasovanje je bil odločen na 12.15 – vaja evakuacije.

PRESEDSTVO: STAVROS LAMBRINIDIS

podpredsednik

9. Obrazložitev glasovanja

Pisne obrazložitve glasovanja

Poročilo: Inés Ayala Sender (A7-0190/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *v pisni obliki.* – (PT) Predlagani kandidat ima predvsem politične izkušnje ter tudi revizijske in finančne izkušnje, čeprav slednje morda niso tako bogate, kot smo morda upali. Glasujem za tega kandidata, vendar pa menim, da je treba večjo skrb nameniti vrsti kvalifikacij, ki jih morajo imeti člani Računskega sodišča.

Sophie Auconie (PPE), *v pisni obliki.* – (FR) Podprla sem imenovanje Hansa Gustafa Wessberga za člana Računskega sodišča, ker ima več kot 30 let strokovnih vodstvenih izkušenj na visoki ravni v javnih institucijah ter zasebnih podjetjih na Švedskem. Velik del njegove poklicne poti je bil posvečen izboljšanju možnosti za zasebna podjetja na Švedskem, kot vodilni v organizacijah, ki predstavljajo interese industrije v javnem življenju. Vendar pa ima tudi širše izkušnje v javnih službah kot politik in državni uradnik. Zasedal je položaj generalnega direktorja Švedskega urada za registracijo podjetij, neodvisne vladne agencije, in državnega sekretarja pod vodstvom več ministrov. Zato sem prepričana, da ima potrebna znanja in izkušnje, potrebne za ta položaj.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki.* – (IT) Življenjepis, ki ga je predložil H. G. Wessberg za svoje imenovanje za člana Računskega sodišča, kaže znanja in izkušnje, ki so zagotovo v skladu s tehničnimi in znanstvenimi standardi, zahtevanimi za ta položaj. Zlasti zaradi zavezanosti gospoda Wessberga sektorju zasebnih podjetij je kandidat posebno primeren za zagotavljanje ravnovesja med zakonodajo EU in posebnimi zahtevami trga in tudi prebivalcev Evrope. Zato sem glasovala za predlog sklepa Evropskega parlamenta.

Nessa Childers (S&D), *v pisni obliki.* – Glasovala sem za imenovanje H. G. Wessberga, ki ga je Švedska predlagala za člana Evropskega računkega sodišča, kjer bo zamenjal Larsa Heikenstena. Ko je Odbor za proračunski nadzor 24. maja 2011 zaslišal gospoda Wessberga, so poslanci Evropskega parlamenta hvalili njegove pretekle uspehe v zasebnem in tudi javnem sektorju. Ko bo imenovan, bo H. G. Wessberg na položaju do konca mandata Švedske, to je do marca 2012, potem pa ga bo mogoče ponovno izvoliti za šestletni mandat. Želim mu veliko uspeha na njegovem novem položaju.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Gospodu Wessbergu želim veliko uspeha na pomembnem položaju, za katerega je bil izbran, in prepričan sem, da bo funkcije, za katere je bil zdaj imenovan, opravljal popolnoma predano in kompetentno.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki.* – (SK) Kot je bilo pričakovati, je bilo zaslišanje švedskega kandidata za člana Računskega sodišča neproblematično. Kot je bilo razbrati pozneje pri glasovanju, je bil končni rezultat komajda v prid kandidatu. Ima

ministrske izkušnje ter tudi izkušnje na področju dela v zasebnem sektorju. Delal je tudi na področju obrambe, upravljal finance in proračune na visoki ravni ter tudi podprl članstvo Švedske v EU.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Podprl sem imenovanje H. G. Wessberga, ki ga je Švedska predlagala za člana Evropskega računskega sodišča. Gospod Wessberg bo zamenjal Larsa Heikenstena, ki je položaj zapustil, da bi postal izvršni direktor Nobelove fundacije. Gospod Wessberg bo svoje delo prevzel po uradnem imenovanju s strani Sveta ministrov, ki je napovedano za petek, 10. junija 2011.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Računsko sodišče je institucija, ki pregleduje prejemke in izdatke Evropske unije, da bi preverila njihovo zakonitost ter dobro finančno upravljanje. Deluje povsem neodvisno. Ob upoštevanju tega morajo za imenovanje posameznikov, iz katerih je sestavljena, veljati merila sposobnosti in neodvisnosti. Gospod Wessberg iz Švedske je predložil svoj življenjepis, dopolnjen s pisnimi odgovori na vprašalnik, prav tako je bil izprašan v Odboru za proračunski nadzor. Zagovarjal se je dovolj dobro, da je upravičil svoje imenovanje za Računsko sodišče, kjer bo svoje naloge opravljal sposobno in neodvisno.

Alexander Mirsky (S&D), *v pisni obliki*. – Evropski parlament,

ob upoštevanju člena 286(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C7-0103/2011), ob upoštevanju dejstva, da se je Odbor za proračunski nadzor na seji dne 24. maja 2011 predstavil kandidat, ki ga Svet predlaga za člana Računskega sodišča, ob upoštevanju člena 108 svojega poslovnika, ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A7-0190/2011),

ker H. G. Wessberg izpolnjuje pogoje, ki jih določa člen 286(1) Pogodbe o delovanju EU, odobri predlog Sveta, da se H. G. Wessberga imenuje za člana Računskega sodišča; naroča svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in v vednost Računskemu sodišču, drugim institucijam Evropske unije in revizijskim organom držav članic.

Glasoval sem proti, ker menim, da je mogoče za ponujeni položaj s strokovnega vidika najti ustrežnejšo osebo.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za poročilo o imenovanju gospoda Wessberga za člana Računskega sodišča. Moja odločitev temelji na vseh podanih informacijah, vključno na njegovih pisnih odgovorih na vprašalnik za kandidate za člane Računskega sodišča, ki so priloženi temu poročilu, saj kažejo izpolnjevanje meril, določenih v členu 286(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), in potrebo po popolni neodvisnosti članov Računskega sodišča. Zato pozdravljam imenovanje gospoda Wessberga.

Licia Ronzulli (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasovala sem za to poročilo, ker menim, da ima lahko Računsko sodišče koristi zaradi izkušenj gospoda Wessberga na področju finančnega upravljanja institucij. Kandidat izpolnjuje pogoje, določene v členu 286(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, njegov življenjepis pa vsebuje vrsto položajev na visoki ravni na področju finančnega upravljanja in proračunskega nadzora v javnih institucijah in zasebnih podjetjih. Odgovori kandidata na vprašalnik kažejo, da je resen in zelo motiviran.

Catherine Stihler (S&D), v pisni obliki. – Z zadovoljstvom sem podprla švedskega kandidata za člana Računskega sodišča.

Poročilo: Diana Wallis (A7-0196/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Ob upoštevanju, da obtožbe izvirajo iz leta 2004, preden je gospa Hankiss postala poslanka tega parlamenta, glasujem za odvzem njene parlamentarne imunitete.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Podpiram priporočilo poročevalke za odvzem imunitete gospe Hankiss v sedanji zadevi. Zadeva, ki teče proti njej, je posledica incidenta iz leta 2004, ko še ni bila poslanka Evropskega parlamenta. Zaradi tega poslovnik v zvezi s parlamentarno imuniteto in privilegiji očitno ne more veljati in je zato odvzem njene imunitete v skladu pravili, ki urejajo institucionalne in pravne zadeve tega parlamenta.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Osrednje okrožno sodišče iz Bude, Budimpešta, je zahtevalo odvzem imunitete poslanki Evropskega parlamenta Ágnes Hankiss, da bi proti njej lahko ponovno izpeljalo kazenski postopek. Ágnes Hankiss toži zasebni tožilec zaradi domnevnega kaznivega dejanja zoper čast in dobro ime, storjenega v javnosti, in zlasti razžalitve spomina mrtve osebe, tožnikovega očeta. Na podlagi navedenih dejstev in v skladu s poslovnikom Odbora za pravne zadeve menim, da bi bilo v tem primeru treba priporočiti odvzem imunitete.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospa Wallis trdi, da Evropski parlament vedno uporablja enaka načela v zvezi z odvzemom imunitete svojim poslancem. To je cinična laž. V primeru, ki je zadeval mene osebno, je Sodišče leta 2010 odločilo, da je Parlament kršil moje pravice kot poslanca Evropskega parlamenta – in ponovno jih je na enaki podlagi kršil prejšnji mesec!

Da reče, da je treba odvzeti imuniteto poslancu ali poslanki Evropskega parlamenta, ker pripombe, zaradi katerih se ga ali jo kritizira, ne sodijo v obseg njegovih ali njenih parlamentarnih dejavnosti, je popoln nesmisel s pravnega vidika. Če bi bilo tako, pravno ukrepanje ne bi bilo mogoče! To je podlaga sedanjega člena 8. Člen 9 po definiciji velja za dejavnosti, ki presegajo obseg tega parlamenta! Parlament zdaj ohrani ali odvzame imuniteto, kakor se mu zdi: odvzame jo zaradi političnih mnenj v enem primeru, vendar jo ohrani kljub domnevni davčni utaji v drugem primeru in ga ima za primer *fumus persecutionis*. Ker sem bolj vdan svobodi izražanja kot psevdodemokrati v tem parlamentu, bom vedno sistematično zavrnil odvzem imunitete katerega koli kolega poslanca iz katere koli politične skupine zaradi izražanja njegovega mnenja ne glede na to, koliko se razlikuje od mojega.

Juozas Imbrasas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Pristojni odbor priporoča (soglasno) odvzem imunitete poslanki, je osrednje okrožno sodišče iz Bude, Budimpešta, zahtevalo odvzem imunitete poslanki Evropskega parlamenta Ágnes Hankiss, da bi proti njej lahko ponovno izpeljalo kazenski postopek po razsodbi vrhovnega sodišča Republike Madžarske z 12. novembra 2009. Ágnes Hankiss toži zasebni tožilec zaradi domnevnega kaznivega dejanja zoper čast in dobro ime, storjenega v javnosti (179. člen madžarskega kazenskega zakonika), in zlasti razžalitve spomina mrtve osebe, tožnikovega očeta (181. člen madžarskega kazenskega zakonika) v izjavi v oddaji Péntek 8 mondatvadász' 23. januarja 2004. 12. novembra 2009 je vrhovno sodišče sprejelo mnenje, da je dejansko prišlo do kršitve materialnih določb kazenskega zakonika in naročilo obnovo postopka pred osrednjim okrožnim sodiščem v Budi. To sodišče mora novi postopek opraviti glede

na navodila odločbe vrhovnega sodišča. Osrednje okrožno sodišče v Budi je novi postopek začelo 31. marca 2010. Istega dne je bil postopek prekinjen, ker Ágnes Hankiss kot poslanka Evropskega parlamenta uživa parlamentarno imuniteto. Ustrezno zahtevo za odvzem njene imunitete je sodišče izdalo 6. julija 2010.

David Martin (S&D), v pisni obliki . – Glasoval sem za odvzem parlamentarne Ágnes Hankiss, ki je obtožena domnevnega kaznivega dejanja zoper čast in dobro ime. Imuniteta je bila gospe Hankiss odvzeta, ker je do zadevnih dogodkov prišlo leta 2004, preden je bila izvoljena v Evropski parlament (julija 2009), in ker zadeva ni povezana z njenimi političnimi dejavnostmi kot poslanke Evropskega parlamenta.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Parlamentarna imuniteta ne zajema običajnih kazenskih zadev. Ágnes Hankiss je mogoče soditi, ne da bi pri tem postale vprašljive njene parlamentarne dejavnosti. Glasoval sem za odvzem njene imunitete.

Alexander Mirsky (S&D), v pisni obliki . – Ker je Ágnes Hankiss obtožena za domnevno kaznivo dejanje zoper čast in dobro ime po 181. členu madžarskega kazenskega zakonika, ki naj bi ga zagrešila z izjavo v oddaji 23. januarja 2004, sem glasoval za odvzem.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Predsednik Parlamenta je na zasedanju 6. septembra 2010 v skladu s členom 6(2) poslovnika razglasil, da je prejel pismo osrednjega okrožnega sodišča v Budi z dne 6. julija 2010 z zahtevo za odvzem imunitete gospe Hankiss. Predsednik je zahtevo v skladu z istim členom poslovnika posredoval Odboru za pravne zadeve. Poročilo Odbora za pravne zadeve, ki je bilo soglasno podprto, je zaključilo, da sedanja zadeva ne sodi v politične dejavnosti gospe Hankiss kot poslanke tega parlamenta. Namesto tega zadeva izjavo iz leta 2004, dolgo preden je bila izvoljena za poslanko v tem parlamentu. Poročevalka prav tako ni našla nobenega dokaza za *fumus persecutionis*: torej dovolj utemeljen sum, da je bil primer sprožen z namenom, da bi se poslanki politično škodovalo. Zato sem podprla predlog Odbora za pravne zadeve in glasovala za odvzem parlamentarne imunitete gospe Hankiss.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) 6. julija 2010 je osrednje okrožno sodišče iz Bude poslalo zahtevo za odvzem imunitete Ágnes Hankiss v zvezi z obnovitvijo kazenskega postopka, odrejenega z rzsodbo vrhovnega sodišča Republike Madžarske leta 2009. 23. januarja 2004 je bila gospa Hankiss zaradi izjave v oddaji obtožena zaradi domnevnega kaznivega dejanja zoper čast in dobro ime, storjenega v javnosti, in zlasti razžalitve spomina mrtve osebe.

Na pritožbeni obravnavi 25. marca 2009 je občinsko sodišče v Budimpešti gospo Hankiss oprostilo obtožb, vendar pa je madžarsko vrhovno sodišče 12. novembra 2009 odločilo, naj osrednje okrožno sodišče iz Bude obnovi postopek. Novi postopek se je začel 31. marca 2010, istega dne pa je bil postopek zaradi parlamentarne imunitete gospe Hankiss tudi prekinjen. Zaradi tega in ker primer ne sodi v politične dejavnosti gospe Hankiss kot poslanke Evropskega parlamenta, saj zadeva izjavo, ki jo je dala dolgo preden je postala poslanka, glasujem za odvzem njene parlamentarne imunitete.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Sem za. Primer zadeva domnevno kaznivo dejanje zoper čast in dobro ime, ki ne sodi v politične dejavnosti gospe Hankiss kot poslanke Evropskega parlamenta, ampak zadeva njeno izjavo iz leta 2004, preden je bila izvoljena za poslanko Evropskega parlamenta. Poročevalka prav tako ni našla nobenega dokaza za *fumus persecutionis*.

Poročilo: Jan Zahradil (A7-0156/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasujem za to poročilo, ker zadeva cilje Komisije v zvezi s poenostavitvijo veljavne zakonodaje z namenom oblikovanja boljšega in jasnejšega zakonodajnega okolja za podjetja, predvsem v zvezi s poenostavitvijo carinskih formalnosti za uvoznike tekstilnih izdelkov.

Roberta Angelilli (PPE), v pisni obliki. – (IT) Uredba (ES) št. 1541/98 in Uredba (EGS) št. 3030/93, ki sta bili prvotno sprejeti za izvajanje ukrepov trgovinske politike v tekstilnem sektorju, sta zdaj postali odvečna instrumenta, ki omejujeta prosti trg in sta slabo prilagojena spremembam v novem ureditvenem okolju.

Do nedavnega so veljale količinske omejitve za uvoz iz držav, ki so članice Svetovne trgovinske organizacije (STO), skupaj s posebnimi zaščitnimi določbami za tekstilne izdelke iz Ljudske republike Kitajske. Te omejitve so bile odpravljene z iztekom sporazuma STO leta 2005, tako kot določbe za Kitajsko leta 2008. Zato so edini učinkoviti način za preprečevanje motenj delovanja trga in nadaljnji nadzor uvoza tekstila postopki preverjanj, ki zahtevajo navedbo države porekla. To navedbo pravzaprav zajema predlog za uredbo o označbi porekla „Izdelano v“, ki je bil v Parlamentu sprejet 21. oktobra 2010 in ki uvaja nadzorni mehanizem ter si prizadeva poenostaviti veljavno zakonodajo z namenom boljšega, jasnejšega zakonodajnega okvira za podjetja in varstvo potrošnikov.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasoval sem za ta dokument o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1541/98 o dokazilu o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke, iz Oddelka XI kombinirane nomenklature, sproščene v prosti promet v Skupnosti, ter o pogojih za sprejem takšnega dokazila ter o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3030/93 o skupnih pravilih za uvoz nekaterih tekstilnih izdelkov po poreklu iz tretjih držav. Leta 2005 je Svetovna trgovinska organizacija odpravila omejitve za uvoz iz držav članic, Evropska unija pa mora prav tako poenostaviti veljavno zakonodajo z namenom oblikovanja boljšega in jasnejšega zakonodajnega okolja za podjetja, predvsem v zvezi s poenostavitvijo carinskih formalnosti uvoznikov nekaterih tekstilnih izdelkov, sproščenih v prosti promet v Skupnosti. Menim, da bodo omenjene spremembe zagotovile enotnost pravil za uvoz in uskladile pravila, ki zadevajo uvoz tekstila, s pravili za drugo industrijsko blago, kar naj bi izboljšalo splošno skladnost zakonodajnega okvira na tem področju.

Slavi Binev (NI), v pisni obliki. – (BG) Podprl sem poročilo gospoda Zahradila, ker menim, da je Uredba Sveta (ES) št. 1541/98 o dokazilu o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke izpolnila svoj namen. Uredba Sveta iz leta 1998 je uvedla instrumente za nadzor uvoza tekstilnih izdelkov, ki so omogočili izvajanje sporazuma STO. Z iztekom sporazuma STO leta 2005 in posebnih zaščitnih ukrepov leta 2008 je uredba Sveta izpolnila svoj namen, medtem ko je mogoče ukrepe za omejitev uvoza, ki jih je uvedla, izvajati z drugimi instrumenti.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Čeprav se razveljavitev teh uredb morda zdi pozitiven in dobrodošel korak z vidika poenostavitve zakonodaje, bi po drugi strani za našo tekstilno industrijo pomenil odrekanje veljavnih oblik zaščite pred nepošteno konkurenco iz držav, kot je Kitajska.

Trditve poročevalca, da bosta prihodnja zakonodaja o označbi porekla „Izdelano v“ in novi sporazum Svetovne trgovinske organizacije kmalu postala dobra rešitev za problem zaščite naše industrije, ne vzdržijo: še vedno čakamo Svet, da se odzove v zvezi z označbo porekla, vendar pa se zdi, da nima namena sprejeti uredbe, ki jo je ta parlament lansko jesen sprejel

v veliko večino. Zdi se, da bi bilo pametneje počakati na jasen zakonodajni okvir, ki ureja prihodnji uvoz nekaterih tekstilnih izdelkov z Daljnega vzhoda, preden začnemo odpravljati staro zakonodajo. Zato sem glasovala proti temu poročilu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Glasoval sem za poročilo, ker je njegov prednostni cilj razveljavitev trenutno veljavne ureditve EU in določitev dodatnih zahtev, ki dokazujejo poreklo tekstilnih izdelkov, uvoženih v EU, s čimer se bo poenostavilo veljavno zakonodajo in ustvarilo boljše in jasnejše zakonodajno okolje za podjetja. Dokler Svetovna trgovinska organizacija (STO) leta 2008 ni odpravila omejitev uvoza tekstilnih izdelkov iz Kitajske, je EU resnično potrebovala zakonodajni instrument za urejanje trgovine s tretjimi državami in zaščito notranjega trga EU in njegovih proizvajalcev. Vendar pa takšni upravni postopki niso več sorazmerni, posebno ker druga uredba EU uvaja obveznost navedbe države porekla izdelka v carinskih dokumentih, preden je sproščen v prosti promet na trgu EU, trenutno pa se krepí tudi varstvo potrošnikov v EU s povečanjem obsega informacij, zagotovljenih potrošnikom.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Podpiram razveljavitev uredbe Sveta o dokazilu o poreklu za nekatere tekstilne izdelke, ker menim, da si je treba prizadevati za poenostavitev veljavne zakonodaje, da bi ustvarili jasnejše zakonodajno okolje za podjetja. Vendar pa moram dodati, da se mi zdi pomembno ohraniti alternativne nadzorne mehanizme za uvoz takšnih izdelkov v EU, da bi se izognili motnjam v delovanju trga zaradi povečanja takšnega uvoza.

Mário David (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Običajno podpiram zmanjšanje birokracije in upravno poenostavitev. Ko gre za reševanje anahronizmov, sem vsekakor za. Za to gre tudi tu. Dejansko obstoj nepotrebnih upravnih obremenitev, kot je bilo v primeru dokazila o poreklu nekaterih tekstilnih izdelkov v primerih, ko ni količinskih omejitev za uvoz teh izdelkov v Evropo, ali v primerih, ko je treba predložiti uvozno dovoljenje, samo ovira nemoten potek mednarodne trgovine, ki je naš namen. Glede na povedano in čeprav to ni neposredno povezano s tem ukrepom, bi poudaril tudi pomen ohranjanja sedanjega stanja v smislu veljavnih pravil Svetovne trgovinske organizacije (STO), zlasti v zvezi s svetovnim trgovom za tekstilne izdelke in oblačila, natančneje spremembe pravil o uvozu tekstilnih izdelkov in oblačil v EU v času resnega gospodarskega nazadovanja v različnih državah članicah.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za to poročilo, ker menim, da predlog Komisije s poenotenjem pravil o uvozu nekaterih tekstilnih izdelkov prispeva k zmanjšanju pretiranih upravnih obremenitev in dodatnih stroškov za podjetja.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Razveljavitev Uredbe Sveta (ES) št. 1541/98 je namenjena odpravi obremenitev za uvoznike v zvezi s predložitvijo dokazil o poreklu za nekatere izdelke. Ker se lahko te izdelke prosto uvaža, je dokazovanje njihovega porekla očitno nepotrebno, vendar pa še vedno obstajajo nekateri dvomi glede tega usklajevalnega ukrepa. Poudariti moram potrebo po zagotavljanju kakovosti izdelkov, ki se jih prodaja v Evropi, in po zagotavljanju varnosti tistih, ki jih uporabljajo. Poleg tega, da poznamo poreklo tekstilnih izdelkov zunaj Unije, je treba zagotoviti tudi izpolnjevanje evropskih standardov, prav tako pa ne smemo dopustiti, da vi surovine in predelani izdelki vstopali in se prodajali v Uniji, ne da bi izpolnjevali minimalne pogoje. Menim tudi, da je pomembnejše od preverjanja vrste izdelkov, ki se uporablja pri proizvodnji tekstilnih izdelkov, oceniti, ali so ti skladni s pravili konkurence in spoštujejo dostojanstvo in pravice delavcev, saj se povečuje število primerov kršitev. To ima nesprijemljive posledice za

delavce same in za uspešnost evropskega tekstilnega sektorja, zlasti na Portugalskem, ki je prisiljena tekmovati s proizvajalci, ki ne spoštujejo teh pravil in pravic.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo zadeva predlog uredbe Parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1541/98 o dokazilu o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke ter o pogojih za sprejem takšnega dokazila ter o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3030/93 o skupnih pravilih za uvoz nekaterih tekstilnih izdelkov po poreklu iz tretjih držav. Spremembe, ki so bile zdaj uvedene v ureditveni okvir, z uvedbo nadzornih instrumentov za uvoz tekstilnih izdelkov iz tretjih držav omogočajo izboljšanje ukrepov trgovinske politike, zlasti po povečanju uvoza iz Ljudske republike Kitajske. Glasoval sem za to poročilo, ker bo z znatnim izboljšanjem informacij, ki se jih zagotavlja potrošnikom, državljanom držav članic omogočilo sprejemanje ozaveščene in odgovorne izbire ter jim omogočilo tudi, da se odločajo za izdelke, izdelane v EU.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Predlog Komisije, ki je sprejet s tem poročilom, je namenjen poenostavitvi carinskih formalnosti, ki jih opravljajo uvozniki nekaterih tekstilnih izdelkov, sproščenih v prosti promet v Uniji. V ta namen predlaga odpravo pogojev za sprejem dokazil o poreklu nekaterega tekstila in tekstilnih izdelkov s poreklom iz tretjih držav. Seznam zajetih izdelkov je obsežen in vključuje: svilo, volno, bombaž, druga rastlinska tekstilna vlakna, polst in netkane tkanine, preproge in druga tekstilna talna prekrivala, specialne tkanine, čipke, tapiserije, vezenine, pletene ali kvačkane tekstilne materiale, oblačilne izdelke in oblačilne dodatke in številne druge. Posledice liberalizacije mednarodne trgovine s tekstilom so še predobro znane v državah, kot je Portugalska, zaradi odprave količinskih omejitev uvoza in posebnih zaščitnih določb.

Cilj tega predloga, ki je v skladu s predhodnimi ukrepi, je dodatno olajšanje življenja pomembnih evropskih uvoznikov, ki so glavni upravičenci, saj bodo lahko dostopali do surovin in nizkocenovnih končnih proizvodov, obenem pa se bo žrtvovalo nacionalno industrijo in tisoče delovnih mest. Kljub temu, da je stara zahteva, da se navede državo porekla in zagotovi informacije o poreklu različnega blaga, že predmet resolucij tega parlamenta, zadnja je bila leta 2010, je bila ta odložena.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo sprejema predlog Komisije o poenostavitvi carinskih formalnosti, ki jih opravljajo uvozniki nekaterih tekstilnih izdelkov, sproščenih v prosti promet v Evropski uniji.

V ta namen predlaga odpravo pogojev za sprejem dokazil o poreklu nekaterega tekstila in tekstilnih izdelkov s poreklom iz tretjih držav. Seznam zajetih izdelkov je obsežen in vključuje: svilo, volno, bombaž, druga rastlinska tekstilna vlakna, polst in netkane tkanine, preproge in druga tekstilna talna prekrivala, specialne tkanine, čipke, tapiserije, vezenine, pletene ali kvačkane tekstilne materiale ter oblačilne izdelke in oblačilne dodatke.

Posledice liberalizacije mednarodne trgovine s tekstilom so še predobro znane v državah, kot je Portugalska, zaradi odprave količinskih omejitev uvoza in posebnih zaščitnih določb.

Cilj tega predloga, ki je v skladu s predhodnimi ukrepi, je dodatno olajšanje življenja pomembnih evropskih uvoznikov, ki so glavni upravičenci, saj bodo lahko dostopali do surovin in nizkocenovnih končnih proizvodov, obenem pa se bo žrtvovalo nacionalno industrijo in tisoče delovnih mest.

Kljub temu, da je stara zahteva, da se navede državo porekla in zagotovi informacije o poreklu različnega blaga, že predmet resolucij tega parlamenta, zadnja je bila leta 2010, je bila ta odložena, kar obžalujemo.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Komisija namerava med drugim podpreti poenotenje uvoznih predpisov z uskladitvijo predpisov o uvozu tekstila s predpisi o uvozu drugih industrijskih proizvodov. To naj bi izboljšalo splošno kohezijo zakonodajnega okvira na tem področju. Pravni instrument, ki bo odpravljen, zadeva pogoje za sprejem dokazila o poreklu nekaterega tekstila in tekstilnih izdelkov po poreklu iz tretjih držav. Po mojem mnenju mora biti cilj izvajanje ukrepov trgovinske politike, ki bodo pomagali preprečiti motnje delovanja trga, ki jih povzročata velik porast uvoza iz tretjih držav, kot je na primer Kitajska.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Podprl sem ta dokument, ker predlog Komisije o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1541/98 in spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3030/93 žene politična zavezanost Evropske unije, da poenostavi veljavno zakonodajo z namenom oblikovanja boljšega in jasnejšega zakonodajnega okvira za podjetja, predvsem v zvezi s poenostavitvijo carinskih formalnosti, ki jih opravljajo uvozniki nekaterih tekstilnih izdelkov, ki so v prostem prometu v Skupnosti in sodijo v Oddelek XI kombinirane nomenklature. Poleg tega je cilj Komisije tudi povečanje enotnosti pravil za uvoz z uskladitvijo pravil, ki zadevajo uvoz tekstila, s pravili za drugo industrijsko blago, kar naj bi izboljšalo splošno skladnost zakonodajnega okvira na tem področju. Komisija meni, da je mogoče zelo omejene ukrepe trgovinske politike v tekstilnem sektorju, ki jih uporablja Unija, izvajati brez nalaganja pretirane obremenitve, da je treba predložiti dokazilo o poreklu za ves uvoz. To pomaga tudi preprečevati problem motenj delovanja trga, ki bi jih povzročil porast uvoza takšnih tekstilnih izdelkov na trg EU, če se ne bi upoštevalo dovoljenih količin.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za to poročilo, ki ga spodbuja politična zavezanost Evropske unije, da poenostavi veljavno zakonodajo z namenom oblikovanja boljšega in jasnejšega zakonodajnega okvira za podjetja, predvsem v zvezi s poenostavitvijo carinskih formalnosti, ki jih opravljajo uvozniki nekaterih tekstilnih izdelkov, ki so v prostem prometu v EU.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glede na politično obveznost EU, da poenostavi veljavno zakonodajo, smo odločno podprli to poročilo. Naš cilj je ustvariti boljši, jasnejši zakonodajni okvir za podjetja. Ukrepe evropske trgovinske politike v tekstilnem sektorju je mogoče izvajati brez nalaganja pretirane obremenitve, da se predloži dokazilo o poreklu za ves uvoz. Da bi še naprej nadzorovala uvoz tekstilnih izdelkov, za katere še vedno veljajo količinske omejitve in ki prihajajo iz držav, ki še niso članice Svetovne trgovinske organizacije, se bo EU zdaj zanašala na uvozna dovoljenja. Poleg tega se za kategorije izdelkov, ki spadajo v Oddelek XI kombinirane nomenklature in za katere ne veljajo količinske omejitve uvoza in so zato v prostem prometu v EU, uporablja sistem naknadnega statističnega nadzora za spremljanje njihovega vpliva na trg EU. Poudarili bi, da je bilo poleg omenjenih mehanizmov za nadzor uvoza od leta 2010 treba obvezno navesti državo porekla nekaterih izdelkov iz tretjih držav, da bi bolje informirali potrošnike o njihovem poreklu. Zdaj si moramo prizadevati za povečanje enotnosti pravil za uvoz z uskladitvijo pravil, ki zadevajo uvoz tekstila, s pravili za drugo industrijsko blago, kar naj bi izboljšalo splošno skladnost zakonodajnega okvira na tem področju.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Izid glasovanja kaže, da je navedba „Izdelano v“ ključna za preglednost trga in informiranje potrošnikov o poreklu izdelkov, ki jih uporabljajo. Gospodarstvo EU je treba okrepiti z izboljšanjem konkurenčnosti industrije EU v svetovnem gospodarstvu. Poštena konkurenca je mogoča samo, če svetovno gospodarstvo deluje v skladu z jasnimi pravili za proizvajalce, izvoznike in uvoznike,

obenem pa upošteva tudi splošne socialne in okoljske norme. Cilj tega predloga je kodifikacija obstoječih zakonodajnih besedil o označbah ali znakih za identifikacijo serije, v katero spada živilo. Vendar pa je obžalovanja vredno, da še ni mogoče spremljati poti izdelka od njegovega izvora.

Alexander Mirsky (S&D), v pisni obliki. – Ker poročilo zadeva cilje Komisije v zvezi s poenostavitvijo veljavne zakonodaje z namenom oblikovanja boljšega in jasnejšega zakonodajnega okolja za podjetja, predvsem v zvezi s poenostavitvijo carinskih formalnosti za uvoznike tekstilnih izdelkov, sem glasoval zanj.

Claudio Morganti (EFD), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu, ker temelji na neosnovanih domnevah in nejasnih predpostavkah za prihodnost.

Po eni strani vztraja, da je dokazilo o poreklu nekoristno, saj navaja, da se lahko Evropska unija zaščiti na podlagi sistema naknadnega statističnega nadzora. Vendar pa na primer ne navaja, da je „posodobljeni carinski zakonik Skupnosti“ še daleč od popolnega delovanja in so v njem še vedno nekatere očitne vrzeli, zlasti v smislu popolnega računalniškega vodenja sistema, kar je zelo potreben ukrep.

Obenem poročilo izrecno navaja, da bo izvajanje poročila gospe Muscardini o označbi porekla „Izdelano v“ – ki smo ga, če povem, odločno podprli – služilo za zaščito označbe porekla. Veseli me, da je poročevalec tako prepričan, vendar pa uredbe o označbi porekla trenutno še ni in ne vemo, če, kdaj ali kako bo sprejeta.

Zato menim, da je to poročilo nevaren skok v praznino, ki ima resne posledice za tekstilno industrijo, ki jo Evropska unija še naprej zlorablja spričo splošne brezbriznosti.

Cristiana Muscardini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Sprejetje predloga gospoda Zahradila je ponovno sprožilo razpravo o pomembnosti označbe porekla za izdelke iz tretjih držav kot ukrepa za izvajanje trgovinske politike, ki lahko prepreči motnje v delovanju trga, ki so posledica povečanja uvoza iz tujine, in za ureditev zapletenega zakonodajnega okvira, ki danes otežuje razvoj malih in srednje velikih podjetij.

Zato podpiram uredbo, ki krepi enotnost predpisov za uvoz tekstila v Evropo tako, da jih uskladi s predpisi ta drugo industrijsko blago. Vendar pa ne smemo pozabiti na dejstvo, da Evropski uniji, tudi če uporabimo mehanizme za predhodni in naknadni nadzor, da se oceni vpliv uvoza iz tretjih držav na evropski trg, še ni uspelo sprejeti nadzornega mehanizma, utemeljenega na poštenem in pomembnem obveščanju potrošnikov, kot ga zagotavlja označba porekla. Upam, da bo tudi Svet kmalu prišel do pozitivnega zaključka glede odločilnih ukrepov, ki jih je sprejel ta parlament, da bi zagotovil sledljivost in ustrezne informacije o izdelkih. Ti ukrepi bodo zagotovili, da ljudje ustrezno, zanesljivo poznajo blago na trgu, zaradi česar bodo cenili edinstvenost evropske proizvodnje.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o predlogu uredbe Parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1541/98 o dokazilu o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke, iz Oddelka XI kombinirane nomenklature, sproščene v prosti promet v Skupnosti, ter o pogojih za sprejem takšnega dokazila ter o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3030/93 o skupnih pravilih za uvoz nekaterih tekstilnih izdelkov po poreklu iz tretjih držav. Poročilo sem podprla z zadržki, vendar pa sem to storila, ker je kot celota pozitivno in v skladu s politično zavezo EU, da poenostavi veljavno zakonodajo z namenom oblikovanja boljšega in jasnejšega zakonodajnega okvira za podjetja, zlasti v zvezi s poenostavitvijo carinskih formalnosti, ki jih opravljajo uvozniki nekaterih tekstilnih izdelkov, sproščenih v prosti promet v Uniji,

in z namenom poenotenja uvoznih predpisov z uskladitvijo predpisov, ki zadevajo uvoz tekstila, s predpisi za drugo industrijsko blago, kar naj bi izboljšalo splošno skladnost zakonodajnega okvira na tem področju.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Cilj predloga Komisije o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1541/98 o dokazilu o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke in spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3030/93 o skupnih pravilih za uvoz nekaterih tekstilnih izdelkov po poreklu iz tretjih držav je poenostavitev veljavne zakonodaje z namenom oblikovanja boljšega in jasnejšega zakonodajnega okvira za podjetja, zlasti v zvezi s poenostavitvijo carinskih formalnosti, ki jih opravljajo uvozniki nekaterih tekstilnih izdelkov, sproščenih v prosti promet v Skupnosti.

Zahteve za predložitev dokazila o poreklu za tekstilne izdelke so bile uvedene, da se zagotovi ustrezno izvajanje ukrepov za omejitev uvoza, da bi se tako izognili motnjam v delovanju trga, ki jih povzroča uvoz iz Ljudske republike Kitajske. Vpliv in število ukrepov, ki jih Evropska unija uporablja za uvoz teh izdelkov, sta se v zadnjih letih postopno zmanjšala. Za uvoz tekstila in oblačil iz Ljudske republike Kitajske so bile oblikovane posebne zaščitne določbe, odpravljene pa so bile količinske omejitve za uvoz iz držav članic Svetovne trgovinske organizacije. Iz navedenih razlogov sem glasoval za poročilo.

Phil Prendergast (S&D), *v pisni obliki*. – O tem vprašanju sem govoril že prej in glasujem za to poročilo, ker menim, da imajo državljani EU pravico poznati sestavo oblačil, ki jih kupujejo. Ta uredba bo potrošnikom omogočila, da se izognejo kupovanju izdelkov, ki vključujejo netekstilne dele živalskega izvora, bodisi iz zdravstvenih, etičnih ali drugih pomislekov. V skladu s to uredbo bo pozamenterija na ovratnikih označena jasno in ločeno od preostalega oblačila, kar bo potrošnikom omogočilo ozaveščeno izbiro oblačil, ki jih kupujejo. Predvsem tisti, ki trpijo zaradi alergij, bodo imeli koristi od tega predloga, saj je krzno potencialno ogroža njihovo zdravje, brez ustreznega označevanja pa bi lahko kupili izdelek, ki vsebuje ta tekstil, ne da bi se tega zavedali.

Paulo Rangel (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Cilj Uredbe (ES) št. 1541/98 je uvedba zahtev za predložitev dokazila o poreklu za nekatere tekstilne izdelke po poreklu iz tretjih držav, za katere so veljale količinske omejitve uvoza. Zaradi sprememb, so katerih je prišlo medtem, zlasti zaradi Sporazuma Svetovne trgovinske organizacije (STO) o tekstilu in oblačilih iz leta 2005, se odprava prvega dokazila o poreklu za izdelke zdi upravičena, zato sem glasoval za razveljavitev uredbe. Na splošno je njen cilj olajšati obremenitev za izdelke, ko vstopijo v EU, ne da bi žrtvovala interese kupcev, zato je pomembno ohraniti alternativne nadzorne mehanizme za uvoz teh izdelkov v EU.

Crescenzo Rivellini (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Želel bi čestitati gospodu Zahradilu za odlično delo, ki ga je opravil. Zelo omejene ukrepe evropske trgovinske politike v tekstilnem sektorju je mogoče izvajati brez nalaganja pretirane obremenitve, da se predloži dokazilo o poreklu za ves uvoz. Vendar pa je treba ohraniti ukrepe za nadzor uvoza tekstilnih izdelkov. Da bi še naprej nadzorovala uvoz tekstilnih izdelkov, za katere še vedno veljajo količinske omejitve in ki prihajajo iz Belorusije in Severne Koreje, ki še nista članici Svetovne trgovinske organizacije, se bo EU zdaj zanašala na uvozna dovoljenja. To pomaga tudi preprečevati problem motenj v delovanju trga, ki bi jih povzročil porast uvoza takšnih tekstilnih izdelkov na trg EU, če se ne bi upoštevalo dovoljenih količin.

Poleg tega se za kategorije izdelkov, za katere ne veljajo količinske omejitve uvoza in so sproščene v prosti promet v EU, uporablja sistem naknadnega statističnega nadzora za spremljanje njihovega vpliva na trg EU. Poudaril bi tudi, da je Evropski parlament leta 2010

v prvi obravnavi sprejel poročilo gospe Muscardini o navedbi države porekla za določene izdelke, uvožene iz tretjih držav („Izdelano v“), ki zadeva tudi tekstil in oblačila.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Sem za. Z namenom pristopa k boljši pripravi zakonodaje Komisija predlaga razveljavitev uredbe Sveta iz leta 1998, v skladu s katero morajo uvozniki zagotoviti dokazilo o poreklu tekstila in oblačilnih izdelkov. Uredba je bila pomembna, dokler so na podlagi Sporazuma STO o tekstilnih proizvodih veljale količinske omejitve za tekstil in oblačilne izdelke. Ta sporazum je potekel leta 2005. Leta 2008 so potekli tudi Sporazum o tekstilu in oblačilih med EU in Kitajsko ter vsi drugi nadzorni sistemi za uvoz tekstila in oblačil iz Kitajske. Za uvoz tekstila in oblačil iz Belorusije in Severne Koreje, ki nista članici STO, še vedno veljajo količinske omejitve. Sistem uvoznih dovoljenj se ohranja za nadzor nad tem uvozom, ki pa ne predstavlja problema v zvezi z delovanjem trga EU.

Meni se, da ta sistem zadostuje. Parlament se torej zavzema za nov režim označevanja „Izdelano v“, ki po zaključku prve obravnave leta 2010 trenutno miruje. Takšen režim bi zagotovil precej boljše možnosti za nadzor – in tudi informacije za potrošnike – kot stare uredbe o dokazilu o poreklu.

Licia Ronzulli (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasovala sem za to poročilo, ker se strinjam z njegovim namenom: poenostaviti in uskladiti zakonodajo EU o uvozu tekstilnih izdelkov, da se spodbudi trgovino s tretjimi državami. Pravzaprav menim, da je mogoče zelo omejene ukrepe evropske trgovinske politike v tekstilnem sektorju izvajati brez nalaganja pretirane obremenitve, da se predloži dokazilo o poreklu za ves uvoz. Poleg tega uvozna dovoljenja, sistemi naknadnega statističnega nadzora in zahteve za enotne upravne listine že zagotavljajo učinkovit nadzor uvoza v Uniji. Da bi bila slika celovita, se veselim časa, ko bo poročilo gospe Muscardini začelo v celoti veljati, saj bo evropskim potrošnikom omogočilo boljše obveščeno o poreklu izdelkov, vključno s tekstilom, iz tretjih držav.

Oreste Rossi (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Razveljavitev zakonodaje v tem primeru zadeva pogoje za sprejem dokazila o poreklu nekaterih tekstilnih izdelkov po poreklu iz tretjih držav, ki so z uveljavitvijo količinskih omejitev uvedli posebne zahteve. Poročevalec se strinja z mnenjem Komisije, da je mogoče zelo omejene ukrepe evropske trgovinske politike v tekstilnem sektorju izvajati brez nalaganja pretirane obremenitve, da se predloži dokazilo o poreklu za ves uvoz. Po našem mnenju je v interesu potrošnikov in tudi podjetij zagotoviti, da obremenitev, ki se uveljavi za uvoznike blaga iz tretjih držav, služi za nadzor in omejitev tega blaga.

Zaskrbljeni smo predvsem, da bomo razveljavili predpise, ki so koristni za carinski nadzor, ne da bi trenutno napredovala uredba o označevanju porekla „Izdelano v“, ki trenutno zaradi obstrukcionizma Sveta miruje v Komisije. Poudaril bi tudi, da je Svet vložil veto na označevanje porekla v zvezi z ad hoc ukrepi za tekstil in si prizadeva storiti enako v zvezi z obvezno navedbo kraja porekla na oznakah živil.

Glasovali smo proti poročilu.

Catherine Stihler (S&D), *v pisni obliki*. – Predlog Komisije poenostavlja veljavno zakonodajo o dokazilu o poreklu nekaterih tekstilnih izdelkov.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Leta 1998 je EU določila zahtevo, da uvozniki predložijo dokazilo o poreklu za izdelke, ki sodijo v Oddelek XI kombinirane nomenklature in so naštet v Prilogi I k Uredbi Sveta (EGS) št. 3030/93 in so bili narejeni v tretjih državah. Omeniti je treba, da so leta 2005 potekle količinske omejitve za uvoz tekstila in oblačil po

poreklu iz držav članic Svetovne trgovinske organizacije (STO), konec leta 2008 pa prav tako predpisi za enake izdelke po poreklu iz Ljudske republike Kitajske.

Glede na to glasujem za poročilo, ker menim, da predstavlja pozitiven korak v zvezi z opredelitvijo jasnejšega in enostavnejšega zakonodajnega okvira za evropska podjetja, ki uvažajo tekstilne izdelke in obutev po poreklu iz tretjih držav, za katere še naprej veljajo količinske omejitve, ker niso članice STO. Menim tudi, da carinski organi pomembno prispevajo k učinkovitemu nadzoru uvoza tovrstnih izdelkov in učinkovitemu nadzoru njihovega vpliva na gospodarsko ozračje EU in s tem gospodarstvo posameznih držav članic.

Angelika Werthmann (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Glasovala sem za poročilo o dokazilu o poreklu za nekatere tekstilne izdelke. Cilj prenovitve zakonodaje na tem področju je poenostavitev in standardizacija zakonodajnega okvira, vključno z upravnimi formalnostmi, obenem pa tudi vključitev ustreznih instrumentov za obvladovanje motenj v delovanju trga, ki jih povzročajo veliko povečanje uvoza iz tretjih držav. Nova ureditev upošteva pozive Evropskega parlamenta v zvezi z boljšim informiranjem potrošnikov.

Priporočilo: Debora Serracchiani (A7-0186/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasujem za sodelovanje Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA), saj ima EMCDDA odprt za sodelovanje z vsemi tretjimi državami, pozabiti pa ne smemo tudi na to, da je Hrvaška tranzitna pot, po kateri se prepovedane droge iz držav proizvajalk tihotapijo v države potrošnice. Zato menim, da je njeno takojšnje sodelovanje ključnega pomena.

Sophie Auconie (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) S tem, ko je Republika Hrvaška zaprosila za sodelovanje pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA), je pokazala, da ima podobne interese kot Unija in njene države članice v zvezi z njegovimi cilji in delom, ki je zbiranje podatkov o drogah in zasvojenosti z njimi, da pripravi in objavi objektivne, zanesljive in primerljive informacije na evropski ravni. Zato podpiram poročilo kolegice poslanke gospe Serracchini o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Hrvaško o sodelovanju Republike Hrvaške pri delu EMCDDA.

Zigantas Balčytis (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Glasoval sem za ta dokument. Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami ima ključno vlogo pri zbiranju podatkov o drogah in zasvojenosti z njimi ter pripravi objektivnih, zanesljivih in primerljivih informacij na evropski ravni. Te služijo kot osnova za analiziranje povpraševanja po drogah in načinov njegovega zmanjševanja ter na splošno trga drog. Republika Hrvaška je za sodelovanje pri dejavnostih Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami zaprosila leta 2005. Republika Hrvaška je tranzitna pot, po kateri se prepovedane droge iz držav proizvajalk tihotapijo v države potrošnice. Veliki in obsežni zasegi kokaina na Hrvaškem so povezani predvsem s pomorskim prometom. Podprl sem ta sporazum in sodelovanje Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami, ki bo omogočilo zbiranje stvarnih in objektivnih informacij iz Hrvaške na evropski ravni v zvezi z drogami in zasvojenosti z njimi ter njihovimi posledicami in Republiko Hrvaški omogočilo pridobivanje informacij o najboljših praksah za razumevanje narave problemov z drogami in izboljšanje svojega odzivanja nanje.

Regina Bastos (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Droge so danes ena izmed največjih nadlog naše družbe. To je socialno in kulturno zapleten problem, ki se nenehno spreminja in

privzema nove oblike, z uporabo novih snovi in novimi skupinami potrošnikov. Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) je bil ustanovljen leta 1993, njegove glavne naloge pa so zbiranje podatkov o drogah in zasvojenosti z njimi ter priprava in objava objektivnih, zanesljivih in primerljivih informacij na evropski ravni. Te informacije so ključne, saj služijo kot osnova za analiziranje povpraševanja po drogah in načinov njegovega zmanjševanja ter na splošno pojavov, povezanih s trgom drog.

Hrvaška je tranzitna pot, po kateri se prepovedane droge iz držav proizvajalk tihotapijo v države potrošnice. Zato je za Evropo ključnega pomena, da Hrvaška zagotovi informacije v zvezi z drogami in zasvojenostjo z njimi ter njihovimi posledicami. Ključnega pomena je tudi, da Hrvaška pridobi informacije o najboljših praksah. Zato glasujem za to priporočilo.

Slavi Binev (NI), v pisni obliki. – (BG) Podpiram osnutek sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Hrvaško o sodelovanju Republike Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami, ker se število smrtnih primerov, povezanih z drogami, zmanjšuje v povezavi z vsemi drogami, razen v povezavi s heroinom, in ker je bil na splošno dosežen napredek v boju proti uporabi prepovedanih drog. Republika Hrvaška bo lahko prejela informacije o najboljših praksah za razumevanje narave problemov z drogami in za boljše odzivanje nanje.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za poročilo gospe Serracchiani o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Hrvaško o sodelovanju Republike Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami, ker menim, da bo sodelovanje predstavljalo nadvse koristno izmenjavo za obe strani. Po eni strani bi sodelovanje Hrvaške pri delu centra za spremljanje zagotovilo odločilne stvarne informacije, ki bi podprle našo zavezanost boju proti trgovini s prepovedanimi drogami, saj je Hrvaška ena izmed glavnih tranzitnih poti, po katerih se prepovedane droge tihotapijo v Evropsko unijo; po drugi strani bi Hrvaška lahko uporabila evropske najboljše prakse za odzivanje na problem in boj proti njemu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker se strinjam, da je sodelovanje Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) ključno za boj proti uporabi in tihotapljenju prepovedanih drog na Hrvaškem in tudi po vsej EU. Kot obalna država na zunanjih mejah EU se Hrvaško uporablja kot tranzitno državo pri mednarodnem tihotapljenju drog, zato je za EU še posebno pomembno, da nacionalnim institucijam te države zagotovi vso potrebno pomoč za boj proti temu pojavu, ki predstavlja posebno grožnjo za zdravje in socialno stabilnost. V skladu s sporazumom bo Hrvaška sodelovala pri delovnem programu centra, izpolnila obveznosti, določene v zakonodaji EU, in z EMCDDA izmenjevala podatke, ki sodijo na področje zahtev Unije za varstvo podatkov.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Republika Hrvaška je tranzitna pot, po kateri se prepovedane droge iz držav proizvajalk tihotapijo v države potrošnice. Dokaz za to so obsežni zasegi kokaina na Hrvaškem, ki so povezani predvsem s pomorskim prometom. Po podatkih Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) na Hrvaškem še ni bila izvedena raziskava, ki bi med širokim krogom prebivalstva zbrala podatke o uporabi prepovedanih drog. Vendar najnovejši podatki o smrtnih primerih zaradi drog za leto 2008 navajajo 87 primerov. Količine zaseženih drog so se nenehno povečevale. Nadaljuje se usposabljanje policistov in zagotavljanje potrebne opreme. Vseeno pa je treba bistveno izboljšati rezultate pri preiskavah in preganjanju kaznivih dejanj, povezanih z drogami.

Hrvaška je še vedno ena od glavnih prometnih poti za tihotapljenje drog v EU. Sodelovanje Republike Hrvaške pri dejavnostih EMCDDA je v teh razmerah pozitiven razvoj za celotni Unijo. To pomeni, da sta za sodelovanje Hrvaške pri delovnem programu EMCDDA potrebni povezava z Evropskim informacijskim omrežjem za droge in zasvojenost z drogami in izmenjava podatkov z EMCDDA.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Najprej bi čestitala Evropskemu centru za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) za pomembno delo, ki ga opravlja, da bi zmanjšal količino drog in z njimi povezane pojave v Evropi. Strinjam se s sodelovanjem Hrvaške pri dejavnostih EMCDDA, saj je ta država zaradi svojega strateškega položaja postala del tranzitne poti, po kateri se tihotapijo prepovedane droge, in menim, da bo sprejetje evropskega programa vodilo k izboljšanju zdravstvenega varstva in socialnega miru na evropski in tudi mednarodni ravni.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) ima pomembno vlogo pri zbiranju podatkov o drogah in zasvojenosti z njimi, s čimer prispeva k zbirki objektivnih, zanesljivih in primerljivih podatkov na evropski ravni, ki zagotavlja podlago za povpraševanja po drogah in načinov njegovega zmanjševanja ter na splošno pojavov, povezanih s trgov drog. Pri tem delu lahko sodelujejo vse tretje države, ki imajo podobne interese kot Unija in njene države članice glede ciljev in dela EMCDDA. Hrvaška je za sodelovanje zaprosila leta 2005, pogajanja pa so bila uspešno zaključena leta 2009. Sprejetje tega sporazuma je pomembno, ker je Hrvaška ena od glavnih prometnih poti za tihotapljenje drog v EU, zato je ključno to državo čim prej vključiti v delo EMCDDA, zlasti če pomislimo na pristop Hrvaške k EU, ki je predviden za konec leta 2012 ali začetek leta 2013. Hrvaška se bo povezala z Evropskim informacijskim omrežjem za droge in zasvojenost z drogami (REITOX) ter v skladu z zahtevami Unije o varstvu podatkov in nacionalno zakonodajo izmenjavala podatke z EMCDDA.

Mário David (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Pojav zasvojenosti z drogami, zlasti na trgu z drogami, je svetovna grožnja in velika ovira, proti kateri se je zaradi njenih nenehnih selitev in sprememb težko boriti. Narava dela Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) je na tem področju zelo pomembno, saj različnim državam članicam omogoča ustvariti mednarodno znanje in informacijsko bazo. Informacije so ključne za analiziranje in oblikovanje strategij za zmanjšanje in boj proti obstoju trgov z drogami in zasvojenosti z drogami. Hrvaška je svojo željo o sodelovanju z EU v zvezi s tem ključnim vprašanjem izražala od leta 2005 in zdaj je čas, da se to z njeno vključitvijo v delo EMCDDA, ki ima sedež v Lizboni, tudi zgodi. Predlog, ki ga zajema poročilo, glede izpolnjevanja obveznosti Hrvaške do EMCDDA in EU je zelo pozitiven. Glasujem za to poročilo, ker menim, da bo ta povezava med Hrvaško in EU prispevala ne samo k učinkovitejšemu boju proti pojavu drog in zasvojenosti z njimi, ampak tudi k vzpostavitvi večje solidarnosti med EU in Hrvaško, ki je kandidatka za pristop k EU in bo – tako vsaj upam – v kratkem postala polnopravna država članica.

Anne Delvaux (PPE), *v pisni obliki.* – (FR) Glavna naloga Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) je zbiranje podatkov o drogah in zasvojenosti z njimi, da pripravi in objavi objektivne, zanesljive in primerljive informacije na evropski ravni. EMCDDA je v praksi odprt za sodelovanje vseh tretjih držav, ki imajo podobne interese kot EU. Hrvaška je že leta 2005 zaprosila za sodelovanje. Zdaj bo tudi del Evropskega informacijskega omrežja za droge in zasvojenost z drogami.

Po mojem mnenju to poročilo kaže tudi potrebo po boljši izmenjavi informacij med državami članicami in evropskimi agencijami ter predvsem po tem, da se morebitni pristop Hrvaške pripravi mirneje kot „velika“ širitev leta 2004 in 2007, ko so se EU pridružile države srednje in vzhodne Evrope.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki.* – (PT) Glasovala sem za poročilo o sodelovanju Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA), ker menim, da je to pozitiven korak, saj se v kratkem pričakuje pristop Hrvaške k EU, predvsem pa zato, ker sta uporaba in tihotapljenje prepovedanih drog svetovni pojav s hudimi družbenoekonomskimi in zdravstvenimi posledicami.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Cilj Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) je zbiranje podatkov o drogah in zasvojenosti z njimi za analiziranje sprememb pri uporabi drog med prebivalstvom in preučevanje spodbujanja politik in ukrepov za zmanjšanje uporabe. Glede na dejstvo, da je EMCDDA odprt za sodelovanje tretjih držav in da si Hrvaška prizadeva za sodelovanje od leta 2005, ter ob upoštevanju, da je ta država tranzitna pot, po kateri se prepovedane droge iz držav proizvajalk tihotapijo v države potrošnice, in da v tej državi prihaja do obsežnih zasegov prepovedanih drog, predvsem kokaina, menim, da je sodelovanje Hrvaške pri delu EMCDDA pomemben korak. Zato v ta namen glasujem za sklep o sklenitvi Sporazuma v imenu EU med EU in Republiko Hrvaško.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) To priporočilo, ki ga je pripravila gospa Serracchiani in temelji na osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med EU in Republiko Hrvaško, zadeva interes, ki ga je Hrvaška pokazala za povezovanje z Evropskim centrom za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA). Glede na to, da je Hrvaška ena izmed glavnih poti za tihotapljenje drog v EU, kjer so bili izvedeni obsežni zasegi prepovedanih halucinogenih proizvodov – vključno z marihuano, heroinom, kokainom, ekstazijem in amfetamini, da je hrvaška vlada sprejela nacionalni program za preprečevanje drog med mladimi, da si država prizadeva za pristop k EU in da se vključitev pričakuje leta 2013, podpiram sklenitev sporazuma med EU in Republiko Hrvaško, da se bo lahko slednja povezala z EMCDDA s sedežem v Lizboni.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki.* – (PT) Spremembe svetovnih razmer v zvezi s proizvodnjo, tihotapljenjem in uporabo prepovedanih drog so zaskrbljujoče. Poročilo Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) iz leta 2009 je potrdilo, da so se razmere poslabšale v zvezi z drogami, kot so kokain, heroin in nove sintetične droge, in nenehno visoko stopnjo uporabe ter trend hitrega naraščanja porabe. Na to rast, ki je povezana s poglobitvijo krize kapitalizma in njenimi socialnimi učinki v številnih državah, vplivajo nešteti dejavniki. To poročilo predlaga podporo Sporazumu med Evropsko unijo in Republiko Hrvaško o sodelovanju slednje pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA).

Ne glede na postopek pristopa te države k EU, njen razvoj in končni izid se predlaga njeno sodelovanje pri delu EMCDDA, saj si prizadeva za preiskovanje in preganjanje kaznivih dejanj, povezanih z drogami. Vendar pa je poudarjeno, da je treba ta prizadevanja znatno izboljšati, saj je Hrvaška še vedno ena od glavnih prometnih poti za tihotapljenje drog v EU. Pomembno je, da bi lahko pridružitvev Hrvaške EMCDDA, ki jo podpiramo, prispevala k okrepitvi boja proti tihotapljenju drog.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) S sprejetjem tega poročila je Parlament podprl Sporazum med Evropsko unijo in Republiko Hrvaško o sodelovanju slednje pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA).

Čeprav se, kot omenja poročevalka, pristop Hrvaške k EU predvideva v drugi polovici leta 2012 ali v začetku leta 2013, se lahko sprejme njeno sodelovanje pri delu EMCDDA, saj si ta država prizadeva za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, povezanih z drogami. Vendar pa je treba ta prizadevanja znatno izboljšati, saj je Hrvaška še vedno ena od glavnih prometnih poti za tihotapljenje drog v EU.

Zavedamo se, da so spremembe svetovnih razmer v zvezi s proizvodnjo, tihotapljenjem in uporabo prepovedanih drog zaskrbljujoče. Glede na podatke v poročilu EMCDDA iz leta 2009 so se razmere poslabšale, predvsem v zvezi z drogami, kot so kokain in heroin ter nove sintetične droge, in tudi v zvezi z nenehno visoko stopnjo uporabe ter trendom hitrega naraščanja porabe.

Upamo, da bo ta sklep prispeval k okrepitvi boja proti tihotapljenju drog.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Hrvaška predstavlja tranzitno pot, po kateri se prepovedane droge iz držav proizvajalk tihotapijo v države potrošnice. Veliki in obsežni zasegi kokaina na Hrvaškem so povezani predvsem s pomorskim prometom. Uporaba in tihotapljenje prepovedanih drog sta svetovna pojava, ki ogrožata zdravje in družbeno stabilnost. Zato pozdravljam sodelovanje Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami, predvsem za namene izobraževanja na tem področju in preprečevanje uporabe drog in drugih narkotikov.

Lorenzo Fontana (EFD), v pisni obliki. – (IT) Ker bo Hrvaška pomembna partnerica v prihodnjih odnosih Evropske unije z državami nekdanje Jugoslavije in ker je ključno tranzitno območje za tihotapljenje drog, pozdravljamo sodelovanje te države kandidatke pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami. Bistveno za nas je, da se bomo lahko sestajali in sodelovali s hrvaškimi strokovnjaki na tem področju, da bi se borili proti temu žalostnemu problemu, zaradi česar podpiram predlog.

Nathalie Griesbeck (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Kot poročevalka v senci pri tem dokumentu sem odločno glasovala za to resolucijo in sporazum, da se Hrvaški omogoči sodelovanje pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami in tudi Evropskega informacijskega omrežja za droge in zasvojenost z drogami (REITOX). Zato popolnoma podpiram sodelovanje Hrvaške, da bo lahko aktivno prispevala k boju proti temu problemu, katerega obseg in uničujoče posledice se v Evropi nevarno povečujejo. Glede na statistiko, ki jo je pripravil center, je 75 milijonov Evropejcev že poskusilo marihuano in 14 milijonov Evropejcev je že vsaj enkrat poskusilo kokain. Poudariti je treba tudi, da je Hrvaška še vedno ena od glavnih prometnih poti za tihotapljenje drog v EU. Zato ta sporazum ne bo omogočil samo pridobitve stvarnih in objektivnih informacij v zvezi z drogami in zasvojenostjo z drogami ter njihovimi posledicami od Hrvaške, ampak bo tej državi z izmenjavo informacij in najboljših praks omogočil tudi razumevanje narave tega pojava in boljše odzivanje nanj.

Juozas Imbrasas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Podprl sem to poročilo, ker je, kot vemo, glavna naloga Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami zbiranje podatkov o drogah in zasvojenosti z njimi, da pripravi in objavi objektivne, zanesljive in primerljive informacije na evropski ravni. Te služijo kot osnova za analiziranje povpraševanja po drogah in načinov njegovega zmanjševanja ter na splošno pojavov,

povezanih s trgov drog. Opredeljeno je, da je Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) odprt za sodelovanje tretjih držav, ki imajo podobne interese kot Unija in njene države članice glede ciljev in dela. Leta 2005 je Republika Hrvaška zaprosila za sodelovanje pri dejavnostih EMCDDA. Republika Hrvaška bo sodelovala pri delovnem programu Centra, izpolnila vse obveznosti iz uredbe, povezala se bo z Evropskim informacijskim omrežjem za droge in zasvojenost z drogami (REITOX) ter v skladu z zahtevami Unije o varstvu podatkov in nacionalno zakonodajo izmenjavala podatke z EMCDDA. Republika Hrvaška bo Uniji tudi plačala finančni prispevek za pokritje stroškov svojega sodelovanja ter bo sodelovala v upravnem odboru Centra, ne bo pa imela glasovalne pravice, dokler ne bo postala članica Evropske unije. EMCDDA bo Republiko Hrvaško obravnaval kot državo članico, kar pomeni, da bo deležna enakega obravnavanja glede povezave z Evropskim informacijskim omrežjem za droge in zasvojenost z drogami (REITOX) ter določb o zaposlovanju.

Jarosław Kalinowski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Zasvojenost z drogami je socialni problem za razvite in tudi slabše razvite države. Hrvaška se mora, tako kot druge države, boriti proti zasvojenosti z drogami, na tem področju pa ima tudi zelo strogo zakonodajo. Preprečevalno delo se izvaja predvsem v šolah, saj je ta socialna skupina najbolj ranljiva za odvisnost od drog. Hrvaška mora kot država kandidatka za članstvo v EU svoj pravni sistem prilagoditi sistemu, ki je v veljavi v državah Unije. Menim, da je sodelovanje Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami izredno pomembno, zlasti ker je Hrvaška tranzitna pot. Prepovedane droge se preko Hrvaške iz držav proizvajalk tihotapijo v države potrošnice. Sodelovanje pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami bo pripomoglo k uvedbi izredno pomembne politike Evropske unije proti drogam na Hrvaškem.

Giovanni La Via (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) S svojim današnjim glasovanjem sem podprl priporočilo za sodelovanje Republike Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami. Republika Hrvaška bo sodelovala pri delovnem programu Centra o drogah in zasvojenosti z njimi. Glavna naloga Centra je zbiranje podatkov o drogah in zasvojenosti z njimi, da pripravi in objavi objektivne, zanesljive in primerljive informacije na evropski ravni. Zadeva je vsekakor zelo pomembna zaradi svojega opaženega vpliva na varovanje zdravja in zaradi boja proti kaznivim dejanjem, povezanim s trgov z drogami. Hrvaška je dejansko na eni izmed pomorskih tranzitnih poti, ki jih običajno uporablja organizirani kriminal za tihotapljenje prepovedanih drog iz držav proizvajalk v države potrošnice. Za nas je to dejstvo še bolj zaskrbljujoče, ko se zavemo, da bo Hrvaška naslednja država kandidatka za državo članico Evropske unije. Zato upam, da se bo sodelovanje Hrvaške pri delovnem programu izkazalo za zelo koristno.

Petru Constantin Luhan (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Ta osnutek sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Hrvaško o sodelovanju Republike Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) je pomemben, saj je Hrvaška ena izmed glavnih točk za vnos drog v Evropo.

Z namenom učinkovitega boja proti tihotapljenju drog, ki ne predstavlja grožnje samo za Hrvaško, ampak tudi za Evropsko unijo, je pomembno, da je Hrvaška povezana tudi z Evropskim informacijskim omrežjem za droge in zasvojenost z drogami (REITOX) ter dejavno in neposredno sodeluje pri izmenjavi podatkov z EMCDDA. Ta izmenjava podatkov pomaga pri oblikovanju podatkovne zbirke za analiziranje povpraševanja po drogah in sekundarnih tihotapskih dejavnosti, kar je ključnega pomena za objavljanje ustreznih, objektivnih informacij, ki so primerljive na evropski ravni.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Pozdravljam ta sporazum in sodelovanje Republike Hrvaške pri dejavnostih Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami. Uporaba in tihotapljenje prepovedanih drog sta svetovna pojava, ki ogrožata zdravje in družbeno stabilnost. Statistični podatki kažejo, da je prepovedano drogo poskusil približno vsak tretji mladi Evropejec, vsako uro pa zaradi prevelikega odmerka drog umre najmanj en državljani. Na evropski ravni je pomembno od Hrvaške pridobiti stvarne in objektivne informacije v zvezi z drogami in zasvojenostjo z njimi ter njihovimi posledicami, prav tako pa lahko Republika Hrvaška pridobi informacije o primerih najboljše prakse za boljše razumevanje problematike drog in odzivanje nanjo.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (CS) Problem drog, o katerem razpravljamo zdaj, je v veliki meri tudi zgodovinski problem. Trgovina s prepovedanimi drogami presega in je vedno presegala meje katere koli države. Po mojem mnenju bi bila vzpostavitev zelo kakovostnega mednarodnega sodelovanja v boju proti trgovini s prepovedanimi drogami ne samo na evropski ravni, ampak predvsem na svetovni ravni, eden izmed načinov za izboljšanje učinkovitosti boja proti tovrstni trgovini.

Kot zdravnik bi povedal tudi, da ima lahko zloraba drog zelo resne in nepopravljive posledice za zdravje ljudi. Zato podpiram učinkovito mednarodno sodelovanje v boju proti nezakoniti trgovini z drogami ali njihovimi prekursorji, obenem pa bi poudaril potrebo po preprečevanju.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Uporaba in tihotapljenje prepovedanih drog sta svetovna pojava, ki ogrožata zdravje in družbeno stabilnost. Republika Hrvaška je tranzitna pot, po kateri se prepovedane droge iz držav proizvajalk tihotapijo v države potrošnice. Poleg tega se v zadnjih 10 letih število smrtnih primerov, povezanih z drogami, postopno povečuje. Kljub nenehnemu usposabljanju policistov in zagotavljanju potrebne opreme je treba bistveno izboljšati rezultate pri preiskavah in preganjanju kaznivih dejanj, povezanih z drogami. Hrvaška je še vedno ena od glavnih prometnih poti za tihotapljenje drog v EU. Vsekakor smo za sprejetje nacionalnih programov s strani vlade za preprečevanje zlorabe drog med mladimi, cilj katerih je posodobitev obstoječih programov. Zato podpiramo sodelovanje Republike Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami. Ker je Hrvaška država kandidatka, ki se bo kmalu pridružila Evropski uniji, je zanjo posebno pomembno, da državam članicam zagotovi izčrpne, objektivne informacije o tihotapljenju drog in zasvojenosti z drogami ter njihovih gospodarskih in družbenih posledicah.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Nadloga drog še naprej povzroča zaskrbljenost v EU. Čim več držav pomaga v boju proti njim, tem večje so možnosti za uspeh. Sodelovanje Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami je zato dobrodošlo. Vendar pa mora Hrvaška okrepiti boj proti tihotapljenju drog na svojem ozemlju, saj je eno izmed glavnih poti za tihotapljenje drog v EU.

Louis Michel (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Glavna naloga Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA) je zbiranje podatkov o drogah in zasvojenosti z njimi, da pripravi in objavi objektivne, zanesljive in primerljive informacije na evropski ravni.

Republika Hrvaška bo sodelovala pri delovnem programu Centra, povezala se bo z Evropskim informacijskim omrežjem za droge in zasvojenost z drogami (REITOX) ter izmenjevala podatke z EMCDDA. Republika Hrvaška je tranzitna pot za droge, ki prihajajo iz držav proizvajalk, in je še vedno ena izmed glavnih poti za tihotapljenje drog v EU.

Leta 2010 je sprejela program za izvajanje akcijskega načrta za boj proti zlorabi drog in tudi nacionalni program za preprečevanje drog med mladimi. Poleg tega se nadaljuje usposabljanje policistov in zagotavljanje potrebne opreme.

S sodelovanjem pri delu EMCDDA in izmenjavo informacij bo Hrvaška lahko izboljšala razumevanje problema in se nanj bolje odzvala. Njeno sodelovanje je tudi spodbuden znak v zvezi z njenim prihodnjim pristopom k Evropski uniji.

Alexander Mirsky (S&D), *v pisni obliki*. – Kot je znano, Center sodeluje predvsem z oblikovalci politike na ravni Skupnosti in držav članic, ki tako pomagajo pri razvoju strategije za boj proti drogami in zagotavljanju informacij širši javnosti. Trenutno se pozornost posveča predvsem izvajanju akcijskega načrta EU za obdobje 2009–2012, ki je namenjen krepitvi evropskega sodelovanja v boju proti nesprejemljivim posledicam zasvojenosti z drogami. Želim si, da bi si Center prizadeval ne samo v zvezi s posledicami, ampak tudi vzroki zasvojenosti z drogami, s čimer bi problem rešil v zgodnji fazi. Glasoval sem za.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Menim, da moramo ukrepati ne samo znotraj Evropske unije, ampak tudi preko njenih mej, da bi s strogimi preventivnimi ukrepi za boj proti pojavom, povezanim s trgovino z drogami, zmanjšali uporabo drog in povpraševanje po njih. Zaradi tega je zelo pomembno pridobiti točne podatke in informacije o drogah in zasvojenosti z njimi, ker sta to svetovna pojava, ki ogrožata zdravje, varnost in socialno blaginjo vseh nas. Podpiram sodelovanje Hrvaške pri dejavnostih Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami. Cilj Hrvaške je postati polnopravna članica Evropske unije. Izpostaviti je treba, da je Hrvaška tranzitna pot, po kateri se v druge države tihotapi velike količine drog. Veseli me, da si Hrvaška močno prizadeva za boj proti tihotapljenju prepovedanih drog, njihovi uporabi in trgovini. Hrvaška je še vedno ena od glavnih prometnih poti za tihotapljenje drog v EU. Zato je ključno hitro pridobiti stvarne in objektivne informacije o drogah, zasvojenosti z njimi in njihovih posledicah. Poleg tega bo to ustvarilo idealen okvir za Hrvaško, da pridobi informacije o najboljših praksah drugih držav EU pri obvladovanju problemov, povezanih z drogami in zasvojenostjo z njimi.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Pozdravljam sodelovanje Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA). Glavna naloga EMCDDA je zbiranje podatkov o drogah in zasvojenosti z njimi ter pripravljanje in objavljanje objektivnih, zanesljivih in primerljivih informacij na evropski ravni. Te služijo kot osnova za analiziranje povpraševanja po drogah in načinov njegovega zmanjševanja ter na splošno pojavov, povezanih s trgovino z drogami. Hrvaška je, tako kot nekatere druge evropske države, tranzitna pot, po kateri se prepovedane droge iz držav proizvajalk tihotapijo v države potrošnice. Veliki in obsežni zasegi kokaina na Hrvaškem so povezani predvsem s pomorskim prometom. S sprejetjem tega poročila bo Hrvaška začela sodelovati pri delovnem programu EMCDDA in z njim izmenjevati podatke, za katere veljajo zahteve Unije o varstvu podatkov in nacionalna zakonodaja. Sporazum določa finančne prispevke Uniji za pokritje sodelovanja Hrvaške.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) EMCDDA je Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami, ki je bil ustanovljen leta 1993 in katerega glavna naloga je zbiranje podatkov o drogah in zasvojenosti z njimi, da pripravi in objavi objektivne, zanesljive in primerljive informacije na evropski ravni. Informacije, ki jih zagotovi Center, služijo kot osnova za analiziranje povpraševanja po drogah in načinov njegovega zmanjševanja ter na splošno pojavov, povezanih s trgovino z drogami, da bi lahko ugotovili, kako

se je najbolje spopasti s temi problemi. Center je odprt za sodelovanje s tistimi tretjimi državami, ki imajo podobne interese kot Unija in njene države članice v zvezi z njegovimi cilji in delom. Hrvaška je za sodelovanje pri dejavnostih Centra zaprosila leta 2005, Svet pa je leta 2006 pooblastil Komisijo, da z Republiko Hrvaško začne pogajanja. Pogajanja so bila uspešno končana julija 2009 s parafiranjem sporazuma.

Sporazum je bil pregledan decembra 2009, da bi se upošteval začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe. Poudariti je treba, da Hrvaška že sodeluje z Evropskim informacijskim omrežjem za droge in zasvojenost z drogami. Zaradi navedenih razlogov in zaradi izboljšanja sodelovanja z državami, ki niso članice EU, sem glasoval za.

Fiorello Provera (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Hrvaška je leta 2005 zaprosila za sodelovanje pri dejavnostih Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami. Ker je ta država ena izmed glavnih poti za tihotapljenje drog v Evropsko unijo, se mi zdi pomembno, da od Hrvaške o teh problemih pridobimo stvarne, objektivne informacije. Zato se mi zdi mnenje poročevalke povsem sprejemljivo in podpiram priporočilo.

Paulo Rangel (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Republika Hrvaška je zaprosila za sodelovanje pri dejavnostih Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA), ki je bil ustanovljen leta 1993 in ima sedež v Lizboni. Država se še posebno zanima za boj proti tihotapljenju drog: poleg problemov, ki jih doživlja v zvezi s svojo domačo politiko, je tudi vstopna pot za tihotapljenje teh proizvodov v EU. V svojem boju proti zasvojenosti z drogami in tihotapljenju je Hrvaška že izvajala ukrepe, da bi se s tem spopadla na nacionalni ravni tako v smislu preprečevanja uporabe, kot tudi v smislu podpore preiskav kaznivih dejanj, povezanih z drogami. Zato obstaja vzajemni interes za sodelovanje Hrvaške pri dejavnostih EMCDDA. Toda ker še ni država članica, je treba opredeliti njen status – njene pravice do sodelovanja in kakšne obveznosti ima – v okviru EMCDDA.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Leta 2006 smo podprli mandat EMCDDA. Glede posebnih razmer na Hrvaškem je treba povedati, da je tranzitna pot, po kateri se prepovedane droge iz držav proizvajalk tihotapijo v države potrošnice. Veliki in obsežni zasegi kokaina na Hrvaškem so povezani predvsem s pomorskim prometom. V zadnjih 10 letih se je število smrtnih primerov na Hrvaškem postopno povečalo. Do večine smrtnih primerov (77,1 %) je prišlo zaradi opiatov. Leta 2008 je bilo zabeleženih skupaj 7168 kaznivih dejanj, povezanih z drogami. Leta 2009 se je v nacionalnih inštitutih za zdravljenje zasvojenosti z drogami zdravilo skupaj 7934 oseb. Število zasegov vseh drog, razen heroína, se v primerjavi s prejšnjim letom zmanjšuje, na splošno pa je zabeležen tudi napredek pri boju proti zlorabi drog. Na splošno je hrvaška zakonodaja proti drogam podobna zakonodaji držav članic EU.

Vendar pa stališče poročevalke izpostavlja, da morajo od leta 2010 vse terapevtske skupnosti podatke o zdravljenih bolnikih posredovati uradu za droge. Dobro bi bilo pridobiti več informacij o obsegu te obveznosti. Kakor koli, to je zadeva, ki spada v domačo zakonodajo, ne sporazum.

Licia Ronzulli (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasovala sem za to priporočilo, ker menim, da je varstvo zdravja in družbene stabilnosti evropskih državljanov prednostna naloga, ki jo je treba upoštevati v boju proti uporabi prepovedanih drog in tihotapljenju drog. Hrvaška je locirana na eni od glavnih prometnih poti za tihotapljenje drog v EU. Njeno sodelovanje pri delovnem programu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami bo Evropski uniji zagotovilo stvarne informacije o tihotapljenju in uporabi drog na

Hrvaškem ter bo Hrvaški omogočilo razumevanje obsega njenih problemov, povezanih z drogami, in sprejetje najboljših praks za boj proti njim. Poleg tega je mogoče trdno pravno podlago za njeno sodelovanje najti v členu 21 Uredbe (ES) št. 1920/2006 o Evropskem centru za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami, ki določa, da je Center odprt za sodelovanje s tistimi tretjimi državami, ki imajo podobne cilje in interese.

Catherine Stihler (S&D), v pisni obliki. – Pozdravljam to poročilo, ki Hrvaško vključuje v boj proti drogam v EU.

Michèle Striffler (PPE), v pisni obliki. – (FR) Cilj Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami je zbiranje podatkov o problemu z drogami (prodaja, trg, uporaba) in njihovo širjenje v državah članicah, da bi jih te lahko analizirale in se bolje odzvale na problem. Zato popolnoma podpiram sodelovanje Hrvaške pri delu Centra, da bo lahko aktivno prispevala k boju proti temu problemu, katerega obseg in uničujoče posledice se v Evropi nevarno povečujejo.

Angelika Werthmann (NI), v pisni obliki. – (DE) Sporazum med Evropsko unijo in Republiko Hrvaško predstavlja učinkovito sredstvo za EU in Hrvaško za zmanjšanje in preprečevanje trgovine in uporabe drog na podlagi izmenjave podatkov in izkušenj v zvezi z drogami in njihovo zlorabo ter spričo dejstva, da vsako uro zaradi prevelikega odmerka umre en državljan EU. Upoštevati je treba dejstvo, da bo Hrvaška leta 2012 ali 2013 pristopila k Evropski uniji in da zaradi svoje geografske lege predstavlja dobro točko za iztovarjanje in pretovarjanje za preprodajalce drog.

Poročilo: Sophie Auconie (A7-0077/2011)

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo gospe Auconie. Pozdravljam predlog o razširitvi področja uporabe predloga uredbe o čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti. Ozemlje držav članic, ki bodo uvedle enotno valuto, je treba vključiti v sistem prevoza gotovine. Znotraj euroobmočja mora biti mogoče podpisati pogodbo s podjetjem za prevoz gotovine, ki zagotavlja najboljšo ceno, tudi če ima sedež v drugi državi članici. To bo olajšalo dostop do najučinkovitejših poti za pobiranje in dostavo gotovine in zagotavljanje gotovinskih storitev. V prihodnosti po potrebno vedno večje število prevoznikov gotovine za euro v pripravah na prehod na to valuto. Poleg tega je veliko število držav članic v euroobmočju podpisalo ali želi podpisati pogodbe za izdelavo bankovcev in kovancev v tujini.

Slavi Binev (NI), v pisni obliki. – (BG) Podpiram poročilo o osnutku uredbe Sveta o razširitvi področja uporabe Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o profesionalnem čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami v euroobmočju. Dobra zamisel je v področje uporabe uredbe o čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami v euroobmočju vključiti tudi ozemlje držav članic, ki nameravajo uvesti euro, saj se v pripravah na uvedbo eura običajno poveča potreba po prevozu eurogotovine.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Strinjam se z razširitvijo področja uporabe uredbe o profesionalnem čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami v euroobmočju na ozemlje držav članic, ki nameravajo uvesti euro.

Anne Delvaux (PPE), v pisni obliki. – (FR) Namen tega predloga je v področje osnutka uredbe o čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami v euroobmočju (glavni namen) vključiti tudi ozemlje držav članic, ki nameravajo uvesti euro,

saj se v pripravah na uvedbo eura običajno poveča potreba po prevozu eurogotovine. Pozdravljam razširitev področja uporabe (čeprav je treba omeniti, da je pravna podlaga za to člen 352 PDEU, kar pomeni, da ima Parlament samo pristojnost, dati soglasje).

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za to priporočilo, ker menim, da je treba področje uporabe te uredbe razširiti na ozemlje držav članic, ki bodo uvedle euro. Odločitev bo prispevala k bolj usklajenemu prehodu na euro, obenem pa se bo ustrezno odzvala na povečano potrebo po čezmejnem prevozu eurogotovine v pripravah na prehod.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Strinjam se s poročevalko glede njenega prvotnega poročila o razširitvi področja uporabe uredbe o profesionalnem čezmejnem prevozu eurogotovine na ozemlje držav članic, ki nameravajo uvesti euro.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Cilj te ureditve je poenostaviti regulativne omejitve, da bi olajšali kroženje eurobankovcev in kovancev med državami članicami in zagotovili visoko raven profesionalnosti in varnosti znotraj euroobmočja. Prav je, da se razširi področje uporabe te uredbe, saj je v obdobju pred uvedbo eura v državah članicah v euroobmočju povečana potreba po prevozu eurogotovine.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Glasoval sem za to poročilo, katerega namen je v področje osnutka uredbe o čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami v euroobmočju (glavni namen) vključiti tudi ozemlje držav članic, ki nameravajo uvesti euro, saj se v pripravah na uvedbo eura običajno poveča potreba po prevozu eurogotovine.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Menim, da je primerno razširiti področje uporabe uredbe o čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami v euroobmočju in njene določbe uporabljati na ozemlju držav članic, ki se pripravljajo na uvedbo eura. Omeniti je treba, da se v državah, ki se pripravljajo na spremembo valute, pojavlja povečana potreba po storitvah prevoza eurogotovine. Zato moramo izboljšati kakovost prevoznih storitev in ustvariti ugodne razmere za podjetja za prevoz gotovine, da bodo lahko hitro in učinkovito zagotovila storitve. Poleg tega je glede na naravo blaga, ki se prevažata, in njegove vrednosti zelo pomembno, da gotovina varno prispe h končnemu prejemniku.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Eurobankovci in kovanci so pravo vseevropsko plačilno sredstvo, saj euroobmočje trenutno sestavlja 16 držav članic. Ker je nacionalna zakonodaja morda nezdružljiva med državami, je za profesionalna podjetja za prevoz gotovine običajno zelo težko gotovino prevažati med državami članicami v euroobmočju, kar pomeni, da je ta prevoz trenutno zelo omejen. Zaradi tega se je znatno povečalo povpraševanje po čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti.

Ta novi osnutek uredbe si prizadeva razširiti področje uporabe uredbe o čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami v euroobmočju na ozemlje držav članic, ki nameravajo uvesti euro. Glavni predlog je razširitev področja uporabe uredbe o čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami v euroobmočju, pri čemer ne smemo pozabiti, da obstaja povečana potreba po prevozu eurogotovine v pripravah na uvedbo eura kot nacionalne valute novih držav članic. Zaradi tega in zaradi zagotavljanja, da je ta zadeva jasno urejena, sem glasoval za zadevno uredbo.

Licia Ronzulli (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za to priporočilo, ker menim, da je treba razširiti področje uporabe uredbe o profesionalnem čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami v euroobmočju na ozemlje držav, ki nameravajo uvesti enotno valuto. Pravzaprav je v teh državah povečana potreba po eurogotovini v pripravah na uvedbo enotne valute na njihovem ozemlju, da bi lahko hitro in v celoti začele sodelovati v trgovini EU in v njej v celoti poslovale.

Catherine Stihler (S&D), v pisni obliki. – Pozdravljam to poročilo z določbami, ki omogočajo prevoz večje količine eurogotovine v države, ki nameravajo uvesti euro, kar bo pripomoglo k obvladovanju povpraševanja. Podprla sem to poročilo, ker izboljšuje varnost in usposabljanje strokovnjakov, ki prevažajo eurogotovino.

Niki Tzavela (EFD), v pisni obliki. – (EL) Glasovala sem za osnutek uredbe Sveta o razširitvi področja uporabe Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o profesionalnem čezmejnem prevozu eurogotovine po cesti med državami članicami v euroobmočju. Zanj sem glasovala, ker menim, da je razširitev področja uporabe uredbe potrebna in bo rešila probleme, ki zadevajo varnost osebja, odgovornega za prevoz.

Poročilo: Silvia-Adriana Țicău (A7-0084/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasujem za zadevno poročilo, pri čemer se zavedam, da morajo satelitski navigacijski sistemi zagotavljati interoperabilnost med različnimi sistemi. Komisija mora zagotoviti ustrezne ravni financiranja. Omeniti moram tudi, da se mora od 15 dejavnosti, vključenih v akcijski načrt Komisije, devet dejavnosti začeti izvajati takoj.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo kolegice poslanke gospe Țicău o uporabi globalnih satelitskih navigacijskih sistemih v prometu. Podpiram uporabo funkcij GNSS za različne vrste prometa in ustrezno izvajanje raziskav in financiranje na tem področju.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasoval sem za to poročilo. Komisija je 14. junija 2010 objavila svoj akcijski načrt o sistemih globalne satelitske navigacije v prometu (GNSS), ki je vključeval 24 natančnih priporočil za ukrepanje. Akcijski načrt je bil pripravljen ob upoštevanju splošne širitve globalnih satelitskih navigacijskih sistemov in predvsem razvoja in uporabe sistema EGNOS (skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev). EU je začela izvajati projekt EGNOS (in Galileo), da bi zagotovila signale za civilno uporabo in da bi evropski industriji na vseh ravneh omogočila, da konkurira na tem rastočem strateškem trgu. Sedanji tržni delež Evrope je 25 %, kar je pod pričakovanji. Sistem EGNOS bo ponudil več možnosti leta 2013 (sistem EGNOS je desetkrat natančnejši od sistema GPS), ko bo začel delovati sistem Galileo. Glede na velike gospodarske koristi, ki jih bo imel sistem EGNOS za širše evropsko gospodarstvo, če bo v celoti razvit in razširjen, mora Komisija določiti jasne prednostne naloge na tem področju, vključno z delovanjem sistema EGNOS po vsej EU, in zagotoviti ustrezna vlaganja v povezane raziskave in tehnološki razvoj.

Adam Bielan (ECR), v pisni obliki. – (PL) Dinamični razvoj satelitskih navigacijskih sistemov v zadnjih letih je rezultat tehnološkega napredka in potreb trga. Te sisteme se danes uporablja povsod, v vsaki vrsti prometa. Nadaljnja širitev tega sektorja pomeni, da je napovedana vsota za leto 2025 230 milijard EUR. Projekta EU EGNOS in Galileo lahko prispevata h konkurenčnosti na vseh področjih tega sektorja storitev, ker sta precej boljše in natančnejša od sistema GPS, obenem pa tudi skladna z njim. Žal držav na vzhodu in

jugu Unije sistem EGNOS še vedno ne pokriva. Zato se razširitev njegovega obsega zdi bistvena za njegov nadaljnji razvoj. Nekaj drugega, kar ni bilo pojasnjeno, je financiranje stroškov vzdrževanja sistema Galileo. Ocenjeni so na približno 800 milijonov EUR letno. Glede na navedeno sem se vzdržal glasovanja o poročilu.

Slavi Binev (NI), *v pisni obliki.* – (BG) Podpiram poročilo o uporabi globalnih satelitskih navigacijskih sistemov: kratko- in srednjeročna politika EU, ker je trg navigacijskih sistemov ogromen. Predlog bo pripomogel, da se izognemo podvajanju na ravni držav članic, in zagotovil splošni napredek mnogoterih političnih področij EU v tem sektorju. Na splošno bo evropski navigacijski sistem (desetkrat natančnejši od sistema GPS) pomembno prispeval k varnosti in okoljskim ciljem v cestnem prometu ter z zagotavljanjem možnosti cestninjenja k boljšemu poteku prometa.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki.* – (IT) Moj pristop je previden, zato sem se odločila vzdržati glasovanja o poročilu gospe Ťic u. Čeprav se morda akcijski načrt o sistemih globalne satelitske navigacije zdi strateški, prav tako pa tudi zagotavljanje signalov za civilno uporabo in priložnosti evropske industrije na vseh ravneh, da konkurira pri naraščajočem tržnem deležu, številne ključne točke niso bile obravnavane. Med njimi so morebitna tveganja v zvezi z varstvom podatkov in zlasti negotovost glede financiranja letnih stroškov vzdrževanja sistema Galileo, ki so ocenjeni na približno 800 milijonov EUR. Pomanjkanje jasnosti glede finančne trajnosti projekta, ki je tako pomemben za evropsko gospodarstvo, hkrati pa tudi zelo ambiciozen, zahteva previden, objektiven pristop.

Philippe Boulland (PPE), *v pisni obliki.* – (FR) Cilj resolucije Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 je spodbuditi Evropsko komisijo k ciljnemu ukrepanju za spodbujanje razvoja globalnih satelitskih navigacijskih sistemov. Evropska projekta GNSS (sistem globalne satelitske navigacije v prometu) in Galileo sta neposredna konkurenca sistemu Združenih držav GPS. Ta dva projekta bosta odslej olajšala vsakodnevno življenje. Predstavljata dodano vrednost ne samo za industrijo, ampak tudi za promet v Evropi, zato ju popolnoma podpiram. Imela bosta številne povezane učinke: na civilno letalstvo, kjer bodo sistemi kontrole zra nega prometa postali varnejši; in za cestni promet, kjer bo ta sistem omogočil zaračunavanje pristojbin in s satelitskim sledenjem klicem v sili in nadzorom cestnega prometa izboljšal varnost. S to evropsko storitvijo bodo izboljšana vsa ta področja. Glasoval sem za to resolucijo, da bi se izvajal pritisk na evropske in nacionalne organe in preprečila zamuda, ki Evropi vsak dan odreka neskončne možnosti.

Jan Březina (PPE), *v pisni obliki.* – (CS) Akcijski načrt o sistemih globalne satelitske navigacije v prometu (GNSS) določa korake, ki so bistveni za to, da sistem GNSS premaga kritično točko in zagotovi uspeh projekta. Pomembno je, da se načrt ne razblini v pretiranem številu pobud in obtiči v posvetovanjih ter da se ga bo do leta 2013 resnično izvajalo. Skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev (EGNOS) mora pokrivati celotno Evropsko unijo in jo je treba razširiti na severno, vzhodno in jugovzhodno Evropo. Da bi bil sistem popolnoma učinkovit za namene prometa, mora vključevati ne samo celotno Unijo, ampak tudi naše najbližje sosedo. Na področju civilnega letalstva je treba podpreti razvoj sistema in uporabo aplikacije EGNOS za pristajalne postopke. To je strateški predpogoj za pravo vzpostavitev enotnega evropskega neba. Tudi na področju varnosti, okolja in nemotenega cestnega prometa je mogoče izkoristiti precejšnji potencial sistemov EGNOS in GNSS, saj se ju lahko uporabi za plačevanje cestnin.

Maria Da Gra a Carvalho (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Glasujem za politiko o uporabi globalnih satelitskih navigacijskih sistemov v prometu, ki bo po mojem mnenju prispevala

k boljšemu obvladovanju prometa in logistike ter nadzornih sistemov. Glede na visoko vrednost svetovnega trga v tem sektorju, ki bo v prihodnjih letih še naprej rasel, bi poudarila tudi pomen ustvarjanja pogojev za konkurenčnost evropske industrije.

Christine De Veyrac (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glede na sedanje ocene se pričakuje, da bodo globalni satelitski navigacijski sistemi evropskemu gospodarstvu v naslednjih 20 letih prinesli med 55 in 63 milijard EUR. Te aplikacije, ki sedaj v veliki meri temeljijo na ameriškem sistemu GPS, predstavljajo približno 6 % celotnega BDP EU.

Spričo tega sem glasovala za samoiniciativno poročilo gospe Ťic au, ki Komisijo poziva, naj zagotovi ustrezno financiranje za razvoj aplikacij na podlagi skupne evropske geostacionarne navigacijske storitve, EGNOS in Galileo. Zlasti je treba spodbuditi dostop malih in srednje velikih podjetij do tega financiranja, da bi spodbudili inovacije na podlagi teh evropskih sistemov.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za to poročilo, ker menim, da bo uporaba predlaganega akcijskega načrta o sistemih globalne satelitske navigacije v prometu (GNSS) z varnejšimi, okolju prijaznejšimi in bolj ekonomičnimi oblikami prometa prispevala k vzpostavitvi učinkovitejšega prometnega omrežja.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Globalni navigacijski sistemi so del vsakdanjega življenja v sektorju prometa, njihov pomen pa se bo v svetu, ki vse bolj deluje kot del omrežja in v katerem sta bistveni trgovina in hitra komunikacija, vse bolj povečeval. Komer ialne prednosti in vrednost takšnih sistemov so očitne, prav tako pa obstaja razumljiv evropski interes za čim več tovrstnih rešitev in njihovo delovanje brez odvisnosti od tretje strani. Akcijski načrt, ki ga je predložila Komisija, vsebuje sprejemljive predloge za prihodnost pristopa EU k tem vprašanjem in omogoča temeljitejše in doslednejše na enjanje vprašanja. Način financiranja teh sistemov zahteva posebno strogo ravnanje, da bi se izognili razsipavanju, potreben pa je tudi domiseln pristop, da bi zagotovili podporo in partnerje. Upam, da se bo Unija lahko opremila z neodvisnimi globalnimi navigacijskimi sistemi in bo izkoristila svoj poln potencial, da bi spodbujala krepitev gospodarstva, zaposlovanja in varnost prometa.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo, ki ga je pripravila gospa Ťic au, zadeva uporabo navigacijskih satelitskih sistemov v prometu EU in sledi akcijskemu na rtu Komisije o sistemih globalne satelitske navigacije v prometu (GNSS), ki je bil objavljen 14. junija 2010. Ta sektor je od prvih uporab sistema GPS leta 2000 doživel skokovito rast, pri čemer je ocenjena vrednost na svetovnem trgu leta 2008 znašala 124 milijard EUR, napovedana vsota za leto 2025 pa je 230 milijard EUR. EU si ni mogla privoščiti, da bi zaostala pri tej tehnologiji satelitske navigacije, zato je razvila svojo skupno evropsko geostacionarno navigacijsko storitev (EGNOS), ki je predhodnica sistema Galileo, za katerega se upa, da bo začel delovati leta 2013, sistem EGNOS pa je desetkrat natan nejši od sistema GPS. Pričakuje se, da bo v bli nji prihodnosti mogoča natan nost do 45 centimetrov. Čestital bi poročevalki in pozdravljam sprejetje tega poročila, za katerega sem glasoval, saj bo EU omogočilo povečati svoj tr ni delež in okrepati konkurenčnost Evrope na strateškem in rasto em trgu.

Jo o Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Sistemi za globalno satelitsko navigacijo (GNSS) imajo lahko pomembne in izredno uporabne aplikacije za vse vrste prometa. Med drugim jih lahko naredijo varnejše, okolju prijaznejše in bolj ekonomične. GNSS lahko imajo tudi ključno vlogo pri podpori in spodbujanju uporabe tako imenovanih inteligentnih prometnih sistemov. Poročevalka obravnava nekatere izmed teh vidikov. Vendar pa so,

tako kot pri drugih tehnologijah, praktični rezultati aplikacij GNSS neločljivo povezani z gospodarskim in socialnim okvirom, v katerem se pojavljajo, ter nameni in cilji, ki jim služijo. Tako je na splošno, v tem sektorju pa še prav posebno. Zaradi tega ni presenetljivo, da se predlaga, da ta sistem pripomore na primer tudi k vzpostavitvi enotnega evropskega neba; zavračamo ta vidik poročila. Strinjamo se z GNSS, ki lahko podpre razvoj, modernizacijo in diverzifikacijo javnih storitev, zlasti na področju prometa. GNSS je treba analizirati v vseh razsežnostih, v katerih se ga lahko uporablja. Spričo tega postavljamo pod vprašaj omejitve morebitne rabe teh programov v okviru domnevne konkurence med EU in Združenimi državami glede funkcionalnosti in učinkovitosti teh sistemov.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Sistemi za globalno satelitsko navigacijo (GNSS) imajo lahko pomembne in izredno uporabne aplikacije za vse vrste prometa. Med drugim jih lahko naredijo varnejše, okolju prijaznejše in bolj ekonomične. Ti sistemi lahko imajo tudi ključno vlogo pri podpori in spodbujanju uporabe tako imenovanih inteligentnih prometnih sistemov. Vendar pa so, tako kot pri drugih tehnologijah, praktični rezultati aplikacij neločljivo povezani z gospodarskim in socialnim okvirom, v katerem se pojavljajo, ter nameni in cilji, ki jim služijo. Zaradi tega ni presenetljivo, da se predlaga, da ta sistem pripomore na primer tudi k vzpostavitvi enotnega evropskega neba; zavračamo ta vidik poročila.

Strinjamo se s sistemom globalne satelitske navigacije, ki lahko podpre razvoj, modernizacijo in diverzifikacijo javnih storitev, zlasti na področju prometa.

Vendar pa je treba sistem analizirati v vseh razsežnostih, v katerih se ga lahko uporablja. Spričo tega postavljamo pod vprašaj omejitve morebitne rabe teh programov v okviru domnevne konkurence med EU in Združenimi državami glede funkcionalnosti in učinkovitosti teh sistemov.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Junija 2010 je Komisija objavila akcijski načrt za aplikacije sistema za globalno satelitsko navigacijo (GNSS), ki vsebuje 24 natančnih priporočil. Akcijski načrt je bil pripravljen v obdobju, ko se je izvajalo sisteme globalne satelitske navigacije, predvsem sistem skupne evropske geostacionarne navigacijske storitve (EGNOS). Sistemi satelitske navigacije morajo zagotoviti združljivost med različnimi sistemi ter morajo biti uporabni tudi v potniškem in tovornem prometu. Po mojem mnenju mora Komisija sprejeti ukrepe, ki so potrebni za usklajevanje izvajanja akcijskega načrta in zagotavljanje napredka na političnih področjih EU, povezanih z aplikacijami GNSS.

Lorenzo Fontana (EFD), v pisni obliki. – (IT) Čeprav se strinjamo z nekaterimi vidiki predloga gospe Ťic au, smo negotovi glede številnih drugih. Ti vključujejo opredelitev financiranja letnih vzdrževalnih stroškov sistema Galileo, ki se jih ocenjuje na 800 milijonov EUR, ko bo začel delovati, morebitna tveganja varstva podatkov, povezana z uporabo aplikacij in storitev globalnega satelitskega navigacijskega sistema, ter potrebo po iskanju dodatnega financiranja za zagotavljanje, da bodo operacije, ki vključujejo skupno evropsko geostacionarno navigacijsko storitev (EGNOS) in Galileo, kmalu uspešne. Zaradi tega se predloga ne bi smelo zavreči, vendar ga ne morem v celoti podpreti.

Nathalie Griesbeck (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Sprejetje tega poročila je pomemben korak naprej, saj polaga temelje za splošno uporabo globalnih satelitskih navigacijskih sistemov in zlasti razvoj EGNOS, ki bo utrl pot izvajanju sistema Galileo. Zanj sem glasovala tudi zato, ker bo zagotovil priložnost za sprejetje konkretnih ukrepov, ki bodo olajšali razvoj prometa v Evropi, imeli velik vpliv na varnost in okoljske zadeve ter izboljšali pogoje poteka prometa pri cestnem prevozu.

Juozas Imbrasas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Podprl sem ta dokument, ker je Komisija 14. junija 2010 objavila svoj akcijski načrt o sistemih globalne satelitske navigacije v prometu (GNSS), ki je vključeval 24 natančnih priporočil za ukrepanje. Akcijski načrt je bil pripravljen ob upoštevanju splošne širitve globalnih satelitskih navigacijskih sistemov in predvsem razvoja in uporabe sistema EGNOS (skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev). EGNOS je predhodnik sistema Galileo. GNSS so pomembni za razvoj inteligentnih prometnih sistemov (ITS), saj lahko ti zagotovijo učinkovitejše, čistejše in varnejše prometne rešitve, ustrezno izvajanje številnih storitev ITS pa zahteva popolnoma delujoče sisteme GNSS. Sistema EGNOS in Galileo lahko pomembno prispevata k urejanju cestnega prometa, potrebna pa je tudi kampanja za ozaveščanje v tem sektorju, da bi povečali uporabo možnosti, ki jih ponuja v zvezi s pobiranjem pristojbin, e-klicem, spletnimi rezervacijami varnih parkirišč za tovornjake in spremljanjem v realnem času, kar bi pripomoglo k okolju prijaznem cestnem prometu.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Ta predlog resolucije Evropskega parlamenta je pomemben, ker je mogoče GNSS (sisteme globalne satelitske navigacije) uporabljati v vseh vrstah prometa (kopenski, pomorski in zračni), s čimer bo promet postal učinkovitejši, podprlo se bo gospodarsko rast in zmanjšalo onesnaževanje. Obenem je GNSS del ključnih inovacijskih ciljev strategije EU 2020. Zagotoviti je treba večjo količino letnega financiranja kot sedaj, da bi se ta globalni navigacijski sistem izvajalo na ustrezen, enoten način v vseh državah članicah EU.

Ta predlog resolucije med drugim predlaga razporeditev financiranja za raziskave in razvoj novih aplikacij GNSS, ki jih je mogoče uporabljati na področjih, kot so podnebne spremembe, kmetijstvo, civilna zaščita, sistemi za opozarjanje na naravne nesreče in tako dalje. Nenazadnje razvoj sistema GNSS na ravni EU zagotavlja neodvisnost EU od podobnih navigacijskih sistemov zunaj nje.

David Martin (S&D), v pisni obliki. – Pozdravljam akcijski načrt o sistemih globalne satelitske navigacije v prometu (GNSS) (KOM(2010)308), katerega cilj je spodbujanje razvoja nadaljnjih aplikacij s certificiranjem, standardizacijo in usklajevanjem z industrijo in drugimi državami ter s širjenjem informacij, ozaveščanjem, izvajanjem regulativnih ukrepov in povečanjem financiranja.

Clemente Mastella (PPE), v pisni obliki. – (IT) Z objavo akcijskega načrta o sistemih globalne satelitske navigacije v prometu (GNSS) ter razvojem in širitvijo EGNOS (skupne evropske geostacionarne navigacijske storitve) si je Evropska unija prizadevala poudariti civilno uporabo in zagotoviti, da ima evropska industrija na vseh ravneh priložnost konkurirati na tem hitro rastočem strateškem trgu. Strinjamo se s ciljno usmerjenim akcijskim načrtom, ki ga je pripravila Komisija in vključuje 15 sektorskih dejavnosti, izmed katerih jih devet neposredno in pomembno vpliva na promet, zlasti v zvezi s spodbujanjem EGNOS v tretjih državah. Da bi bil ta sistem popolnoma učinkovit z vidika prometa, mora njegov obseg presegati meje Evrope in vključevati naše najbližje sosedo. Zaradi tega ga je treba prednostno razširiti na severno, vzhodno in jugovzhodno Evropo. Na področju civilnega letalstva države članice pozivamo, da dajo prednost postopkom in storitvam na podlagi EGNOS, z namenom vzpostavitve pravega enotnega evropskega neba. Jasno je tudi, da lahko sistema EGNOS in GNSS na splošno pomembno prispevata k varnosti in varstvu okolja. Za doseg te ciljev bomo potrebovali ustrezne naložbe v evropski sektor raziskav in razvoja.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) To je čas, da Komisija uskladi izvajanje akcijskega načrta, da bi se izognila podvajanju med državami članicami in zagotovila splošni napredek na številnih različnih področjih uporabe sistemov globalne satelitske navigacije (GNSS). Skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev (EGNOS) mora pokrivati celotno Evropsko unijo in jo je treba prednostno razširiti na južne, vzhodne in jugovzhodne regije Evrope. Da bi skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev (EGNOS) z vidika prometa popolnoma delovala, mora obsegati celotno Unijo in segati preko njenih meja ter zajeti naše najbližje sosedo. Na področju civilnega letalstva morajo države članice spodbujati razvoj in uporabo pristajalnih postopkov, ki temeljijo na sistemu EGNOS, te in storitve, ki temeljijo na sistemu EGNOS, pa je treba prednostno certificirati za civilno letalstvo. To je strateška zahteva za pravo enotno evropsko nebo. Jasno je tudi, da lahko sistema EGNOS in GNSS na splošno pomembno prispevata k varnosti v cestnem prometu in okoljskim ciljem ter boljšemu poteku prometa pri cestnih prevozi. Najti moramo načine za financiranje tega sistema.

Louis Michel (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Aplikacije sistema za globalno satelitsko navigacijo (GNSS) so osrednji in ključni sestavni del v vseh sektorjih, povezanih s prometom, zaradi njihovega učinkovitega delovanja pa je promet varnejši, okolju prijaznejši in stroškovno učinkovitejši.

Evropska unija ne more biti še naprej odvisna od sistemov, ki so jih druge države prvotno zasnovala za drugačno uporabo. Glede na visoko dodano vrednost, ki jo projekta GNSS in Galileo ustvarjata za industrijsko politiko EU, je ključno zagotoviti njun uspeh. Ciljno usmerjen akcijski načrt je najboljši način za svež zagon in pomemben prispevek k ciljem varnosti in okolja ter tudi ciljem v zvezi z izboljšanjem poteka prometa pri cestnih prevozi.

Poleg tega morajo satelitski navigacijski sistemi zagotavljati interoperabilnost med različnimi sistemi, vključno s konvencionalnimi sistemi. Razširitev pokritosti sistema EGNOS (skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev) mora biti prednostna naloga. Ta sistem je treba nato razširiti na celotno evropsko celino in tudi na države evro-sredozemskega partnerstva ter tudi na Bližnji vzhod in Afriko. Nazadnje mora Komisija predlagati ukrepe za zagotavljanje ustreznega ravni financiranja, ne da bi zmanjšala druga sredstva, razporejena za prometno politiko.

Alexander Mirsky (S&D), *v pisni obliki*. – Satelitski navigacijski sistemi morajo zagotoviti interoperabilnost med različnimi sistemi ter omogočiti tudi kombinirano uporabo v storitvah potniškega in tovornega prometa. Zato sem glasovala za.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Glasoval sem za to resolucijo o kratko- in srednjeročni politiki EU o uporabi globalnih satelitskih navigacijskih sistemov v prometu, predvsem zato, ker bi bilo treba v vsej EU posebno pozornost nameniti projektoma GNSS in Galileo v prometnem sektorju. Komisija mora tu odigrati posebno vlogo in vzpostaviti regulativni mehanizem, ki bo odpravil različne birokratske in druge ovire ter omogočil nemoteno in učinkovito izvajanje teh projektov. Poleg tega je zelo pomembno zagotoviti ustrezno in zadostno financiranje za te projekte v skladu z merili preglednosti in sorazmernosti, posebno pozornost pa je treba nameniti malim in srednje velikim podjetjem. Spodbujati moramo uporabo sistemov EGNOS in Galileo v civilnem letalstvu in s tem prispevati k vzpostavitvi raziskave o upravljanju zračnega prometa enotnega evropskega neba ter omogočanju njenega izvajanja. Ključno je, da so evropski satelitski radio-navigacijski programi prilagojeni večmodalnim storitvam in se uporabljajo po vsej Evropi, ne samo v nekaterih državah, saj bi učinkovito izvajanje omenjenih programov

izboljšalo učinkovitost tovarnega prometa in pripomoglo k obravnavanju številnih vprašanj prometne varnosti in okoljskih vprašanj.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Ťiĉau, ker menim, da je treba v prometnem sektorju uporabljati nove tehnologije, kot so satelitski navigacijski sistemi, ki so vse bolj razširjeni in koristijo celotni družbi. V globalnem sistemu, v katerem živimo, mora EU svoje politike prilagoditi potrebam različnih sektorjev in razviti globalni satelitski navigacijski sistem, ki je popolnoma združljiv z dobro znanim sistemom GPS, da se zagotovi takojšnje informacije brez manevrskega prostora za napake. Glede na cvetoĉ trg in ocenjenimi čistimi prihodki iz prodaje v višini veĉ kot 200 milijard EUR v naslednjih 10 letih potrebuje satelitska navigacija ustrezno financiranje za podporo njenega razvoja v praksi.

Maria do Ceu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Komisija je 14. junija 2010 objavila svoj akcijski naĉrt o sistemih globalne satelitske navigacije v prometu (GNSS), ki je vkljuĉeval 24 natanĉnih priporoĉil za ukrepanje. Celotni sektor se je moĉno razširil od prvih uporab globalnega sistema za doloĉanje poloŹaja (GPS) s pomoĉjo ameriškega satelitskega sistema leta 2000. Ocenjena vrednost na svetovnem trgu leta 2008 je znašala 124 milijard EUR, napovedana vsota za leto 2025 pa je 230 milijard EUR. 20 % tega predstavljajo inteligentni prometni sistemi (ITS) in 5 % varnostne aplikacije, tudi aplikacije za varnost prometa. Cilj tega projekta je zagotavljanje signalov za civilno uporabo in omogoĉanje evropski industriji na vseh ravneh, da konkurira na tem rastoĉem strateškem trgu. Sedanji trŹni deleŹ Evrope je 25 %, kar je pod priĉakovanji. Skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev (EGNOS) je skladna s sistemom GPS, a bo ponudila veĉ moŹnosti leta 2013, ko bo sistem Galileo zaĉel delovati. Sistem EGNOS je desetkrat natanĉnejši od sistema GPS. Ti vidiki neposredno in pomembno vplivajo na prometni sektor, tudi napredni sistemi za pomoĉ voznikom, zato glasujem za.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Sistemi globalne satelitske navigacije so se moĉno razširili od leta 2000, ko se je te sisteme najprej uporabljalo v ZdruŹenih drŹavah. Ocenjena vsota za leto 2025 je 230 milijard EUR. 20 % tega predstavljajo inteligentni prometni sistemi (ITS) in 5 % varnostne aplikacije.

Junija 2010 je Komisija objavila akcijski naĉrt za aplikacije sistema za globalno satelitsko navigacijo (GNSS), zlasti evropskega sistema EGNOS: ta akcijski naĉrt vkljuĉuje tudi 24 natanĉnih priporoĉil za ukrepanje. Će naj se sistem EGNOS naprej razvija, je treba prednost dati ukrepom, predlaganim v akcijskem naĉrtu, in treba je zagotoviti ustrezne naloŹbe in financiranje raziskovalnih in razvojnih dejavnosti Pomanjkanje evropskega financiranja za sodelovanje malih in srednje velikih podjetij v tem raziskovalnem projektu v okviru sedmega in osmega okvirnega programa bi ga naredilo manj privlaĉnega za poslovne akterje. Da bi podprl nadaljnji razvoj sistema EGNOS in zagotovil, da sistem ne bo trpel zaradi pomanjkanja evropskega financiranja, sem glasoval za ta predlog.

Phil Prendergast (S&D), *v pisni obliki*. – Akcijski naĉrt Komisije o sistemih globalne satelitske navigacije kaŹe veliko povpraševanje na trgu, vredno 230 milijard EUR leta 2025. Vendar pa Evropa na svetovni ravni ni konkurenĉna na tem podroĉju, naŹ sedanji trŹni deleŹ pa je 25 %, kar je pod priĉakovanji. Zagotoviti moramo sprejetje ustreznih ukrepov, da industrija doseŹe svoj polni potencial. Skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev (EGNOS) je desetkrat natanĉnejša od sistema GPS in napoveduje se, da bo v bliŹnji prihodnosti mogoĉe zagotoviti natanĉnost 45 cm. Ta sistem se seveda lahko uporablja na podroĉju zraĉnega in pomorskega prometa, prav tako pa v cestnem prometu. Vendar pa

moramo biti previdni, da ne bomo preveč posegali v evropske državljane, saj v zvezi s to tehnologijo vsekakor obstajajo očitna vprašanja varstva zasebnosti. Na splošno pozdravljam sistema EGNOS in GNSS, saj lahko pomembno prispevata k varnosti in okoljskim ciljem, menim pa tudi, da bo ustrezno vlaganje v povezane raziskave in razvoj ključnega pomena. Vendar pa je treba vrzel v financiranju zapreti, da bi uživali koristi teh projektov.

Paulo Rangel (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Po akcijskem načrtu o sistemih globalne satelitske navigacije v prometu (GNSS), ki ga je 14. junija 2010 objavila Komisija z namenom okrepitve skupne evropske geostacionarne navigacijske storitve (EGNOS), si je treba prizadevati za razširitev navigacijskega sistema, da bo pokrival celotno EU. Razširitev tega sistema lahko zagotovi velike prednosti za gospodarstvo in varnost. Za ta namen pa so potrebne obsežne naložbe v inovacije in razvoj. To je edini način, da bo sistem, prvič, dosegel svoj polni obseg in, drugič, dosegel raven razvoja, ki bo omogočila finančno donosnost. To je poleg tega področje, ki je doživelo velik razvoj. Ocenjuje se na primer, da bo mogoče v bližnji prihodnosti za geografske lokacije zagotoviti natančnost 45 cm. Zato sem glasoval za poročilo.

Crescenzo Rivellini (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Danes smo med plenarnim zasedanjem Evropskega parlamenta v Strasbourgu glasovali o poročilu o uporabi globalnih satelitskih navigacijskih sistemov v prometu. Leta 2010 je Komisija objavila akcijski načrt za aplikacije sistema za globalno satelitsko navigacijo (GNSS). Akcijski načrt opredeljuje rešitve, ki so potrebne za zagotovitev uspeha satelitske navigacije. Splošno ozadje akcijskega načrta je splošna širitev globalnih satelitskih navigacijskih sistemov, natančneje razvoj in razširjenost sistema EGNOS (Skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev).

EGNOS je predhodnik sistema Galileo. EU je začela izvajati projekt EGNOS (in Galileo), da bi zagotovila signale za civilno uporabo in da bi evropski industriji na vseh ravneh omogočila, da konkurira na tem rastočem strateškem trgu. Menim, da je treba, kot je izpostavila gospa Ticaü, nameniti dodatna sredstva za program Galileo in morda znotraj proračuna EU oblikovati rezervni sklad Galileo za pokritje morebitnih dodatnih stroškov, pri čemer je treba paziti, da se ne škoduje drugim programom.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki.* – Glasoval sem za to poročilo. Komisija je 14. junija 2010 objavila svoj akcijski načrt o sistemih globalne satelitske navigacije v prometu (GNSS), ki je vključeval 24 natančnih priporočil za ukrepanje. Ozadje akcijskega načrta je splošna širitev globalnih satelitskih navigacijskih sistemov, natančneje razvoj in razširjenost sistema EGNOS (skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev), ki je predhodnik sistema Galileo. Celotni sektor se je močno razširil od prvih uporab sistema GPS s pomočjo ameriškega satelitskega sistema leta 2000. Ocenjena vrednost na svetovnem trgu leta 2008 je znašala 124 milijard EUR, napovedana vsota za leto 2025 pa je 230 milijard EUR. 20 % tega predstavljajo inteligentni prometni sistemi (ITS) in 5 % varnostne aplikacije, tudi aplikacije za varnost prometa.

EU je začela izvajati projekt EGNOS (in Galileo), da bi zagotovila signale za civilno uporabo in da bi evropski industriji na vseh ravneh omogočila, da konkurira na tem rastočem strateškem trgu. Sedanji tržni delež Evrope je 25 %, kar je pod pričakovanji. Sistem EGNOS je skladen s sistemom GPS, a bo ponudil več možnosti leta 2013, ko bo sistem Galileo začel delovati. Sistem EGNOS je desetkrat natančnejši od sistema GPS.

Licia Ronzulli (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Tako kot poročevalka tudi jaz podpiram akcijski načrt Komisije za razvoj sistemov EGNOS in Galileo, ki temelji na devetih horizontalnih ukrepih, ki neposredno vplivajo na promet. Širitev sistema EGNOS v njegovem največjem

obsegu po vsej Evropi in preko njenih meja na njene sosede bo imela pomemben koristen vpliv na širše evropsko gospodarstvo in tudi na varnost in okoljske cilje ter bo spodbudila boljši pretok prometa pri cestnih prevozi. Toda če hočemo doseči te cilje, potrebujemo ustrezno financiranje raziskav in razvoja, ki je bilo doslej skromno. EU je pravzaprav edini trgovinski blok, ki svojemu programu GNSS ne omogoča neposrednega financiranja.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Poročilo o uporabi globalnih satelitskih navigacijskih sistemov v prometu podpira in pojasnjuje vlogo in pomen akcijskega načrta Komisije za obdobje 2010–2013 na tem področju in njegov vpliv na promet. Devet ukrepov v akcijskem načrtu je neposredno in pomembno povezanih s prometom. Predvideva uporabo in razvoj sistemov globalne satelitske navigacije v vseh oblikah prometa. Seveda bo to igralo zelo pomembno vlogo v cestnem in zračnem prometu. Dva izmed ukrepov, ki ju je treba izpostaviti, sta omogočanje vzpostavitve enotnega evropskega neba in oblikovanje aplikacij za inteligentne transportne sisteme.

Poleg tega bo uporaba satelitov zagotovila priložnost za uporabo in razvoj številnih različnih aplikacij. Iskreno upam, da bosta razvoj in praktično izvajanje sistemov, aplikacij in rešitev, opredeljenih v poročilu, potekala po načrtih in da bodo v naslednjih nekaj letih uporabljene različne rešitve, ki bodo olajšale življenje podjetij in državljanov ter povečale pomorsko, zračno in cestno varnost.

Catherine Stihler (S&D), v pisni obliki. – Pozdravljam to poročilo, ki obravnava razvoj in širitev evropskih sistemov za uporabo sistema Galileo in drugih satelitskih sistemov in njihovih aplikacij na področju prometa.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Globalni satelitski navigacijski sistemi (GNSS) trenutno vplivajo na vse politike EU, njihov razvoj in uporaba pa bosta imela spodbujevalni učinek na izvajanje strategije Evropa 2020 ter vzpostavitev strateškega in konkurenčnega evropskega sektorja. Prometne aplikacije zajemajo 20 % vseh aplikacij GNSS glede na obseg in 44 % glede na vrednost. Ta industrija predstavlja naraščajoč svetovni trg, na katerem mora Evropa prevzeti vodstvo in doseči svojo neodvisnost. Aplikacije in storitve GNSS na področju prometa imajo različen vpliv na varnost, učinkovitost ter gospodarske in okoljske stroške vseh vrst prometa. Menim tudi, da je treba omeniti, da mora za pošten razvoj skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev (EGNOS) pokrivati vse države članice in omogočiti interoperabilnost in skladnost s tretjimi državami, da bi ta trg postal konkurenčen in dinamičen. Nazadnje bi izpostavil zamisel poročevalke, da mora novi večletni finančni okvir zagotoviti ustrezne ravni financiranja za raziskave in razvoj GNSS ter za njegovo izvajanje. Uvesti je treba mehanizme za pomoč malim in srednje velikim podjetjem (MSP) za lažji dostop do tega financiranja in omogočiti razvoj in trženje aplikacij GNSS.

Angelika Werthmann (NI), v pisni obliki. – (DE) Glasovala sem za to poročilo. Po tem, ko tržni delež Evrope na naraščajočem trgu satelitskih navigacijskih sistemov ni izpolnil pričakovanj, je Komisija junija lani predložila akcijski načrt za aplikacije sistema za globalno satelitsko navigacijo (GNSS). Komisija je pametno izbrala ciljno usmerjeni akcijski načrt, katerega priporočila vključujejo ne samo uresničitev enotnega evropskega neba – ki je že prednostna naloga, ki jo je Unija že večkrat potrdila –, ampak mora GNSS tudi na področju cestnega prometa pomembno prispevati k doseganju varnosti in ciljev varstva okolja. Kot celota je akcijski načrt zasnovan tako, da zagotovi, da lahko tudi evropski trg konkurira v tem sektorju, za katerega se ocenjuje, da bo njegova vrednost leta 2025 narasla na 230 milijard EUR.

Artur Zasada (PPE), v pisni obliki. – (PL) Prepričan sem, da so ukrepi za spodbujanje uporabe sistemov EGNOS in Galileo v civilnem letalstvu ključni za izvajanje programa raziskav o upravljanju zračnega prometa enotnega evropskega neba. Žal se, kot je v svojem dokumentu poudarila poročevalka, uvajanje sistema Galileo še naprej spopada z novimi problemi. Strinjam se s pozivom Komisiji, naj zagotovi hitro certificiranje sistema EGNOS za civilno letalstvo. Pogosto sem poudaril, da se zavzemam za koncept enotnega evropskega neba in programa raziskav o upravljanju zračnega prometa enotnega evropskega neba.

Hitra in popolna uresničitev evropskega zračnega prostora je zelo pomemben strateški korak v smeri resničnega povezovanja Unije in krepitev skupnega trga. Brez sistema Galileo ne bomo imeli projekta SESAR in brez projekta SESAR ne bomo dosegli enotnega evropskega neba 2. Ne pozabimo, da imamo prav na tem področju opraviti s sistemom medsebojno povezanih plovil – šibkost enega dela bo imela uničujoče posledice za ostale dele.

Poročilo: Brian Simpson (A7-0079/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasujem za zadevno poročilo, ker potrebujemo okvir za ocenjevanje posameznih sporazumov o zračnem prometu, čeprav mora Parlament pozorno spremljati pogajanja, namesto da se ga zanemarja in odloča samo, ali sprejeti ali zavrniti končno besedilo.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Lizbonska pogodba, ki je začela veljati 1. decembra 2009, je povečala število področij, na katerih je za sklenitev mednarodnega sporazuma potrebna odobritev Parlamenta. Sporazumi o zračnem prometu sodijo v to kategorijo. Zato sem podprla poročilo kolega poslanca Briana Simpsona o izvajanju vrste meril za ocenjevanje vsebine teh sporazumov. Menim tudi, da obstaja potreba po uravnoteženem tržnem pristopu in naložbenih priložnostih ter tudi poštena konkurenci, zlasti v zvezi z javnimi subvencijami ter socialnimi in okoljskimi standardi.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe je za sporazume, ki zajemajo področja, za katera velja redni zakonodajni postopek, potrebna odobritev Parlamenta. Glasoval sem za to poročilo, katerega cilj je določitev nekaterih splošnih načel za ocenjevanje sporazumov o zračnem prometu tako z vidika vsebine kot z vidika postopkov, ki jih lahko uvede Odbor Evropskega parlamenta za promet in turizem, da zagotovi, da bi bil ves čas pogajanj dobro obveščen in bi imel možnost izraziti svoje prednostne cilje že veliko pred odločitvijo o odobritvi. Celoviti sporazumi o zračnem prometu s sosednjimi državami ali pomembnimi svetovnimi partnerji znatno koristijo potnikom, prevoznikom tovora in letalskim družbam tako pri dostopu do trga kot tudi z zblizevanjem predpisov, da se tako spodbudi poštena konkurenca, med drugim tudi glede državnih subvencij ter socialnih in okoljskih standardov. Strinjam se s poročevalcem, da mora Parlament spremljati proces že od začetka in biti najtesneje povezan z obravnavano tematiko, da bi se mu omogočilo vpogled v trenutno stanje pogajanj o sporazumih o zračnem prometu. Komisija se mora zavedati tudi meril, ki jih bo Parlament uporabil za oceno sporazuma in njegovih elementov.

Sergio Berlato (PPE), v pisni obliki. – (IT) Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe se je povečalo število področij, na katerih je za sklenitev mednarodnega sporazuma potrebna odobritev Parlamenta. Sporazumi o zračnem prometu sodijo v to kategorijo. Nove pristojnosti Parlamenta, ki jih uvaja Lizbonska pogodba, prinašajo s seboj tudi novo odgovornost, da sta Parlament in njegov pristojni odbor dobro obveščena o pripravi sporazumov, ki jih bo moral Parlament kasneje odobriti. Glede na to spremembo

pozdravljam ustrezno novo pristojnost Parlamenta, da natančneje spremlja potek pogajanj. Izkoristil bi priložnost, da poudarim, da mora Parlament, da bi lahko ob zaključku pogajanj učinkovito odločil, ali naj sporazum odobri ali ne, procesu pogajanj slediti že od samega začetka in ne šele po zaključku pogajanj.

Nazadnje ponavljam poziv Komisiji, naj Parlamentu zagotovi nenehen pretok informacij ter redno predloži poročila z analizo prednosti in pomanjkljivosti veljavnih sporazumov. Pravzaprav sem prepričan, da bo to Parlamentu omogočilo učinkovitejše ocenjevanje prihodnjih sporazumov.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Ta predlog resolucije Evropskega parlamenta o mednarodnih sporazumih o zračnem prometu vključuje številna ključna načela, za katera se zavzema stranka *Lega Nord*. Vključujejo potrebo po zagotavljanju enakih pravic za dostop do trga za letalske družbe iz vseh držav članic, s čimer se preprečuje skrite dampinške prakse, ki jih financirajo neposredno nacionalne politike, kar krši pravila Skupnosti o državni pomoči. Predlog izraža tudi zaskrbljenost glede varnosti državljanov in priznava temeljni pomen vzpostavitve referenčnega okvira za varnost. Drugo načelo, za katerega se zavzema stranka *Lega Nord* in ga podpira predlog, zadeva preglednost dejavnosti evropskih institucij nasproti državljanom EU, katerih interesi so neposredno zastopani v Parlamentu. V ta namen predlog dejansko pojasnjuje potrebo po tem, da Komisija izpolni svoje obveznosti o nenehnem informiranju Parlamenta o napredku njenih pogajanj s prevozniki zunaj EU. Zaradi zgoraj navedenih razlogov sem se odločila glasovati za ta predlog.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker se strinjam, da lahko celoviti sporazumi EU o zračnem prometu s sosednjimi državami v številnih pogledih samo koristijo potnikom, prevoznikom tovora in letalskim prevoznikom: z vzdrževanjem varnosti in okoljskimi standardi ter spodbujanjem ugodnega poslovnega okolja. Cilj tega poročila je poenostaviti in pojasniti sklenitev sporazumov o zračnem prometu in sprejetje odločitev o teh sporazumih, pri čemer mora Evropski parlament Komisijo vnaprej obvestiti o merilih, na katerih bo utemeljil svojo odločitev o tem, ali bo odobril določen sporazum v imenu EU ali ne. Parlament v poročilu pozornost Komisije in Sveta pritegne tudi k sporazumom, ki lahko v primeru sklenitve koristijo EU in njenim državljanom, ki pa jih mora EU iz enega ali drugega razloga še skleniti z državami, kot so Rusija, Kitajska, Japonska in Indija.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Lizbonska pogodba, ki je začela veljati 1. decembra 2009, je povečala število področij, na katerih je za sklenitev mednarodnega sporazuma potrebna odobritev Parlamenta. To pomeni, da je samoumeven korak, da Odbor za promet in turizem pripravi samoiniciativno poročilo, da bi podal nekatera splošna načela glede ocenjevanja sporazumov o zračnem prometu. Celoviti sporazumi o zračnem prometu s sosednjimi državami ali pomembnimi svetovnimi partnerji znatno koristijo potnikom in prevoznikom tovora z zagotavljanjem izboljšanih storitev – v smislu raznolikosti in tudi stroškov –, obenem pa letalskim prevoznikom ponujajo nove priložnosti in konkurenčno prednost.

Zbližanje zakonodaj lahko močno spodbudi pošteno konkurenco, zlasti v zvezi z državnimi subvencijami ter socialnimi in okoljskimi standardi. Obžalovanja vredno je, da mora Svet še podeliti mandat Komisiji za začetek pogajanj o sporazumu o svetovnem zračnem prometu s pomembnimi trgovinskimi partnerji, kot sta Ljudska republika Kitajska in Indija, kljub predlogu iz leta 2005. Gospodarska rast te regije krepi vrednost teh sporazumov.

Vito Bonsignore (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Glasoval sem za to samoiniciativno poročilo, ker vse pomembnejši prispevek letalskega sektorja s seboj prinaša številne prednosti za evropsko gospodarstvo, vendar tudi precej slabosti. Menim, da je treba instituciji, katere član sem, namreč Parlamentu, podeliti večje pristojnosti za nadzor, tako da bi v celoti poznal vrste sporazumov, ki si zaslužijo njegovo odobritev ali ne. Naše glasovanje bi bilo rezultat pozornega spremljanja izida pogajanj, ki morajo spodbujati skladnost z mednarodno zakonodajo o socialnih pravicah, polno priznavanje praks in postopkov certificiranja, izmenjavo podatkov o varnosti in inšpekcijske preglede. Samo z odobritvijo ambicioznih sporazumov, ki spoštujejo načela, za katera se zavzema EU, bomo lahko pomembno prispevali k njenim dejavnostim in izboljšanju.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Menim, da se bo možnost regulativnega sodelovanja, ki jo načenjajo nekateri sporazumi o zračnem prometu, lahko uresničilo z ustvarjanjem pogojev za pošteno konkurenco. To ni koristno samo za industrijo v zadevnih državah, ampak predstavlja samo priložnost za standardizacijo in krepitev socialnih in okoljskih standardov. Tudi storitve za potnike in prevoznike tovora bodo deležne znatnih izboljšav, ki z drugimi sredstvi, kot so dvostranski sporazumi, ne bi bile tako prepoznavne.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Sklenitev celovitih sporazumov o zračnem prometu s sosednjimi državami ali pomembnimi svetovnimi partnerji je posebno pomembna v smislu dostopa do trga in regulativnega sodelovanja, saj spodbuja pošteno konkurenco, enako raven socialnih in okoljskih standardov in tako dalje. To koristi vsem stranem: potnikom, prevoznikom tovora in letalskim prevoznikom. V smislu horizontalnih sporazumov je pomembno tudi obstoječe dvostranske sporazume uskladiti s pravom EU, da se zagotovi večjo pravno varnost, poveča preglednost in zagotovi dodatne koristi v smislu poenostavitve, obenem pa zagotovi tudi enake pravice za vse letalske prevoznike. Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe je Parlament dobil pomembnejšo vlogo na tem področju in je njegova odobritev postala nujna za sklenitev teh mednarodnih sporazumov. Zato glasujem za to poročilo, ki si prizadeva opredeliti nekatera splošna načela in dosleden nabor standardov. Poudarja tudi pomen nenehnega obveščanja Parlamenta, da bi lahko spremljal postopek od začetka, saj mu bo to dalo priložnost, da izrazi svoje pomisleke in prednostne naloge.

Rachida Dati (PPE), *v pisni obliki.* – (FR) Za to poročilo sem glasovala iz dveh razlogov. Prvič, poročilo priporoča okrepitev vloge Evropskega parlamenta v skladu z novimi pristojnostmi, ki mu jih je podelila Lizbonska pogodba v zvezi s sklenitvijo mednarodnih sporazumov s tretjimi državami. V zvezi s tem poročilo poudarja potrebo po krepitvi dialoga z Evropsko komisijo na vseh stopnjah pogajanj in spremljanju veljavnih sporazumov. Drugič, poročilo poudarja potrebo po sklenitvi sporazumov o varnosti v letalstvu s tretjimi državami, ki imajo pomembno letalsko industrijo; to je ključna zahteva, če upoštevamo upravičeno potrebo po zagotavljanju čedalje večje varnosti v letalstvu.

Christine De Veyrac (PPE), *v pisni obliki.* – (FR) Od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe ima Evropski parlament večje pristojnosti za posredovanje pri sklenitvi mednarodnih sporazumov med Evropsko unijo in tretjimi državami. Poročilo Briana Simpsona, ki je bilo sprejeto danes, bo tako omogočilo boljše opredelitev vloge Parlamenta v mednarodnih pogajanjih o letalstvu.

Pozdravljam dejstvo, da se Parlament posebno zavzema za to, da sporazumi, ki jih sklene Evropska unija, vključujejo medsebojno priznavanje varnostnih in varstvenih standardov ter večjo zaščito za varstvo pravic potnikov.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za poročilo o mednarodnih sporazumih o zračnem prometu v okviru Lizbonske pogodbe, ker poudarja pomembnost tega, da se Parlament v vseh fazah postopka pogajanj o sporazumih med EU in tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami nemudoma in izčrpno obvesti.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Lizbonska pogodba je Parlamentu podelila nove pristojnosti v zvezi z odobritvijo mednarodnih sporazumov. Izmed teh so zaradi različnih varnostnih in usklajevalnih potreb posebno pomembni mednarodni sporazumi o zračnem prometu. Ocenjevanje sporazuma zahteva merila, utemeljena na strogem nadzoru in spremljanju pogajanj. Upam, da lahko Komisija in Parlament aktivno sodelujeta, da bi nenehno izboljševala kakovost in strogost tovrstnih sporazumov.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Poročilo gospoda Simpsona obravnava mednarodne sporazume o zračnem prometu v okviru Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Z začetkom veljavnosti PDEU, ki je začela veljati 1. decembra 2009, so se okrepile pristojnosti Parlamenta, prevzel pa je tudi pristojnosti za soodločanje na številnih področjih, vključno z zračnim prometom. Spričo tega je Odbor za promet in turizem predložil to poročilo, za katerega se zdi, da je zelo pozitivno in pravočasno, in ki opredeljuje nekatera splošna načela, s katerimi se popolnoma strinjam. Parlament lahko tako prek informacijami, ki mu jih posreduje Komisija, zlasti Generalni direktorat za mobilnost in promet, spremlja celotni postopek od začetka in previdno oceni sporazume, o katerih mora glasovati, pa naj gre za horizontalne ali celovite sporazume ali sporazume o varnosti.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Mednarodni sporazumi o zračnem prometu v okviru Lizbonske pogodbe so nadnacionalni sporazumi, ki se prekrivajo z obstoječimi dvostranskimi sporazumi, ki jih izvajajo države članice. Svoje stališče proti temu načelu smo večkrat izrazili v zaporednih sporazumih, o katerih je Parlament podal svoje mnenje, skupaj s kritiko celovite narave teh sporazumov, ki so brez izjeme namenjeni liberalizaciji in privatizaciji sektorja. Poročevalec – ki je iz Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu – navaja, da „lahko sporazumi o zračnem prometu s sosednjimi državami ali pomembnimi svetovnimi partnerji znatno koristijo potnikom, prevoznikom tovora in letalskim družbam“.

Vendar pa resničnost v tem in drugih sektorjih, ki so bili vse bolj liberalizirani, tako kot železniški promet, te obljubljene koristi postavlja na laž. Če resnično obstaja zmagovalec procesov monopolne koncentracije v sektorju zračnega prometa – kar neizogibno sledi liberalizaciji in „svobodni konkurenci“ –, to niso ne potniki, ne delavci, niti številni izmed nacionalnih letalskih prevoznikov, ampak pomembna evropska podjetja v sektorju. Zaradi teh razlogov smo glasovali proti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo zadeva mednarodne sporazume o zračnem prometu v okviru Lizbonske pogodbe. To so mednarodni sporazumi, namenjeni usklajevanju in prekrivanju z obstoječimi dvostranskimi sporazumi, ki jih izvajajo države članice.

Poročevalec navaja, da „lahko sporazumi o zračnem prometu s sosednjimi državami ali pomembnimi svetovnimi partnerji znatno koristijo potnikom, prevoznikom tovora in letalskim družbam“ zaradi dostopa do trga.

Vendar pa je dejstvo, da so nam ti sporazumi v praksi na ravni EU pokazali, da so te obljubljeni koristi za delavce in potnike prazne.

Izrecen cilj večine teh sporazumov je odprtje trga in liberalizacija sektorja, ki ju spodbuja svobodna konkurenca, ali neupoštevanje njenih izkrivljanj, koristi, ki jo od nje lahko imajo najmočnejša podjetja, in napačnih okoljskih rešitev za zmanjšanje emisij ogljika ter vključitev letalstva v sistem trgovanja z emisijami.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Z Lizbonsko pogodbo, ki je začela veljati 1. decembra 2009, se je povečalo število primerov, ko je za sklenitev mednarodnega sporazuma potrebna odobritev Parlamenta. Sporazumi o zračnem prometu sedaj spadajo v to kategorijo. Prej je imel Parlament pri takih sporazumih le posvetovalno vlogo. Vendar pa nove pristojnosti, ki jih je Parlament določil z Lizbonsko pogodbo, prinašajo tudi nove obveznosti.

Po mojem mnenju mora Parlament spremljati potek pogajanj, preden je soočen z možnostjo, da sprejme ali zavrne končno besedilo posameznih mednarodnih sporazumov. Poleg tega morajo veljavna merila za sporazume o zračnem prometu s tretjimi državami vključevati možnost uravnoteženega pristopa k trgov in naložbene priložnosti ter tudi pošteno gospodarsko konkurenco na področju državnih subvencij ter okoljskih in socialnih standardov.

Lorenzo Fontana (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Nove pristojnosti, ki jih uvaja Lizbonska pogodba, pomenijo, da imamo tudi mi lahko besedo pri zadevah v zvezi z letalstvom v sporazumih o zračnem prometu. Poročilo poudarja pošteno konkurenco in s tem potrebo po spremljanju državnega financiranja ob hkratnem upoštevanju okoljskih vprašanj in zagotavljanju visoke ravni pravic potnikov. Podpiramo vse te ukrepe, zato sem glasoval za poročilo.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Strinjam se z dokumentom, kajti Lizbonska pogodba, ki je začela veljati 1. decembra 2009, je povečala število področij, na katerih je za sklenitev mednarodnih sporazumov potrebna odobritev Parlamenta. Odslej v to kategorijo spadajo tudi sporazumi o zračnem prometu, saj pokrivajo področje, za katerega velja redni zakonodajni postopek. V luči te spremembe je Odbor za promet in turizem sklenil pripraviti samoiniciativno poročilo, da bi podal nekatera splošna načela glede ocenjevanja sporazumov o zračnem prometu tako z vidika vsebine kot z vidika postopkov, ki jih lahko uvede Odbor, da zagotovi, da bi bil ves čas pogajanj dobro obveščen in bi imel možnost izraziti svoje prednostne cilje že veliko pred odločitvijo o odobritvi.

Giovanni La Via (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Med današnjim zasedanjem sem glasoval za poročilo gospoda Simpsona o mednarodnih sporazumih o zračnem prometu v okviru Lizbonske pogodbe. Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe 1. decembra 2009 je Parlament dobil pravico, da odobri sporazume, ki pokrivajo sektorje, za katere velja redni zakonodajni postopek. To je pomemben korak naprej, zlasti glede na domnevni demokratični primanjkljaj EU, če upoštevamo, da je imel prej Parlament, organ, ki ga demokratično izvolijo Evropejci, posvetovalno vlogo šele po sklenitvi sporazumov. Zato pričakujemo, da se bo Komisija odzvala na naš poziv, naj vzdržuje pretok informacij in pristojni odbor dobro obvešča o nameri, da predlaga pogajanja z namenom sklenitve in spremembe mednarodnih sporazumov o zračnem prometu, da bi lahko Parlament izrazil svoje mnenje na podlagi popolnih dejstev.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Lizbonska pogodba uvaja nove pristojnosti Evropskega parlamenta in mu podeljuje večje pristojnosti za odločanje ter odgovornost za zagotavljanje nemotenega poteka poslovanja, zagotavljanje informacij in varnosti državljanov. Regulativno sodelovanje med pristojnimi odbori Evropskega parlamenta, vzajemno priznavanje varnostnih in varstvenih standardov in zagotavljanje najvišjih možnih standardov za mednarodne sporazume o zračnem prometu koristijo potnikom in prevoznikom tovora v logističnem in gospodarskem smislu ter tudi letalskim družbam.

David Martin (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, ki navaja, da lahko celoviti sporazumi o zračnem prometu s sosednjimi državami ali pomembnimi svetovnimi partnerji znatno koristijo potnikom, prevoznikom tovora in letalskim družbam tako pri dostopu do trga kot tudi z zblizevanjem predpisov, da se tako spodbudi poštena konkurenca, med drugim tudi glede državnih subvencij ter socialnih in okoljskih standardov, če so izpolnjeni določeni standardi in pogoji.

Clemente Mastella (PPE), v pisni obliki. – (IT) V okviru Lizbonske pogodbe je za sporazume o zračnem prometu potrebna odobritev Evropskega parlamenta, ker zadevajo sektor, za katerega velja redni zakonodajni postopek. Strinjamo se z zamislijo Odbora za promet in turizem o določitvi nekaterih splošnih načel o ocenjevanju sporazumov o zračnem prometu v smislu vsebine. Poleg tega mora biti odbor ves čas pogajanj dobro obveščen in imeti možnost izraziti svoje prednostne cilje že veliko pred odločitvijo o odobritvi. Parlament mora zato postopek spremljati od začetka. Celoviti sporazumi o zračnem prometu s sosednjimi državami ali pomembnimi svetovnimi partnerji znatno koristijo evropskim potnikom in prevoznikom tovora z zagotavljanjem izboljšanih storitev – v smislu raznolikosti in tudi stroškov –, obenem pa letalskim prevoznikom ponujajo nove priložnosti za ustvarjanje dobička. Regulativno sodelovanje lahko pomembno prispeva k spodbujanju poštene konkurence. Nazadnje menimo, da je pomembno začeti pogajanja s pomembnimi trgovinskimi partnerji v Aziji, vključno z Ljudsko republiko Kitajsko in Indijo, ker so zaradi gospodarske rasti te celotne regije ti sporazumi zelo pomembni v smislu razvoja svetovne trgovine.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) S sprejetjem Lizbonske pogodbe se je povečalo število primerov, v katerih je za sklenitev mednarodnega sporazuma potrebna odobritev Parlamenta. Odslej v to kategorijo spadajo tudi sporazumi o zračnem prometu, saj pokrivajo področje, za katerega velja redni zakonodajni postopek. Zato je Odbor za promet in turizem sklenil pripraviti samoiniciativno poročilo, da bi podal nekatera splošna načela glede ocenjevanja sporazumov o zračnem prometu tako z vidika vsebine kot z vidika postopkov, ki jih lahko uvede Odbor, da zagotovi, da bi bil ves čas pogajanj dobro obveščen in bi imel možnost izraziti svoje prednostne cilje že veliko pred odločitvijo o odobritvi, ko lahko sporazum samo sprejme ali zavrne. Nove pristojnosti Parlamenta, ki jih uvaja Lizbonska pogodba, prinašajo s seboj tudi novo odgovornost, da se zagotovi dobro obveščenost Parlamenta in njegovega pristojnega odbora o pripravi sporazumov, ki jih bo moral Parlament kasneje odobriti. S tem je povezana ustrezna odgovornost, da pozorneje spremlja pogajanja. Na to se torej ne sme pozabiti, ko bodo v prihodnosti potekala pogajanja o mednarodnih sporazumih.

Alexander Mirsky (S&D), v pisni obliki. – Poročilo zajema okvir za ocenjevanje posameznih sporazumov o zračnem prometu ob upoštevanju, da je treba spremembe v okviru Lizbonske pogodbe uporabiti za vsa prihodnja pogajanja o sporazumih, sklepanje sporazumov in odobritev sporazuma s strani Parlamenta (s soglasjem). Zadevna merila za

sporazum o zračnem prometu s tretjimi državami vključujejo uravnotežen dostop do trgov in naložbenih priložnosti ter tudi pošteno konkurenco v smislu državnih subvencij, okoljskih in socialnih standardov. Glasoval sem za.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Celoviti sporazumi o zračnem prometu s sosednjimi državami ali pomembnimi svetovnimi partnerji lahko koristijo ne samo prevoznikom tovora in letalskim prevoznikom, ampak tudi potnikom. Takšni sporazumi predvsem zagotavljajo enake pravice vsem letalskim prevoznikom Unije. Poleg tega se bo uporabljalo visoke standarde v smislu letalske varnosti, kar je zelo pomembno za potnike, posadko in na splošno za celotni letalski sektor. Glede na koristi omenjenih sporazumov menim, da je primerno določiti splošna načela za ocenjevanje sporazumov o zračnem prometu. Za vsak sporazum je pomembno, da sprošča ali odpravi omejitve glede dostopa do trga in naložbenih priložnosti, zagotavlja spodbude za ohranjanje in krepitev socialnih in okoljskih standardov, zagotavlja ustrezne zaščitne mehanizme za varstvo podatkov in zasebnosti, vključuje medsebojno priznavanje varnostnih in varstvenih standardov ter zagotavlja visoko raven spoštovanja pravic potnikov. Pozornost je treba pritegniti k dejstvu, da mora Komisija nemudoma ukrepati in obravnavati vprašanje preletov čez Sibirijo ter z Japonsko in Rusijo začeti pogajanja o mednarodnih sporazumih o zračnem prometu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Lizbonska pogodba, ki je začela veljati 1. decembra 2009, je povečala število področij, na katerih je za sklenitev mednarodnega sporazuma potrebna odobritev Parlamenta. Odslej v to kategorijo spadajo tudi sporazumi o zračnem prometu, saj pokrivajo področje, za katerega velja redni zakonodajni postopek. Prej je imel Parlament pri takih sporazumih le posvetovalno vlogo. V luči te spremembe je Odbor za promet in turizem sklenil pripraviti samoiniciativno poročilo, da bi podal nekatera splošna načela glede ocenjevanja sporazumov o zračnem prometu s strani Parlamenta z vidika vsebine, namesto da je postavljen pred končno odločitev in jo lahko samo sprejme ali zavrne. Nove pristojnosti Parlamenta, ki jih uvaja Lizbonska pogodba, prinašajo s seboj tudi novo odgovornost, da se zagotovi dobro obveščenost Parlamenta in njegovega pristojnega odbora o pripravi sporazumov, ki jih bo moral Parlament kasneje odobriti. S tem je povezana ustrezna odgovornost, da pozorneje spremlja pogajanja. Možnosti, opredeljene v tem poročilu, za katerega sem glasovala, je mogoče imeti za oblikovanje seznama elementov, ki se jih lahko sprejme v skladu s posebnimi okoliščinami vsakega sporazuma.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe se je okrepila vloga Parlamenta pri sklenitvi mednarodnih sporazumov o zračnem prometu. Odbor za promet in turizem je sklenil pripraviti samoiniciativno poročilo, da bi podal nekatera splošna načela glede ocenjevanja sporazumov o zračnem prometu tako z vidika vsebine kot z vidika postopkov, ki jih lahko uvede Odbor, da zagotovi, da bi bil ves čas pogajanj dobro obveščen in bi imel možnost izraziti svoje prednostne cilje že veliko pred odločitvijo o odobritvi.

Sporazume o zračnem prometu lahko razdelimo v tri velike skupine: horizontalni sporazumi, ki obstoječe dvostranske sporazume o zračnem prometu med državami članicami in tretjimi državami usklajujejo z zakonodajo Skupnosti; celoviti sporazumi, katerih namen je zagotavljati pošteno konkurenco; in nazadnje sporazumi o varnosti, ki so namenjeni zagotavljanju visoke ravni varnosti v civilnem letalstvu. Poleg tega poročilo priporoča seznam meril za ocenjevanje vsebine sporazumov, vključno z uravnoteženim dostopom do trgov in naložbenih priložnosti ter pošteno konkurenco v zvezi z državnimi,

okoljskimi in socialnimi subvencijami. Glasoval sem za poročilo, da bi se vzdrževal nenehen pretok informacij ter bolje analizirale prednosti in slabosti teh sporazumov.

Paulo Rangel (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Ker je Lizbonska pogodba povečala obseg pristojnosti Parlamenta v zvezi z mednarodnimi sporazumi, je treba v postopku ponovne opredelitve njegovega statusa zagotoviti novo obliko pravnega okvira za njegovo delovanje. To poročilo zadeva ta okvir. Ker so bile Parlamentu podeljene tudi pristojnosti glede sporazumov o zračnem prometu, je pomembno zagotoviti, da ima dostop do informacij v vsem času postopka pogajanj. Ne more se ga vključiti šele na koncu postopka, ko je njegova dejavnost omejena zgolj na strinjanje ali nestrinjanje s končno rešitvijo, ne da bi imel na voljo vrsto pomembnih kazalnikov, da sprejme premišljeno odločitev. Zaradi potrebe po vključitvi Parlamenta v celoten postopek je treba pozornost, čeprav na splošno, pritegniti k vidikom, kot so pogoji, pod katerimi se zagotavlja informacije, ali faze, v katerih morajo biti zagotovljene.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za. Lizbonska pogodba, ki je začela veljati 1. decembra 2009, je povečala število področij, na katerih je za sklenitev mednarodnega sporazuma potrebna odobritev Parlamenta. Odslej v to kategorijo spadajo tudi sporazumi o zračnem prometu, saj pokrivajo področje, za katerega velja redni zakonodajni postopek. Doslej je bil pri takih sporazumih Parlament vključen samo v posvetovanje. V luči te spremembe je Odbor za promet in turizem sklenil pripraviti samoiniciativno poročilo, da bi podal nekatera splošna načela glede ocenjevanja sporazumov o zračnem prometu tako z vidika vsebine kot z vidika postopkov, ki jih lahko uvede Odbor, da zagotovi, da bi bil ves čas pogajanj dobro obveščen in bi imel možnost izraziti svoje prednostne cilje že veliko pred odločitvijo o odobritvi.

Licia Ronzulli (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Poročilo opredeljuje nekatera splošna načela dobre komunikacije med Parlamentom in Komisijo pri sklenitvi mednarodnih sporazumov o zračnem prometu in razvoj skupnih metod za ocenjevanje teh sporazumov. Z Lizbonsko pogodbo je Parlament pridobil dodatne pristojnosti in ustrezne obveznosti in mora zdaj pozorneje spremljati potek pogajanj in sklenitev sporazumov o zračnem prometu. Glede na pomen teh sporazumov, zlasti v smislu zagotavljanja boljših storitev za potnike in novih priložnosti za prevoznike, je dobra zamisel, da Parlament na začetku obvesti Komisijo o svojih pomislekih in merilih za ocenjevanje, ne da bi čakal na zaključek pogajanj.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), *v pisni obliki*. – (ET) Lizbonska pogodba je Parlamentu dala večje pravice in je med drugim za sklenitev mednarodnih sporazumov potrebna odobritev Parlamenta. Odbor za promet in turizem mora pogosto ocenjevati in obravnavati različne sporazume o zračnem prometu. Menim, da bo to poročilo pomembno pripomoglo k delu Odbora za promet in turizem in ga poenostavilo, ker določa splošna načela za ocenjevanje sporazumov o zračnem prometu v smislu vsebine in ukrepov.

Poleg tega bo to poročilo pomagalo pojasniti različne sporazume o zračnem prometu in jih obdelati na najenostavnejši način, navaja pa tudi, katerim merilom moramo posvečati pozornost in katere vidike moramo spremljati. To poročilo bo tudi pripomoglo k izvajanju postopka za napredovanje v zvezi s temi sporazumi o zračnem prometu in pojasnilo, katere faze bodo potrebne, ko jih bodo obravnavale različne institucije. Menim, da je to poročilo potrebno, zato sem podprla njegovo sprejetje.

Brian Simpson (S&D), *v pisni obliki*. – To poročilo določa vzpostavitev okvira, da bi lahko Parlament izpolnjeval svoje obveznosti v okviru Lizbonske pogodbe v zvezi z mednarodnimi sporazumi o zračnem prometu. Odbor za promet in turizem si je prizadeval

zagotoviti, da bo Parlament pri obravnavanju posameznih sporazumov s suverenimi državami uporabljal enake postopke in smernice za delo poročevalcev, da bi nam omogočil dosleden pristop in nam dal priložnost za obravnavanje pomembnih vidikov, vključno z zadevnimi varnostnimi in socialnimi pogoji. Glasoval bom za in upam, da lahko Parlament podpre moje poročilo, da bi predlagani okvir lahko začel delovati.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe je institucionaliziral nova področja, na katerih je za sklenitev mednarodnih sporazumov potrebna odobritev Parlamenta. V to kategorijo spadajo sporazumi o zračnem prometu, saj so del rednega zakonodajnega postopka. To zahteva redno obveščanje Parlamenta, da se zagotovi usklajena ocena celotnega postopka pogajanj in da lahko Parlament takrat izrazi svoje mnenje in prednostne naloge.

To poročilo vsebuje smernice za analiziranje sporazumov o zračnem prometu v smislu vsebine in postopkov, ki jih je treba sprejeti. Predstavljene so tri vrste sporazumov, ki zajemajo različne cilje, in sicer horizontalni sporazumi, celoviti sporazumi in sporazumi o varnosti.

Glasujem za to ta sporazum, ker se mi zdi bistveno, da stališče, ki ga je sprejela Evropska komisija in je navedeno v tem poročilu, izraža dejstvo, da mora Parlament redno spremljati celotni postopek z izmenjavo informacij in da mora Komisija najmanj vsaka tri leta predložiti poročilo z analizo prednosti in pomanjkljivosti veljavnih sporazumov. Sporazume je treba skleniti s plodnim medinstitucionalnim dogovorom, ki evropskim institucijam omogoča aktivno sodelovanje v njih.

Niki Tzavela (EFD), v pisni obliki. – (EL) Glasovala sem za poročilo gospoda Simpsona o mednarodnih sporazumih o zračnem prometu v okviru Lizbonske pogodbe, ob čemer je treba upoštevati, da ima Parlament zdaj večji delež odgovornosti, ko gre za pogajanja o mednarodnih sporazumih. Poleg tega sporazumi o zračnem prometu s tretjimi državami pomagajo razvijati mednarodni zračni promet in zaščititi pravno varnost.

Angelika Werthmann (NI), v pisni obliki. – (DE) Zaradi novih pristojnosti, podeljenih Parlamentu v okviru Lizbonske pogodbe, bodo tej instituciji v prihodnosti pogosteje predloženi mednarodni sporazumi o zračnem prometu, ki jih bo moral oceniti in odobriti. Poročevalec zato predlaga, da se opredeli nekatera splošna načela, da bi bila takšna ocenjevanja enostavnejša in tudi boljše. Čeprav poročevalec načeloma priznava koristi teh sporazumov, ne predlaga drugačnega pristopa in večkrat poziva h konstruktivnemu dialogu med Komisijo in Parlamentom.

Artur Zasada (PPE), v pisni obliki. – (PL) Pozdravljam izide današnjega glasovanja, zlasti spričo dejstva, da sem bil poročevalec za dokument o sporazumu o zračnem prometu med Evropsko unijo in Združenimi državami, ki je bil posebno pomemben dokument. Letalski trg Evropske unije in Združenih držav skupaj obsegata približno 60 % svetovnega zračnega prometa. Prihodnje odprtje trga za letalska podjetja Združenih držav in EU na nediskriminatorni podlagi bo zagotovilo boljše storitve za potnike in letalske prevoznike, prineslo pomembne gospodarske koristi in ustvarilo delovna mesta. Žal Evropski parlament ni bil vključen v pogajanja o sporazumu med EU in ZDA, zaradi česar ni mogel vplivati na vsebino dokumenta. To je nesprejemljiva situacija. Zato se strinjam z glavno tezo poročila gospoda Simpsona o mednarodnih sporazumih v zračnem prometu, ki je bilo sprejeto danes. Evropski parlament bi moral biti vključen v pogajanja od samega začetka ali pa bi ga bilo treba vsaj obveščati o njihovem napredku.

Priporočilo za drugo obravnavo: Saïd El Khadraoui (A7-0171/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Podpiram to poročilo in nove elemente, ki jih je uvedel Svet, zlasti v zvezi z namenjanjem sredstev, večjo preglednostjo in pobudami za obnovo voznega parka, delovno prostornino in možnostjo učinkovitejše diferenciacije infrastrukture. Evrovinjeta III bo omogočila državam članicam zaračunavanje uporabnikom cest tudi nekaterih zunanjih stroškov, če bodo to želele, da se končno za cestni promet uvede načelo onesnaževalec plača. V pričakovanju bele knjige zdaj predvidena zakonodaja od držav članic in Komisije zahteva, da storijo naslednje korake v smeri ustrežnejšega in interoperabilnega prometnega sistema z usklajenim sistemom obračunavanja in internalizacijo zunanjih stroškov.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Z osnutkom direktive o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka vozila (direktiva o evrovinjetah) bodo lahko države članice zdaj zaračunavale pristojbine za onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom za cestni promet. Cilj tega ukrepa, ki uveljavlja načelo onesnaževalec plača, je spodbuditi postopno obnovo tovornih vozil, ki uporabljajo naše ceste. Predstavljal bi lahko tudi nov vir financiranja čistejših oblik prometa, kot sta železnica in vodne poti. Zato sem glasovala za poročilo gospoda Saïda El Khadraouija. Vendar pa države članice pozivam, naj pri izvajanju evrovinjet uvedejo omejitve: te ne smejo ogroziti komercialne in finančne trdnosti podjetij za prevoz blaga ali podjetij, ki uporabljajo storitev prevoza blaga.

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Večina irskega blaga, ki se prodaja na trgu EU, se prevaža po cestnem omrežju, zato sem glasoval proti ukrepom, priporočenim v tem poročilu, saj bi irskim prevoznikom, izvoznikom in proizvajalcem naložili pretirane stroške. Direktiva o evrovinjetah že vključuje pristojbine, vendar pa države članice niso zavezane zaračunati teh pristojbin. Evrovinjete trenutno delujejo na 15.000 km evropskih avtocest, vključno s polovico plačljivih avtocest v EU. Čeprav sem za obravnavanje onesnaževanja zraka in obremenitev s hrupom ter za spodbujanje ljudi, naj uporabljajo čistejša vozila, bi irski prevozniki, ki prevažajo irske izvozne izdelke v Evropo, zelo trpeli, če bi se to direktivo razširilo in vključilo pristojbine za onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom.

Številne irske izdelke se izvažajo po vsem svetu in dodatni stroški, predlagani v poročilu, bi lahko povzročili veliko škodo irskim izvoznim in prevoznim podjetjem, kar bi lahko bil usodni udarec za tista mala podjetja, ki trenutno dosegajo samo majhen dobiček.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasoval sem za skupno stališče o direktivi o evrovinjetah, ki sta ga v drugi obravnavi predstavila Svet in Parlament. Glavni cilji direktive so državam članicam omogočiti, da uporabnikom cest obračunajo nekatere zunanje stroške, z drugimi besedami, da uporabijo načelo onesnaževalec plača, in tudi državam članicam dati dodatne možnosti, da svoje nacionalne sisteme za zaračunavanje pristojbin naredijo učinkovitejše. Pozdravljam cilja zmanjšanja onesnaževanja in izvajanja načela onesnaževalec plača na področju cestnega prometa. Podprl sem tudi predlog o tem, da se pribitek, dobljen od zaračunavanja evrovinjet, nameni za naložbe v cestno infrastrukturo in bolj zelen promet. Spodbujanje trajnostnega prometa je ključni element skupne prometne politike. V ta namen moramo zmanjšati prispevek prometnega sektorja k podnebnim spremembam in negativne vplive prometa, predvsem zastoje, ki ovirajo mobilnost, in onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom, ki škodujeta zdravju in okolju.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Čeprav pozdravljam dogovor, ki je bil dosežen glede direktive o evrovinjetah, še zdaleč nisem zadovoljen. S sprejetjem kompromisa, doseženega med Parlamentom in Svetom, končujemo dolga leta pogajanj. To je vsekakor korak v pravo smer, vendar pa je to minimalističen dogovor, ki ni dovolj strog! Države članice bodo imele možnost, na noben način pa ne bodo zavezane, da za težka tovorna vozila zaračunajo zunanje stroške, ki jih povzročijo. Dejstvo ostaja, da je zamisel zdaj predstavljena, to pa je edina pozitivna točka, ki mi omogoča glasovanje za kompromis. Direktiva z uvedbo načela onesnaževalec plača za težka tovorna vozila utira pot za priznanje internalizacije zunanjih stroškov, ki jih povzroči promet, v naših javnih politikah. Načelo preglednosti prihodkov in naložb je prav tako nekaj novega, kar bo, upamo, postalo precedens za ocenjevanje javnih politik: države članice bodo morale redno poročati Komisiji. Vendar pa je nizek prag namenjanja prihodkov vseevropskemu prometnemu omrežju (TEN) (15 %) obžalovanja vreden. Poleg tega bomo morali zagotoviti, da države članice spoštujejo zavezo, da bodo prihodke vlagale v trajnostne projekte.

Sergio Berlato (PPE), v pisni obliki. – (IT) Poročilo, o katerem razpravljamo danes, je posebno pomembno, ker določa spremembe Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila. Menim, da je predložitev predloga za novo direktivo, plod kompromisa, doseženega med madžarskim predsedstvom, Komisijo in Parlamentom, zelo škodljiva za italijansko gospodarstvo, saj Italija prevaža približno tretjino – ali za približno 200 milijard EUR letno – vsega prodanega blaga, ki se prevaža po evropskih cestah.

Ko se bo direktiva začela izvajati v evropskih tranzitnih državah, bo blago, ki se uvaža v Italijo ali izvaža iz nje, bolj izpostavljeno bremenu dodatnih pristojbin. Strinjam se z zelo kritičnim stališčem italijanske vlade: meni, da v času velikih gospodarskih težav, kot jih doživljamo zdaj, politična odločitev o napadanju gospodarskega sektorja, ki podpira naš trg, še zdaleč ni pametna. Po mojem mnenju majhen napredek, ki je bil dosežen s kompromisom, nima pravega vpliva na besedilo, ki je močno v nasprotju z italijanskim sistemom in sektorjem tovarnega prometa. Poleg tega ni bila dokazana niti učinkovitost ukrepa: cestni promet in z njim povezani stroški za onesnaževanje bodo še naprej naraščali, dokler ne bo razvit intermodalno infrastrukturno omrežje.

John Bufton (EFD), v pisni obliki. – Glasoval sem proti tej spremembi, ker je nujno, da se Komisiji ne dovoli razviti zmožnosti za povečanje prihodkov, četudi s posredno pristojbino, zlasti brez soglasne odobritve Sveta. V Združenem kraljestvu trenutno nismo del sistema evrovinjet. Vendar pa westminstrska vlada preučuje uvedbo pristojbin za težka tovorna vozila v skladu z evropskim pravom leta 2015. Vendar pa si je Komisija pridržala pravico, da pristojbino za ogljik do leta 2013 opredeli kot obvezno. Ne želim, da bi državljani Združenega kraljestva prispevali h kakršni koli obliki davka EU.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Določanje pristojbin za težka tovorna vozila je ukrep, ki kaznuje države EU, blizu zunanjih meja, kot so Grčija, Italija, Španija in Portugalska. Na splošno je te države najhuje prizadela finančna kriza, ki je vodila k fiskalni in gospodarski krizi. Spričo tega glasujem proti predloženemu poročilu, ker menim, da je neenaka uporaba takšne pristojbine nepravilna, saj bi države blizu zunanje meje ustvarile največ pribitka v korist držav srednje Evrope.

George Sabin Cutaş (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem proti poročilu gospoda El Khadraouija o pristojbinah za težka tovorna vozila, ker predlog omogoča uvedbo tarifnih ovir, kar bo zvišalo stroške za prevoznike tovora v obrobni državah

članicah. Direktiva bo državam članicam omogočila tudi odškodnine v zameno za te pristojbine, ki bi lahko povzročile izkrivljanje konkurence med prevozniki iz različnih držav članic EU.

Marielle De Sarnez (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Parlament je pravkar dal zeleno luč za nova pravila o pristojbinah za cestni promet, s čimer je omogočil zagotovitev razvoja in financiranja ustrežnejše prometne politike v zvezi z okoljskimi zahtevami za onesnaževanje in hrup. Medtem ko bodo prevozna podjetja zdaj morala plačati stroške za onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom, ki ju povzročajo težka tovorna vozila, bodo države članice v zameno zavezane ponovno vložiti prihodke, pridobljene s temi pristojbinami, v vseevropsko prometno omrežje in predvsem v učinkovitejše prometne sisteme z manjšim onesnaževanjem. Te pristojbine so korak naprej, vendar pa ne zadostujejo. Čas je, da se države članice zavežejo izvajanju prave razvojne politike z tovorni promet in s tem dosledni uporabi celotne železniške in cestne infrastrukture.

Anne Delvaux (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Evropski parlament je danes z veliko večino odobril revizijo direktive o evrovinjetah. Besedilo določa, da morajo težka tovorna vozila plačati stroške onesnaževanja zraka in obremenitve s hrupom. Danes odobreni dogovor države članice pooblašča, da prevoznim podjetjem poleg pristojbin za uporabo avtocestne infrastrukture zaračunajo stroške za onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom.

Čeprav je to pomembna revizija, predstavlja samo majhen korak v pravo smer, ker predpisi niso zavezujoči. Zato še vedno pričakujem nove predloge, ki bi te nove ukrepe spremenili v obvezne, ki bi vanje vključili stroške vse povzročene okoljske škode in ki bi načelo onesnaževalec plača razširili na vse oblike prometa.

Besedilo poudarja tudi dejansko uporabo prihodkov iz pobiranja cestnine. V zvezi s tem je Parlament obvezal države članice, da del prihodkov iz pobiranja cestnine vložijo v izboljšanje pretoka prometa in prometne infrastrukture. Prihodke iz teh pristojbin bo mogoče nameniti za projekte, kot so tisti, ki zmanjšujejo onesnaževanje zraka ali celo obremenitve s hrupom.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem proti poročilu o pristojbinah za težka tovorna vozila, ker menim, da bi zaračunavanje pristojbin za uporabo infrastrukture lahko imelo negativne posledice za evropsko gospodarstvo, zlasti v obrobni državi. Ob upoštevanju, da se v sektorju cestnega prometa že zaračunava več davkov in pristojbin, zlasti trošarine za gorivo, in glede na sedanje gospodarsko ozračje menim, da je treba razmisliti o internalizaciji stroškov sektorja, da bi ti ukrepi dobili večje soglasje različnih prizadetih akterjev.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Revizija direktive o evrovinjetah zahteva, da so težka tovorna vozila, ki vozijo po evropskih avtocestah, podvržena načelu onesnaževalec plača, in državam članicam omogoča, da stroške za onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom vključijo v nacionalne cestnine. Ta dodatni strošek bo verjetno znašal od tri do štiri cente na vozilo na kilometer. V času, ko je evropsko gospodarstvo šibko in je konkurenčnost pomembnejša kot kdaj koli, lahko to načelo povzroči podražitev tovornega prometa, zlasti za obrobne države, za katere se cena prevoza prišteje k stroškom blaga. Te države niso prisiljene prevzeti samo stroškov goriva, ampak bodo zdaj morale enako storiti z dodatnimi stroški cestnine, zaradi česar bodo izgubile konkurenčnost. Ne da bi poskušal podcenjevati okoljsko vprašanje, se mi zdi, da to ni čas, da se evropskim podjetjem naloži še eno pristojbino.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zaračunavanje pristojbin za težka tovorna vozila je ukrep, ki kaznuje obrobne države EU, medtem ko obenem zagotavlja dodaten prihodek državam srednje Evrope. Besedilo, ki je rezultat tristranskih pogovorov, je manj negativno za Portugalsko, kot predlog Odbora za promet in turizem, ker zmanjšuje diferenciacijo na 175 % in obdobje prometne konice, med katerim se zaračunavajo višje pristojbine, na pet ur, izvzeteje vozil, ki manj onesnažujejo, pa podaljšuje še za eno leto, to je na štiri leta. Vendar pa bo zaračunavanje te pristojbine ostala resničnost in bo prineslo povišanje obstoječih stroškov za obrobne države EU. Te nove določbe direktive o evrovinjetah bodo državam članicam omogočile težkim tovornim vozilom zaračunati znesek, ki je enak stroškom onesnaževanja zraka in obremenitve s hrupom, ki ju povzroča promet, poleg pristojbine za infrastrukturo s plačilom cestnine. Ta dodatni strošek bo verjetno znašal tri ali štiri cente na vozilo na kilometer. Še naprej bodo izvzeta vozila, ki onesnažujejo manj. Glasoval sem proti predlogu tega poročila, ker menim, da bo škodil obrobnim državam.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Zelo velika odvisnost od cestnega prometa je resničen problem; na Portugalskem je odvisnost od te vrste prometa še večja od povprečja EU. To predstavlja problem za okolje in javno zdravje zaradi visokih ravni onesnaževanja, povezanih z njim, in za energijo, saj se povezuje z oslabljenimi zalogami nafte in naraščajočimi težavami pri dostopu do te dobrine. Zato je bistveno spodbujati diverzifikacijo načinov tovarnega prometa, predvsem v zvezi z železnico. Žal do te naložbe ni prišlo, v nekaterih državah, vključno s Portugalsko, pa smo bili priča tudi odvrčanju od te vrste prometa. Zdi se, da se odvrčanje povečuje po liberalizaciji in privatizaciji. To poročilo obravnava nekatera izmed teh vprašanj, vendar pa ne gre dlje od tega, da se zaračunavanje nove pristojbine za težka tovorna vozila doda obstoječim pristojbinam, izmed katerih so se nekatere na Portugalskem nedavno povečale. Učinkovitost tega je dvomljiva v smislu doseganja navedenih ciljev, obenem pa predstavlja dodatno obremenitev in lahko spričo sedanje gospodarske in socialne krize povzroči prenehanje poslovanja številnih podjetij.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Zavedamo se, da je zelo velika odvisnost od cestnega prometa resničen problem; na Portugalskem je odvisnost od te vrste prometa še večja od povprečja EU. Ta situacija se mora spremeniti bodisi iz okoljskih razlogov ali razlogov javnega zdravja zaradi visokih ravni onesnaževanja, povezanih z njim, ali iz energetskega razlogov, povezanih z oslabljenimi zalogami nafte in naraščajočimi težavami pri dostopu do te dobrine.

Zato je bistveno spodbujati diverzifikacijo načinov tovarnega prometa, predvsem v zvezi z železnico. Vendar pa se nekaj držav ni zavezalo temu, v nekaterih državah, vključno na Portugalskem, pa smo bili priča tudi odvrčanju od te vrste prometa, za katerega se zdi, da se povečuje po liberalizaciji in privatizaciji.

To poročilo obravnava nekatera izmed teh vprašanj, vendar pa se nato omeji na to, da se zaračunavanje nove pristojbine za težka tovorna vozila doda obstoječim pristojbinam, izmed katerih so se nekatere na Portugalskem nedavno povečale, kot na primer „virtualne cestnine“. Učinkovitost tega je dvomljiva v smislu uspešnega doseganja navedenih ciljev, obenem pa predstavlja dodatno obremenitev in lahko spričo sedanje gospodarske in socialne krize povzroči prenehanje poslovanja številnih podjetij.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Od sprejetja mnenja Evropskega parlamenta o direktivi o evrovinjeti III v prvi obravnavi je preteklo nekaj časa. Direktiva bo državam članicam omogočila zaračunavanje uporabnikom cest tudi nekaterih (omejenih)

zunanjih stroškov, če bodo to želele, da se končno za cestni promet uvede načelo onesnaževalec plača.

Državam članicam bo zagotovila tudi dodatne možnosti za večjo učinkovitost nacionalnih sistemov za zaračunavanje pristojbin, s tem pa instrument boljšega upravljanja povpraševanja po prometu. Mnenje Sveta je potrdilo te cilje, zaželeno pa je, da zdaj potrebne korake, ki bodo vodili k dolgoročnemu trajnostnemu razvoju prometa, sodelovanju, usklajenemu sistemu cestnin in nadaljnji internalizaciji zunanjih stroškov, stori tudi Komisija.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *v pisni obliki*. – Resničnost je, da bo ta predlog imel nesorazmeren vpliv na obrobne države članice Evropske unije, kot je Irsko, ker imajo države članice, ki se nahajajo v osrednjem delu, možnost preiti na železnico. Združenje irskih izvoznikov ocenjuje, da bo tovorno vozilo, ki preko Holyheada in Doverja potuje iz Irske v celinsko Evropo, plačalo pristojbino za uporabo cest v višini 120 EUR in zunanje stroške v višini 30 EUR. Tako bodo pristojbine za prevoz v obe smeri zaradi te zakonodaje znašale 300 EUR. Glavni izvozni sektorji, ki bodo prizadeti, vključujejo farmacevtsko industrijo, IKT, medicinske pripomočke, mlečne in druge živilske proizvode. Poleg tega sektor tovarnega prometa na Irskem zaposluje več kot 30.000 oseb. Dejstvo je, da bodo te nove pristojbine povečale stroške prevoza irskih izvoznih izdelkov na evropske trge. Glasoval sem proti temu poročilu, saj bi morala EU iskati načine za izboljšanje konkurenčnosti v skladu s strategijo Evropa 2020, namesto da uvaja zakonodajo, ki ogroža našo konkurenčnost.

Roberto Gualtieri (S&D), *v pisni obliki*. – (IT) Odobritev direktive o pristojbinah za težka tovorna vozila s strani Parlamenta je korak naprej na področju varstva zdravja evropskih državljanov in zaveza zmanjšanju škodljivih učinkov onesnaževanja, ki ga povzročajo ta vozila. Načelo onesnaževalec plača je bilo v tem sektorju uvedeno prvič, da se spodbudi varnejši in bolj trajnostni promet ter spodbudi alternativne možnosti, kot je železniški promet. Glede na doseženi kompromis je treba upoštevati tudi zaščito tovarne industrije, ki se je ne sme prekomerno kaznovati. Države članice si morajo zato prizadevati za učinkovitejšo uporabo prihodkov od prodaje evrovinjet, na primer z vlaganjem v izboljšanje infrastrukture in spodbujanjem uporabe tovornih vozil, ki povzročajo manjše onesnaženje, da bi zagotovile, da imajo od direktive koristi vsi vključeni sektorji.

Sylvie Guillaume (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovala sem za poročilo kolega Saïda El Khadraouija o reviziji zakonodaje EU o evrovinjeti, ki bo omogočila zaračunavanje pristojbin težkim tovornim vozilom. Načelo onesnaževalec plača se bo prvič uporabilo za cestni promet, za težka tovorna vozila pa bo mogoče zaračunati pristojbine za onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom, ko uporabljajo avtoceste v EU. To je inovativna pobuda, ki jo pozdravljam, saj omogoča upoštevanje okoljskih in socialnih stroškov in ni omejena samo na infrastrukturne stroške. Kljub temu je obžalovanja vredno, da je ambiciozni načrt Evropskega parlamenta o strogih okoljskih zahtevah pod pretvezo pretirano visokih dodatnih stroškov oviral Svet ministrov. Kljub vsemu temu je to poročilo resničen korak naprej v okoljskem smislu.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Podprl sem ta dokument, ker je njegov cilj zaračunati pristojbine za težka tovorna vozila glede na čas dneva, ko potujejo, med ali zunaj prometnih konic, in glede na oddajanje hrupa in delovno prostornino. Vsaj 15 % denarja, zbranega s pristojbinami, se vloži v druge projekte, povezane z zmanjšanjem CO₂. Dobro je, da smo danes pripravljene zmanjšati podnebne spremembe in si na področju

cestnega prometa končno prizadevamo za uporabo načela onesnaževalec plača. To bo državam članicam nedvomno zagotovilo dodatne možnosti, da svoje nacionalne sisteme za zaračunavanje pristojbin naredijo učinkovitejše, s tem pa instrument boljšega upravljanja povpraševanja po prometu. Vendar pa še vedno menim, da so ti instrumenti gospodarsko koristni in ugodni za peščico osrednjih tranzitnih držav članic Evropske unije in zato povsem neugodni ali precej manj ugodni za veliko število držav članic Evropske unije, ki ležijo blizu njenih meja na vzhodu, jugu, zahodu in severu. Zato menim, da bi morali v celoti preučiti ta vidik, ga ponovno pretehtati in šele nato sprejeti.

Jarosław Kalinowski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Rad bi popolnoma podprl direktivo o pristojbinah za težka tovorna vozila. Predvsem bi podprl določbo, ki je zelo pomembna za okolje Evrope. Upam, da bodo nižje pristojbine za vozila, ki manj onesnažujejo, spodbudile lastnike prevoznih podjetij, da obnovijo svoj vozni park, če tega še niso storili. Poleg tega bi bili pridelki, ki rastejo v bližini močno obremenjenih cest, precej manj izpostavljeni onesnaženju zaradi izpušnih plinov. Menim, da so višje pristojbine za vožnjo med urami prometne konice še ena pozitivna značilnost. Zaradi teh omejitev bomo dosegli večjo varnost na cestah in boljše vozne razmere za vse uporabnike cest. Te omejitve bodo omogočile tudi izboljšave stanja infrastrukture, ki v teh urah prometne konice trpi največjo škodo.

Giovanni La Via (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasoval sem proti predlaganemu kompromisnemu besedilu, kar ustreza stališču italijanske vlade, ki je svoje nasprotovanje predlogu izrazila v Svetu EU. Nalaganje nadaljnega sistema obdavčenj prevoznikom bo zadalo zelo težek udarec sektorju, ki podpira trgovinski sistem Italije. Povečanje stroškov tega sektorja pomeni povečanje obremenitve družbe kot celote in kaznovanje našega blaga, za katerega se bo ustrezno zmanjšalo povpraševanje. Menim, da ta kompromis ni pravi odgovor, zlasti za državo, kot je na primer Italija, ki je izhodiščna točka za prometne tokove, ki ustvarjajo bogastvo našega nacionalnega sistema in jih je treba zaščititi z opredelitvijo ustreznih orodij za boj proti onesnaževanju zraka in obremenitvi s hrupom, vendar ustrezno spoštujejo njegove posebne strukturne in logistične značilnosti.

Agnès Le Brun (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovala sem za resolucijo o pristojbinah za težka tovorna vozila, ker potrjuje dogovor o reviziji direktive o evrovinjetah, ki ga je bilo težko doseči. Cilj te direktive iz leta 1999, ki je bila revidirana leta 2006, je uskladitev pristojbin za težka tovorna vozila. Sprejeta revizija je prvi korak k internalizaciji zunanjih stroškov v cestnem prometu in s tem korak v smeri uveljavitve načela onesnaževalec plača v praksi. Onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom zaradi prometa se bo tako zaračunavalo elektronsko v višini tri ali štiri cente na kilometer glede na emisijske standarde EURO vozila, vrsto ceste in stopnjo zastojev. Ta revizija bo tako omogočila boljše upravljanje prometa s povišanjem pristojbin v obdobju prometnih konic (ne presega 175 % v petih urah), določa pa tudi sorazmerno zmanjšanje pristojbin zunaj prometnih konic, da bi se izognila finančnemu kaznovanju prevoznih podjetij. Nazadnje resolucija spodbuja države članice, da zbrane zneske uporabijo za financiranje nekaterih vrst projektov za trajnostni promet.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Glasoval sem za evrovinjete, ker menim, da lahko takšne rešitve zagotovijo popolno uskladitev evropskega sistema za zaračunavanje pristojbin za težka tovorna vozila in s tem omogočijo učinkovito potovanje skozi države članice brez nepotrebnih zamud. Po mojem mnenju bo vključitev načela onesnaževalec plača zagotovila zmanjšanje onesnaževanja in obremenitve s hrupom, ki ju povzročajo težka tovorna vozila, ki niso opremljena z motorji, ki ustrezajo

standardoma EURO V in VI, saj se za te motorje ne zaračunava pristojbin. Poleg tega je bilo oblikovano načelo, da bodo države članice lahko odločile o uporabi prihodkov iz cestnin, vsaj 15 % pa jih bodo morale uporabiti za finančno podporo projektov TEN-T. To bo zagotovilo večjo prometno trajnost.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za to poročilo, ki revidira pravila o evrovinjetah za davek na cestni tovorni promet, ki bodo državam članicam omogočila, da prevoznikom poleg cestnin zaračunajo stroške za onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom. Ta direktiva bo zagotovila, da se prihodke iz teh pristojbin uporabi za izboljšanje delovanja prometnih sistemov in zmanjšanje onesnaževanja.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Direktiva 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila državam članicam omogoča, da uporabnikom cest zaračunajo tudi nekatere zunanje stroške, če tako želijo. To jim zagotavlja dodatne priložnosti, da svoje nacionalne sisteme za zaračunavanje pristojbin naredijo učinkovitejše, kar pomeni instrument boljšega upravljanja povpraševanja po prometu. Menimo, da v času velikih gospodarskih težav politična odločitev o napadanju gospodarskega sektorja, ki podpira naš trg, zgolj zaradi zaslužka, ni preveč pametna. Poleg tega je nesprejemljiv način, na katerega ta pristop kaznuje geografsko bolj obrobne države članice, države porekla, odpreme ali namembne države, v korist „osrednjih“ in tranzitnih držav. Poleg tega se pri oblikovanju načela ni razmislilo o vplivu tega ukrepa na potek prometa in s tem na obstoječe koncesije, kar pomeni, da obstaja tveganje, da se promet preseli drugam. Učinkovitost ukrepa ni bila dokazana: cestni promet in z njim povezani stroški za onesnaževanje se bodo še naprej povečevali, zato je italijanska delegacija skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) proti temu ukrepu.

Marisa Matias (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Ta direktiva opredeljuje zaračunavanje cestnin za težka tovorna vozila s strani držav članic, poleg pristojbine za infrastrukturo pa vključuje znesek, ki je enak strošku za onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom zaradi prometa. Menim, da načelo onesnaževalec plača ni rešitev, ker se omejuje na to, da odločitev prepusti trgu. Odobritev in uzakonitev onesnaževanja, če je gospodarsko smiselno za podjetje, ni pot k trajnosti. Menim, da mora biti prednostna naloga EU uvedba strožjih ukrepov o onesnaževanju, ki ga povzročajo težka tovorna vozila, in odločna zavezanost železniškemu prometu. Namesto da bi direktiva reševala problem onesnaževanja, krepí neenakost med državami članicami in večjo obremenitev naloži obrobni državam, kot je Portugalska, ki so izvoznice, vendar jih ne sekajo pomembne prometne poti. Zaradi tega sem glasovala proti.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (FR) To poročilo si zasluži pohvalo, ker od držav članic zahteva odgovornost. Prvič, zahteva odgovornost za olajšavo, ki jo države članice odobrijo majhnim proizvajalcem tovornih vozil. To je dobro, ker se morajo končati te neodgovorne prakse. Drugič, zahteva odgovornost za prihodke, ustvarjene z evrovinjetami. Nejasnost tudi tu ne sme biti pravilo. Ti prihodki morajo biti namenjeni izključno okoljskim politikam. Vendar pa je obžalovanja vredno, da besedilo ne gre še dlje. Ne vključuje skoraj ničesar o olajšavah, odobrenih proizvajalcem vozil, ki ustrezajo standardu EURO VI. Še huje je, da spodbuja vključitev evrovinjete v sistem trgovanja z emisijami ogljika. Glasujem za to besedilo, da bi spodbudil nadaljnje delo in izrazil soglasje s konceptom evrovinjet, obenem pa obžalujem ti dve hudi pomanjkljivosti.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Okoljskih pomislekov se nikoli ne sme ogroziti, vendar pa jih obenem ni mogoče ločiti od gospodarskih vprašanj; še manj v tem obdobju

krize, ki jo še vedno preživljamo in ki še naprej pretresa države južne Evrope, zlasti mojo državo Portugalsko. Spričo tega se ne morem strinjati s sprejetjem načela onesnaževalec plača, saj bo ta situacija močno prizadela tiste, ki delajo v sektorju tovornega prometa v obrobni državah, zlasti na Portugalskem, ne pa tistih v bogatejših državah srednje in severne Evrope.

Alexander Mirsky (S&D), v pisni obliki . – Evrovinjeta III bo omogočila državam članicam zaračunavanje uporabnikom cest tudi nekaterih zunanjih stroškov (zrak, hrup, onesnaževanje), če bodo to želele, da se končno za cestni promet uvede načelo onesnaževalec plača. Glede na to, da je davčni sistem nejasen in nerazumen, sem glasoval proti.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) v času vse večje globalizacije, v katerem se močno povečuje tudi količina prometa, se prav države članice z občutljivimi regijami, kot je tranzitno območje Alp, zanimajo za zaračunavanje nekaterih zunanjih stroškov uporabnikom cest v skladu z načelom onesnaževalec plača. Obenem mora to spodbuditi tudi instrument boljšega upravljanja povpraševanja po prometu. To poročilo ima pragmatičen pristop, da bi uskladil številne in različne želje. Vendar v tem kontekstu ne moremo spregledati različnih pobud, ki utirajo pot predolgim in pretežkim tovornim vozilom (tako imenovanim giganerjem ali megalinerjem), ki so povezana z visokimi infrastrukturnimi stroški. Res je tudi, da se je samo govorilo o prenosu tovornega prometa s ceste na železnico. Ne smemo pozabiti na te dejavnike, vključno ko gre za zamisel v predlogu o namenjanju prihodkov iz infrastrukturnih pristojbin. V zvezi s spodbudami za obnovo voznega parka moramo upoštevati tudi, da ne smemo enostransko obremeniti naših lokalnih prevoznikov in lastnikov voznih parkov s strogimi okoljskimi in varnostnimi ureditvami, da bi potem z druge strani meje prišla konkurenca s popolnoma uničenimi vozili. Toda ker poročilo zelo utemeljeno argumentira v zvezi s tem, sem glasoval za.

Claudio Morganti (EFD), v pisni obliki. – (IT) Odločil sem se glasovati proti temu predlogu, ker bi imel zelo negativen vpliv predvsem na najmanjša prevozna podjetja. Da, prav je, da se borimo proti onesnaževanju in si prizadevamo zmanjšati prometne zastoje, vendar pa uveljavitev še enega povečanja davkov po mojem mnenju vsekakor ni najboljša rešitev. Z uveljavitvijo evrovinjete je možno, da bo uspelo preživeti samo največjim prevoznim podjetjem – to je tistim, ki imajo na razpolago več sredstev.

Številna majhna podjetja, predvsem v Italiji, tvegajo, da bodo morala zapustiti trg zaradi pretiranih pristojbin, s katerimi bi se srečala, to pa bi zagotovo imelo tudi resen vpliv na zaposlovanje. Zato upam, da bodo evropske države zavzele enako stališče kot italijanska vlada, ki je že potrdila, da tega ukrepa ne bo izvajala. Kriza je sektorju tovornega prometa povzročila veliko škodo, ta novi davek pa po mojem mnenju zagotovo ne bo veliko prispeval k njegovi oživitvi.

Rolandas Paksas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Ne strinjam se s predlogom, da se težkim tovornim vozilom zaračuna pristojbine v skladu z onesnaževanjem zraka in obremenitvijo s hrupom. Menim, da bi bilo neprimerno ustvariti je eno dodatno davčno obremenitev za prevoznike, ki jih je hudo prizadela finančna kriza. Pristojbine ne bodo sestavljali samo stroški cestne infrastrukture, razred onesnaževanja vozila in dolžina potovanja, ampak tudi stopnja onesnaževanja, hrupa in zastoji. Poleg tega se pristojbine ne bo uporabljalo samo na avtocestah vseevropskega cestnega omrežja, ampak tudi na drugih avtocestah in pomembnih cestah. Pozornost je treba posvetiti dejstvu, da bo takšna ureditev imela negativen vpliv na prihodke evropskih cestnih prevoznikov in povečala čas dostave. Zaradi

navedenih razlogov bo prišlo do povišanja stroškov prevoza in cene tovornega prevoza. Poleg tega lahko cestnina pomembno zmanjša povpraševanje po cestnem prometu.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Nova direktiva o evrovinjeti, ki je namenjena spodbujanju izvajanja usklajenih sistemov za zaračunavanje pristojbine v državah članicah, da bi se izboljšali učinkovitost in okoljska uspešnost težkih tovornih vozil, bo na koncu kaznovala nekatere obrobne države članice, kot je Italija, ki so države odpreme ali namembne države blaga. Zato sem glasoval proti poročilu, ki spreminja direktivo iz leta 1999. Namesto povečanja konkurenčnosti in opredelitve skupnih pravil za notranji trg nova direktiva izkrivlja konkurenco v korist peščice držav članic, ki ležijo v središču tovornega prometa v Evropi. Pod pretvezo zmanjšanja emisij CO₂ se uveljavlja davek z namenom odvratanja od cestnega prometa v korist železniškega in intermodalnega prometa. Direktiva, kakor je zasnovana, zelo škoduje celotnemu prevoznemu sistemu v času gospodarske stagnacije, ko moramo izvajati ukrepe za ponovno oživitev sektorja.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo predstavlja pragmatičen pristop, da ne bi več izgubljali časa pri sprejemanju tako imenovane direktive o evrovinjeti III o cestnih pristojbinah uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila. Namenjena je sklenitvi najboljšega možnega kompromisa med Parlamentom in Svetom. Predlagane spremembe so rezultat posvetovanj s političnimi skupinami. Glede na to sem glasovala za poročilo, ker bo državam članicam omogočilo zaračunavanje uporabnikom cest tudi nekaterih zunanjih stroškov, če bodo tako želele, da se za cestni promet uvede načelo onesnaževalec plača. Državam članicam bo dalo tudi večje priložnosti, da svoje nacionalne sisteme za zaračunavanje pristojbin naredijo učinkovitejše, kar pomeni instrument boljšega upravljanja povpraševanja po prometu. Te cilje je potrdilo stališče Sveta. Poudariti je treba predlog o namenjanju prihodkov iz pristojbin za zunanje stroške in infrastrukturo za trajnostni promet in predvsem vseevropska omrežja. Učinkovito namenjanje teh prihodkov, ki povečuje odgovornost in preglednost, ne bo povečalo tudi sprejemanja javnosti, ampak bo zagotovilo tudi zmanjšanje zunanjih stroškov cestnega prometa.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) V okviru spremenjene Direktive 1999/62/ES bodo države članice uporabnikom cest lahko zaračunavale tudi nekatere (omejene) zunanje stroške, če bodo tako želele, da se končno za cestni promet uvede načelo onesnaževalec plača. To državam članicam zagotavlja dodatne priložnosti, da svoje nacionalne sisteme za zaračunavanje pristojbin naredijo učinkovitejše, kar pomeni instrument boljšega upravljanja povpraševanja po prometu. Cestnine za prometni sektor bodo tako odražale stroške obremenitve s hrupom in onesnaževanja zraka ter tudi infrastrukturne stroške.

Ti stroški bodo še vedno dovoljevali nekatere izjeme, če ima država članica, ki zaprosi zanje, dober razlog za to. S spodbudami se bo podprlo obnovo voznega parka težkih tovornih vozil, odstopanja za težka tovorna vozila, opremljena z motorji, ki manj onesnažujejo, in pristojbina se lahko razlikuje glede na čas potovanja. S tem se zagotovi, da se bodo težka tovorna vozila izognila nekaterim odsekom cest med urami prometne konice. Prihodke, ustvarjene s tem povišanjem pristojbine, bo treba ponovno vložiti v prometno infrastrukturo, v začetku pa bo treba vsaj 15 % nameniti za vseevropske prometne projekte. Zaradi tega in zaradi boljšega cestnega sistema v Evropi sem glasoval za.

Miguel Portas (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Ta direktiva opredeljuje zaračunavanje cestnin za težka tovorna vozila s strani držav članic, poleg pristojbine za infrastrukturo pa vključuje znesek, ki je enak strošku za onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom

zaradi prometa. Menim, da načelo onesnaževalec plača ni rešitev, ker se omejuje na to, da odločitev prepusti trgu. Odobritev in uzakonitev onesnaževanja, če je gospodarsko smiselno za podjetje, ni pot k trajnosti. Menim, da mora biti prednostna naloga EU uvedba strožjih ukrepov o onesnaževanju, ki ga povzročajo težka tovorna vozila, in odločna zavezanost železniškemu prometu. Namesto da bi direktiva reševala problem onesnaževanja, krepí neenakost med državami članicami in večjo obremenitev naloži obrobni državam, kot je Portugalska, ki so izvoznice, vendar jih ne sekajo pomembne prometne poti. Zaradi tega sem glasoval proti.

Paulo Rangel (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Cilj predloga za revizijo direktive o evrovinjetah, o katerem razpravljamo tu, je uvedba načela onesnaževalec plača v cestni promet, ki bo državam članicam omogočilo, da stroške obremenitve s hrupom in onesnaženja zraka vključijo v nacionalne cestnine, kar pomeni pobiranje še ene pristojbine za težka tovorna vozila. Ta ukrep kaznuje obrobne države Evropske unije, kar je posebno zmotno spričo finančne krize, ki jo trenutno preživljamo. Zato sem glasoval proti temu poročilu.

Frédérique Ries (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovala sem za ta kompromis o reviziji direktive o evrovinjetah, katerega cilj je uvedba cestnin v skladu z načelom onesnaževalec plača za težka tovorna vozila.

Države članice bodo nato lahko v davke ali pristojbine vključile dejanske stroške onesnaževanja zraka in obremenitve s hrupom zaradi prometa, medtem ko se je doslej lahko zaračunavalo samo stroške, povezane z infrastrukturo. Kompromis ne dosega ambicij Evropskega parlamenta in samo to ne bo korenito spremenilo cestnega prometa, v zvezi s katerim države članice vsekakor še niso pripravljene prevzeti dejanskih stroškov svojega okoljskega odtisa.

Povprečni dodatni stroški za prevoznike naj ne bi preseгли 4 cente na vozilo na kilometer, izvzeta pa bi bila vozila, ki najmanj onesnažujejo in vozijo v času zunaj prometnih konic. In vendar je bila ta reforma obsojena na pozabo, dokler je belgijsko predsedstvo ni vrnilo na mizo Sveta. Doseženi napredek pozdravljam kot pozitiven prvi korak v smeri bolj trajnostnega sistema cestnega prometa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – (ES) Razlog, da smo glasovali za, je, ker nočemo sprejeti varljivih argumentov Španske socialistične delavske stranke (PSOE) in Ljudske stranke (PP) o konkurenčnosti industrije. Kakršno koli povečanje konkurenčnosti zahteva tudi ustvarjanje spodbud za naložbe v učinkovitejša prometna sredstva, pravila poštena konkurence in internalizacijo socialnih in okoljskih stroškov splošnih gospodarskih dejavnosti. Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze si je vedno prizadevala za internalizacijo stroškov in za strošek vsega blaga, ki je pošten v socialnem in okoljskem smislu.

Zavedamo se, da minimalni predlog še zdaleč ne dosega naših ambicij, vendar pa je naše glasovanje tudi odraz našega prepričanja, da se proces ne bo končal tu in da je bil s priznavanjem potrebe po internalizaciji stroškov prevoza storjen pomemben korak. Države članice spodbujamo tudi, naj gredo korak dlje in pripravijo zakonodajo za uvedbo bolj poštenih in učinkovitejših davčnih sistemov, ki vključujejo vse navedene zunanje stroške, Komisijo pa pozivamo, naj nadaljuje z delom, da bi se njen prihodnji predlog o tej zadevi izkazal za bolj ambicioznega.

Licia Ronzulli (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Priporočilo je zadnja stopnja postopkovnega procesa za spremembo Direktive 1999/62/ES o pristojbinah za uporabo določene

infrastrukture za težka tovorna vozila (evrovinjeta). Je plod dolgotrajnih pogajanj in kompromisov z različnimi političnimi skupinami. Zaračunavanje nekaterih povezanih zunanjih stroškov uporabnikom cest državam članicam omogoča, da svoje nacionalne sisteme za zaračunavanje pristojbin naredijo učinkovitejše, kar pomeni boljše upravljanje povpraševanja po prometu. Poleg tega se uporabniki v sektorju zaradi načela onesnaževalec plača bolj zavedajo svojih odgovornosti. Javnost bo zadevo bolj podpirala, če se dodatne prihodke, ustvarjene s stroški infrastrukture in zunanjimi stroški, nameni pregledno in učinkovito, to pa bi služilo tudi hitrejšemu zmanjšanju zunanjih stroškov.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Obdavčenje težkih tovornih vozil, o katerem smo govorili neposredno pred glasovanjem, je še en primer tega, kako je prvotno zelo dobro načelo na koncu postalo sorazmerno šibko in je izgubilo veliko svojega vpliva. Menim, da bi bilo treba zbrane davke precej bolj usmeriti v razvoj prometne infrastrukture, vendar pa Svet, kot se pogosto zgodi, žal v zvezi s tem nima nobenih dobrih zamisli.

Številne države v sem tem vidijo priložnost za dodatne davčne prihodke, ki jih je mogoče uporabiti na številne različne načine. Zelo pozitiven razvoj je, da bo sprejetje te direktive končalo razmere v Estoniji, kjer vozila iz drugih držav ne plačujejo davka, naša vozila pa ga plačujejo v drugih državah. Čeprav je to poročilo med postopki postalo šibkejše in je moral Parlament popustiti glede številnih določb, je to še vedno velik korak naprej, zaradi česar menim, da ga moram popolnoma podpreti.

Olga Sehnalová (S&D), v pisni obliki. – (CS) Glasovala sem za to poročilo. Gre za kompromis, utemeljen na načelu onesnaževalec plača, z drugimi besedami, načelu, ki omogoča zaračunavanje nekaterih zunanjih stroškov prometa v obliki onesnaževanja, hrupa in prometnih zastojev. Izvajanje zunanjih stroškov prometa je korak v pravo smer.

Catherine Stihler (S&D), v pisni obliki. – Gospod El Khadraoui je v zvezi s tem poročilom opravil odlično delo. Edini način za napredek v boju proti podnebnim spremembam so odgovorna poročila, kot je to, ki na odgovornost poziva tiste, ki povzročijo največje onesnaženje, zaradi česar sem ga lahko podprla.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pristojbine za uporabo določenih infrastruktur za težka tovorna vozila v okviru dokumenta Evropskega parlamenta, o katerem smo glasovali danes na plenarnem zasedanju, predstavljajo povečanje stroškov, povezanih z gibanjem prometa te vrste. Evrovinjeta je ukrep, ki kaznuje obrobne države EU v času, ko te države preživljajo obdobje gospodarskih in finančnih težav, obenem pa zagotavljajo dodaten prihodek za države srednje Evrope.

Pregled direktive v skladu s stališčem Parlamenta bo imel precejšnje negativne učinke na konkurenčnost in gospodarski razvoj za številne države članice, kot je Portugalska. Čeprav priznavam, da je končno besedilo, sprejeto danes v Strasbourgu, manj negativno kot besedilo, ki je bilo predhodno dogovorjeno v odboru Parlamenta, bo uvedba te pristojbine vseeno postala resničnost in bo pomenila povečanje obstoječih stroškov za obrobne države EU.

Zaradi teh razlogov, zaradi nacionalnega interesa in kot član Odbora Parlamenta za promet in turizem sem glasoval proti dokumentu, predloženem na plenarnem zasedanju.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), v pisni obliki. – Vzdržal sem se današnjega glasovanja o evrovinjeti. Glasovanja sem se vzdržal, ker bi v primeru Katalonije to, kar je predlagano, kaznovalo številna mala in srednje velika podjetja, ki nimajo možnosti blago in proizvode prevažati z vlaki – predvsem zaradi različne razdalje med tračnicama, ki

predstavlja fizično oviro za dokončanje notranjega trga –, in močno škodovalo njihovemu poslovanju.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) vsa nova pravila EU o pristojbinah za težka tovorna vozila morajo vzdrževati ravnotežje med okoljskimi potrebami in gospodarskimi interesi novih držav članic. Litva je dragocena tranzitna država za Evropo. Tovorni promet in prizadevni vozniki tovornjakov so postali sinonim za našo državo. V skladu s podatki litovske uprave za ceste se je število težkih tovornih vozil na glavnih poteh v zadnjem desetletju potrojilo, pomagajo pa oblikovati hrbtenico našega gospodarstva. Litvo je že uničila finančna kriza, povečanje stroškov prometa pa bi bil hud udarec. Strinjam se s poročevalcem, da je treba državam članicam dati priložnost, da svoje nacionalne sisteme za zaračunavanje pristojbin naredijo učinkovitejše.

Seznanjen sem z vprašanjem onesnaževanja, omenjenega v tem poročilu, in ga jemljem zelo resno, vendar pa dodatne pristojbine za obremenitev s hrupom in onesnaževanje zraka niso pravi odgovor. Problem je veliko večji, kot navaja poročilo. V številnih državah članicah EU je treba cestno infrastrukturo nadalje razvijati. Obenem se je v Litvi financiranje, namenjeno za upravljanje in razvoj cest, v zadnjih nekaj letih zmanjšalo za več kot 20 %.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), v pisni obliki. – (PL) Podprl sem sprejetje direktive. Menim, da je odločitev o vključitvi zunanjih stroškov v evrovinjeto, z drugimi besedami, stroškov za onesnaževanje okolja in obremenitev s hrupom bolj priporočljiva kot predhodna različica, ki je bila omejena samo na pokritje stroškov cestne infrastrukture. Direktiva je ugodna za tranzitne države, zato bi se morali poslanci Evropskega parlamenta iz Poljske posebno veseliti njenega sprejetja.

Omeniti je treba tudi dejstvo, da bodo pristojbine nižje, čim višja bo ekološka kategorija težkih tovornih vozil. Na srečo bodo vozila z največjo dovoljeno skupno maso 3,5 do 12 ton in vozniki avtomobilov izvzeti iz plačevanja pristojbin. Struktura cestnin bo odvisna od časa dneva, kar bo po mojem mnenju ljudi odvrnilo od uporabe delov cest, ki jih v obdobjih prometnih konic ogrožajo zastoji.

Druga pomembna določba direktive zadeva način porabe prihodkov iz cestnin. Ta denar je treba ponovno vložiti v prometno infrastrukturo katere koli vrste, najmanj 15 % prihodkov pa je treba nameniti za projekte TEN-T. Menim, da potrebujemo tudi dolgoročne ukrepe, ki bodo prinesli uskladitev načinov, na katere sistemi za zaračunavanje pristojbin v državah članicah obračunavajo zunanje stroške. To bi lahko zagotovilo preglednost znakov, ki se jih daje evropskemu sektorju cestnega tovornega prometa.

Angelika Werthmann (NI), v pisni obliki. – (DE) Spričo pozitivnih izkušenj v Švici od uvedbe pobiranja pristojbin na podlagi uspešnosti težkih tovornih vozil leta 2001 za novo direktivo ni nobenih nasprotovanj. Od leta 2001 se je število potovanj v Švici zmanjšalo za 10 %, količina blaga, ki se prevaža, pa se je povečala za 60 %, mogoče pa je bilo tudi zmanjšati emisije – scenarij, ki vsem stranem prinaša koristi. Cilj namenjanja prihodkov je spodbujanje sprejemanja javnosti in zmanjšanje zunanjih stroškov cestnega prometa.

Iva Zanicchi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem proti poročilu, ki ga je predstavil poročevalec gospod El Khadraoui in ki dovoljuje zaračunavanje dodatnih pristojbin za onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom, ki ju povzročajo težka tovorna vozila. Čeprav se strinjam z načelom onesnaževalec plača, je pobiranje dodatnih cestnin v mednarodnem cestnem prometu, zlasti brez obveznosti, da se prihodke uporabi za naložbe v izboljšanje infrastrukture, v času gospodarske krize nekoliko vprašljivo. Poleg tega sprejeto

besedilo ne pomaga tistim državam članicam, kot je Italija, ki trpijo zaradi geografskih ovir, zaradi česar je prevoz blaga za uvoz in izvoz zanje dražji.

Poročilo: Jo Leinen (A7-0330/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) To poročilo je bilo sprejeto ob upoštevanju dejstva, da je poročevalec med potrebnimi pogajanji imel priložnost zagotoviti, da bo v uredbo vključena klavzula o pregledu, in sicer v zvezi z možnostjo uvedbe novih modelov, ki pokrivajo različne vrste okoljskega blaga, na podlagi izvedbenega poročila Komisije. Ta pregled je treba opraviti do leta 2013. Vključena je bila tudi možnost priprave ocen, kar omogoča odpravo vrzeli v primerih, ko države članice ne predložijo svojih podatkov pravočasno.

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Znanstveno utemeljen pristop k pomanjkanju virov in ekosistemu je odločilnega pomena za trajnostni gospodarski razvoj Evropske unije. Okoljsko-gospodarski računi zagotavljajo pomembno bazo podatkov za sprejemanje odločitev s področja okoljske politike. Potreba po teh računih nastane zaradi bistvene vloge, ki jo ima okolje za uspešnost gospodarstva in zagotavljanje blaginje državljanom Evropske unije. Ta vloga zajema zagotavljanje naravnih virov za proizvodne in potrošne dejavnosti, sprejemanje odpadkov v okolje in okoljske storitve za ohranitev življenja. Zelo pomembno je, da se ti gospodarski in okoljski računi dejavno uporabljajo pri oblikovanju vseh ustreznih politik EU kot ključni vložek pri ocenah učinka, akcijskih načrtih, zakonodajnih predlogih in drugih pomembnih rezultatih političnega procesa.

To poročilo sem podprla. Okoljski računi prikazujejo, kako na drug drugega vplivajo gospodarski, gospodinjiski in okoljski dejavniki. Zato morajo prispevati k ocenjevanju politike, zlasti tako, da se dajo na voljo podatki o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Pri politiki gre samo za iskanje najboljših možnih rešitev za vse nastale probleme ... A kako je to mogoče doseči, če problemov in njihovih možnih rešitev ne razumemo v celoti? To je temeljno vprašanje predvsem, a ne izključno, za okoljsko politiko. Oblikovalci političnih odločitev morajo torej imeti na voljo kar najbolj zanesljive in izčrpne podatke o sodobnem svetu in okoljskih razmerah. To je bil sklep, ki ga je Evropski svet sprejel junija 2006, ko je Evropsko unijo in njene države članice pozval, naj v nacionalne račune vključijo tudi ključne vidike trajnostnega razvoja. To pobudo in predlog Evropske komisije pozdravljam, saj bo pomagala izboljšati naše znanje o emisijah v zraku, okoljskih davkih in tako dalje.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) To poročilo sem podprl. Tehtna ocena evropske okoljske politike je možna samo, če so na voljo zanesljivi podatki. Glavne politične pobude v zvezi z okoljskimi računi so na EU ravni do zdaj vključevali šesti okoljski akcijski program, strategijo EU za trajnostni razvoj in različne pobude sektorske politike, povezane s procesom iz Cardiffa, ki zajemajo področja, kot so podnebne spremembe, trajnostni promet, narava in biotska raznovrstnost, zdravje in okolje, izkoriščanje naravnih virov in ravnanje z odpadki ter mednarodna razsežnost trajnostnega razvoja. Evropski svet je v svojih sklepih iz junija 2006 pozval Unijo in njene države članice, naj v nacionalne račune vključijo tudi ključne vidike trajnostnega razvoja. Nacionalne račune je treba torej dopolniti z notnimi okoljsko-gospodarskimi računi, ki zagotavljajo v celoti dosledne podatke. Zato je potrebno, da vsaka država članica zbere usklajene in izčrpne podatke, sistem pa je treba v celoti uskladiti na ravni EU.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Tehtna ocena evropske okoljske politike je možna samo, če so na voljo zanesljivi podatki. Zato je treba uvesti obvezno zbiranje podatkov v državah članicah. Okoljske podatke, ki so zdaj razpoložljivi na evropski ravni, je treba srednjeročno dopolniti z informacijami za namen omogočanja lažje ocene politike. Recikliranje in preprečevanje nastajanja odpadkov, emisije v zraku in podnebne spremembe, trajnostno porabo in proizvodnjo bi bilo mogoče bolje spremljati, če bi bili na voljo visokokakovostni podatki, ki povezujejo okolje in gospodarstvo. Te podatke je mogoče zbirati na podlagi okvira okoljskih računov, vendar sta potrebna sodelovanje vseh držav članic in popolna uskladitev podatkov na ravni EU.

Želene cilje je torej treba opredeliti bolj usklajeno in jasno določiti prihodnjo smer v zvezi z razvojem okoljsko-gospodarskih računov. Ti računi bi morali prispevati k oceni politike, zlasti ker bodo omogočali razpoložljivost podatkov o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje. Ustrezne informacije bi lahko zagotovile pomembno podlago za okoljske politične odločitve.

Vito Bonsignore (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Pozdravljam predlog gospoda Leinena, ki sem ga na glasovanju tudi podprl. Evropska okoljska politika postaja čedalje pomembnejša v luči gospodarske krize in strategije Evropa 2020, tehtna ocena te politike pa je možna samo, če so na voljo zanesljivi podatki. Okoljski podatki so edino sredstvo za oceno okoljske politike, zato jih je treba srednjeročno dopolniti z dodatnimi zanesljivimi podatki.

Poleg tega bi bilo podatke mogoče lažje spremljati, če bi bile na voljo visokokakovostni podatki, ki povezujejo okolje in gospodarstvo: okoljsko-gospodarski računi bi lahko prispevali k oceni politike, če bi omogočali razpoložljivost podatkov o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje. Takšne informacije bodo pomembna podlaga za okoljske politične odločitve. Države članice bodo morale uporabiti skupne metode, klasifikacije in pravila, ki so določena v zavezujočem skupnem okviru, v tej zvezi pa lahko močno upamo, da ti novi ukrepi ne bodo ustvarili nobenih dodatnih stroškov ali birokratskih postopkov. Kot navaja poročevalec, je predlog uredbe korak k vzpostavitvi širšega okoljsko-gospodarskega obračunavanja.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Zaradi trajnostnega razvoja je pomembno, da se sprejmejo prave odločitve o vprašanih okoljske politike, torej tiste, ki temeljijo na zanesljivih podatkih. Zato podpiram in pozdravljam predlog uredbe Parlamenta in Sveta o evropskih okoljsko-gospodarskih računih, saj sem prepričana, da bo to prispevalo k oceni politike, zlasti z omogočanjem razpoložljivosti podatkov o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje.

Lara Comi (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Merjenje kakovosti zraka v naših mestih in temeljita analiza teh meritev bi bila korak naprej proti preglednejšemu oblikovanju politik. Čeprav se ta kazalnik nanaša na kemične in fizikalne dejavnike, ki na prvi pogled ne koristijo veliko v komunikaciji med politiki in volivci, je dejansko rezultat številnih gospodarskih odločitev: kaže na koncentracijo onesnažujočih gospodarskih dejavnosti, na sestavo energetske mešanice, ki se uporablja za proizvodne dejavnosti in ogrevanje domov in pisarn, na uporabo motornih vozil in upravljanje cestne infrastrukture ter prometa, na izolacijo stavb in kakovost uporabljenih materialov ter na obstoj ali neobstoj zelenih prostorov, če naj navedem samo nekaj primerov. Kakovost zraka v veliki meri vpliva tudi na izdatke za zdravstvo, zlasti pa na izdatke za respiratorne in onkološke enote. Zato je popolnoma jasno, da se okoljski kazalnik lahko spremeni v gospodarski in politični kazalnik. Poleg tega lahko pokaže na nove mehanizme za odvracanje od neodgovornega vedenja in

financiranje dobrih projektov. Te povezave pomagajo politikom, da sprejemajo boljše odločitve v javnem interesu. Prvi korak je vzpostaviti prave metode in dobro je, da je bil ta korak že storjen.

Anne Delvaux (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Ta predlog uredbe sega v čas sklepa, ki ga je junija 2006 sprejel Evropski svet. Takrat se je EU odločila, da dopolni obstoječe nacionalne račune s ključnimi vidiki trajnostnega razvoja in da zbere statistične podatke. Komisija je za namen dopolnitve nacionalnih računov in podatkov predlagala uredbo o vzpostavitvi evropskih okoljsko-gospodarskih računov.

Državam članicam bi torej v skladu s predlogom Komisije bilo treba zagotoviti metodologijo, skupne standarde, opredelitve, klasifikacije in pravila obračunavanja, ki bi jih bilo treba vključiti v zavezujoč okvir, ki bi veljal za vsako od njih. Medtem ko mislim, da bi bilo treba najprej dati prednost že razpoložljivim podatkom (tj. tistim, ki so zbrani na regionalni, nacionalni in evropski ravni), pa menim, da bi bilo treba v tem primeru, če bi se pokazala potreba po dodatnih modulih, kar ne ustvarja nepotrebnih birokratskih postopkov ali dodatnih stroškov, Eurostatu omogočiti, da pridobi podatke o držav članic za namen vzpostavitve okoljsko-gospodarskih računov na evropski ravni.

Zato sem tudi pozdravila uvedbo teh novih evropskih okoljsko-gospodarskih računov in predlagala, da se njihov obseg razširiti tudi na druge module.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Poročilo o okoljsko-gospodarskih računih EU sem podprla, ker menim, da poleg bruto domačega proizvoda (BDP) potrebujemo kazalnike za trajnostni razvoj in socialno varstvo, ki bodo omogočili oceno evropske okoljske politike.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Po besedah poročevalca bi morali „okoljsko-gospodarski računi prispevati k oceni politike, zlasti ker bodo omogočali razpoložljivost podatkov o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje“. Ta ideja je pomembna in je dejansko edini način, da se pridobijo konkretni podatki o dejanskem vplivu okoljske politike. Če na eni strani gospodarska rast ne more zanemariti okolja, potem je tudi res, da okoljska politika ne more zanemariti ali spregledati gospodarske dejavnosti in konkurenčnosti evropskega podjetništva in industrije. Na problem trajnostnega razvoja vedno gledam skozi to prizmo, v kateri sta gospodarska rast in spoštovanje okolja obvezno dve strani istega kovanca. Evropa tega ne more in ne sme pozabiti, še posebej v današnjih časih.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Komisija je 28. septembra 2009 objavila sporočilo z naslovom: „BDP in več: merjenje napredka v svetu, ki se spreminja“, v katerem predlaga ukrepe za oblikovanje baze podatkov o okoljskih računih EU za namen boljše javne razprave in večje podpore sprejemanju odločitev. Komisija bi do konca leta 2013 morala predložiti poročilo, v katerem obravnava vprašanja, kot sta stanje naših gozdov in kako izčrpani so naši ribolovni viri. Zato potrebujemo zanesljivo in dopolnjeno statistično podlago, ki se bo oblikovala v okviru te uredbe. Pravni okvir, ki ga oblikuje ta predlog, bo EU omogočil, da oceni okoljsko-gospodarske račune in pri tem upošteva trajnostni razvoj. Še nikoli ni bilo tako pomembno, da se posveti pozornost dihotomiji med okoljem in gospodarstvom. To poročilo sem podprl, saj poleg tega, da omogoča sprejemanje celovitejših in tehtnejših političnih odločitev, vsebuje tudi rek „zemlje ne podedujemo od prednikov, ampak si jo sposodimo od otrok“. Pomembno je, da prihodnjim generacijam zapustimo zdravo okolje.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Opredelitev in zagotovitev opisnih kazalnikov in statističnih podatkov, ki omogočajo spremljanje razvoja gospodarskih in okoljskih dejavnikov, skupaj z možnim vzajemnim delovanjem med temi dejavniki, je nedvomno koristno orodje za podporo strateškemu načrtovanju, opredelitev javne politike in določitev poti, ki vodijo k trajnostnemu razvoju. Poleg tega, kot navaja poročevalec, pridobljeni podatki lahko prispevajo in morajo prispevati k oceni politike, saj omogočajo oceno vpliva gospodarskih dejavnosti na okolje. Pridobljeni podatki bi lahko bili izredno dragoceni za namene oblikovanja okoljske politike. Ta predlog uredbe predvideva samo zbiranje in urejanje podatkov v zvezi z emisijami v zraku, okoljskimi davki za različne gospodarske dejavnosti in računi snovnih tokov v gospodarstvu. Več podatkov bi bilo mogoče zbrati z drugih področij. Poročevalec omenja tudi nekaj v zvezi s tem in predlaga izvedbo pilotnih študij o njihovi praktični uporabi. Vendar pa ne smemo pozabiti, da bo treba prilagoditi nacionalne statistične sisteme in njihove stroške. Zdi se, da Komisija to dejstvo upošteva v svojem predlogu, četudi samo delno, tako da zagotavlja izvzetja za države članice, če je to potrebno za izvedbo večjih prilagoditev.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta predlog uredbe predvideva samo zbiranje in urejanje podatkov v zvezi z emisijami v zraku, okoljskimi davki za različne gospodarske dejavnosti in računi snovnih tokov v gospodarstvu. Več podatkov bi bilo mogoče zbrati z drugih področij. Poročevalec omenja tudi nekaj v zvezi s tem in predlaga izvedbo pilotnih študij o njihovi praktični uporabi.

Vendar pa opredelitev in zagotovitev opisnih kazalnikov in statističnih podatkov, ki omogočajo spremljanje razvoja gospodarskih in okoljskih dejavnikov, skupaj z možnim vzajemnim delovanjem med temi dejavniki, je nedvomno koristno orodje za podporo strateškemu načrtovanju, opredelitev javne politike in določitev poti, ki vodijo k trajnostnemu razvoju.

Pridobljeni podatki lahko prispevajo in morajo prispevati k oceni politike, saj omogočajo oceno vpliva gospodarskih dejavnosti na okolje. Pridobljeni podatki bi lahko bili izredno dragoceni za namene oblikovanja okoljske politike.

Vendar pa ne smemo pozabiti, da bo treba prilagoditi nacionalne statistične sisteme in njihove stroške. Zdi se, da Komisija to dejstvo upošteva v svojem predlogu, četudi samo delno, tako da zagotavlja izvzetja za države članice, če je to potrebno za izvedbo večjih prilagoditev.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Okoljsko-gospodarski računi bi morali prispevati k oceni politike, zlasti ker bodo omogočali razpoložljivost podatkov o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje. Takšni podatki bi lahko bili izredno dragoceni za namene oblikovanja okoljske politike. Recikliranje in preprečevanje nastajanja odpadkov, onesnaženje zraka in podnebne spremembe, trajnostno porabo in proizvodnjo bi bilo mogoče bolje spremljati, če bi bili na voljo visokokakovostni podatki, ki povezujejo okolje in gospodarstvo

Po mojem mnenju bi morale zbiranje ustreznih podatkov, ki je bilo do zdaj prostovoljno, postati obvezno. Poleg tega bo uvedba skupnega okvira na tem področju, in sicer v zvezi z zbiranjem, obdelavo, prenosom in oceno evropskih okoljsko-gospodarskih računov, omogočila lažjo izvedbo politične ocene evropske okoljske politike.

Elisabetta Gardini (PPE), v pisni obliki. – (IT) V okviru Amsterdamske pogodbe je bilo veliko pozornosti namenjeno vzajemnemu delovanju gospodarske in okoljske politike.

Zato so dejavniki, kot sta trajnostni razvoj in viri energije, postali ključni elementi tudi v drugih sektorskih politikah. Evropski svet je dejansko že leta 2006 pozval države članice, da v nacionalne račune vključijo ključne vidike trajnostnega razvoja, da bi zagotovile čim doslednejše podatke. Ta predlog uredbe sem podprla, ker menim, da lahko olajša delo nacionalnih statističnih uradov, saj jim omogoča zbiranje usklajenih in novih okoljskih obračunskih podatkov. Zato bo sprejetje evropske pravne podlage za zbiranje podatkov o okoljsko-gospodarskih računih pomenilo, da je mogoče na evropski ravni zagotoviti oceno o obstoječem vzajemnem delovanju med gospodarskimi in okoljskimi dejavniki. Nazadnje upam, da bo ta instrument veljal za dodatno potrditev vodilne vloge v zvezi z okoljskimi računi, ki jo Evropska unija igra na mednarodnem prizorišču.

Robert Goebbels (S&D), v pisni obliki. – (FR) Poročila gospoda Leinena nisem podprl, saj pod krinko tako imenovane okoljske statistike, sproža plaz informacij, ki zahtevajo ogromno birokracije, vse to pa počne v imenu zelenega evangeličanstva.

Juozas Imbrasas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Okoljsko-gospodarski računi bi morali prispevati k oceni politike, zlasti ker bodo omogočali razpoložljivost podatkov o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje. Takšni podatki bi lahko bili izredno dragoceni za namene oblikovanja okoljske politike. Evropski svet je v svojih sklepih iz junija 2006 pozval EU in njene države članice, naj v nacionalne račune vključijo tudi ključne vidike trajnostnega razvoja. Ta predlog Komisije o evropskih okoljsko-gospodarskih računih je dragocen prispevek k temu političnemu pristopu. Tehtna ocena evropske okoljske politike je možna samo, če so na voljo zanesljivi podatki. Zato je treba uvesti obvezno zbiranje podatkov v državah članicah. Okoljske podatke, ki so zdaj razpoložljivi na evropski ravni, je treba srednjeročno dopolniti za namen omogočanja lažje ocene politike. Recikliranje in preprečevanje nastajanja odpadkov, emisije v zraku in podnebne spremembe, trajnostno porabo in proizvodnjo bi bilo mogoče bolje spremljati, če bi bili na voljo visokokakovostni podatki, ki povezujejo okolje in gospodarstvo. Glasovanje o tem dokumentu sem se vzdržal, ker dvomim, da bi takšne podatke bilo mogoče zbrati samo iz okoljskih računov. Bistveno je, da se zagotovita sodelovanje vseh držav članic in popolna uskladitev na ravni EU.

David Martin (S&D), v pisni obliki. – Poročilo sem podprl. Okoljsko-gospodarski računi bi morali prispevati k oceni politike, zlasti ker bodo omogočali razpoložljivost podatkov o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje. Takšni podatki bi lahko bili izredno dragoceni za namene oblikovanja okoljske politike.

Clemente Mastella (PPE), v pisni obliki. – (IT) Tehtna ocena evropske okoljske politike je možna samo, če so na voljo zanesljivi podatki. Zato je treba uvesti obvezno zbiranje podatkov v državah članicah. S tem mislimo predvsem na zbiranje podatkov v zvezi z emisijami v zraku, okoljskimi davki za različne gospodarske dejavnosti in računi snovnih tokov v celotnem gospodarstvu. Po našem mnenju bi okoljsko-gospodarski računi morali prispevati k oceni politike, zlasti ker bodo omogočali razpoložljivost podatkov o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje. Takšni podatki bi lahko bili izredno dragoceni za namene oblikovanja okoljske politike. Strinjamo se, da bi bilo treba uvesti klavzulo o preverjanju in da bi Komisija morala redno poročati o izvajanju uredbe v praksi. Mislimo, da je pomembno preveriti zanesljivost in primerljivost podatkov, da bi se lahko opravile izboljšave in zagotovil visok standard okoljskega obračunavanja. Ustrezno je treba upoštevati tudi razvoj novih modulov in izkušnje, pridobljene v okviru pilotnih študij. Poročilo o preverjanju je treba razumeti kot priložnost za prilagoditev uredbe glede na nove dosežke in izkušnje.

Marisa Matias (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Mislim, da potrebujemo boljši obseg statističnih podatkov o posledicah politik držav članic in EU za okolje, kakor tudi o obračunavanju določenih davkov, ki podpirajo okoljske politike. Ni dobro, da so statistični podatki in davki združeni v okviru okoljskega obračunavanja. Cilj te združitve je izvrševati podnebni trg in njegove pravice do obveznic, povezanih z onesnaženjem. V to smer gre tudi podelitev pristojnosti Komisiji. Poročilo sem podprla, saj podpiram idejo o potrebnih statističnih instrumentih, kljub temu da zavračam politike, ki jim služijo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Treba se je dogovoriti o tem, kako pripraviti model statističnih podatkov o vplivu politik EU in držav članic na okolje, kakor tudi o obračunavanju davkov, ki podpira določene okoljske politike. To je precej očitno.

Vendar pa ni dobro, da so statistični podatki in davki brez razlike vključeni v „okoljsko obračunavanje“. Razlog za to je pomanjkanje razlikovanja pri izvajanju podnebnega svežnja in njegovem trgovanju s pravicami do onesnaženja. V isto smer gre tudi podelitev pristojnosti Komisiji.

A kljub temu sem to podprl. Rad bi potrdil idejo o potrebnih statističnih instrumentih, pa čeprav zavračam politike, ki jim služijo.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki . – (PT) Pomembno je, da okoljsko-gospodarski računi prispevajo k oceni politike, ker bodo omogočali razpoložljivost podatkov o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje. Takšni podatki bi lahko bili izredno dragoceni za namene oblikovanja okoljske politike. Vedeti moramo, kako določiti cilj in namen tega predloga uredbe, skupaj z njegovim prispevkom k celotni strategiji „BDP in več“. Ta uredba predvideva samo zbiranje in urejanje podatkov v zvezi z emisijami v zraku, okoljskimi davki za različne gospodarske dejavnosti in računi snovnih tokov v gospodarstvu. To je prvi korak v smeri k razvoju celovitejšega okoljskega obračunavanja, saj so po izjavah pristojnih evropskih in nacionalnih statističnih uradov, podatki za celotno Evropo na voljo samo na teh področjih. Zato si je treba prizadevati še naprej, da bi statistični podatki o okolju bili čedalje zanesljivejši in zgovorni.

Alexander Mirsky (S&D), v pisni obliki. – Recikliranje in preprečevanje nastajanja odpadkov, emisije v zraku in podnebne spremembe, trajnostno porabo in proizvodnjo bi bilo mogoče bolje spremljati, če bi bili na voljo visokokakovostni podatki, ki povezujejo okolje in gospodarstvo. Zbiranje ustreznih podatkov, ki je do danes na ravni EU potekalo prostovoljno, mora zato postati obvezno. Poleg tega je treba trenutno razpoložljive podatke o okolju srednjeročno dopolniti, da bi se omogočila lažja izvedba potrebne politične ocene evropske okoljske politike. Strinjam se s stališčem poročevalca, zato sem poročilo podprl.

Rolandas Paksas (EFD), v pisni obliki . – (LT) Ustrezna in tehtna ocena evropske okoljske politike je možna samo, če so na voljo zanesljivi podatki. Recikliranje, emisije v zraku, podnebne spremembe, trajnostno porabo in proizvodnjo je treba nenehno spremljati, da bi se zagotovil napredek na teh področjih po vsej Evropi. Sistem za pripravo okoljsko-gospodarskih računov je eden od ukrepov, ki bi lahko pomagal pri zbiranju in urejanju podatkov v zvezi z emisijami v zraku, okoljskimi davki za različne gospodarske dejavnosti in računi snovnih tokov v celotnem gospodarstvu. Vendar pa zavezujoča narava tega sistema ustvarja dodatno upravno breme. Zato je treba pri uvedbi takšnega sistema ustrezno oceniti učinek njegove uporabe, natančneje opredeliti zelene cilje in jasno določiti prihodnjo smer v zvezi z okoljsko-gospodarskimi računi. Moramo biti pozorni na dejstvo, da bo Eurostat na teh področjih dobil glavno nadzorno in odgovorno vlogo. Za opravljanje te vloge so potrebni zadostni človeški in finančni viri. Vendar pa moramo preučiti, ali

proračun Evropske unije zadostuje za dodelitev dodatnih finančnih sredstev za povečanje in ohranitev birokratskega aparata.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Cilj predloga uredbe o evropskih okoljsko-gospodarskih računih je zagotoviti instrumente za uporabo pri doseganju določenih pomembnih ciljev, kot sta razvoj evropske strategije okoljskega obračunavanja in povečanje obsega dela statističnih uradov, ki zagotavljajo obračunske podatke upravnim organom. Besedilo sem podprl, ker menim, da je za namen trajnostnega razvoja pomembno, da se v politike EU vključijo okoljske teme, in da ima nacionalne račune in evropski program s celovitim gospodarskim in okoljskim obračunavanjem na področju prometa, recikliranja in preprečevanja nastajanja odpadkov, podnebnih sprememb ter trajnostne proizvodnje in porabe.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Svet je leta 2006 pozval EU in države članice, da v svoje nacionalne račune vključijo dva glavna vidika trajnostnega razvoja, in predlagal kratkoročne in srednjeročne metode za razvoj svetovnih kazalnikov, ki bi lahko pripeljali do boljše javne razprave in prispevali k oblikovanju odločitev na podlagi gospodarskega vpliva okoljskih ukrepov, ki naj bi se izvajali. To poročilo sem podprla, ker se strinjam s tem prvim korakom v smeri k razvoju celovitejšega okoljskega obračunavanja, saj so po izjavah pristojnih evropskih in nacionalnih statističnih uradov, podatki za celotno Evropo trenutno na voljo samo na teh področjih. V delovnem načrtu je treba določiti nove prednostne module, na katerih se trenutno dela in v zvezi s katerimi bodo verjetno kmalu na voljo ustrezni podatki, te podatke pa je treba tudi predložiti, predvsem pa podatke o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje. Recikliranje in preprečevanje nastajanja odpadkov, emisije v zraku in podnebne spremembe, trajnostno porabo in proizvodnjo bi bilo mogoče bolje spremljati, če bi bili na voljo visokokakovostni podatki, ki povezujejo okolje in gospodarstvo. Ti podatki bi lahko bili pomembna pomoč pri sprejemanju odločitev o okoljskih ukrepih.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Evropski svet je leta 2006 povabil Evropsko unijo in njene države članice, da v statistične podatke vključijo tudi trajnostni razvoj in obstoječe nacionalne obračunske podatke. V svojem poročilu iz leta 2009 z naslovom „BDP in več: merjenje napredka v svetu, ki se spreminja“, je Komisija predlagala različne ukrepe, ki jih je treba sprejeti na kratek in dolgi rok, za namen opredelitve celovitih kazalnikov, ki bodo zagotavljali zanesljivejšo bazo znanja, da bi izboljšali kakovost javne razprave in omogočili ustrežnejše politične ukrepe. Poročilo je obravnavalo tudi vidike v zvezi z evropskimi okoljsko-gospodarskimi računi.

Temeljita ocena evropskih okoljsko-gospodarskih računov je mogoča samo na podlagi zanesljivih podatkov, zato je treba državam članicam zagotoviti skupno metodologijo in standarde, opredelitve, klasifikacije in pravila obračunavanja, ki bi jih bilo treba razviti v okviru, ki bi bil zavezujoč za vse države. Ta predlog podpiram, ker je treba jasno opredeliti cilje, ki jih je treba izpolniti, in prihodnje usmeritev v zvezi z okoljsko-gospodarskimi računi, da bi slednji lahko oblikovali nepogrešljivo podlago za sprejemanje okoljsko-gospodarskih odločitev.

Phil Prendergast (S&D), *v pisni obliki*. – Da bi na ravni EU zagotovili trajnostni razvoj in ustrezne okoljske politike, je treba oblikovalcem politike nujno zagotoviti zanesljive podatke o vplivu gospodarskih dejavnosti na okolje. To resolucijo podpiram, saj opredeljuje številne učinkovite ukrepe za zbiranje celovitejših podatkov. Če EU misli resno v zvezi s povečanjem recikliranja, zmanjšanjem količine odpadkov in omejevanjem emisij v zraku

ter podnebnih sprememb, potem mora ukrepati. Najučinkovitejši način za doseganje evropskih ciljev na področju trajnostnega razvoja in okoljskih politik je sodelovanje vseh držav članic. Zato morajo države članice obvezno zbirati podatke o vplivu gospodarskih dejavnosti. Natančnejši in zanesljivejši posredovani podatki pomenijo boljše okoljske politike.

Paulo Rangel (PPE), v pisni obliki . – (PT) Če želimo, da bi razvojna politika imela želeni učinek, potem mora biti za namen sprejemanja odločitev na voljo dovolj podatkov, da bi se omogočilo lažje sprejemanje možnih rešitev. Države članice morajo zato oblikovati širok niz kazalnikov, ki bodo skupaj predstavljali celovito podobo EU v smislu okolja. To je cilj predloga Komisije Parlamentu in Svetu, ki ga bo ocenil Parlament. Zato sem to poročilo podprl.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki . – Poročilo smo podprli. Predlog ustvarja okoljsko-gospodarske račune kot račune, ki spremljajo evropski sistem nacionalnih in regionalnih računov (ESA 95), in sicer tako, da zagotavlja metodologijo, skupne standarde, opredelitve, klasifikacije in pravila obračunavanja, ki naj bi se uporabljala za urejanje okoljsko-gospodarskih računov. Na začetni ravni bodo okoljski računi, ki jih je treba urediti v skupne okviru, razvrščeni v naslednje module: modul za račune emisij v zraku, modul za davke v zvezi z varstvom okolja po gospodarski dejavnosti in modul za račune snovnih tokov v celotnem gospodarstvu. Na podlagi naših predlogov sprememb, ki jih je sprejel Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane, kompromis, o katerem so potekala pogajanja s Svetom, poleg prvotno predlaganih računov vsebuje zahtevo, da mora Komisija do konca leta 2013 podati poročilo in preučiti razširitev računov za namen vključitve zalog snovi (in ne samo tokov), kakor tudi ekosistemskih storitev. Sporazum o tej zahtevi, v skladu s katero morajo države članice posredovati podatke z usklajeno metodologijo o okoljskem gospodarstvu, je v resnici pozitiven in konkreten korak v procesu „BDP in več“.

Angelika Werthmann (NI), v pisni obliki . – (DE) Nacionalni računi zajemajo okoljske vidike, ki temeljijo na uspešnosti gospodarstva in ustvarjanju blaginje. V skladu s predlogom Komisije morajo zagotavljati vir podatkov o emisijah v zraku in okoljskih davkih. Namen okoljskih računov je samo, da pokažejo vzajemno delovanje. Trajnostni razvoj v EU zahteva pametno ravnanje, ko gre za ekosistem in čedalje večje pomanjkanje virov. Državljeni morajo biti seznanjeni z vplivi gospodarskih dejavnosti na okolje.

Iva Zanicchi (PPE), v pisni obliki . – (LT) Poročilo gospoda Leinena sem podprla. Okoljska in trajnostna politika sta nedavno postali posebej pomembni, saj so ljudje začeli posvečati več pozornosti povezovanju gospodarske in okoljske politike. Podnebne spremembe, trajnostni promet, narava, biotska raznovrstnost, uporaba in izkoriščanje surovin in naravnih virov kakor tudi ravnanje z odpadki so v politikah držav članic dobili precej večji pomen. Zato lahko resno in strogo ocenimo evropske okoljske politike in z njimi povezane strategije, sprejete v EU, samo, če bodo zagotovljeni zanesljivi podatki.

10. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.15 in se je nadaljevala ob 15.00)

PREDSIEDSTVO: JERZY BUZEK*predsednik***11. Sporočilo predsedstva**

Predsednik. – Gospe in gospodje, želel bi podati naslednjo izjavo. Zaradi vaje evakuacije, ki je potekala danes v času glasovanja, bomo vsem obrazložitvam stališč, sprejetih na današnjem glasovanju, prisluhnili jutri – prisluhnili jim bomo skupaj z jutrišnjimi obrazložitvami glasovanja. Jutri bomo tudi zaključili glasovanja, ki so bila načrtovana za danes, vendar jih nismo opravili. Gre za glasovanje, ki je potekalo, ko je bilo prekinjeno, in ki se bo nadaljevalo na točno tisti točki, na kateri se je prekinilo, da bi ohranili popolno kontinuiteto.

12. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik**13. Ura za vprašanja predsedniku Komisije**

Predsednik. – Naslednja točka je ura za vprašanja predsedniku Komisije.

Manfred Weber, *v imenu skupine PPE.* – (DE) Gospod predsednik, dovolite mi, da začnem z nasmehom in čestitko vsem poslancem, ker so preživeli požarni alarm ter uspeli živi in zdravi ponovno zasesti svoj prostor v Parlamentu.

Kot predstavnik Poslanske skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) bi rad zastavil vprašanje predsedniku Komisije, ki je bil zaposlen z obravnavo fotografij, ki jih videvamo v zadnjih tednih iz Sredozemlja, kjer je veliko ljudem uspelo zbežati iz razmer v Afriki v Evropo, medtem ko nekaterim ni uspelo. Morali smo videti podobe teh ujetih in mrtvih ljudi v novicah.

Vsi se zavedamo, da je pred nami skupen evropski izziv najti odgovor na to dramo in bedo beguncev. V imenu skupine PPE bi rad prosil predsednika komisije, da oceni, ali ima Komisija – in predvsem Frontex – dovolj sredstev, ali imamo mi, Evropska unija, dovolj zmožnosti, da se odzovemo na terenu, in ali imamo dovolj pravnih podlag, da bo lahko Evropa skupno delovala v sredozemski regiji.

Zanima me tudi, v kakšni obliki potekajo razgovori z državami izvora (Tunizijo in Egiptom, na primer) in ali Evropejci napredujemo na tem področju.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – Gospod Weber, vsi obžalujemo nedavne dogodke, ki so povzročili mnoge človeške žrtve. Strinjam se z vami, da je potrebno odločnejše ukrepanje na tem področju.

Takoj smo se odzvali, da bi pomagali državam v Severni Afriki – več kot 1 milijon EUR je bil namenjen za humanitarno pomoč –, in ta pomoč se bo nadaljevala. Agencija za meje Frontex usklajuje odziv na močan migracijski pritisk prek skupne operacije Hermes. Toda pomembno je, da države članice v sredozemski regiji skupaj s tretjimi državami še naprej sodelujejo in usklajujejo svoja prizadevanja. Storiti je treba več.

Zato je moj zelo neposreden odgovor da, potrebujemo več sredstev za Frontex. Nujno je treba sprejeti predloge za okrepitev Frontexa. Države članice morajo pokazati tudi politično voljo in predvsem medsebojno solidarnost, tako da ponudijo potrebne tehnične in človeške

vire. Kot veste, Evropska unija sama nima vseh teh sredstev, zato potrebujemo sodelovanje držav članic, da bodo na voljo.

Manfred Weber, *v imenu skupine PPE.* – (DE) Gospod predsednik, zahvaljujem se vam za oceno razmer. Ker ste rekli, da trenutno potrebujemo več sredstev za Frontex, bi rad vedel, ali ne mislite tudi, da so bile države članice do zdaj premalo pripravljene zagotoviti sredstva za okrepitev Frontexa. Zbirko orodij smo že imeli. Ali so bile države članice premalo pripravljene ustrezno podpreti Frontex?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – O tem poteka razprava. To je pravzaprav ena od tem za Evropski svet ta mesec, 23. in 24. junija. Ne le, da bi države članice morale sprejeti predlog, ki je bil podan za okrepitev Frontexa, temveč je pomembno, da se pospeši tudi logističen odziv: več letal in ladij je nepogrešljivih in z našim proračunom na evropski ravni jih zaenkrat ne moremo zagotoviti.

Mislím, da obstaja politična volja za to, toda to je treba storiti usklajeno in tu je sprožila prizadevanja Komisija: Komisarka Malmström se ukvarja z zadevo z državami članicami in upam, da bo Evropski svet kasneje v tem mesecu potrdil naše mišljenje.

Obenem pa seveda potrebujemo tudi sodelovanje tretjih držav. Sam sem bil v Tuniziji, kjer sem govoril s predsednikom vlade, in obljubili so nam sodelovanje. Dejansko sodelujejo in zdaj se trudimo doseči nekakšne pragmatične logistične sporazume med tunizijskimi oblastmi in našimi agencijami.

Predsednik. – Po požarni vaji se niso vsi poslanci Evropskega parlamenta vrnili v dvorano.

Guy Verhofstadt, *v imenu skupine ALDE.* – Da, opazil sem, da so nekateri kolegi še vedno na požarni vaji.

Včeraj je komisar Olli Rehn naznanil več pomembnih ukrepov v Komisiji. Najprej je zahteval več sprememb reševalnega mehanizma. Dejal je, da mora ta mehanizem državam zagotoviti prožne kreditne linije. Rekel je, da mora biti mehanizem sposoben iti na sekundarni trg in, najpomembneje, rekel je, da je to mogoče z diskontiranimi zamenjavami z njegovimi obveznicami s kreditno oceno AAA. To je zelo pomembno, ker pomeni, da lahko zamenjate slabe obveznice iz držav v težavah z obveznicami AAA reševalnega mehanizma.

Zatem je dejal tudi, da bi morala Komisija začeti preučevati možnost evroobveznic – končno, bi lahko rekel.

Moje vprašanje, gospod Barroso, je, ali lahko potrdite, da je to tudi stališče Komisije? Drugič, ker nas priganja čas, ali boste predlagali te spremembe reševalnega mehanizma na naslednjem zasedanju Evropskega sveta čez dva tedna?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – Rad bi potrdil, da vse zamisli, ki jih je predložil komisar Rehn, povsem podpiram in odobravam, zato ne bom ponavljal, kar je rekel.

Kar zadeva evropski mehanizem za stabilnost, zdaj poteka postopek njegove vzpostavitve. Kot veste, upam, da se bodo vlade o tem kmalu dogovorile, in upam, da bo v Evropskem svetu sprejeta politična odločitev, ki bo potrdila odločitve o evropskem mehanizmu za stabilnost, naše stališče pa seveda poznate.

Evroobveznice niso nova zamisel. Komisija že mnoga leta predlaga evroobveznice, tudi eden mojih predhodnikov jih je. Toda v realnosti države članice še niso sprejele te zamisli;

namreč, ko smo imeli krizo z Grčijo, je Komisija predlagala neko zamisel o vzajemnosti dolga, ki jo je zavrnila večina držav članic v evrskem območju. Mislim, da je bil dosežen nek napredek v smislu sprejetja zamisli o preučitvi več možnosti, in Komisija bo seveda predstavila več možnosti. Zamisel o evroobveznicah se nam je od nekdaj zdela privlačna, pod pogojem, da bi jo države članice lahko podprle, toda po pravici povedano, še nismo tako daleč. Nismo še tako daleč in mislim, da se moramo zdaj osredotočiti na evropski mehanizem za stabilnost.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – Mislim, da kriza glede Grčije in evra še ni končana. Ni končana. Zato moramo najti dodatne instrumente. Eden od njih je pravzaprav to, kar predlaga Olli Rehn – zamenjava slabih obveznic iz nekaterih držav za manjši sveženj evroobveznic z bonitetno oceno AAA. To je pot naprej. Te evroobveznice lahko izda evropski instrument za finančno stabilnost, evropski mehanizem za stabilnost ali nova evropska agencija v prihodnosti. To ni pomembno. Pomemben je mehanizem in pomembno je, da prvič, se mi zdi, Olli Rehn in Komisija spoznavata, da je to pot naprej.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Gospod Verhofstadt, Komisija deluje kot kolegijski organ. Mislim, da se boste lažje strinjali s tem, kar pravi Olli Rehn, kot s tem, kar pravim jaz, toda dejansko praviva povsem isto.

V letnem pregledu rasti je Komisija skupno zagovarjala in predlagala več takšnih posredovanj na trgih; na to države članice žal niso pristale. Torej lahko potrdim, da si prizadevamo v tej smeri; trudimo se za večjo prožnost posredovanj na trgih, toda odkrito povedano, mislim, da bi se morali zdaj osredotočiti na evropski mehanizem za stabilnost in seveda preučiti možnosti za prihodnost evroobveznic, če so države članice pripravljene na ta nadaljnji korak.

Jan Zahradil, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospod predsednik, kot veste, je moja skupina sestavljena pretežno iz držav, ki niso članice evrskega območja, vendar vsekakor ne želimo, da evro ne bi uspel, kar sem tu že večkrat povedal. Naša gospodarstva so za kaj takega preveč povezana in moram reči, da imamo zato mešane občutke glede dogodkov.

Prejemamo mešana sporočila. Evropski svet pravi eno, Evropska centralna banka nekaj drugega, Mednarodni denarni sklad pa nekaj tretjega. Predvsem pa se mi zdi, da politične možnosti prevladujejo nad gospodarskimi, kot da bi bilo mogoče pretentati trge z nekaj obljubami in se izogniti pravi rešitvi za razmere.

Zanima me, kakšno je stališče Evropske komisije glede prestrukturiranja državnega dolga. Zares kaže, da še vedno raje vlagate vse več denarja in dajete vse več neskončnih posojil gospodarstvu, ki so v resnih težavah in na robu propada, ali pa se kaže zdrava pamet in bomo resno razmislili o možnosti preoblikovanja njihovih državnih dolgov, kajti po mojem mnenju se temu dolgoročno ne moremo izogniti.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Gospod Zahradil, najprej naj povem, da gospodarske težave v Evropi žal niso prisotne samo v evrskem območju. Tudi nekatere države članice zunaj evrskega območja sodelujejo pri programih za podporo plačilne bilance prek Komisije in MDS.

Kar zadeva evrsko območje, kot pravite, potekajo razprave med državami članicami, Svetom, Komisijo in Evropsko centralno banko o doseganju najboljšega možnega celovitega odziva. Kot veste, ne pride vedno do strokovnega sporazuma o najboljšem načinu, da se doseže ta odziv. To delo še poteka.

Pošteno je priznati, da so ta vprašanja izredno težka in zapletena. Tako velikega izziva še ni bilo in zahteva nekaj konvergenčnega dela. Zato je Komisija zelo skrbno poročala o tej zadevi, kajti nekatera od teh vprašanj so občutljiva za trg. Nekaj je jasno: kot smo dejali, prestrukturiranje ni alternativa za boleča prizadevanja za javnofinančno konsolidacijo, ki jo morajo izvesti vse države članice, če želijo odpraviti svoja neravnovesja glede primanjkljaja in dolga.

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (FR) Gospod predsednik, gospod Barroso, res je, da ne razumemo vedno stališča Evropske unije, toda na to ste ravnokar odgovorili. Rad bi povedal tri stvari.

Prvič, ne sme biti več prestrukturiranja. Vsi vemo, da bo enkrat prišlo do prestrukturiranja dolga, na primer v Grčiji, iz preprostega razloga, ker je treba grški vladi dati priložnost, da povrne zaupanje, in ker je treba grško družbo preoblikovati. V sedanjih razmerah v Grčiji nihče nikomur ne zaupa, še najmanj vladi. Dokler vlada ne bo ljudstvu zagotovila obetov za prihodnost, razen varčevanja, ne bo oživila svojega gospodarstva.

Najpomembnejše, o čemer morajo razpravljati Komisija in vpletene strani, bi torej morala biti potreba po vlivanju zaupanja Grkom, brez česar ne bo sprejet noben ukrep. Toda zaradi prevladujočega varčevanja se grška družba nima časa ustaviti in razmisliti. Zato ga zavračajo, kar bi lahko bilo izjemno tvegano.

Še zadnje vprašanje: davčna utaja. Mar Evropa ne more pomagati Grčiji tudi pri tej zadevi? Grški računi so v bankah v Avstriji, Luksemburgu, na Cipru in v Švici. Zakaj jih ne bi zamrznili ali vsaj spodbijali bančno tajnost, da bi grška vlada lahko ugotovila, kje leži problem utaje davkov? Zahtevamo, da naredijo konec utaji davkov, obenem pa jim ne ponudimo nobene pomoči. Naše, evropske banke so tiste, ki dejansko krijejo to davčno utajo.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospod Cohn-Bendit, prav imate glede problema davčne utaje v Grčiji, čeprav mislim, da to ni povzročilo strukturnega problema v Grčiji.

Trenutno obravnavamo vprašanje bančne tajnosti. Kot veste, so se vse države članice kot tudi Švica strinjale, da bodo od marca 2009 izvajale standard Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), ki določa, da država ne sme zavrniti posredovanja informacij, če to zahteva druga država, iz razloga, da s temi informacijami razpolaga banka ali kakšna druga finančna institucija. Mi kot Komisija smo to načelo vključili v direktivo o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja, ki je stopila v veljavo 11. marca 2011 in ki se bo žal uporabljala samo do 1. januarja 2013.

Vprašanje bančne tajnosti je bilo torej obravnavano na evropski ravni s pravnega stališča in ne more predstavljati ovire za popolno izmenjavo informacij med davčnimi organi na njihovo zahtevo. Menim, da so bila na podlagi upravnega sodelovanja izpolnjena že vsa merila, da lahko države članice in EU zdaj Grčiji posredujejo informacije o vseh davčnih goljufijah in utajah.

Lothar Bisky, v imenu skupine *GUE/NGL*. – (DE) Gospod Barroso, imam samo eno kratko vprašanje. Vesel sem, da se je na vrhu G8 in forumu e-G8, ki je potekal pred njim, razpravljalo o internetu. Obstajajo tudi pomisleki, zakaj se vplivne osebe ukvarjajo z internetom. Vemo, kako občutljivo je to področje. Nam lahko v zvezi s tem še kaj poveste? Je bila to enkratna razprava ali se bo nadaljevala? Boste to ponovno uvrstili na dnevni red?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Mislim, da je bila zamisel predsednika Sarkozyja odlična, kajti internet je svetovni pojav. Vsi želimo odprti internet. Menimo, da v veliki meri prispeva k znanju in svobodi. Obenem pa je internet pogosto dostopen za zlorabe: na primer izkoriščanje otrok in zločini, zagrešeni z izkoriščanjem svoboščin, ki jih nudi internet.

Zato smo imeli zelo zanimivo razpravo z nekaterimi osebami, ki so imele pomembno vlogo pri ustvarjanju internetnih pobud, od vodje Googla do gospoda Zuckerberga, vodje Facebooka, in drugih. Govorili smo o tem, kakšna ureditev je primerna za internet, ki bi obenem ohranila svobodo in potencial za inovacije, ki jih nudi internet. Razpravi je sledila potrditev, da bo ta zadeva, internet, na prihodnjem dnevnem redu G8.

Lothar Bisky, *v imenu skupine GUE/NGL*. – (DE) Moja radovednost glede tega vprašanja še ni čisto potešena in rad bi vprašal, ali bi nam hoteli na splošno kaj povedati o teh nadaljnjih pogajanjih o internetu, saj je to pomemben in daljnosežen ukrep za prihodnost.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Pravzaprav ni bilo nobenih pogajanj. Šlo je bolj za splošno izmenjavo mnenj, neke vrste „brainstorming“. Pred tem je potekala konferenca z imenom e-G8, ki so se je udeležili nekateri pomembni akterji internetnega posla in oblasti. Niso bila ravno pogajanja; jaz jih nisem tako dojemal. Vodje glavnih internetnih podjetij smo prosili, da nam povedo, kako vidijo prihodnost te industrije, in naše pomisleke, interese in dojemanje interneta smo delili z različnimi člani G8. Vendar ni bilo pogajanj v smislu posebnih rezultatov.

Nigel Farage, *v imenu skupine EFD*. – Gospod Barroso, videli smo serijo pantomime o evru. Vsakič, ko sem napovedal, da bo država potrebovala finančno injekcijo, ste se vrnili in rekli, kje pa, ne potrebujejo je, vse je v redu. Zdaj pa smo pred četrto finančno injekcijo – drugo za Grčijo –, razen, seveda, če boste danes rekli, da tudi ta ni potrebna. Toda vprašanje, ki vam ga želim zastaviti danes, je morda mnogo resnejše kot vse, kar se je do zdaj zgodilo v Grčiji ali na Irskem ali Portugalskem. Gre za pravo krizo državnega dolga, ki nas lahko doleti v naslednjih nekaj tednih in ki zadeva integriteto same Evropske centralne banke.

Mesec za mesecem sem svaril, da ne morete kar naprej kupovati ogromne količine lastnega slabega dolga. Gospod Barroso, ali se strinjate, da so finance Evropske centralne banke in njena integriteta zdaj v resnem in negotovem stanju?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Ne, ne strinjam se s tem. Mislim, da je Evropska centralna banka zelo verodostojna institucija, ki se upravlja zelo modro in pametno. Neodvisnost ECB spoštujejo vse države članice evrskega območja. Seveda vemo, da obstaja nekaj težav v evrskem območju. Kot sem že rekel, so to težave, ki, če smo pošteni, niso omejene samo na evrsko območje.

Žal je vaša kritika evrskega območja vedno ideološka. Težave z dolgom niso izključujoče. Kot primer naj povem, da je v povprečju dolg v evrskem območju nižji od dolga v Združenem kraljestvu. Toda dejansko imamo različne težave, saj je to prvič, da imamo takšno monetarno unijo brez nekega bolj povezanega institucionalnega okolja. Ravno zato si zdaj prizadevamo za celovit odziv in ECB je del prizadevanj, da bi zagotovili finančno stabilnost evrskega območja.

Nigel Farage, *v imenu skupine EFD*. – V podporo mojim besedam včeraj je skupina za razmislek Odprta Evropa predložila nekaj podatkov o tem. Dejala je, da osupljivih 190 milijard EUR izpostavljenosti ECB predstavlja izpostavljenost do grške države in grških

bank. Če vrednost sredstev ECB pade za samo 4,25 %, bo izčrpana njena celotna kapitalna osnova. Ali se strinjate z ugotovitvami Odprte Evrope ali se strinjate s trditvijo gospoda Junckerja izpred nekaj tednov, da morate zaradi resnosti razmer glede evra dejansko lagati javnosti?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Prvič, ne lažem in Komisija je bila vedno zelo dosledna pri podajanju informacij o vseh razmerah. Razmere so težke; pošteno smo povedali že na začetku in ne pretvarjamo se, da so razmere rožnate.

Glede na povedano temelji verodostojnost Evropske centralne banke na popolni odločenosti vlad evrskega območja, da storijo, kar je treba, da zagotovijo finančno stabilnost evrskega območja, zato ne dvomim v sposobnost sistema, prizadevanja v evrskem območju in verodostojnost Evropske centralne banke. Ne dvomim v sposobnost Evropske centralne banke, da brani evropske interese, niti v zavezo držav članic evrskega območja, da Evropski centralni banki zagotovijo vsa jamstva, ki jih potrebuje za izpolnjevanje svoje neodvisne vloge, ki jo ima kot naša centralna banka.

Kar zadeva izpostavljenost centralnih bank, obstajajo druge centralne banke v Evropi in zunaj nje, ki so v mnogo težjem in bolj ranljivem položaju kot Evropska centralna banka, ki je verodostojen organ Evropske unije, ki uživa veliko spoštovanje na mednarodni ravni.

Nicole Sinclair (NI). – EU postaja vse širša in s prihodom vseevropskih političnih strank očitno vse globlja, znova in znova pa se izkaže nezmožnost doseganja soglasja. To je dokazalo nasprotno stališče Nemčije glede Libije ter italijanski in francoski spor glede priznavanja schengenskih vizumov.

Ali lahko pojasnite meni in mojim volivcem, kako je mogoče sprožiti skupno politiko na pomembnih področjih, kot so mednarodni odnosi in varnost, brez soglasja, razen če odpravimo demokratične pravice držav članic, da enostransko predvidijo svoje želje?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Odkrito povedano, ne razumem, kakšen pomislek stoji za vašim vprašanjem. Dejansko smo Unija 27 demokratičnih držav in dogovorili smo se, da se v skupnih zunanjih in varnostnih politikah odločitve sprejemajo soglasno. Če države članice niso soglasne, ne moremo uveljaviti odločitve zanje, in s tem v celoti spoštujemo demokratično naravo ne le naše Unije, temveč tudi držav članic.

Mislím, da je v interesu nas kot Evropejcev, evropskih državljanov, da države članice delujejo skupno v zunanjih zadevah. Očitno je, da danes v Evropi tudi največje države članice nimajo potrebne vpliva ali vzvoda, da bi se enakovredno pogovarjale z Združenimi državami ali Kitajsko in drugimi velesilami, toda skupno lahko Evropska unija doseže spremembe. Zato upam, da bo postopek pripeljal do večje konvergence tudi v smislu zunanjepolitičnih zadev med našimi državami članicami.

Nicole Sinclair (NI). – Prvo, kar sem omenila, so vseevropske stranke. Mi lahko pojasnite, zakaj bi morali davkoplačevalci financirati politične stranke na kateri koli ravni? Morda mi lahko pojasnite, kako koristne so za cilje EU.

Imam še vprašanje glede Cathy Ashton. Opažam, da je zelo redko prisotna na zasedanjih Komisije. Ali je Združeno kraljestvo pravilno zastopano v Komisiji?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Tu sta dve vprašanji. Prvič, kot veste, Pogodba, ki so jo naše države članice soglasno ratificirale, priznava evropske stranke kot pomembne

subjekte. Zato obstaja razlog za podporo evropskih strank, ker so dejansko evropski subjekti, ki jih kot take priznava naša Pogodba.

Drugič, glede Cathy Ashton, ona ni le podpredsednica Komisije, temveč tudi visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko. Ima zelo zahtevno delo, pri katerem mora zastopati Evropsko unijo, zato mora seveda potovati več kot večina članov Komisije. Osebno se izjemno trudi, da bi bila prisotna na skoraj vseh zasedanjih Komisije. Ne more pa biti na vseh.

Toda rad bi poudaril, da člani Komisije niso zadolženi za zastopanje držav. Imenujejo jih države, toda zastopajo Evropsko unijo. Ko prevzamemo dolžnosti, vsi zaprisežemo, da ne bomo tam zastopali držav, in verodostojnost institucije dejansko izhaja prav iz tega dejstva – da se trudimo biti neodvisni in da služimo splošnemu evropskemu interesu. Lahko vam povem, da države članice, vključno z Združenim kraljestvom, zelo dobro zastopajo v Evropskem svetu njihovi predsedniki vlad, v Svetu pa različni ministri.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, opravičujem se za pozen prihod. Zato sem počakal do konca.

Gospod Barroso, imam vprašanje za vas v zvezi z resnimi razmerami, v katerih smo se znašli mi v Evropski uniji. Leto 2008 je bilo leto globoke krize v bančništvu. Leta 2009 je ta bančna kriza privedla do globoke gospodarske krize v realnem gospodarstvu. Ko so stroške bančnih primanjkljajev prevzeli javni proračuni, je to leta 2010 povzročilo globoko krizo nacionalnih proračunov. To globoko krizo nacionalnih proračunov spremlja množica zmanjšanj, kar vodi do dramatičnih razmer v več državah članicah Evropske unije, deloma zaradi ukrepov, ki jih zahteva Evropska unija. Obstaja nevarnost, da bo po bančni krizi, gospodarski krizi in krizi nacionalnih proračunov v letih 2011 in 2012 v Evropi nastopila socialna kriza.

Zato vas sprašujem, gospod Barroso, ali je Komisija pripravljena z nami razpravljati o tem, kako lahko izboljšamo pomanjkanje sredstev za socialno varstvo – sisteme socialne varnosti – v državah članicah Evropske unije, zlasti v tistih, ki jih je proračunska kriza najbolj prizadela?

Poleg tega, ali ste pripravljeni imeti dokončno razpravo z nami o evroobveznicah, da bi pridobili sredstva, ki jih potrebujemo za vlaganja v gospodarstvo, ki bi olajšala rast in ustvarjanje delovnih mest v državah članicah, ki so najbolj prizadete?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospod Schulz, prav danes je Komisija za vseh 27 držav sprejela priporočila za vsako državo posebej in obstaja tudi uvod, v katerem zelo jasno izražamo to zaskrbljenost, ki ste jo ravno omenili in je za nas zelo pomembna. Dobro se zavedamo, da je varčevanje, ki je zdaj potrebno, ker je treba zmanjšati primanjkljaje in dolg, zares zelo težko.

Obenem pa menimo, da vsak evro, ki se zdaj potroši za obresti na dolg, pomeni en evro manj za bolnišnice, javne zdravstvene storitve, javno izobraževanje in socialno varstvo. To je torej pravo varčevanje. Zato se moramo resno posvetovati o proračunu, da povrnemo zaupanje in obenem izvedemo strukturne reforme, ki so potrebne, da se zagotovi konkurenčnost, obenem pa zaščitijo najbolj ranljivi.

Mislím, da vam bo dokument, ki smo ga sprejeli danes, všeč. Preučuje vsa vprašanja, ki vplivajo na trg dela: kako pritegnemo več ljudi na trg dela, kako vključimo to socialno razsežnost v vse naše politike?

Zdaj moramo videti, koliko manevrskega prostora ima vsaka država, da zajamči te cilje. Toda mislim, da se strinjamo o ciljeh.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Gospod predsednik, po pravici povedano, nisem želel sodelovati v razpravi o G8, vendar sem želel zastaviti vprašanje predsedniku Barrosu o kulturi.

V Evropski uniji je veliko programov, ki mlade – in druge – spodbujajo, da se srečujejo, tako da to postane prava Unija. Za mnoge mlade in strokovnjake programi, kot so Comenius, Vseživljenjsko učenje, Mladi v akciji itn., predstavljajo pravo združitev Evropske unije, ki zbuja zares evropske občutke.

(Predsednik je prekinil govornika, da pojasni, da razprava poteka o drugi temi, vendar ga je nato pozval, naj nadaljuje ...)

Zato me zanima, kaj se bo zgodilo s temi programi, vsaj kolikor je znano Komisiji, glede na to, da se približujejo izteku in da bi se morali s to zadevo soočiti že v Odboru za kulturo in izobraževanje. Kako namerava Komisija razviti naslednji program, od leta 2014 naprej? Mislim, da ta tema zelo zanima mnoge ljudi, ki so aktivni na področju zadev Evropske unije, in mnoge mlade v naših državah.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – (FR) Komisijo zelo zanima vse v zvezi s spodbujanjem te kulturne razsežnosti v Evropi in izmenjave vseh vrst. Tudi sam sem ji zelo predan in sem že srečal nekatere glavne stranke na tem področju.

Konec tega meseca bomo predložili predloge o prihodnjem financiranju vseh sektorjev, vključno s kulturo. Seveda bomo podali pomembne predloge na tem področju. V mislih imamo racionalizacijo instrumentov ob sočasni zaščiti ciljev programov, kot so tisti, ki ste jih omenili. To so vodilni programi in so izjemno pomembni za državljane Evrope in za Evropo, ki se zaveda vrednosti kulture.

Sarah Ludford (ALDE). – Držala se bom teme. Včeraj je Komisija sprejela trden sveženj poročil in ukrepov za boj proti korupciji, ki EU stane 120 milijard na leto – približno toliko, kot znaša skupni proračun EU –, toda osem držav članic je dobilo manj kot pet točk od desetih možnih po indeksu organizacije Transparency International. Komisija pravi, da je izvajanje protikorupcijskih instrumentov nezadovoljivo.

Ali torej ne bi bilo pametno na vrhu G8 govoriti o korupciji? Edina omemba, ki jo lahko najdem, pa še ta je posredna, se nanaša na države v razvoju. Nikjer ni bilo omenjeno, da morajo bogate države pokazati politično voljo za reševanje problema na našem lastnem dvorišču in pri tem prevzeti vodilno vlogo. Ali ni to zapravljena priložnost za pogovor o korupciji in podkupovanju na G8, zlasti ker je ena od članic, Rusija, na 154. mestu od 178, mnoge države članice pa so se slabo odrezale po indeksu organizacije Transparency International.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – Vprašanje korupcije je bilo obravnavano na povezovalnem sestanku z afriškimi vodji, toda lahko vam povem, da bodo protikorupcijska vprašanja visoko na dnevnem redu novembrskega srečanja G20. Glede na povedano mislim, da je bila to koristna razprava, kajti ko korupcija obstaja, je nekdo podkupljen, toda nekdo tudi podkuplja, zato so bile na nek način tudi članice G8 pod drobnogledom, ko smo razpravljali o vprašanju Afrike.

Mimogrede, sporočil sem jim zelo dobro novico, kajti razglasil sem, da bo Komisija predlagala pobude v zvezi s preglednostjo surovin – dobro ali slabo novico, odvisno od zornega kota: če je preglednost manjša, lahko nekateri režimi lažje uporabljajo prihodke iz svojih nacionalnih sredstev in surovin na nepregleden način, včasih, moram reči, ob vpletenosti tako imenovanega razvitega sveta. S tega zornega kota je bilo obravnavano vprašanje na zadnjem srečanju G8.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod Barroso, ravnokar ste govorili o Evropski centralni banki (ECB), ki ste jo opisali kot neodvisno. Dejstvo je, da ECB ni neodvisna v grški krizi; izbrala je stran. ECB kot komercialna banka je pokupila na desetine milijard slabih obveznic in zdaj podpira potrebno prestrukturiranje grških dolgov.

Moje vprašanje je natančno, namreč: kako preprečujete ECB, ki ima dvojno vlogo, da ne bi ovirala težkih, vendar nujnih korakov za prestrukturiranje grškega gospodarstva?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – Evropska centralna banka (ECB) je vsekakor neodvisna, njena neodvisnost pa ni samo priznana v Pogodbi – torej gre za pravno neodvisnost in neodvisnost na podlagi Pogodbe –, temveč vam lahko povem tudi, da imam na tem položaju okrog sedem let izkušenj, pri čemer sem imel pogosto opravka z ECB in bil mnogokrat prisoten, ko je ECB pokazala, da ne potrebuje naše podpore za potrditev svoje neodvisnosti. Glede tega vas želim pomiriti.

Kar zadeva prestrukturiranje, se, kot veste, analizirajo različne možnosti. Upoštevam celotno razpravo, toda stališče Komisije je bilo že jasno izraženo: mislimo, da prestrukturiranje ni druga možnost za prizadevanja, ki jih morajo države članice vložiti v javnofinančno konsolidacijo in strukturno reformo. To je naše dosledno stališče in se ga bomo držali.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, gospod Barroso, glede vrha G8 me zanima tudi, ali je bilo celotno vprašanje urejanja finančnih trgov ponovno odloženo, zlasti z izvajanjem davka na kapitalske transakcije, kapitalski dobiček, ukinitvijo davčnih oaz, odpravo izvedenih finančnih instrumentov in bonitetnih agencij glede na njihovo trenutno popolno neverodostojnost in nepreglednost. Na koncu pa bi vas rada vprašala tudi o zadevi, povezani z dogodki v EU, z Grčijo, Portugalsko in Irsko, ko se uveljavlja proces, ki naj bi delavcem in državam predvsem vsilil instrumente in procese, ki stopnjujejo izkoriščanje in gospodarsko nazadovanje, in ki bo kratko- ali srednjeročno prispeval k večji revščini, brezposelnosti in neenakosti.

Ali ne mislite, da je to v nasprotju z vsemi načeli, ki so bila izražena, tudi samo Pogodbo?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – (PT) Prvič, gospa Figueiredo, v zvezi z vprašanji svetovne finančne ureditve, naj povem, da ima, kot veste, G20 prednost pri teh vprašanjih, ker je bila ustanovljena kot glavni gospodarski forum za svetovno upravljanje finančnih zadev.

Nekatere od teh točk so bile obravnavne v določenem obsegu. Jaz sam ... lahko vam povem ... sem sprožil razpravo v G8 o davku na finančne transakcije, ko smo razpravljali tudi o težavi glede razvojne pomoči, in jaz sem vsekakor za ta davek. S tem se ukvarjamo v Komisiji in zelo kmalu bomo predložili nekaj zamisli.

Kar zadeva splošno vprašanje, ki ste ga omenili, je potekala tudi razprava o evrskem območju. Tu imamo morda povsem različna stališča. Verjamemo, da brez proračunske

konsolidacije in strukturnih reform ne bo nobene možnosti za spodbujanje našega cilja: socialnega tržnega gospodarstva.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Gospod Barroso, na vrhu G8 so udeleženci razpravljali o svojih zavezah glede sosedske politike v Sredozemlju. Vi ste v imenu Evropske unije prispevali 1,24 milijarde EUR, rekoč, da gre za sosedstvo, kar bi lahko razumeli, kot da je namenjeno samo za jug.

Iz vmesnih različic dokumenta Komisije vemo, da je bilo v prvotni fazi od 1,24 milijarde EUR za vzhod namenjenih 150 milijonov EUR, preostalo pa za jug. To je v nasprotju z načelom simetrije in enake pozornosti obema sosedstvoma. Kako bi to pojasnili? K čemu ste se v resnici in dejansko zavezali pri sosedski politiki v južnem Sredozemlju v okviru edinega zneska, ki ste ga omenili?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Gospod Saryusz-Wolski, prijatelj moj, naj vam zelo odkrito povem, da razumem pomisleke, ki jih imate o vzhodnem sosedstvu, toda mislim, da je najpomembnejše, da se vzhoda in juga ne postavi v položaj, kjer bi med seboj tekmovala: potrebujemo oba. Zdaj je pomembno, da pomagamo tistim, ki želijo pomoč, in da to storimo učinkovito.

Dejansko je pristop, ki smo ga predlagali v reviziji sosedske politike, jasen. Ne dodeljujemo sredstev glede na razcep med vzhodom in jugom, temveč glede na pogojenost napredka vsakega partnerja v smeri reform ali, če želite, več za več. Tisti, ki storijo več, ki pokažejo, da si zaslužijo več, bodo prejeli več. Nimamo predhodno pripravljene ovojnice – to je za državo A ali za državo B – država mora pokazati, da si zasluži podporo.

Mislim, da je to pravi pristop in v tem primeru bomo seveda izpolnili svoje zaveze tako do vzhodnoevropskega partnerstva – to je izjemno pomembno – kot tudi naših sosed v Sredozemlju.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Gospod Barroso, moje vprašanje je dejansko povezano z zadnjim vprašanjem in vašim odgovorom nanj.

Ravnokar ste omenili pomoč, ki ste jo obljubili na vrhu G8 v Deauvillu, predvsem arabskim gospodarstvom v vzponu: 40 milijard EUR, večinoma v obliki posojil Mednarodnega denarnega sklada (MDS), Evropske banke za obnovo in razvoj (EBOR) in Evropske investicijske banke (EIB), ter dodatnih 15 milijard EUR iz Evropske unije in držav članic.

Omenili ste pogojenost, na kar se nanaša moje vprašanje. Ta pomoč je zares pogojena z nekaterimi merili, ki jih dobro poznate: redne, svobodne volitve, svoboda zbiranja, svoboda tiska, svoboda izražanja, boj proti korupciji, neodvisnost pravosodnega sistema, reforma vojske in policije.

Zanima me, kdo bo dejansko ocenil, ali so merila izpolnjena, zlasti glede arabskih demokracij v vzponu. Ali bo naš parlament v celoti vključen v ocenjevanje izpolnjevanja pogojev, ki so bili postavljeni, ali bo to v diskrecijski pristojnosti Sveta?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Naša zamisel in upam, da se boste z njo strinjali, je, da bi morala Komisija usklajevati nalogo. Dejansko sem zelo ponosen na dejstvo, da je bila Komisija tista, skupaj z visoko predstavnico, ki je takoj predstavila načrt za naš odziv: partnerstvo za demokracijo v Severni Afriki in južnem Sredozemlju ter tudi partnerstvo za skupno blaginjo. Svet zdaj priznava, da bi bilo dejansko dobro, če bi Komisija

usklajevala nalogo, Komisija pa mora seveda o tej zadevi poročati Parlamentu. Zato lahko le pozdravim vse izraženo zanimanje in prizadevanja Parlamenta, da bi tesno sodeloval.

Dogodki, ki trenutno potekajo v nekaterih arabskih državah, so dejansko strateško izjemno pomembni, ne samo za tamkajšnje države, temveč tudi za svetovno demokracijo, za razvoj muslimanskega sveta in za nas tu v Evropi. Zato je zelo pomembno vse, kar lahko storimo za uporabo ne le institucij EU, temveč tudi naših družb, da pomagamo našim sosedam preiti v demokracijo, in lahko le pozdravim zanimanje, ki ga je izkazal Evropski parlament.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Gospod predsednik, kar zadeva vrh G8, je po nekaterih finančnih informacijah, ki sem jih prebral, svetovni BDP v letu 2009 znašal 58 bilijonov USD, zaloga denarja pa 615 milijard USD. Istočasno ste glede „monetarne politike“, ki vas zadeva, potrdili, da ZDA izdajajo nov denar, nove dolarje, medtem ko naša Unija ne izdaja novega denarja.

Ekonomisti se ne strinjajo o mnogih stvareh; vendar nas je zgodovina naučila dvoje: prvič, podjetja v stečaju ne moreš rešiti z dragimi posojili, in drugič, skrajno varčevanje ne more nikoli zmanjšati primanjkljaja makroekonomije v recesiji, ki ne more devalvirati svoje valute. Nujno potrebujemo evroobveznico, gospod predsednik. Ali to vidite kot sredstvo za ustvarjanje protiuteži spiralnemu povečevanju novega denarja, ki ga izdajajo ZDA?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – Dejansko bi moralo biti to vprašanje v prvem delu naše razprave, vendar lahko odgovorim spoštovanemu poslancu, rekoč, da je bilo stališče Komisije zelo odprto in dejansko naklonjeno zamisli evroobveznic. Eden od mojih predhodnikov je prvi predstavil zamisel evroobveznic.

V resnici ni bilo nobenega sporazuma med državami članicami. Države članice so se zdaj dogovorile o ustanovitvi evropskega mehanizma za stabilnost. Ko bo ustanovljen, bo postal mednarodna finančna institucija številka ena na svetu – najpomembnejša na svetu v smislu finančne moči. Mislim, da moramo v to usmeriti naša prizadevanja.

Obenem smo pripravljeni z državami članicami – in seveda Parlamentom – razpravljati o več možnostih glede evroobveznic, pod pogojem, da so države članice pripravljene razmisliti o tej možnosti. Ta je seveda zelo pomembna in odločilna.

Andrew Henry William Brons (NI). – Na nedavnem vrhu G8 so želeli, da se razkrije, da je bilo 40 milijard USD namenjenih Egiptu in Tuniziji za strmoglavljenje diktatorstev in sprejemanje demokracije. Toda v izjavi G8 je bilo zapisano, da bodo članice podprle države v regiji, ki se približujejo ne le demokraciji, temveč tudi tržnemu gospodarstvu. Želijo, da te države „žanjejo koristi globalizacije“ in sodelujejo pri „povezovanju naložb“, kar pomeni, da bodo države G8 lažje zaslužile denar v teh državah in ga nato iznesle ven.

Ne bi nasprotoval, če bi se od prejemnikov pomoči pričakovalo izvajanje in ohranjanje demokratičnih institucij in postopkov. To bi bilo povsem pravilno. Toda ali ni grozljivo, da se prejemnikom naroči, katere gospodarske politike naj izberejo in katere zavržejo? Donatorke menda nimajo pravice dajati navodil tem novim demokracijam o njihovih demokratičnih izbirah?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – Strinjam se s stališčem, ki ga je sprejela skupina G8. Mislim, da je v našem skupnem interesu, da imamo ne le odprte družbe, temveč tudi odprta gospodarstva. Te države so naše sosede in mislim, da jim lahko najbolje pomagamo s trgovino.

Če ostanejo zaprte, jim nikoli ne bomo mogli zagotoviti toliko denarja, kot ga potrebujejo. Na primer, v državah Magreba – kot verjetno veste – je v resnici trgovina med njimi skoraj neznatna. Prosijo nas, naj odpremo naše trge, ne trgujejo pa med sabo. Pomembno je, da rečemo: da, pripravljeni smo vas podpreti, vendar morate odpreti vaše gospodarstvo in se vključiti v svetovno gospodarstvo.

Dejansko vidimo, da je napredek države zelo jasno povezan z njeno sposobnostjo vključitve v svetovno gospodarstvo. Samo pogledajte Azijo z državami, ki še niso demokracije; ker so se lahko odprle, so lahko sodelovale v svetovnem gospodarstvu in požele sadove za svoja ljudstva.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, predsednik Barroso, končna izjava vrha G8 o državah Bližnjega vzhoda navaja: „Pogajanja so edina pot k celoviti in trajni rešitvi spora. Izraelske in palestinske oblasti pozivamo, da spoštujejo obstoječe sporazume o sodelovanju in se vzdržijo enostranskih ukrepov, ki bi lahko ogrozili napredek in nadaljnje reforme.“

Ali Evropska unija – pomembna sogovornica G8 – podpira to izjavo? Če da, ali ste to povedali palestinski strani, ki namerava sprejeti enostranski ukrep med Generalno skupščino Združenih narodov septembra?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – Kar zadeva mirovni proces na Bližnjem vzhodu, se ne spomnim nobenega mednarodnega srečanja v zadnjih 30 letih, kjer to vprašanje ne bi bilo omenjeno. Ponovno smo nujno pozvali k nadaljevanju mirovnega procesa in obe strani pozvali, da se znova vključita v bistvena pogajanja, da bi učinkovito zaključili mirovni proces na Bližnjem vzhodu.

Novo vizijo ZDA o okvirnem sporazumu smo vsi pohvalili kot prelomno in usmerjeno v prihodnost. Toda odzivi na podrobnosti te nove vizije so bili različni. Če sem odkrit z vami, obstajajo različni pristopi med partnerji G8 k sodelovanju med Hamasom in PLO ter glede vprašanja meja iz leta 1967.

Za mizo je bilo tudi nekaj pomislekov o tveganjih, ki izhajajo iz možnih palestinskih prizadevanj za enostransko priznanje na Generalni skupščini Združenih narodov. Lahko vam povem, da o tem razpravljamo tudi z državami članicami in da upam, da bomo imeli v Evropi skupno stališče o zadevi.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospod Barroso, države G8 so se odločile, da dodelijo 40 milijard EUR Tuniziji in Egiptu, kot je bilo že rečeno. Toda Evropska unija mora predstaviti primer za večjo preglednost, vidljivost in sledljivost; skratka, boljše upravljanje te pomoči.

Osredotočiti se moramo na štiri ključne točke: prvič, zagotoviti, da razvojno sodelovanje sledi načelom demokracije in popolne preglednosti; drugič, zagamčiti spoštovanje človekovih pravic; okrepiti vlogo in zmogljivosti organizacij civilne družbe in preoblikovati sistem upravljanja, ki velja za pomoč, ob večji vključenosti Evropskega parlamenta.

Gospod Barroso, EU mora biti sposobna zagotoviti, da ta pomoč pride do ljudi, katerim je namenjena. Kakšne konkretne ukrepe načrtuje EU v tem pogledu?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – (FR) Spoštovana poslanka, povedali ste natanko to, kar imam sam v mislih. Povsem se strinjam z vami. Zdaj bomo to storili s pomočjo nekaterih instrumentov, tako da lahko preverimo, ali se vse partnerske države

držijo zavez in jih odločno izvajajo. Lahko vam povem, da bodo vse te programe izvajale ne le službe Komisije, temveč tudi visoka predstavnica, ki bo imenovala posebnega predstavnika za zadevno regijo. Mislimo, da bomo ravno skozi takšen dialog lahko pomagali tem državam, zlasti z večjim sodelovanjem s civilno družbo.

Pred kratkim sem bil v Tuniziji, kjer sem se sestal ne le z vlado in predsednikom te republike, temveč tudi s predstavniki civilne družbe, ženskih organizacij in sindikatov. Videl sem, kako pomembna se jim zdi naša zaveza, ne samo v obliki podpore vlad, temveč tudi civilne družbe. Naj ponovim, kar sem rekel gospe Sarnez, tudi zaveza Evropskega parlamenta bi bila zelo pomembna v tem pogledu, v smislu odnosov z razvijajočimi se parlamenti in političnimi strankami v teh mladih in novih demokracijah.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, na nedavnem vrhu G8 ste razpravljali o svetovnem gospodarstvu in se dogovorili, da morajo biti prizadevanja usmerjena v cilje zdržnosti javnih financ, okrevanje gospodarstva in ukrepanje za reševanje brezposelnosti. Za vse to se prizadeva zaradi koristi družbe in javnosti.

Toda če pogledamo primer Grčije, je na deset in sto tisoče državljanov pred kratkim šlo na trg in ulice okrog grškega parlamenta povsem spontano, ne da bi jim to kdo naročil, kjer so jezno pozivali k spodobnemu življenjskemu standardu in obetom. Morate se strinjati, gospod predsednik, da nobena politika ne more biti učinkovita, če je družba ne podpre ali vsaj dopušča. Politika v Grčiji je načeloma omejena na dilemo med izčrpavajoče varčevanje ali stečaj.

Ali vas ti družbeni dogodki skrbijo? So pomembno politično vprašanje. Kakšno sporočilo bi poslali tem ljudem, ki si dostojanstveno in mirno prizadevajo za obete in boljšo prihodnost zase, svoje družine in otroke?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije.* – Najprej bi rad izrazil svojo solidarnost z Grki. Razumem, kako težki so ti časi za Grčijo. Vendar verjamem tudi, da so politični voditelji na evropski ali nacionalni ravni, v vladi ali opoziciji, odgovorni pokazati, kaj morajo države narediti. Brez javnofinančne konsolidacije, strukturne reforme, Grčija pravzaprav ne bo premagala te krize.

Realnost je, da so v Grčiji nekateri boleči ukrepi neizogibni, in vsak, ki trdi drugače, laže grškemu ljudstvu. Grške vodje pozivam, da prebivalcem Grčije pošteno pojasnijo težke izbire, ki jih mora država sprejeti. Vsi jo bomo podprli.

V Evropskem svetu sem jaz predlagal zmanjšanje obrestnih mer na posojila, odobrena Grčiji. Obenem pa bodimo pošteni. Grčija se mora sama potruditi, kajti država ne more večno živeti s tako visokim dolgom.

To je pošteno sporočilo, ki ga moramo predati vladi in opoziciji v Grčiji, in v Evropi ga moramo sprejeti, če res želimo pomagati tej državi.

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, vesel sem, da ste na vrhu G8 omenili težave evrskega območja. Gre za krizo, in to vsi vemo. Kot je omenil prejšnji govornik, zadeva mnoge države članice. Pred kratkim smo imeli težave v Madridu, ko so ljudje protestirali na ulicah. Protesti so potekali v Lizboni, ravno tam od vseh krajev, in videli smo tudi, kaj se je dogajalo v Grčiji.

Mar ni čas, gospod Barroso, da vstanete – pred nekaj trenutki ste omenili laži – in poveste resnico in rečete, da obstaja možnost: da bi tem državam morali pustiti, da zapustijo evrsko območje? To je edini izhod.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Zelo spoštujem vse naše demokratične države, zato nisem poklican za to, da jim rečem, kaj naj naredijo v tej zadevi. Toda vemo, da Grčija ne namerava zapustiti evrskega območja. Sem v stalnem stiku tako z grškimi oblastmi kot glavno opozicijsko stranko in dobro vem, da ne želijo zapustiti evrskega območja.

Verjetno bi nekateri od vas cenjenih poslancev želeli, da bi država zapustila evrsko območje, ali pa morda vaša država ni v njem in to spoštujemo, toda Grčija je zelo predana evropskemu projektu. Grčija ima težave in poskušamo jo podpreti, toda prosim, ne napadajte evra iz ideoloških razlogov.

Resničnost je, da so države zunaj evrskega območja, ki imajo vsaj primerljive težave. Islandija ni članica evrskega območja, pa je bankrotirala. Bodimo odkriti: Islandija je bila pred finančno krizo ena od najbogatejših držav na svetu po merilu na prebivalca.

V Evropski uniji imamo tudi države, ki se spopadajo z enakimi težavami zaradi zelo visokih izdatkov. Torej v resnici evro ni problem; problem je zelo visoka stopnja dolga ali zelo visok primanjkljaj v gospodarstvih.

Predsednik. – Ura za vprašanja predsedniku Komisije je končana.

PRESEDSTVO: ISABELLE DURANT

podpredsednica

14. Sudan in Južni Sudan (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava podpredsednice Komisije in visoke predstavnice EU za zunanje zadeve in varnostno politiko o Sudanu in Južnem Sudanu (2011/2717 [RSP]).

Mislim, da jo nadomešča gospod Piebalgs. Hvala, gospod Piebalgs. Komisar, imate besedo v imenu visoke predstavnice in Komisije.

Andris Piebalgs, *član Komisije, v imenu podpredsednice Komisije in visoke predstavnice EU za zunanje zadeve in varnostno politiko*. – Gospa predsednica, šestletno prehodno obdobje sudanskega celovitega mirovnega sporazuma se bo zaključilo čez kak mesec. To je zgodovinski trenutek za Sudan in pravzaprav za celotno afriško celino. Ljudstvo Južnega Sudana je zelo dolgo čakalo na ta trenutek, ko bo razglašena neodvisnost njihove države 9. julija. Na slovesnosti ob dnevu neodvisnosti bo Evropsko unijo zastopala visoka predstavnica in podpredsednica Komisije.

Po verodostojnem referendumu na začetku tega leta smo pohvalili sudanske stranke za izjemno delo, ki so ga opravile pri organizaciji referendumu. Pozdravili smo besede predsednika Baširja, ki je javno izjavil, da bo Severni Sudan prvi priznal neodvisni Južni Sudan. Toda pozitivni zagon v obdobju takoj po referendumu je izginil. Prisotne so zaskrbljujoče težnje v smeri večjih napetosti in konflikta. Nedavni nasilni spopadi v Abjeju in okoli njega bi kaj lahko privedli do ponovnega vojaškega soočenja med Severnim in Južnim Sudanom.

O Sudanu smo razpravljali v Svetu za zunanje zadeve, tako januarja kot maja, in k njemu se bomo vrnili na zasedanju Sveta za zunanje zadeve 20. junija. V Svetu namerava visoka predstavnica predstaviti celovit strateški pristop EU za Sudan, ki bo osredotočen predvsem na neodvisni Južni Sudan, vključeval pa bo tudi elemente za konstruktivno sodelovanje s

Severnim Sudanom, vključno s prehodnimi območji, Darfujem in vzhodom. Dejansko bomo priča rojstvu ne ene nove države, temveč dveh.

Celovit pristop bo dokument o politični strategiji, ki bo opredeljeval vse ključne dele naše politike do Sudana. Glavni cilji EU so podpreti mir med obema državama ter demokratizacija in blaginja v obeh. Želimo, da dve uspešni državi soobstajata kot dobri sosedi in si delita odprto mejo, ki omogoča čezmejno izmenjavo ljudi, blaga, kapitala in zamisli.

Južni Sudan bo potreboval vso našo pozornost v smislu stabilizacije, krepitev države, institucij in zmogljivosti ter dolgoročnega razvoja. Naša glavna skrb bo izogniti se neuspehu države.

V okviru možne strategije odziva bomo preučili številne pomembne elemente: okrepitev prisotnosti EU v Jubi z ustanovitvijo delegacije EU; vzpostavitev celovitega političnega dialoga; stabilizacija Južnega Sudana in skupne meje s posebnimi ukrepi in instrumenti – vključno s skupno varnostno in obrambno politiko ter instrumentom za stabilnost – in povečanje razvojne pomoči.

Kar zadeva slednjo, je EU ravnokar zagotovila dodatnih 200 milijonov EUR Južnemu Sudanu, kar pomeni, da naša sredstva zdaj znašajo okoli 300 milijonov EUR. Z državami članicami sodelujemo v skupni programski vaji EU, da bi kar se da povečali vpliv na terenu. Obenem bomo nadaljevali s humanitarno pomočjo in si prizadevali zagotoviti, da bo trgovina del našega celovitega pristopa.

Po drugi strani pa bo Severni Sudan utrpel nekaj izgub. Podpreti moramo reformam naklonjene elemente na severu, spodbujati vključujoč političen dialog in okrepiti naša prizadevanja za spodbujanje človekovih pravic. Trudimo se pospešiti naš politični dialog z vlado v Kartumu. Namen mojega nedavnega obiska je bil nakazati ponovno sodelovanje EU po pozitivnem odzivu Kartuma na izid referenduma.

Vendar nas izjemno skrbi nedavno nasilje in, kot sem dejal, vojaška okupacija mesta Abjej, ki predstavlja očitno kršitev celovitega mirovnega sporazuma. Obe strani pozivamo, da se izogibata izzivanju ter da se dogovorita o pogojih za dolgotrajno mirno sobivanje lokalnih skupnosti v mestu Abjej in njegovi okolici.

Prav tako smo še vedno zaskrbljeni zaradi pridržanja zagovornikov človekovih pravic, novinarjev, opozicijskih politikov in miroljubnih študentov protestnikov. Eno od osnovnih načel celovitega mirovnega sporazuma je bila vzpostavitev demokratičnih vlad na podlagi spoštovanja raznolikosti in temeljnih svoboščin. Spoštovanja temeljnih svoboščin in resnično vključujočih demokratičnih vlad pa si želimo tako v Severnem kot Južnem Sudanu.

Omeniti moram tudi Darfur. Evropska unija je še vedno zelo zaskrbljena zaradi nadaljujočega se nasilja v Darfurju, ki je pripeljalo do razselitve, kar ima resne posledice za humanitarne operacije.

So pa tudi pozitivne novice. Trije evropski državljani, ki so bili talci v Darfurju več mesecev, so bili izpuščeni, a obenem vemo, da se razmere v Darfurju niso spremenile. Še naprej bomo morali podpirati prizadevanja, da se doseže celovit in pravičen mir v Darfurju, ter poskušati zagotoviti pozitiven izid pogajanj o mirovnem procesu in ustvariti pogoje, ki bodo omogočali političen proces, osnovan v Darfurju. Pozdravljamo izid konference vseh zainteresiranih strani v Dohi in upamo, da bo prinesla tako pomemben razvoj v smeri trajnega miru v Darfurju.

Na koncu moram omeniti pravico. Trajnega miru v Darfurju ni mogoče doseči brez pravice in sprave. Nekaznovanost se mora končati. Svet je vlado Sudana večkrat opomnil na obveznost popolnega sodelovanja z Mednarodnim kazenskim sodiščem skladno z resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1593. Ljudstvo v Darfurju si zasluži tisto, po čemer hrepeni tako dolgo – trajen mir in pravico.

Mariya Nedelcheva, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, v času referendumu o samoodločbi v Južnem Sudanu me je najbolj presenetilo navdušenje in veselje prebivalcev, celo radost. Ljudje so bili srečni, saj so končno imeli besedo. Po več kot 20 letih vojne so končno čutili, da se bo prisluhnilo tistemu, kar imajo povedati.

Teh šest milijonov Južnih Sudancev ne smemo razočarati, vendar ne smemo pozabiti tudi na prebivalce severa. Pomembno je, da so v okviru demokratičnega zagona, ki je posledica rezultatov referendumu, pogajanja čim bolj pregledna, tako da zagotavljajo trdno osnovo za prihodnji razvoj vsake nove države kot tudi prihodnji razvoj odnosov med njimi in z mednarodno skupnostjo. Uspešnost in stabilnost severa in juga sta ključni. Nujno je treba končno najti rešitve za težave, ki so do zdaj ostale nerešene. Govorim o težavah glede državljanstva, delitve dolga in prihodkov od nafte ter težavno zadevo nedoločenih meja.

Poleg tega se morajo v okviru celovitega mirovnega sporazuma nadaljevati referendumi v pokrajinah Abjej, Južni Kordofan in Modri Nil. Razmere v pokrajini Abjej se vsak dan poslabšujejo. To je nadvse zaskrbljujoče. Abjej ne sme priti do točke brez povratka, ki bi izničila več kot šest let pogajanj. Napetosti, ki preraščajo v odprt konflikt, grozijo, da bodo zasenčile neodvisnost Južnega Sudana in regijo ponovno pahnile v kaos.

Vendar zaradi razmer v pokrajini Abjej ne smemo pozabiti razmer v Darfurju. V tem pogledu je treba upoštevati zaključke konference v Dohi, kot ste ravnokar dejali, komisar, in ne smemo pozabiti na stalno potrebo po usmerjanju humanitarne pomoči in zagotavljanju varnosti humanitarnih delavcev. Zagotovilo za dve uspešni državi so pregledna pogajanja kot tudi prekinitev nasilja in učinkovito sodelovanje med državama.

To je seveda okvir, ki je bil opredeljen že med postopkom referendumu. Pomembno je, da se to nadaljuje, tako da se zagotovi uveljavitev politične volje obeh držav in mednarodne skupnosti v praksi v obliki pravih razvojnih projektov za državljane obeh držav. Ti državljani in njihova blaginja bi morali biti v središču demokratizacije, političnega pluralizma, pa tudi spoštovanja človekovih pravic ter verske, kulturne in etnične raznolikosti tako v Južnem kot Severnem Sudanu.

Véronique De Keyser, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospa predsednica, 9. julija bo Južni Sudan praznoval svojo novo odkrito neodvisnost in dostojanstvenost in Sudanci govorijo o tem dogodku ravno v smislu dostojanstvenosti in čustvenosti.

Gospod Piebalgs, pripravila sem triminutni govor. Toda medtem ko sem vas poslušala, sem se vprašala, ali naj sploh spregovorim. Moram vas pohvaliti: Mislim, da je Parlament lahko ponosen na ukrepanje celotne Evropske unije in na to, kako se je obravnavala zadeva Sudana, kot Sudanci pa tudi jaz trdno držim fige, da se bo to nadaljevalo v neodvisnost in dlje.

Govorili ste o glavnih vprašanjih, namreč o vprašanju pokrajine Abjej, ki je še vedno nerešeno, političnih odločitvah, ki naj bi bile sprejete o državljanstvu, dolgu, valuti itd. Predvsem pa ste omenili vse, kar upate, da boste storili na področju razvoja, humanitarnega

delovanja, dejstvo, da je treba zadostiti pravici, in da ne smemo podcenjevati Mednarodnega kazenskega sodišča. Dejansko ste zajeli vse najpomembnejše točke.

Dodala bom samo nekaj točk. Kar zadeva težavo razvoja in humanitarnih ukrepov, je res, da je treba še veliko storiti v Južnem Sudanu in da moramo nadaljevati z razvojem severa in, najpomembnejše, da ga ne smemo izolirati. Toliko je treba še narediti, kajti država je živela zgolj od nafte. Ni razvila raznolikega gospodarstva; izobraževanja ni; ni cest, bolnišnic in tako dalje. Potrebe in pričakovanja ljudi so ogromni in če ne želimo, da te ljudi neodvisnost razočara, se morajo razvoj in humanitarni ukrepi še dolgo nadaljevati. Tega nikakor ne smemo pozabiti.

Kar zadeva vprašanje človekovih pravic, pravic žensk in političen pluralizem, še vedno obstaja poligamija, tudi na jugu. Ženske se kupujejo skupaj s kravami; 80 % žensk je nepismenih; pravice otrok še niso uvedene in političen pluralizem ne obstaja: ni kulture političnega pluralizma, kar smo videli med volitvami in referendumom. Obenem je vznemirljivo in čudovito.

Sestala sem se z volilnima komisijama Južnega Sudana in Severnega Sudana, čeprav predvsem z južno. Želijo ustvarjati zakone. Želijo dobro ustavo, želijo graditi svojo državo in pravijo nam „denar bomo imeli, brez skrbi, toda pomagajte nam – bodite tam“. Mislim, da ste v tem pogledu izpolnili njihovo prošnjo. Vaš obisk, obisk gospe Georgieeve v preteklosti in verjetni obisk lady Ashton zaradi slovesnosti ob neodvisnosti so pomembni dogodki.

Vaša želja, da predstavite strateški načrt za Južni Sudan, je nekaj, k čemur pozivamo po vsakih volitvah. Ne želimo, da je to ponesrečen poskus, temveč da mu sledi ustrezno nadaljevanje in prihodnost za države, ki jih obiščemo. Zaradi vsega tega sem povsem spremenila besedilo svojega govora, gospod Piebalgs. Rada bi se vam zahvalila, kajti kot sem rekla, dobro je, da smo lahko ponosni na Evropsko unijo, zlasti v teh težkih časih.

Ivo Vajgl, v imenu skupine ALDE. – (SL) Spoštovana predsedujoča, spoštovani gospod komisar, ko bo 9. julija proglašena neodvisnost še ene afriške države, Južnega Sudana, bo na tem kontinentu zaprto še eno poglavje kolonialnega nasledstva. Želimo verjeti, da bo po demokratični odločitvi na referendumu Južni Sudan na miroljuben način, s pogajanjem rešil še odprta vprašanja z državo na severu, da se bo regija izognila nevarnosti, da bi izbruhnili spori in spopadi zaradi meja, demografskih in migracijskih gibanj zaradi nafte in drugih naravnih bogastev, ki jih imata obe državi veliko, pa četudi sta statistično revni.

Opozarjam na nujnost kontinuiranega sodelovanja mednarodne skupnosti, OZN, Afriške unije in Evropske unije, pri konsolidaciji obeh držav, pri zagotavljanju miru in graditvi institucij demokratične in pluralne države na jugu. Kako aktualen izziv, spoštovani kolegi, v času, ko celotna širša regija doživlja preporod in se odpira zahtevam in standardom modernega časa.

Sudan je spet enkrat pred pomembno zgodovinsko prelomnico. Vsi dogovori, ki so bili sprejeti ob koncu krvave državljanske vojne, še niso uresničeni. Položaj v pokrajini Abjej je bližje krizi kot miru, v Darfurju vlada nasilje, Sudan potrebuje naše zanimanje in nesebično pomoč.

Pomembno je tudi, da je Varnostni svet podaljšal mandat misije UNMIS v Sudanu in da bo napotil dodatne mirovne sile v Sudan. Vladama v Kartumu in Jubi sporočamo, naj mirovnike Združenih narodov sprejmeta kot prijatelje in jim zagotovita varnost.

Nirj Deva, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, komisar Piebalgs ima prav. Pred nami je tudi eden največjih izzivov Evropske unije. Kot poročevalec za poročilo Evropskega parlamenta o izgradnji države moram reči, da je to izjemna priložnost, da 9. julija postanemo partnerji Južnega Sudana, ene od najrevnejših in najnovejših držav v nastajanju, in da uresničimo izgradnjo države – o kateri kar naprej govorimo v tem parlamentu.

Ta država je bogata z naravnimi viri, vendar ima tudi najslabše socialne kazalnike. Danes rojeni otroci v Južnem Sudanu imajo več možnosti, da umrejo v zgodnjih letih, kot da se vpišejo v osnovno šolo. Kakšna statistika je to. Prehrambeni izdelki, ki jih posredujejo organizacije za pomoč in naj bi se brezplačno razdelili revnim, se prodajajo na trgu. Zmogljivost moramo graditi od spodaj navzgor. Nimajo civilne službe. Nimajo usposobljenih administratorjev. Nimajo infrastrukture, ki je potrebna za sodobno državo v nastajanju. Potrebujemo pravno državo, dobro upravljanje, preglednost, potrebujemo naše strokovno znanje v vlogi partnerjev. Morajo nas povabiti, mi pa jim moramo zagotoviti partnerstvo na področju znanj in izkušenj.

Judith Sargentini, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospa predsednica, vi bi želeli dvigniti zastavo in kozarec šampanjca, kajti ko lahko ljudstvo glasuje na podlagi lastne neodvisnosti, je to edino pravilno in primerno. Neprijetno tukaj je, da je Južni Sudan dejansko podedoval dediščino iz preteklosti in da dvig zastave ali kozarca šampanjca morda ni primerno glede na razmere, v katerih so se znašli Južni Sudanci. Zdaj ko je pokrajina Abjej vključena v sever, bi bilo Južne Sudance treba pohvaliti, ker so zavzeli stališče, da se ne pustijo izzvati. Vprašanje je pa je, seveda, kako dolgo bo to trajalo.

Dejstvo, da smo mi, mednarodna skupnost, opazovali, medtem ko je vprašanje pokrajine Abjej ostalo nerešeno na referendumu, je pravzaprav zelo neodgovorno in recept za ponoven začetek vojne v prihodnosti. Mirno lahko predpostavimo, da bo treba ponovno poslati enote ZN za ponovno vzpostavljanje miru. Zlasti težavno se mi zdi vprašanje glede tega, o čem govorimo in o čem ne? Razmislimo o dejstvu, da poskuša Sudan vplivati na bližajoči se referendum v Abjeju tako, da vztraja pri tem, da se nomade, ki so del časa preživeli tam in del drugje, vključi v štetje. Ali je upravičeno, da Južni Sudan trdi, da se jih ne bi smelo šteti, ker niso stalni prebivalci? Če je to pravo stališče, ali potem ne zanikate pravice nomadov do obstoja? To je brezupna situacija, kjer odgovora ni mogoče potegniti iz klobuka.

Treba je omeniti še dva dejavnika. Ali je treba omogočiti Južnemu Sudanu pošten začetek? V tem primeru so Južni Sudanci vsekakor upravičeni do odpisa dolga. Zadevni dolgovi so nastali zaradi režima v Kartumu in nihče ne more reči, da so bili ti dolgovi za dobro ljudi na jugu.

Drugi dejavnik je, kako bomo obravnavali podzemno bogastvo v Južnem Sudanu? Ko že govorimo o tem, ali za Južni Sudan velja pobuda za preglednost v ekstraktivnih industrijah (EITI), ki preverja odsotnost korupcije in preučuje, katero premoženje, ustvarjeno iz nafte, koristi prebivalstvu? Če ne, kako lahko mi v Evropi pomagamo? Tisto, kar konec koncev res pomaga, kar zadeva evropsko pomoč Južnemu Sudanu – in severu tudi –, je trgovina in zagon poštenih naložb. Vsi zaskrbljeno spremljamo dogodke in upam, da bomo lahko še enkrat nazdravili svobodi Južnega Sudana z zastavo in kozarcem šampanjca.

Gabriele Zimmer, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospa predsednica, to regijo sveta vsi opazujemo z veliko zaskrbljenostjo in vsi se dobro zavedamo, da je tveganje državljanske vojne še kako prisotno. Sedanji dogodki v pokrajini Abjej kažejo na osnovno krhkost mirovnega procesa, ki je bil sprožen.

Konflikt, ki je izbruhnil, je dramatičen. Severna vojska je okupirala Abjej in 15 tisoč ljudi je pobegnilo. Mislim, da moramo mi, Evropska unija, nuditi zelo oprijemljivo pomoč, kot smo jo prej, in to v obliki zagotavljanja hrane in humanitarne pomoči beguncem za čim hitrejšo preselitev ter priprave nujne humanitarne pomoči za begunce.

Tudi brez zaostrovanja konflikta je v Južnem Sudanu več kot 40 % prebivalstva že odvisnega od pomoči v hrani. Južni Sudan bo ena od najrevnejših držav na svetu, če pa želimo, da se tudi tu uveljavijo razvojni cilji tisočletja, je treba sredstva, ki jih je zagotovil Svet – več kot 200 milijonov EUR – nujno dejansko porabiti za zanesljivo preskrbo s hrano, izobraževanje in zdravje v tem delu sveta.

Moja skupina zagovarja takojšen umik oboroženih enot severa in juga iz pokrajine Abjej, spoštovanje celovitega mirovnega sporazuma in priznavanje demilitariziranega območja. Glede na podaljšanje mandata ZN, o katerem je tekla razprava, pozivamo k upoštevanju in oceni tveganj in težav, kakršne so prišle na dan v zvezi z misijo MONUC v Demokratični republiki Kongo.

Razočarani smo, da v to resolucijo ni bil vključen noben odločen poziv k odpisu dolga in preučitvi zunanje dolga. To se mi zdi obžalovanja vredno.

Bastiaan Belder, *v imenu skupine EFD.* – (NL) Gospa predsednica, dve točki bi rad predstavil visoki predstavnici ali osebi, ki jo nadomešča, v zvezi s sedanjimi razmerami v Sudanu. Najprej pozivam visoko predstavnico, naj nujno pritisne na sudanske oblasti, da izpustijo kristjanko Hawo Abdalla Muhammad Saleh, ki jo je varnostna služba 25. maja aretirala v begunskem taborišču v Darfurju iz verskih razlogov. Po poročanjih naj bi Saleh po aretaciji mučili in jo nato odpeljali na neznano lokacijo v Kartumu, kar je osebna tragedija, v katero se Evropa mora vključiti.

Moja druga točka je, da me je kot poslanca Evropskega parlamenta močno prizadela ostra graja glede razmer v Sudanu, ki so jo izrekle oblasti, ki so zunanji opazovalec v pokrajini Abjej, kjer se spopadi kar vrstijo, rekoč, da je diplomatski pritisk Evrope na morilski in vojne željan režim predsednika al Baširja „ničen in slabo usklajen“. To je dejansko silovita graja.

Ali mednarodna skupnost, vključno z Evropo, daje predsedniku al Baširju po okupaciji pokrajine Abjej občutek ponovne neranljivosti? Na tej točki je treba izpostaviti, kako šibek je položaj al Baširja v domovini in da je zdaj nadvse primeren trenutek, da se vrši mednarodni pritisk na režim. Zato upam, da bo vršen evropski pritisk na al Baširja.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospa predsednica, komisar, z največjim spoštovanjem do pragmatičnega pristopa, ki ste ga zavzeli v vašem govoru, bi rad podal dve priporočili, v katerih bi rad poudaril tudi delo glede spremljanja referendumu, ki ga je pred kratkim tako temeljito opravila gospa De Keyser in je bilo po mojem mnenju neprecenljivo za naše institucije.

V mislih imam zelo posebno zadevo: jaz osebno sploh nisem bil presenečen, da je referendumu in njegovemu izidu sledilo povečanje sovražnosti, ki so ga – skoraj – povzročile sudanske institucije in oblasti, predvsem v pokrajini Abjej. Za nenehno „stop-and-go“ kartumsko politiko je značilno, da se rešitev nakaže, nato pa brez vsakega opozorila umakne. To je privedlo do katastrofe, kakršna je postal Sudan.

Dovolite, da nekaj predlagam: v Evropski službi za zunanje delovanje smo ustanovili oddelek, ki se ukvarja prav s humanitarnimi krizami. Ta oddelek je treba na pokrajino

Abjej opozoriti zdaj in ne, ko bo pred nami ogromna katastrofa. Treba ga je uporabiti, saj je verodostojen oddelek, ki se je izkazal, na primer v libijski krizi. Mislim, da je treba ta oddelek danes spodbuditi, da pripravi načrt in ga predstavi Odboru za zunanje zadeve ter pojasni, kako namerava ukrepati, kar nam bo omogočilo, da razumemo, kako koristna je lahko zunanja politika Evropske unije, ko vsi sodelujemo v smeri najboljšega rezultata.

Moje zadnje priporočilo se nanaša na naše odnose s Kitajsko; z vseh strani slišimo, da ima Kitajska pomembno vlogo v Sudanu, kar zveni kot kakšna srhljiva navzočnost, ki se je moramo bati. Osebo v tem trenutku zagovarjam potrebo po veliki previdnosti, vendar naklonjenosti odnosom s Kitajsko, prek katerih lahko ocenimo, ali jo poleg gospodarskih interesov zanima tudi temeljno vprašanje človekovih pravic.

Ana Gomes (S&D). – Gospa predsednica, EU mora še naprej vršiti pritisk na vlado Sudana, da umakne čete iz obmejnega mesta Abjej. Nujno je treba rešiti težavo Abjeja, da se prepreči stopnjevanje oboroženega spopada med Sudanom in Južnim Sudanom. Ta spor ogroža mirovni proces, ki bi moral slediti referendumu januarja 2011.

Streljanje milice na helikopter ZN konec maja je bilo nezaslišano in strahopetno dejanje; ravno tako nezaslišano kot poziv kartumske vlade, naj se mirovne sile ZN umaknejo po 9. juliju. Prisotnost ZN je zdaj potrebna bolj kot kdaj koli prej, da pomagajo opazovati strani in stabilizirati regijo, s čimer bi preprečili širitev spopadov.

Za zagotovitev mirnega prehoda v neodvisnost v Južnem Sudanu mora boj proti nekaznovanosti ostati na vrhu programa EU za obe državi in njune sosedje, ki z vmešavanjem ne koristijo. EU ne smejo zamikati nobeni „prikladni dogovori“ s predsednikom al Baširjem v zameno za to, da se pozabi, da je treba njega in njegove privrženice pripeljati pred Mednarodno kazensko sodišče, da bi odgovarjali za vojne zločine in zločine proti človeštvu, ki so jih zakrivali proti Sudancem v Darfurju.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, nedavni referendum o neodvisnosti v Južnem Sudanu je prinesel novo obdobje za politične odnose s to novo državo. Z nastankom te mlade države je zadeva, ki je prej veljala za notranjo zadevo Sudana, postala mednarodna. Vsi odnosi s Kartumom, zlasti glede varnostnih zadev, bodo zdaj mednarodne zadeve, kar pomeni, da bodo sodile pod mednarodno pravo.

Zato pozdravljamo način, na katerega različne strani izvajajo svoje naloge, in v tem pogledu je treba omeniti nekaj največjih neposrednih izzivov, s katerimi se bo spopadla novoustanovljena država. Prvič, med temi stranmi moram omeniti nekdanjega južnoafriškega predsednika in predsednika Afriške unije, Thaba Mbekija, ter posredovanje, ki ga je izvedel, in mislim, da moramo poudariti tudi posredniško vlogo, ki jo je imela naša posebna predstavnica za Sudan, Rosalind Marsden.

Drugič, nova država s tem, ko spoštuje sporazum iz Cotonouja, odpira nove možnosti za razvojno sodelovanje in odnose z Evropsko unijo. Mislim, da je to nujno in da moramo storiti vse, kar lahko, da spodbudimo hitro ratifikacijo.

Tretjič, treba je razviti zmogljivost za obvladovanje velikanskih težav, s katerimi se nova, še vedno zelo krhka država spopada. To kliče tudi k pozornosti mednarodne skupnosti.

Četrto, treba je prispevati tudi k razvoju v Severnem Sudanu, ki ga ne smemo pozabiti in ki pripravlja novo ustavo.

Na koncu pa imamo grozljive varnostne razmere v regiji Darfur in enostransko željo vlade, da 1. julija 2011 organizira referendum o njenem statusu.

Seveda pozdravljam osebno vključenost našega komisarja za razvoj in njegovega osebja v tej ključni fazi. Razumel je, da to odločilno obdobje za prihodnost Južnega Sudana predstavlja tudi preizkus moči za Evropsko unijo in tudi druge.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospa predsednica, veličastni datum 9. julij se približuje. Južni Sudan bo uradno postal neodvisen – narod, ki se je odkrito zavzel za ključne vrednote krščanske vere, pa tudi narod, ki bo na preizkušnji, saj je stari prekaljeni lisjak Omar al Bašir morda res skoraj plešast, toda vsekakor še ima ase v rokavu. V pokrajini Abjej je začel pobijati državljane. Kaže, da se je začelo etnično čiščenje južnega naroda Dinka Ngok. Življenja osebja Združenih narodov tam so ogrožena.

Baronica Ashton ve, da ima našo podporo za svojo politiko na področju človekovih pravic, in glede upornikov v Bengaziju se je jasno odločila, in to pravilno. Storite zdaj enako glede Omarja al Baširja, saj si ljudstvo Južnega Sudana zasluži našo trdno podporo.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Gospa predsednica, februarja je bilo mnogo ljudi, tudi v tem parlamentu, polnih upanja in zaskrbljenosti glede prihodnosti Sudana. Obstajali so različni pogledi na nadaljnjo nevarnost nasilnih spopadov. Jasno je bilo, da so pred Sudanci velike težave in da potrebujejo podporo. Zdaj se o razmerah v Sudanu ponovno piše na naslovnih straneh časopisov. Vzrok za zadnje dogodke so nerešena vprašanja, povezana z bližajočo se neodvisnostjo juga, teh težav pa ni mogoče rešiti z orožjem. Zato pozdravljam nedavni sporazum med Severnim in Južnim Sudanom, pri katerem je posredovala Afriška unija, o demilitariziranem območju ob prihodnji meji med obema državama. Toda sedemtisoč članska enota ZN po vzoru MONUC bi lahko povzročila več škode kot koristi. Če pogledamo samo Kongo, lahko vidimo, kaj lahko naredijo čete MONUC.

Pomoč za Sudan mora biti nepristranska in ne vezana na katero koli interesno skupino. V svoje središče mora postaviti interese ljudstva na jugu in severu, kar velja tako za materialno kot diplomatsko pomoč. Da bi preprečili nadaljnje podžiganje spopada, je treba ustaviti vso dobavo orožja. Pozivamo h koncu vsega civilnega/vojaškega sodelovanja in misije za vojaško usposabljanje.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, vsekakor pozdravljamo mirno in verodostojno izvedbo januarskega referendumu Južnega Sudana o samoodločbi. Kot je bilo že rečeno, bo Južni Sudan razglasil svojo neodvisnost 9. julija 2011. Izzivi so ogromni, tako v smislu notranje organizacije nove države kot v smislu njenih odnosov s Sudanom na skupnih mejah in v z nafto bogati pokrajini Abjej.

Tako Sudan kot Južni Sudan morata izpolniti ogromne humanitarne potrebe. Osnovni cilji so varnost, doseganje prebivalcev v stiski in spoštovanje humanitarnih načel. Krize še zdaleč ni konec. Ključno je, da mednarodna skupnost ohrani svojo prisotnost in zelo visoko raven humanitarne vključenosti. Zelo budno moramo spremljati odvijanje razmer, ki so že grozljive, vendar se lahko poslabšajo in ogrozijo stabilnost regije.

Ključno je tudi, da je razvojna pomoč, organizirana za Južni Sudan, usklajena in dopolnjujoča humanitarni pomoči. Pravi pomen povezave med nujnostjo in razvojem je poudarjen v tem okviru, kjer so državne infrastrukture zelo šibke, humanitarna kriza pa bo trajala. Zato mora razvojna pomoč zagotoviti podporo državnim infrastrukturnim in večji dostop prebivalstva do osnovnih storitev, ki jih trenutno organizirajo nevladne organizacije in mednarodne organizacije.

Končno pa zaradi dogodkov v Južnem Sudanu in pokrajini Abjej ne smemo spregledati razmer v Darfurju, ki velja za najhujšo humanitarno krizo na svetu. Življenja milijonov ljudi so še vedno odvisna od zunanje pomoči.

Ker imam še nekaj sekund časa, bi rada na koncu pozdravila delo gospoda Piebalgsa, ki je bilo po mojem mnenju izjemno.

Richard Howitt (S&D). – Gospa predsednica, to popoldne želim odločno poudariti potrebo po sodelovanju EU z Južnim Sudanom pri demokratizaciji in vzpostavljanju institucij. Da, to bo država z eno najvišjih stopenj umrljivosti dojenčkov ter najnižjim kazalnikom izobraženosti na svetu, zaradi česar je potreben pristop k sporazumu iz Cotonouja po hitrem postopku, z dostopom do Evropskega razvojnega sklada in poštenim odpravljanjem dolgov. Toda kot bi morala biti EU ponosna, da smo prispevali k večinoma mirnemu in verodostojnemu postopku referendumu – izrekam priznanje kolegici Veronique De Keyser za njeno osebno vodstvo –, mora EU dati prednost pomoči Južnemu Sudanu pri njegovem postopku presoje ustave, uveljavljanju večstrankarskega sistema in preprečevanju korupcije na samem začetku.

Gospa predsednica, kar zadeva Južni Sudan, 9. julij presega vse ostalo; kar zadeva Severni Sudan, pa njegove obveznosti niso končane, čeprav se celoviti mirovni sporazum morda zaključuje. Nevarnost nasilja ostaja, ne samo v Južnem Sudanu, temveč v sosednjih pokrajinah Modri Nil in Južni Kordofan ter še vedno v Darfurju. Pravzaprav želim prositi gospoda Piebalgsa, da v odgovoru pojasni, kako se EU bojuje proti nenehnim in vse hujšim kršitvam človekovih pravic, zlasti glede zagovornikov človekovih pravic, kot je Hawa Abdulla iz mirovne misije AU-ZN, ki je bila žrtev samovoljnega pridržanja in pretepanja.

Imel sem čast biti prisoten v Vzhodnem Timorju ob rojstvu prve nove države tega tisočletja na svetu. Upam, da bo Južni Sudan dosegel neodvisnost in se izognil tragičnemu prehodu, ki so ga utrpeli ljudje Vzhodnega Timorja, ter zagotovil mir in blaginjo Sudancem, ki so že preveč trpeli med najdaljšo državljansko vojno v Afriki.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Gospa predsednica, težko je nadzorovati končne korake oblikovanja nove države po mirni poti. Temeljni cilj – mir – je treba zavarovati, a pri tem ne izgubiti znatnih delov svetovnega sporazuma.

Kartumski vojaški posegi v pokrajini Abjej očitno ogrožajo dober celotni izid tega potovanja, ne pa tudi ustanovitve 54. afriške države 9. julija.

Jug se ne sme odzvati na izzivanje in ne sme izgubiti izpred oči končnega cilja, ki ni le neodvisnost, temveč tudi ustanavljanje verodostojnih institucij in napredek prebivalstva, od katerega 90 % živi pod pragom revščine. Ljudje verjetno ne bodo imeli koristi od tujih naložb, za katere se že obljublja, da bodo pregledne in ne plenilske.

Mislim, da bo to – težava tujih naložb v Južnem Sudanu – kmalu v prvi vrsti tistega, kar mora Evropska unija spremljati in kjer mora uveljaviti verodostojnost, ki si jo je prislužila v zadnjih letih v tej regiji.

Charles Tannock (ECR). – Gospa predsednica, 9. julija bo Južni Sudan razglasil neodvisnost kot nova angleško govoreča afriška država. EU je upravičeno podpirala proces akcijskega načrta državnega programa in referendum v Južnem Sudanu. Toda naslednjih nekaj mesecev bo kritičnih. Južnemu Sudanu je treba omogočiti, da se uveljavi kot uspešna suverena država. Že brez sovražne sosede na severu se Južni Sudan spopada z izjemnimi razvojnimi izzivi. Infrastruktura večinoma ne obstaja. Tam je široko razširjena sovražnost

med skupnostmi. Kazalniki zdravstvenega varstva so med najslabšimi na svetu in gospodarstvo je skoraj v celoti odvisno od izvoza nafte.

Zato je ključna večja razvojna in humanitarna pomoč EU Južnemu Sudanu. Južni Sudan pa potrebuje tudi nedvoumno politično podporo EU. To, da je kartumska vlada pred kratkim zavzela sporno mejno pokrajino Abjej, kaže, da se predsednik Bašir še ni povsem sprijaznil z razcepom svoje države. Končno pa upam tudi, da bo Južni Sudan izpolnil svojo obljubo in bo prva država Afriške unije, ki bo ponovno priznala tudi stabilno in demokratično Republiko Somaliland kot neodvisno državo.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL) . – (EL) Gospa predsednica, nedavni spopadi v pokrajini Abjej ponazarjajo, kako neutemeljena so bila slavja ZDA in Evropske unije po referendumu. Ponovno smo videli, da je imperialistični mir ravno tako krvav kot imperialistična vojna. Očitno se bosta sever in jug, ki sta na imperialistični poti in žrtvi notranjega boja ter politike „deli in vladaj“, težko izognila neposrednemu konfliktu.

Različne imperialistične sile se že 20 let trudijo izkoriščati nahajališča nafte in zlata ter bakra in urana v pokrajini Abjej. Ti notranji boji so odgovorni za nevarnost nove, še bolj krvave vojne, zdaj ko so neposredno vpleteni Nato, ZDA in Evropska unija, kar si, kot kaže, želijo sile evropskega poenotenja po vojni v Libiji.

Nujno je treba narediti konec imperialističnim posegom v Sudanu ter vsej sovražnosti in opoziciji med severom in jugom. Mislimo tudi, da mora ljudstvo Sudana, tako Severnega kot Južnega, vzeti svojo usodo v lastne roke. To je edini način, da se izognejo vojni, in edini način za nadzor nad bogastvom njihove države ter premik k drugačnemu razvoju.

Joachim Zeller (PPE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, imel sem priložnost izkusiti referendum o neodvisnosti v Južnem Sudanu kot opazovalec volitev za Parlament in navdušen sem bil nad veliko podporo, ki so jo Južni Sudanci namenili zamisli o samostojnem odločanju o usodi svoje države v prihodnosti.

Bil sem tudi priča velikim pričakovanjem ljudi, ki so se odločili za osvoboditev svoje države iz suženjstva. Na tisoče, morda deset tisoče oseb, ki so danes znane kot notranji razseljenci in ki jih je desetletja dolg boj na jugu pahnil v begunska taborišča na severu, se je podalo nazaj na nekdanje domove na jugu.

Seveda poleg neodvisnosti svoje države ljudstvo Južnega Sudana želi predvsem živeti v miru in najti način za srečnejšo prihodnost po desetletjih vojne, v katerih so morali milijoni Južnih Sudancev žrtvovati svoje življenje.

Nova država Južni Sudan naj bi uradno postala neodvisna 9. julija, s čimer se bo povečala družina držav na našem svetu. Začetni pogoji so izjemno slabi in o tem je bilo seveda že veliko povedanega. Kot nomadski živinorejci živi 70 % prebivalcev; 80 % je nepismenih; spor glede pokrajine Abjej prerašča v vojaški spopad. Prišlo je že do smrtnih žrtev in ranjencev. Kot da to še ni dovolj, narašča rivalstvo med plemeni in oboroženimi skupinami v Južnem Sudanu, opazovalci pa ocenjujejo, da je od januarja že več kot tisoč ljudi izgubilo življenje. Ranjenih in posiljenih se skoraj ne šteje.

Sudan je bil propadla država. Obstaja nevarnost, da bo Južni Sudan propadla država od samega začetka. Trdno sem prepričan, da ima glede na kolonialno zgodovino teh držav Evropa veliko obveznost do te regije. Skupaj z Združenimi narodi in Afriško unijo te razmere kličejo po skupni zunanji politiki Evrope in ta politika se ima priložnost dokazati. Ne gre samo za denar, temveč tudi za podpiranje krhke in nastajajoče civilne družbe.

Moramo se trdo pogajati s tistimi, ki imajo v rokah prihodnost te države, namreč s plemenskimi poglavarji in vodji vojaških skupin, da ne bodo zatrli upanja ljudstva te države.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Gospa predsednica, v manj kot mesecu dni bo Južni Sudan razglasil neodvisnost, ki je na januarskem referendumu prejela na množično odobravanje. Žal v tem času niso bili rešeni spori, povezani z določitvijo meje in delitvijo prihodkov iz pridobivanja nafte. To pomeni, da bo nova država nastala v senci spora. Zato mislim, da je treba pospešiti diplomatska prizadevanja, tudi na strani Evropske unije.

Pozdravljamo vaš obisk Sudana in obisk kolegov poslancev, tudi dejavnosti gospe De Keyser. Toda kot veste, so se v zadnjem času razmere drastično poslabšale. Več kot 80 tisoč ljudi je zapustilo svoj dom, kar je znak preteče nevarnosti za humanitarno krizo. Moje vprašanje komisarju se nanaša na možnost prisotnosti mirovne sile na območju, glede na včerajšnjo izjavo ZN, ki priznava neuspeh svojih enot, ki so se pasivno odzvale na nedavne napetosti.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, pred nekaj urami je sudanska vlada obvestila Združene narode, da bodo uvedeni potrebni pogoji za vrnitev tisočih prebivalcev, ki so zbežali iz sporne pokrajine Abjej na meji med Severnim in Južnim Sudanom.

Kot vemo, razseljeni ljudje vedno zelo hitro odidejo, toda za njihovo vrnitev je potreben čas in vse prepogosto pride do znatnih humanitarnih in socialnih težav. Zato predlagam, da Evropska unija čim prej organizira misijo spremljanja, podobno kot smo to storili na Balkanu. Ta misija bi bila seveda lahko izvedena s pomočjo Afriške unije in ni razloga, da ne bi sodelovale tudi tretje države.

Končno pa še besedo o govoricah, ki krožijo o možnosti „etničnega čiščenja“ v regiji. Če se sumi izkažejo za resnične, bo mednarodna skupnost seveda morala hitro ukrepati ob spodbudi Evropske unije. V nobenih okoliščinah se ne sme dovoliti, da se ponovi tragedija nekdanje Jugoslavije.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Gospa predsednica, izid referenduma o neodvisnosti Južnega Sudana je pozdravilo precej ljudi. To naj bi pomenilo nastanek 54. države v Afriki.

Toda dogodki, ki potekajo zdaj, so nekoliko zadušili navdušenje. Biti moramo zelo realni in priznati, da je na sedanjem razpotju mirna razdelitev Sudana ogrožena. Okupacija sporne pokrajine Abjej, ki so jo 21. maja izvedle sudanske vladne sile, in nasilje, ki se je nadaljevalo včeraj kot tudi v mestu Kadugli, kažejo, da se lahko državljanska vojna med severom in jugom vsak trenutek ponovno zaneti. Temu se je seveda treba izogniti za vsako ceno in naše sporočilo mora biti jasno in glasno.

Vojaške operacije, ki jih izvajata sudanska vlada in milica v pokrajini Abjej, ponazarjajo hudo kršitev celovitega mirovnega sporazuma. Iskreno verjamem, da smo vsi prepričani o nečem: izogniti se je treba vsakemu stopnjevanju nasilja, saj bi lahko privedlo do nadaljnjih človeških žrtev. Varnostne razmere je treba rešiti v skladu s sporazumoma iz mest Kadugli in Abjej iz začetka leta, mislim, da vključno s posegom mešane varnostne sile, ki bi jo imenovali ZN.

Če se premagajo te ovire, bodo še vedno ostala mnoga vprašanja o uspešnosti teh dveh držav, ki morata sobivati na ozemlju nekdanjega Sudana. Potrebni sta politična volja in pripravljenost na dialog, kajti cela vrsta vprašanj ostaja nerešena: skupne meje, državljanstvo, mednarodne obveznosti in seveda viri nafte.

Po drugi strani pa bi rad izpostavil poslabšanje razmer na področju človekovih pravic in pravne države v Sudanu, kjer so pred kratkim bili priča samovoljnemu odvzemu prostosti. Moram vas posvariti, da je za Omarja al Baširja še vedno razpisan mednarodni nalog za prijete, česar oblasti v tej državi ne upoštevajo.

Končal bom v pozitivnem duhu. Rad bi zaželel dobrodošlico trem bolgarskim talcem, ki so delali za humanitarno letalsko službo ZN in bili ugrabljeni januarja v Darfurju.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Gospa predsednica, krvava državljanska vojna, ki je v Sudanu trajala več kot dve desetletji, je opustošila državo ter uničila ali drugače pustila tragičen pečat na milijonih prebivalcev. Grozodejstva, ki so bila storjena med državljansko vojno, so se končno prenehala s podpisom mirovnega sporazuma, katerega sestavni del je bila izvedba uspešnega referendumu.

Preprečevanje je najboljšo zdravilo, zato trdno verjamem, da bi bilo treba sredstva EU, namenjena za Sudan, dodeliti ne samo za humanitarno in razvojno pomoč, temveč tudi za podporo demokratičnega nadzora in pravne države, ki sta temeljna pogoja za izvajanje osnovnih človekovih pravic od vojne opustošenih Sudancev.

Rezultati referendumu jasno kažejo hrepenenje pretežno krščanskega Južnega Sudana po neodvisnosti. Če se to zgodi – in mislim, da se že dogaja –, bo Južni Sudan kot najmlajša država na svetu potreboval pomoč in podporo.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Gospa predsednica, povsem se strinjam z izjavo in naznanilom baronice Ashton, obenem pa tudi mene skrbi prihodnji razvoj te države.

V pokrajini Abjei v Sudanu že mnoga leta divjajo spopadi. Državljska vojna se je končala pred manj kot šestimi leti, trajala pa je več kot 20 let. Ta pokrajina je bila ključna za spor in sodeč po izjavi mednarodne krizne skupine bodo dogodki v tem delu države vplivali na usodo celotnega Sudana. Ali se bo v državi ohranil mir ali se bo pogreznila v še eno vojno?

Če se južni del odcepi, bo treba podpreti čim bolj miren prehod. Zato bi rada izrazila podporo Komisiji, ki je splošno obsodila uporabo sile proti nedolžnim državljanom, ki so bili in so še vedno žrtve posredovanja sudanske vojne, ki je okupirala to pokrajino.

EU ima priložnost, da je mirovnik, da pripomore k stabilnosti v pokrajini in okrepi svoj položaj, ne le položaj največje donatorke na svetu, temveč tudi političen položaj, in predvsem pomaga prebivalcem te države.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Gospa predsednica, želel bi opozoriti na dejavnik, ki je po mojem mnenju zelo pomemben. V tej dvorani smo vsi zelo zadovoljni, da bo zaradi referendumu kmalu ustanovljena nova država – Južni Sudan. Toda treba je poudariti, da je to samo priložnost, kajti ta država danes nima osnovnih lastnosti, ki bi jih morala imeti vsaka država. Nima struktur in pristojnih uradnikov in nima pravosodnega sistema. Z drugimi besedami, pot je odprta tudi za delovanje različnih sil, ki bi tam lahko spodkopale mir in varnost. V tem okviru mislim, da je zelo pomembna humanitarna pomoč, pa tudi zavarovanje varnosti in da so sedanje sile ZN še vedno potrebne tam.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Gospa predsednica, tudi jaz bi rada pozdravila izjavo podpredsednice Komisije glede na poglobljajoči se spor med obema stranema. Mislim, da morajo politični vodje spoštovati voljo ljudi, izraženo na referendumu o neodvisnosti. Sudan ima dolgo zgodovino nasilnih notranjih pretresov, zadnji dogodki pa nakazujejo povratek v to zgodovino. Rada bi poudarila posebno težke razmere, s katerimi se spopada

prebivalstvo na območjih spopadov. Obstaja nevarnost, da se bo sprožila humanitarna katastrofa, če člani mednarodne skupnosti ne bodo posredovali.

Poleg tega se poroča o napadih na območjih, ki jih varujejo enote ZN, kar ogroža življenje vojakov in vrnitev beguncev. Poudariti moramo pomen postopne razorožitve skupin, ki zavirajo izvajanje izida referendumov. Trgovanje z orožjem v regiji spodbuja tudi večje uporniške nemire in ogroža postopek vzpostavitve neodvisnosti.

Seán Kelly (PPE). – Gospa predsednica, današnja razprava o Sudanu in Južnem Sudanu je spodbudna in pozitivna v svetu, kjer je več slabih kot dobrih novic.

Evropska unija ima priložnost in odgovornost, da neguje novo državo in zagotovi vzpostavitev demokracije, pravne države in spoštovanja človekovih pravic v Sudanu in Južnem Sudanu. Mislim, da smo predvsem zaradi preteklih dosežkov Evropske unije – zaradi ustanovnih načel Schumana, ki temeljijo na miru in blaginji – v položaju, v katerem ne bi mogla biti nobena velika država na svetu, kajti lahko bi bilo videti, da želi izkoristiti Sudan za lastne notranje in zunanje politike.

Veliko lahko storimo v sodelovanju z ZN, da ustanovimo ti novi državi, zlasti Južni Sudan, in zagotovimo, da tam nimajo državljanskih vojn, kar se pogosto zgodi ob nastanku novih držav.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Gospa predsednica, po neodvisnosti, ki naj bi nastopila točno čez en mesec, se bo moral Južni Sudan takoj spoprijeti s številnimi humanitarnimi in socialno-ekonomskimi težavami. Glede na te okoliščine bodo zunanja pomoč v podporo Južnemu Sudanu v boju proti izjemni revščini, okrepitev lokalnih organizacij in pospešitev koristi miru za prebivalce še dolgo pomembnejši kot kdaj koli.

Čeprav se pričakuje, da bo Južni Sudan zaprosil za pristop k sporazumu iz Cotonouja, 10. Evropski razvojni sklad ne bo na voljo še nekaj časa po pristopu k sporazumu. Zato obstaja nevarnost vrzeli v financiranju v obdobju takoj po referendumu, ko bo Južni Sudan zelo ranljiv in bo znatno tveganje nacionalnega zloma. To je seveda treba preprečiti zaradi grožnje humanitarne katastrofe, zato moramo storiti vse, kar je v naši moči, da pomagamo Sudancem prebroditi to kritično obdobje in preprečiti ponovne krvave spopade.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, severna vojska je 15 tisoč podpornikov Južnega Sudana pregnala iz mesta, nato pa nenadoma želijo imeti referendum v Abjeju v dvakrat krajšem času v senci vojske, prej pa se niso mogli dogovoriti z jugom niti o tem, kdo ima pravico glasovati. To je zares grotesken podvig.

Abjej ni kamen spotike več desetletne državljanske vojne le zaradi različnih pogledov na lastnino in pripadnost; obstajajo tudi različne vere, namreč muslimanski sever v nasprotju s krščansko vero in južnosudanskimi verami na podlagi narave, ki so jih na silo združile nenačrtne meje, ki so jih zarisale nekdanje kolonialne sile. Tega ne smemo pozabiti pri obravnavi zadnjih zaostritev.

Referendum ne bi bilo mogoče nikoli spraviti skozi, dokler bi bil status volivcev v pokrajini Abjej nerešen. Podobno ne smemo pozabiti na enako sporni pokrajini Modri Nil in Južni Kordofan z gorovjem Nuba. Po mojem mnenju bi to predstavljalo hudo malomarnost in se ne sme dovoliti.

Boris Zala (S&D). – (SK) Gospa predsednica, gospe in gospodje, nikoli nisem zaupal predsedniku Baširju in tudi zdaj mu ne zaupam. Iz tega je povsem jasno, da sem črnogled

glede možnosti, da se v Sudanu kaj zgodi. Trdno verjamem, da si predsednik prek vojaške sile prizadeva posredovati proti jugu, bodisi z okupacijo nekaterih delov ozemlja ali pomembnih mest ali virov surovin.

S tega stališča bi bilo zelo zanimivo videti, kakšne preventivne ukrepe ali korake je pripravil Urad visokega komisarja, da se to ne bi zgodilo, morda v sodelovanju z ZN ali Afriško unijo na eni strani, seveda pa bi bilo zanimivo videti način ali ukrepe, ki bi jih Urad želel izvesti, če se to zgodi in v primeru, da Severni Sudan ne spoštuje mirovnega sporazuma, ki ga je podpisal in v katerega načeloma verjamem.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Gospa predsednica, Južni Sudan je glasoval za neodvisnost in bo najnovejši član Združenih narodov. To je država, ki je glasovala za neodvisnost, vendar je tako rekoč v vseh pogledih odvisna. Odvisna je od svoje severne sosede in od pomoči, bodisi iz Evrope ali afriških držav, ki jo obdajajo. To je država, v kateri se moški niso naučili delati. Moški čakajo na znak, da se začne vojna, da lahko primejo za orožje in se začnejo boriti drug proti drugemu. To je država, kjer delajo samo ženske in otroci, kjer otroci ne hodijo v šolo in zato niso izobraženi. To je država, ki nima delavcev, učiteljev in zdravnikov. To je država, kjer je vse treba zgraditi iz nič, zato bo zelo težko in zelo zahtevno tam vzpostaviti politični sistem in državo postaviti na noge. To je težka naloga, ne samo za Evropo, temveč tudi za ZN.

Andris Piebalgs, član Komisije, v imenu podpredsednice Komisije in visoke predstavnice EU za zunanje zadeve in varnostno politiko. – Gospa predsednica, najprej naj povem, da sem zelo hvaležen za vašo široko podporo strategije, ki vam je bila predstavljena. Na hitro bom šel skozi nekaj elementov, ki so bili omenjeni v razpravi.

Ljudstvu Severnega in Južnega Sudana sta nedvomno gospodarja svojih držav. Podpiramo proces, toda referendum nedvomno predstavlja prelomnico: gre za povsem nove kakovostne razmere. Razmere niso enake kot prej. Res obstaja nasilje in težave, toda razmere so drugačne. Zdaj vidimo luč na koncu tunela. Zato bi rekel, da je to za nas velika zmaga, saj smo podpirali proces politično, tako z našimi ukrepi kot v finančnem smislu. To so torej povsem nove razmere.

Nikoli nismo sklepali kompromisov glede človekovih pravic ali Mednarodnega kazenskega sodišča. Naše stališče o Mednarodnem kazenskem sodišču in človekovih pravicah je zelo jasno. Kadar pride do kršitve človekovih pravic, visoka predstavnica poda zelo odločne in jasne izjave in vrši pritisk na oblasti. Rečeno je bilo, da ni takojšnjega odziva, toda spremembe se dogajajo. To ni preprost proces in še naprej se bomo ukvarjali z njim.

Kar zadeva Abjej, so razmere težke, toda stališče Evropske unije bo ponovno zajemalo zelo jasno in odločno obsodbo okupacije s pozivom k takojšnji ureditvi razmer. O razmerah mora načeloma odločiti Varnostni svet Združenih narodov. Odločil bo, ali bo še ena misija, in če bo Varnostni svet Združenih narodov sprejel resolucijo, bomo njeni največji podporniki.

Toda ne smemo pozabiti na naše odločno politično stališče in izjavo ter podporo civilnim operacijam. Mislim, kot sem povedal Južnemu Sudanu, da ne smemo pričakovati, da se bodo do 9. julija rešila vsa vprašanja. Razglašena bo neodvisnost, potekale bodo razprave in pomemben element je, da ima skupina Afriške unije pod predsedstvom Thaba Mbekija podporo obeh strani, severa in juga. Zelo odločno smo podprli skupino Mbekija. Zato povsem upravičeno mislimo, da bodo podani odgovori na vsa težka vprašanja.

Kar zadeva vprašanje dolga, poteka delo v okviru pobude za pomoč zelo zadolženim revnim državam. To traja in vprašanje Abjeja vsekakor ni pripomoglo. Toda na to vprašanje nismo pozabili.

Kitajska, kolikor jo lahko vključimo, je polnopravna članica Varnostnega sveta in bi bila v veliko pomoč pri iskanju rešitev za državo. Na tej stopnji ne morem trditi, da je bilo veliko dejavnosti s Kitajci. So na področju nafte, na severu Sudana, toda vsekakor je v veliko pomoč, ko poskuša širša mednarodna skupnost najti rešitev za vprašanja.

Nenazadnje naj povem, da sem zelo hvaležen za vaše zanimanje za Sudan. Po eni strani je razmeroma daleč od nas, po drugi strani pa zelo blizu. Če gredo stvari narobe, če ljudje umirajo v Afriki, Evropska unija ne more ostati zunaj, rekoč „je pač predaleč“. Vaše obsežno zanimanje za vprašanja nedvomno spodbuja tako visoko predstavnico kot mene, da s skupnimi močmi pomagava ljudem ustvariti mirno življenje.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 9. junija ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149)

Fiorello Provera (EFD), v pisni obliki. – (IT) Sudan, največja država v podsaharski Afriki, je križišče med arabskim in afriškim svetom kot tudi mozaik mnogih heterogenih etničnih skupin. Odkar se je leta 1956 osamosvojil od Združenega kraljestva, je izkusil mnoge spopade. S podpisom sporazuma v Naivaši in celovitega mirovnega sporazuma (2005) se je 20-letni spor med severom in jugom uradno končal. Januarja 2011, kot predvideva celoviti mirovni sporazum, je referendum zaznamoval zadnjo etapo poti proti neodvisnosti juga od Severnega Sudana. V tej izjemno občutljivi prehodni fazi moramo ohraniti uravnotežen pristop tako k severu kot jugu, posebno pozornost pa posvetiti potrebam juga glede vzpostavljanja institucij in upravljanja. Pomoč, ki jo je EU zagotovila Južnemu Sudanu, je treba meriti glede na učinkovito sposobnost te nove države, da jo črpa. Res moramo zagotoviti, da se prihodnji tokovi financiranja do Jube ne uporabijo neustrezno ali, še hujše, prispevajo k že tako razširjeni korupciji. Evropa mora tudi okrepiti svojo zavezo, da zaščiti krščanske manjšine na severu države, ki so vse pogosteje tarča preganjanja in diskriminacije.

15. Uporaba določb schengenskega pravnega reda v Bolgariji in Romuniji (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo gospoda Coelha v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o osnutku sklepa Sveta o uporabi določb schengenskega pravnega reda v Republiki Bolgariji in Romuniji (1412/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE) (A7-0185/2011).

Carlos Coelho, poročevalec. – (PT) Gospa predsednica, gospa Győri, komisarka, gospe in gospodje, rad bi omenil šest kratkih točk. Prvič, o krepitvi Schengena: prosti pretok oseb je eden od največjih uspehov in dosežkov EU, Schengen pa je eden od glavnih stebrov Unije. Zato smo med tistimi, ki verjamejo, da se ga ne sme oslabiti, temveč ohraniti in okrepiti. Strinjam se s pripombami komisarke Malmström v tem smislu, ki jih je podala malo prej.

Pet prvotnih držav članic je naredilo prostor za sedanjih 25: 22 v Uniji in tri zunaj nje. Prosto gibanje je zagotovljeno na ozemlju z 43 tisoč km zunanje morske meje in več kot 7700 km kopenske meje, kar vključuje 25 držav in 400 milijonov ljudi.

Drugič, o vzajemnem zaupanju: ukinitev nadzora na notranjih mejah zahteva visoko stopnjo vzajemnega zaupanja med državami članicami. Potrebni so hitra in ustrezna izmenjava informacij prek schengenskega informacijskega sistema (SIS), dobro policijsko sodelovanje in učinkovit nadzor na zunanjih mejah. Varnost schengenskega območja je odvisna od strogosti in učinkovitosti, s katero vsaka država članica izvaja preverjanja na svojih zunanjih mejah. Če se to ne bo zgodilo, bo varnost schengenskega območja oslABLjena, verodostojnost Evropske unije spodkopana in vzajemno zaupanje uničeno.

Tretjič, o enakih pravilih: potrebno je tudi zaupanje v postopke, ki morajo biti jasni in pošteni. Države kandidatke morajo biti sposobne učinkovito in pravilno izvesti in uveljaviti vsa schengenska pravila: enaka merila, ki so veljala za prejšnje države kandidatke; nič več in nič manj.

Četrto, o preglednosti: zagotoviti moramo večjo preglednost v interesu svobode in varnosti. Obžalujem, da Svet v odnosu do Parlamenta ponovno ni ukrepal, kot bi moral, ker je poslanec tega parlamenta zavrnil dostop do ocenjevalnih poročil. Težavo je bilo mogoče premagati samo zaradi marljivosti veleposlanikov Romunije in Bolgarije, ki sta zahtevala preklic tajnosti poročil in njuno predložitev Parlamentu, kar je poslanec tega parlamenta omogočilo dostop do vsebine ocen, priporočil in končnih zaključkov. Na žalost Svet ponovno ni spoštoval Parlamenta. Prav ta preglednost je potrebna za obravnavo nerešenih težav, ki so bile izpostavljene in ki sicer ne ovirajo polnopravnega članstva teh dveh držav v schengenskem območju, vendar bi jih moral spremljati ocenjevalni odbor, da bi preveril, ali so bila priporočila izvedena, skupaj z morebitnimi spremembami, ki še potekajo. Parlament zahteva dostop to teh informacij.

Petič, o evropskem državljanstvu: kako pogosto se v naših govorih sklicujemo na vrednost evropskega državljanstva? Od pristopa k EU leta 2007 sta tako Bolgarija kot Romunija upravičeno pričakovali, da bodo njuni državljani postali polnopravni državljani EU in da bodo lahko uživali enake pravice kot drugi državljani EU, vključno s svobodo gibanja v schengenskem območju. To je evropsko državljanstvo, ki ga krepimo s širitvijo schengenskega območja.

Moja šesta in zadnja točka je, da so si trdo prizadevali. Jasno je, da je treba obema državama čestitati za trud, ki sta ga vložili v izpolnjevanje vseh zahtev Schengena. To je razvidno iz ocenjevalnih poročil in naknadnih opazovanj strokovnih misij, ki so podale oceno. Očitno je bilo tudi na misiji, ki smo jo izvedli v Bolgariji in Romuniji, za kar bi se rad zahvalil romunskim kolegom poslancem, gospodu Marinescuiu, gospodu Enciuju in gospe Weber, ter bolgarskima kolegoma poslancema, gospodu Kovatchevu in gospe Nedelchevi. Torej lahko pozdravimo Bolgarijo in Romunijo v schengenskem območju in upam, da bo Svet sprejel enako stališče, čim prejme naše pozitivno mnenje.

PRESEDSTVO: STAVROS LAMBRINIDIS

podpredsednik

Enikő Győri, *predsedujoča Svetu*. – Gospod predsednik, zlasti sem vesela priložnosti, da lahko v imenu Sveta sodelujem v razpravi o razširitvi schengenskega območja na Bolgarijo in Romunijo.

To je bila stalno pomembna prednostna naloga za madžarsko predsedstvo. Zato sem posebno vesela, da sta Bolgarija in Romunija do zdaj prejeli pozitivno oceno o tehnični pripravljenosti, da v celoti uporabita schengenski pravni red. Pozdravljamo dejstvo, da je

tudi ocena tega parlamenta privedla do podobnih zaključkov. Zlasti bi pohvalila delo poročevalca Carlosa Coelha zaradi njegove strokovne in osebne predanosti.

Dovolite mi, da se za trenutek oddaljim od protokola zaradi omembe zgodovine. Ko je pristop Madžarske in drugih novih držav članic iz srednje Evrope k Schengenu ovirala tehnična težava, povezana z razvojem schengenskega informacijskega sistema, SIS II, nam je takratno portugalsko predsedstvo pomagalo z velikodušno in domiselno rešitvijo.

Rada bi se zahvalila tudi predsedujočemu, gospodu Lópezu Aguilarju, in vsem članom Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve za njihovo predanost temu vprašanju. Madžarsko predsedstvo si je zelo prizadevalo za napredek tega dokumenta. Predsedstvo je že zgodaj spoznalo, da je treba obravnavati vztrajne zadržke številnih držav članic do tega procesa.

Zato je predsedstvo uvrstilo stanje na področju pristopa Bolgarije in Romunije k Schengenu na dnevni red zasedanja Sveta za pravosodje in notranje zadeve 24. in 25. februarja. Ob tej priložnosti je Svet podprl sklepe predsedstva o doseženem napredku in potrebi po nadaljnjem delu v tesnem sodelovanju z vsemi državami članicami v smeri rešitve, sprejemljive za vse vpletene strani.

Tako Bolgarija kot Romunija sta izvedli zelo pomembne ukrepe, da bi bili njuna politika in praksa skladni s schengenskimi standardi. To je zajemalo področja, kot so varstvo podatkov, policijsko sodelovanje, nadzor zunanjih zračnih, morskih in kopenskih meja, izdaja vizumov ter ustrezno izvajanje funkcij SIS in SIRENE. Medtem je bila marca dokončana schengenska ocena Romunije in Bolgarije za vsa poglavja, izid pa je bil pozitiven. Ko je zadevna delovna skupina Sveta sprejela ustrezna poročila, je predsedstvo predložilo osnutek sklepov o dokončanju postopka ocenjevanja Svetu za pravosodje in notranje zadeve, ki je bil načrtovan za 9. junij.

Vem, da bo to dobra novica za večino v tem parlamentu, nenazadnje za poslance iz Bolgarije in Romunije. Zaznamovalo bo pomemben korak na njihovi poti k popolni udeležbi v Schengenu. Svet bo še naprej spremljal nadaljnji napredek na vseh področjih, saj je ustrezno spremljanje neprekinjena naloga v vseh schengenskih državah. V tem pogledu lahko zagotovim spoštovanim poslancem, da bosta Bolgarija in Romunija še naprej redno poročali o sprejetih ukrepih za odpravo preostalih pomanjkljivosti. Predvsem si bosta prizadevali za dodatno okrepitev nadzora na njunih mejah in izboljšanje čezmejnega policijskega sodelovanja kot tudi njunih sistemov za izdajanje vizumov.

Ko bo Parlament sprejel poročilo, ki ga je pripravil gospod Coelho, in ko Svet sprejme sklepe, ki jih je pripravilo predsedstvo, bo ostal le še zadnji korak – sprejetje odločitve Sveta, ki mora biti, kot vsi vemo, soglasna. V zvezi s tem bi rada poudarila, da se lahko Svet zelo kmalu vrne k temu vprašanju, da razmisli, kako lahko spodbudi proces, morda letos septembra.

Poročilo, ki ga je pripravil poročevalec, se dotika tudi dostopa do zaupnih dokumentov – kar je omenil tudi poročevalec v svojih uvodnih pripombah –, ki je bilo pomembno vprašanje pri obravnavi tega dokumenta. Dostop Parlamenta do zaupnih dokumentov je eno od nerešenih medinstitucionalnih vprašanj med Svetom in Parlamentom, ki ga namerava madžarsko predsedstvo rešiti. Medtem ko smo se z delegacijami Parlamenta uspeli dogovoriti o tem, kako naprej, izvajanje najdene rešitve še vedno zahteva nekaj časa.

Toda madžarsko predsedstvo je na samem začetku svojega mandata iskalo takojšnjo rešitev, da ne bi zadrževalo pristopa Bolgarije in Romunije k schengenskemu območju. V tem

okviru je Svet na predlog madžarskega predsedstva dal soglasje, da ima lahko Parlament dostop do dokumentov, ki se nanašajo na pristop dveh držav članic k schengenskemu območju.

Na splošno je madžarsko predsedstvo prepričano, da bi bila razširitev schengenskega območja z vključitvijo Bolgarije in Romunije, zdaj ko izpolnjujeta vsa tehnična in pravna merila, koristna za celotno schengensko sodelovanje in za celotno Evropo, kjer bi lahko oseba potovala od Črnega morja do Atlantika, ne da bi jo ustavili, da pokaže potni list ali osebno izkaznico. Vsi vemo, da je to prosto gibanje eden od temeljev Evropske unije – nekaj, kar je res oprijemljivo za naše državljane, in nekaj vrednega, kar moramo vsi varovati.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, Schengen je dejansko čudovit dosežek. To je eno od najbolj oprijemljivih daril, ki so jih evropske institucije dale evropskim državljanom – dejstvo, da se lahko, kot je dejalo predsedstvo, zapeljete od Finske do Portugalske brez ustavljanja na katerem koli mejnem nadzoru. Schengen moramo varovati in zadnji razpravi o ponovni uvedbi meja je treba narediti konec. Ob mnogih priložnostih smo že razpravljali, kako bi morali Schengen okrepiti, ne pa oslabiti. Pri tem potrebujemo več Evrope in ne manj. Potrebujemo boljše ocenjevanje, boljša orodja ter boljše smernice in priporočila o razlaganju schengenskega pravnega reda. O tem se bo ta teden razpravljalo z državami članicami v Svetu, pa tudi kasneje v Evropskem svetu konec junija.

Rada bi čestitala Romuniji in Bolgariji za njuna znatna prizadevanja. Na lastne oči sem videla, da sta opravili veliko trdega dela. Ena od prednosti tega, da si pozen, je, da imaš lahko korist od najnovejše tehnologije. Tehnologija in delo, ki sta ga izvedli Romunija in Bolgarija, sta name naredila vtis in rada bi jima čestitala za te naložbe. Posledica je, da zdaj obe izpolnjujeta tehnična merila Schengena in sta zavezani ter si zaslužita zaupanje Evropske unije. Komisija pozdravlja to poročilo o delu Romunije in Bolgarije ter bi se rada zahvalila tudi gospodu Coelhu in poročevalcem v senci za to poročilo in pristop.

Komisija je vedno podpirala stališče, da ni uradne povezave med mehanizmom sodelovanja in preverjanja ter pristopom k Schengenu. Toda seveda vsi vemo, da pristop k Schengenu temelji tudi na zaupanju, in o zaupanju oziroma pomanjkanju le-tega se je v zadnjih tednih veliko razpravljalo. Odločitev o odpravi nadzora na notranjih mejah z Romunijo in Bolgarijo ne sme temeljiti samo na tehnični oceni, temveč tudi na tem zaupanju, ki pa žal danes ni prisotno. Zato je bilo tako pomembno, kot je izpostavilo predsedstvo, da se v sodelovanju z državami članicami najde hitra rešitev, da bi se lahko meje odprle čim prej.

To mora ostati prednostna naloga. Svet, ki o tem odloča, mora opredeliti jasen okvir z jasnimi časovnimi razporedi, povezanimi z mejnim nadzorom, da bosta Romunija in Bolgarija vedeli, kako naprej. Dokazali sta, da sta se pripravljene pridružiti, da sta dosegli potreben napredek, in upam, da bo zelo kmalu obstajala možnost za premik naprej in odločitev Sveta.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, v imenu skupine PPE. – (ES) Gospod predsednik, rad bi čestital gospodu Coelhu, ker je njegovo delo dosledno temeljito. Dodal bi, da moramo pomagati Bolgariji in Romuniji. Zaupam Bolgariji in Romuniji. Dobro in trdo sta delali in zdaj bi morali dobiti, kar jima pripada – to ni darilo.

Predsedujoča Svetu in komisarka gospa Malmström sta obe izjavili, da sta ti dve državi izpolnili tehnične in pravne zahteve, in temu pritrjujem. Mislim, da moramo upoštevati samo strogo tehnična in pravna merila.

Teh meril je v osnovi pet. Izpolnjena so naslednja: izpolnjene so zahteve glede varstva podatkov, schengenskega informacijskega sistema (SIS), policijskega sodelovanja, vprašanja vizumov ter nadzora zračnih, morskih in kopenskih zunanjih meja. Strogo gledano izpolnjujeta tudi zahtevo glede SIS in zahtevo po dodatnih informacijah pri nacionalnih vnosih (SIRENE).

Glede na vse to bi moral ta parlament poslati nedvoumno odločno sporočilo Svetu in zlasti stalnim predstavništvom petih držav, ki jih ne bom omenil, vendar so v mislih nas vseh danes tukaj.

Gospa in gospodje, mislim, da bomo z vključitvijo Romunije in Bolgarije v schengensko območje, ki zajema več kot štiristo milijonov ljudi, k njemu nekaj prišteli, ne odšteli; gradimo močnejšo Evropo. Poleg tega se moramo izogniti dvojnemu standardom. Ne smemo pa tudi določiti pogojev za Romunijo in Bolgarijo, ki jih ne zahtevamo od drugih držav članic za članstvo v tem območju svobode.

Naj ob koncu govora izrazim gorečo željo po močnem sporočilu z večinsko podporo, ki bi ga ta parlament poslal Svetu.

Še enkrat čestitam, gospod Coelho, in čestitke Romuniji in Bolgariji.

Ioan Enciu, v imenu skupine S&D. – (RO) Gospod predsednik, zahvaljujem se gospodu Coelho za njegov trud, predanost in posebno strokovno znanje, ki ga je vložil v to poročilo. Zahvaljujem se tudi madžarskemu predsedstvu in komisarki Malmström, ker sta podprla to poročilo.

Razprava o pridružitvi Romunije in Bolgarije schengenskemu območju je bila tolikokrat izkoriščena za politične namene, da smo skoraj pozabili, o čem pravzaprav razpravljamo. Rad bi vse opomnil, da dejansko govorimo o zelo jasnem, določenem merilu, ki ga mora vsaka država kandidatka izpolniti, da postane članica schengenskega območja.

Ne obstaja moralna ali pravna utemeljitev, zaradi katere bi zdaj na koncu spremenili pravila za pristop. Pravila se lahko izboljšajo ob odobritvi novega schengenskega ocenjevalnega mehanizma, ki velja za vse države članice, ne da bi se zatekli k dvojnemu standardom.

Čas je, da smo pošteni in priznamo, da se Romunija in Bolgarija štejeta odgovorni za vse, kar gre narobe na ravni EU in notranje v nekaterih državah članicah. To pojmovanje je povsem nesprejemljivo. Romunija in Bolgarija nista krivi, da Evropska unija in nekatere države članice ne morejo obvladovati priseljavanja na svojih mejah, niti nista odgovorni za skrajna in populistična odstopanja nekaj vlad, ki uporabljajo politike proti priseljavanju in imajo mobilnost evropskih državljanov, zlasti Romov, za zločin.

Nenazadnje morajo zaradi slabih osebnih odnosov nacionalnih oblasti z nekaterimi vplivnimi vodji trpeti romunski in bolgarski državljani. Institucije EU morajo biti glas razuma in se boriti proti temu odvracanju, ki ga poskušajo ustvariti nekateri. Evropski parlament in Svet morata spoštovati evropsko zakonodajo, Komisija pa mora to nadzirati kot varuhinja Pogodb.

Renate Weber, v imenu skupine ALDE. – (RO) Gospod predsednik, danes razpravljamo o dokumentu, ki je na naš dnevni red v zadnjih mesecih uvrstil številna vprašanja glede načel. Rada bi se zahvalila poročevalcu Carlosu Coelho, ker je tako zelo strokovno opravil svoje delo v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, da bi zagotovil spoštovanje teh načel. V zadovoljstvo mi je bilo delati z gospodom Coelho, čigar konstruktiven odnos zaznamuje celoten dokument.

Po eni strani obravnavamo vprašanje načela, ko preučujemo, ali bi morali dve državi članici EU, ki izpolnjujeta merila za pridružitve schengenskemu območju, sprejeti v to območje. Po pravilih je odgovor „da“. Tehnična pripravljenost obeh držav na pristop je bila ocenjena in zaključki so povsem pozitivni. Naš poročevalec je šel še dlje in je na lastno pest organiziral delovne obiske v državah, tudi ob spremstvu poročevalcev v senci, da lahko vidijo, kako tehnično izgledajo tako poveljniški centri kot nekatere mejne točke.

Po drugi strani pa se je drugo vprašanje načela nanašalo na institucionalne odnose med Evropskim parlamentom in Svetom glede dostopa poslancev Evropskega parlamenta do dokumentov, na podlagi katerih so morali glasovati. Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve je ostro kritiziral stališče Sveta, da imajo lahko samo nekateri poslanci Evropskega parlamenta dostop in tako glasujejo na podlagi vseh podatkov, medtem ko naj bi jih drugi preprosto posnemali in dvignili svojo roko. Vesela sem, da je prevladalo naše stališče.

Institucionalno sodelovanje mora biti pošteno, logično in demokratično. Upam, da bo jutrišnje glasovanje posredovalo jasno, pozitivno sporočilo poslancem Evropskega parlamenta o pristopu Romunije in Bolgarije k schengenskemu območju.

Timothy Kirkhope, *v imenu skupine ECR*. – Gospod predsednik, rad bi povedal komisarki, da evropski državljani izgubljajo zaupanje in vero v vse več evropskih programov. Pomembno je, da ne rinemo naprej s hitrostjo in dinamiko, na katero nismo povsem pripravljeni. S tem se strinjajo mnoge države članice, kar zadeva schengensko območje, in ne smemo hiteti z nadaljnjo širitvijo, dokler niso vsi vpleteni povsem in dovolj pripravljeni in nared.

Seveda moram poudariti, da se te razprave ne sme uporabiti kot izgovor za kritiko Bolgarije ali Romunije, za kateri vemo, da sta si zelo trdo prizadevali, da izpolnita tehnična merila, ki jih je določila Komisija. Čeprav se morda ne strinjamo glede tega, ali so bila ta merila izpolnjena, je bilo veliko storjeno. Toda to je priložnost za pogovor o povrnitvi vere v schengenski sistem in verodostojnost same Evropske unije ter priložnost, da se izboljša povsem zastarel in neučinkovit mehanizem ocenjevanja.

Trenutno imamo opravka s sistemom, ki ni kos sedanjim ali prihodnjim izzivom, s katerimi se spopada Evropa, ali političnim stališčem njenih držav članic. Zdaj je čas, da se določijo merila, ki ne obravnavajo samo tehničnih vidikov schengenskega sistema, temveč tudi ocenjujejo vpliv organiziranega kriminala in korupcije, tudi v okviru ocene sedanjih schengenskih držav članic, in rad bi, da bi pri teh ocenah sodelovala Europol in Eurojust. Morda bi tak nov mehanizem ocenjevanja pomagal preprečiti nekatera razhajanja mnenj in pomanjkanje zaupanja v sedanji sistem, o katerem zdaj poslušamo ne le v tem parlamentu, temveč tudi po Evropi.

Tatjana Ždanoka, *v imenu skupine Verts/ALE*. – Gospod predsednik, gre za vprašanje, ali odobrimo vstop Bolgarije in Romunije v schengensko območje. Jaz prihajam iz nove države članice in spomnim se, kako se je želela pridružiti temu območju. Zato toplo pozdravljam pristop Bolgarije in Romunije k temu območju.

Na poti v Schengen je bilo nekaj pomanjkljivosti, toda težave so zdaj rešene. Bolgarija in Romunija sta povsem pripravljena, da se leta 2011 pridružita območju prostega potovanja. Razumem pomisleke o korupciji in organiziranem kriminalu. Zato je treba nadaljevati sodelovanje v okviru mehanizma za sodelovanje in preverjanje. Vendar ne moremo izumljati

novih meril za priključitev k schengenskemu območju in ne moremo spodkopati dejstva, da je država del tega območja, čim so merila izpolnjena.

Razprave v Parlamentu so razkrile, da se je očitno treba izogniti dvojnemu standardu pri ocenjevanju in izvajanju schengenskega pravnega reda v sedanjih schengenskih državah članicah in državah pristopnicah. Zato je dokument o tej oceni ključen. Zdi se nam nesprejemljivo, da je nekaj držav članic v Svetu predlagalo, da se spremeni pravna podlaga za predlog in s tem Parlament izključi iz postopka odločanja.

Močno upam, da bo naš poročevalec gospod Coelho branil pravice Parlamenta, v čemer je vedno zelo uspešen, ob naši popolni podpori. Rada bi se mu zahvalila za njegovo delo in upam, da bomo v prihodnosti še naprej dobro sodelovali.

Cornelia Ernst, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čas je, da se Bolgarija in Romunija vključita v polno uporabo schengenskega pravnega reda. Pomislite – odprava nadzora na notranjih mejah in uvedba svobode gibanja so med najpomembnejšimi dosežki in vrednotami Evropske unije. Zato se mi zdi preprečevalna taktika številnih držav članic – tudi moje domovine Nemčije – povsem nerazumljiva. Utemeljitev, ki se navajajo, se nanašajo na strah pred nenadzorovano poplavo beguncev in boj proti korupciji. Glede na predstavljena mnenja teh utemeljitev ne morem razumeti.

Igra se nevarna igra z Bolgarijo in Romunijo. Zato smo stališče poročevalca gospoda Coelha, da morajo enaki standardi veljati za vse države članice, tudi glede Schengena, podprli že na začetku.

Kot drugi člani Odbora smo bili izjemno presenečeni nad nemogočim vedenjem Sveta do Parlamenta in nad tem, da nam na začetku celo ni dovolil pregledati dokumentov. Na splošno je mnenje za mizo pozitivno. Pričakujemo, da se bo pristop k schengenskemu območju izvedel in da nam ne bo treba čakati do septembra.

Na koncu bi rada navedla novinarko iz Bukarešte, Sabino Fati. Dejala je: „Romuni so navdušeni državljani. Zahodno Evropo vidijo kot kraj, katerega standarde vsekakor želijo doseči. Če bi jim zdaj obrnili hrbet, bi mnogi izmed njih lahko postali evroskeptiki.“ Tega pa ne želimo ne v Romuniji ne v Bolgariji.

Mario Borghezio, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, člen 4(2) Akta o pristopu Bolgarije in Romunije k Evropski uniji navaja, da je preveritev v skladu s schengenskimi postopki ocenjevanja, ali so v novih državah članicah izpolnjeni vsi potrebni pogoji za uporabo schengenskega pravnega reda, ključna zahteva, da Svet odloči o ukinitvi nadzora na notranjih mejah teh držav.

Menimo, da bi bilo nujno treba uveljaviti regulativne in operativne pogoje, ki bi neželenim subjektom, ki bi lahko spodkopali varnost držav članic, preprečevali neopažen vstop v EU prek Bolgarije in Romunije, toda po naši oceni ti pogoji danes ne obstajajo.

Poročila, o katerih se razpravlja v Parlamentu, ne dajejo zagotovila, saj še vedno obstajajo precejšnje pomanjkljivosti glede zračnih, kopenskih in morskih meja, začeni z učinkovitostjo mejnega nadzora. Ni presenetljivo, da se naše policijske enote vsak dan spopadajo s številnimi primeri nezakonitih priseljencev iz teh dveh držav.

Predlagam, da začasno ustavimo postopek vstopa v schengenski sistem za Bolgarijo in Romunijo kot previdnostni ukrep, nenazadnje zaradi verjetnega izjemnega pritiska na zunanje meje teh dveh držav, ki postajata luknji v švicarskem siru, ki ponazarja sistem Evropske unije glede vstopa nezakonitih priseljencev.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Gospod predsednik, takoj bom prešel k bistvu. Bolgarija in Romunija, naši pokvarjeni vzhodnoevropski gnezdi lopovov, nikakor ne izpolnjujeta pogojev za pristop k schengenskemu območju. Ponavljam: nikakor. Komisarka Malmström lahko idealistično razglablja o tem, kako nedotakljiv je schengenski pravni red, medtem ko večina v Parlamentu suhoparno razmišlja, kako čudovito bi bilo, če bi se Bolgarija in Romunija pridružili schengenskemu območju, toda to preprosto ni realno.

Naivno je, pravzaprav otročje naivno. Dejstva ne govorijo temu v prid. Bolgarija in Romunija sta že dolgo nazaj dokazali, da si ne zaslužita pristopa k schengenskemu območju na tej točki. Po indeksu zaznavnosti korupcije organizacije Transparency International je korupcija v obeh državah nekaj vsakdanjega. Kar zadeva verodostojnost, je Bolgarija ocenjena samo s 3,6 na lestvici od 1 do 10, Romunija pa s 3,7. V šolskem spričevalu bi ti oceni predstavljali neuspešno, povsem neuspešno. Pa vendar naj jima dovolimo v Schengen? Seveda ne smemo – nikoli!

Tudi dejstva preprosto ne govorijo temu v prid. Letos januarja je bilo nekaj ducat bolgarskih carinikov prijetih zaradi korupcije. Letos februarja je bilo prijetih skoraj 200 romunskih carinikov, prav tako zaradi korupcije. Obe državi imata tudi zaskrbljujoče visoko število primerov trgovine z ljudmi. Lani je bilo samo na Nizozemskem odkritih na ducate žrtev bolgarske in romunske trgovine z ljudmi. Pa vendar naj jima dovolimo v Schengen? To bi bilo nezaslišano in povsem neodgovorno.

Lahko si nekaj želimo – lahko si nekaj zelo želimo –, vendar moramo videti realnost. Snemite si plašnice! Bolgarija in Romunija nikakor nista pripravljena na Schengen. Nista pripravljena zdaj in nikoli ne bosta.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil gospodu Coelhu za nepristransko in pošteno oceno tega, kar sta storili Bolgarija in Romunija. Zahvaljujem se tudi predsedstvu in Komisiji za njuno podporo tega poročila.

Postopek za ocenjevanje teh držav in njihov pristop mora biti dokončan v skladu z enakimi merili, kot je bil začet. Že leta 2007 je bilo določeno, da se bosta Bolgarija in Romunija, ko izpolnita tehnična merila, pridružili schengenskemu območju. To je že narejeno. Strokovnjaki Sveta so prišli do enake ocene: Bolgarija in Romunija izpolnjujeta merila za članstvo.

Vsi zadržki, ki smo jih pred kratkim slišali, so povezani z razpravami o zunanji politiki nekaterih držav članic. Namesto da gledamo kratkoročno, moramo ukrepati, da podpremo boljšo zaščito naših zunanjih meja, podpis in spoštovanje sporazumov o ponovnem sprejemu z našimi južnimi in vzhodnimi sosedami ter solidarnost s tistimi državami članicami, ki trpijo največji pritisk priseljevanja v južni Evropi.

To je zlasti pomembno zdaj, ko obstajajo notranji izzivi in strah med našimi državljani pred nezakonitim priseljevanjem, ki lahko ogrozi varnost in socialne prednosti v Evropi. Potrebujemo učinkovite, izvedljive načrte za obravnavo krize, ki smo jo imeli v Italiji in na Malti. Ne smemo dovoliti dvojnih standardov. Če bomo razpravljali in sprejeli nova pravila, morajo veljati za vse države – stare in nove.

Kolegi poslanci, Bolgarija in Romunija sta opravili svoje delo in zdaj gradita na teh varnostnih sistemih v sodelovanju s schengenskimi partnericami. Zelo sta si prizadevali in še vedno si prizadevata za boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu. Zdaj bi me manj skrbelo, če bi bila sredozemska meja schengenskega območja varovana tako dobro,

kot Bolgarija in Romunija varujeta svoje meje ob Črnem morju. Poročevalec in drugi poslanci so bili tam in vedo, o čem govorim.

Zato se mora Svet odločiti, da septembra sprejme Bolgarijo in Romunijo v schengensko območje, s čimer bi okrepili varnost na tem območju. Kolegi poslanci, pozivam vas, da podprete poročilo gospoda Coelha, kar nam bo omogočilo, da Svetu posredujemo jasen, odločen političen signal, da si Bolgarija in Romunija zaslužita mesto v schengenskem območju še to leto, da bodo lahko zunanje meje bolj varne in naši državljani bolj mirni.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Gospod predsednik, svoboda gibanja je ena od temeljnih svoboščin in dosežkov državljanov držav članic EU in v imenu naše skupine, Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, bi rada podprla pristop Romunije in Bolgarije k schengenskemu območju.

Moram reči, da sta tako poročilo o pregledu kot mnenje samega poročevalca pozitivna in da bi se jima za to morali zahvaliti, obenem pa tudi izraziti naše ogorčenje. Ogorčenje zaradi tega, kako nekateri poslanci Evropskega parlamenta iz držav, ki imajo same težave z nezakonitim priseljevanjem in korupcijo, danes gledajo na Romunijo in Bolgarijo. Bolgarija in Romunija sta polnopravni državi članici Evropske unije in naš pristop k njima mora biti enak kot h kateri koli drugi državi članici EU.

Če torej razmišljate o pristopu Bolgarije in Romunije in če o tem glasujemo jutri, bi bila vesela, če bi lahko na to gledali kot na lastno državo.

Stanimir Ilchev (ALDE). – (BG) Gospod predsednik, med tem zasedanjem zaključujemo našo oceno pripravljenosti Bolgarije in Romunije na pridružitvev schengenskemu območju. To bomo uspešno dosegli, ker je poročilo gospoda Coelha uspešno. Prevladuje pričakovanje, da se bo ocena Parlamenta strinjala s pozitivnim stališčem Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in da imajo državljani obeh držav, Bolgarije in Romunije, občutek, da so njihove institucije storile, kar je bilo treba, in da imajo zeleno luč za nadaljevanje po „schengenski poti“.

Razprave so bile dolgotrajne, toda dobra novica je, da nismo dovolili poskusov ad hoc spreminjanja meril za članstvo v schengenskemu območju. Toda težki časi seveda še niso minili. Vladi obeh držav morata zdaj pojasniti vse razloge tistim, ki dvomijo in so se pred našimi očmi spremenili iz nekdanjih zaveznikov, ki so podpirali bolgarsko in romunsko vključevanje, v pobudnike igre čakanja.

Kaj je v ozadju teh razlogov? Objektivni strah ali predsodki, situacijska previdnost ali razočaranje? Upam, da bosta ministra za notranje zadeve in pravosodje vsaj tako odkrita drug z drugim kot smo bili mi med sestavljanjem poročila gospoda Coelha.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Gospod predsednik, dobil sem vtis, da smo v nedavnih razpravah v Evropskem parlamentu mislili vse bolj v smislu naše obrambe na limesu – včasih poteka po zunanji meji Evropske unije, včasih pa želimo postaviti in braniti meje v Evropski uniji.

Rad bi dejal odločno in s poudarkom: danes ne obstajajo utemeljeni razlogi, da bi prestavili pristop Bolgarije in Romunije k schengenskemu območju. Nasprotovati moramo vsem poskusom omejevanja stikov med državljani in nasprotovati moramo vsem poskusom omejevanja svobode potovanja in aktivnosti v Evropski uniji. Razprava, ki jo poslušam, kaže, kako zelo razdeljena je Evropska unija danes. Tisti, ki danes navajajo umetne trditve proti pristopu Bolgarije in Romunije k schengenskemu območju, bodo imeli na svoji vesti

odgovornost za uničenje političnega projekta, namreč Evropske unije, in tej odgovornosti ne bodo nikoli ubežali.

Gerard Batten (EFD). – Gospod predsednik, ali ni nenavadno, da se, ko schengensko območje razpada v svojih osnovnih državah, delajo načrti za njegovo razširitev na Bolgarijo in Romunijo. V Romuniji in Bolgariji je več kot 900 tisoč ciganov, od katerih bi se mnogi radi izselili. Ko bodo lahko prosto potovali v schengenskem območju, bodo mnogi neizogibno prišli v Britanijo, da bi kot mnogi pred njimi izkoristili naše velikodušne ugodnosti in sistem javnih stanovanj.

Morda bi nekateri podjetni britanski državljani radi spoznali Rome, ko se izkrcajo na Calaisu in Heathrowu, ter jim dali svoj naslov in zemljevid, da bodo našli do doma našega predsednika vlade, članov njegovega kabineta in vseh poslancev, ki so za članstvo v EU. Šele ko bodo Romi parkirali svoje prikolice na travniku pred našim političnim razredom, ki je brez stika z realnostjo, bodo morda spremenili svoje poglede na prednosti članstva v EU.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, bojim se, da bo Evropski parlament ponovno pokazal svojo najbolj naivno stran, ko bo odobril pristop Bolgarije in Romunije k schengenskemu območju. V vsakem primeru je jasno, da bodo temu nasprotovale različne države članice. Za to imajo dobre razloge.

Europol je pred kratkim poročal o organiziranem kriminalu in navedel, da bodo kriminalne združbe iz Albanije, Turčije in nekdanje Sovjetske unije izkoristile priložnosti, ki jih bo prinesel pristop Romunije in Bolgarije k schengenskemu območju. Omenjeno poročilo omenja tudi liberalizacijo vizumskega režima za balkanske države, kar je bilo tudi nepremišljeno.

Obstaja nevarnost nezakonitega priseljevanja prek Turčije, kar se bo zgodilo v mnogo večjem številu, ko bo Bolgarija v schengenskemu območju. Kakšno zagotovilo daje Komisija, da bo ta težava učinkovito obravnavana? Prav nobenega. Kakšne ukrepe je sprejela, da bi preprečila dodatne težave v zvezi z romskimi cigani ter nevšečnostmi in kriminalom, povezanimi z njimi? Tudi prav nobenih.

Kakšne so razmere, kar zadeva reformo pravosodja in ukrepe proti korupciji, ki so še vedno potrebni? Tisti državljani Romunije in Bolgarije, ki potujejo v schengenske države z dobrimi nameni, bodo v vsakem primeru – v to sem prepričan – razumeli, da nad nevšečnostmi mejnega nadzora pretehta nujna zaščita vseh drugih Evropejcev pred organiziranim kriminalom in množičnim nezakonitim priseljevanjem.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Gospod predsednik, pristop Romunije k schengenskemu območju je projekt, ki je terjal velika finančna, institucionalna in človeška prizadevanja, saj je eden od najpomembnejših političnih ciljev Romunije. Romunija je vložila več kot 1 milijardo EUR in rezultati so bili vsekakor pozitivni v vseh poročilih o oceni. Izpolnjeni so bili vsi pogoji schengenskega pravnega reda.

Romunija upravlja eno od najdaljših zunanjih meja Evropske unije, zato je razvila najbolj napreden celovit varnostni sistem, ki je skladen s standardi, določenimi v schengenskem pravnem redu. Romunija in agencija Frontex sta okrepili svoje partnerstvo. V operacijah Frontexa, ki so bile izvedene v Grčiji, je bila Romunija za Nemčijo druga največja donatorka opreme in človeških virov. V primeru ogromnega pritoka priseljencev na meji so bili v partnerstvu s podobnimi institucijami v drugih državah članicah, Nemčiji in na Nizozemskem, izvedeni posebni mehanizmi za priseljevanje in azil. Kar zadeva prizadevanja

za boj proti nezakoniti trgovini, se za preiskovanje in zbiranje informacij uporabljajo vse najnovejše metode. V Evropi je bila razvita edinstvena rešitev, ki omogoča obdelavo podatkov tako v SIS I kot v SIS II. Sistem za nadzor morskih meja je bil predstavljen kot zgled dobre prakse. Obenem so oblasti posebno pozornost posvetile boju proti korupciji. Stalno sodelovanje kot del posebnega mehanizma, ki ga je vzpostavila Evropska komisija, je dalo rezultate, ki kažejo, da ima Romunija potrebno institucionalno zmogljivost in politično voljo, da doseže cilje pravice.

Mislim, da pristop k schengenskem območju ni darilo, ki se nudi Romuniji, temveč priznanje njenih dosežkov in prizadevanj, ter bo očitno koristil varnosti zunanjih meja EU. Gospod Coelho, zahvaljujem se vam in vam čestitam za pripravo tega dokumenta.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Bolgarija in Romunija sta izpolnili postavljene pogoje in v schengenski prostor vstopata na podlagi svojih zaslug. Ne smemo dovoliti, da bi politični argumenti širitev odložili. Močno me skrbi populistična in skrajno desna nacionalistična retorika, ki Unijo zelo nevarno vodi v nestrpnost, rasizem, diskriminacijo in brezbrizno zapiranje vrat.

Z vsako schengensko širitvijo širimo prostor svobode, pravice in varnosti in prepričana sem, da bo čas, tako kot v preteklosti, pokazal možnosti gospodarskega in drugega razvoja. Nedopustno je, da danes nekatere članice Unije pozivajo k ponovni vzpostavitvi notranjih meja. Mobilnost Evropejk in Evropejcev znotraj Unije, svoboda potovanja je ena od osrednjih evropskih svoboščin in vsakršno omejevanje bi ogrozilo eno najbolj otipljivih koristi, ki jih imajo državljani od tesnejšega evropskega povezovanja.

S širitvijo schengenskega prostora na Bolgarijo in Romunijo bomo dokazali, da je ideja povezovanja še kako živa, da gre Evropa naprej in da imajo v njej jasno prihodnost tudi države, ki trkajo na vrata, med njimi zahodnega Balkana.

David Campbell Bannerman (ECR). – Gospod predsednik, res sem spremenil moj sedež tu v skupini ECR ta teden, nisem pa spremenil svojega videnja Evropske unije. Kar zadeva Schengen, je ECR mnenja, da naj na splošno o tem odločajo članice schengenskega območja, vključno s Švico, seveda, ki je v Schengenu, ne pa v Evropski uniji. Toda to, da je Francija zaprla mejo italijanskim vlakom, in danske zahteve o krpanju Schengena kažejo, da je Schengen v krizi.

Pragmatizem navaja, da so posledice pridružitve Bolgarije in Romunije precejšnje za tiste daleč proč od schengenskega območja. Naluknjana meja bo pomenila, da lahko na primer mnogi, ki nezakonito stopijo v državo in so namenjeni v Združeno kraljestvo, pridejo do Calaisa neovirano, Bolgarija pa ni izpolnila svojih obveznosti glede organiziranega kriminala. Če povzamem, ta predlog gre preprosto eno mejo predaleč.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Gospod predsednik, medtem ko se Evropa pretvarja, da ni opazila, poročilo Europola o organiziranem kriminalu za leto 2011 potrjuje, da bodo z vstopom Romunije in Bolgarije v schengensko območje vplivne kriminalne združbe Turčije, Rusije in Albanije lahko razširile svoje dejavnosti po celotni Evropi.

Poleg tega, citiram: „Nezakonito priseljevanje iz Turčije se bo razširilo na obale Bolgarije, trgovina turških in albanskih kriminalnih združb z mamili in ljudmi pa se bo povečala.“ In še kar zadeva trgovino z ljudmi: „Vstop Romunije in Bolgarije v schengensko območje bi lahko bolgarskim kriminalnim združbam in romskim skupnostim dal novo priložnost, da razširijo že zdaj znatno trgovino na preostale dele Evrope.“ V končni analizi večje

nezakonito priseljevanje iz Turčije ter večja trgovina z mamili in ljudmi pomeni manjšo varnost za evropske državljane.

Evropa želi narediti organiziranemu kriminalu ogromno uslugo. Stranka *Legia Nord* je in vedno bo proti takšni krivični izbiri. Tisti, ki bo jutri glasoval za to poročilo, bo odgovoren, da je glasoval za odprtje avtoceste, ki bo organizirani kriminal pripeljala naravnost v srce Evrope.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Gospod predsednik, gospa Győri, komisarka, gospe in gospodje, vesela sem, da bo z jutrišnjim glasovanjem o poročilu gospoda Coelha Evropski parlament dal jasen signal, da sprejema pripravljenost Romunije in Bolgarije ter podpira pristop teh dveh držav k enemu od najpomembnejših pravnih redov Evropske unije, schengenskemu pravnemu redu. Ta pravni red veliko pomeni vzhodno- in srednjeevropskim državam, tudi iz zgodovinskih razlogov, kajti zagotavlja priložnost prostega potovanja brez ovir.

Najpomembnejše sporočilo naše današnje razprave za države članice mora biti, da Romunija in Bolgarija izpolnjujeta enaka pristopna merila, kot jih je Evropska unija pričakovala od držav, ki so se pridružile do zdaj.

Poudariti je treba, da Romuniji in Bolgariji ne smemo naložiti več zahtev, kot jih je veljalo za prejšnje pristope k Schengenu. Države članice ne bi smele uporabljati dvojnih standardov, saj izpodjedajo prav tisto osnovo, na kateri je bil vzpostavljen schengenski pravni red: institut vzajemnega zaupanja. Ravno dogodki zadnjih mesecev dokazujejo, da najpomembnejši pravni red Evrope potrebuje zaščito in podporo. Rada bi poudarila tudi, da ne smemo v nobenih okoliščinah mešati skupaj dveh stvari, namreč pristopa teh dveh držav članic k Schengenu ne smemo povezovati z nadzorom schengenskega mehanizma za potrjevanje. Slednji je zelo potreben, toda teh dveh stvari se zdaj ne sme povezovati.

Dovolite mi, da na koncu čestitam gospodu Coelhu, ki je pripravil poročilo in čigar konstruktivno in dosledno delo je bilo zares pomembno v tej zadevi. Rada bi se zahvalila tudi madžarskemu predsedstvu za njegovo zavezo in oprijemljive ukrepe, ki jih je izvedlo za čim hitrejšo olajšanje dostopa držav članic.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Gospod predsednik, jutri bomo glasovali, ali naj se Bolgariji in Romuniji dovoli, da se pridružita schengenskemu območju. Meni kot socialdemokratki je samo po sebi umevno, da bi bilo treba pristop dovoliti vsem državam članicam EU, ki izpolnjujejo vse stroge zahteve za sodelovanje. Seveda je pomembno, da določimo stroge zahteve za pridružitve Schengenu, obenem pa morajo objektivna merila veljati za vse. Vse drugo je politična hinavščina.

Zdaj, ko vsi strokovnjaki menijo, da Romunija in Bolgarija izpolnjujeta zahteve, mislim, da je jasno, da jima je treba dovoliti, da se pridružita. Nocoj so bili izraženi nekateri pomisleki glede korupcije v obeh državah, toda to ni nekaj, s čimer se je mogoče boriti prek schengenskega sistema. Pred kratkim je komisarka Malmström predstavila sveženj za boj proti korupciji, ki ga lahko uporabimo kot podlago za nadaljnje delo. To zadeva celotno Evropsko unijo, ne samo Romunijo in Bolgarijo. Poleg tega boj proti organiziranemu kriminalu zahteva več sodelovanja, ne več zaprtih vrat.

(Aplavz)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Gospod predsednik, komisarka, Schengen je vsekakor najbolj vredna dediščina civilizacije.

Danes moramo pozdraviti pomemben rezultat, namreč da državljane Bolgarije in Romunije štejejo med tiste, ki imajo lahko korist od tega temeljnega instrumenta. Schengensko območje je torej treba še bolj utrditi in okrepiti. Če je kdaj obstajal otipljiv dokaz o evropski civilizaciji, je tole: pravica do evropskega državljanstva se dejansko izraža ravno v schengenskem območju.

Zato je schengenski pravni red temeljni instrument za pravno gospodarstvo in prepričan sem, da bo 24. junija letos Svet razmislil o pomembnih točkah glede tega, kar naj bi predstavljalo okrepitev zaupanja in sodelovanja med državami članicami.

Seveda morajo ocenjevalni mehanizmi preiti iz medvladnih sistemov k sistemom unije, kar je pred kratkim razglasila gospa Malmström, saj upravljanje Schengena vsekakor povzroča večje sodelovanje in dinamično okrepitev kot tudi posodabljanje, preglednost in dialog.

Bolgarija in Romunija sta izpolnili zahteve in čestitam gospodu Coelhu, ker je združil svobodo gibanja in varnost državljanov v svojem uravnoteženem poročilu, ki ga je sprejel Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Gospod predsednik, delovna skupina SCH-EVAL je opisala tisoč tristo kilometrov dolgo bolgarsko mejo kot varno zunanjo mejo Evropske unije, nekaj, za kar si je prizadevalo več bolgarskih vlad. Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve priporoča, da Svet odobri pridružitve teh dveh držav k schengenskemu območju. Rada bi se zahvalila vsem kolegom poslancem za strokovno delo, ki so ga opravili.

Nekatere države članice določajo nova politična merila, ki bodo odložila schengenski postopek. Pristop Bolgarije in Romunije je bil opisan celo kot kockanje z varnostjo evropskih državljanov zaradi kriminala in korupcije.

Rezultati na tem področju seveda niso izjemni. Vendar zato obstajajo merila zunanje politike in možni odstopi bolgarskih ministrov. Ta vprašanja so predmet drugih ocen, kot je mehanizem Evropske komisije za preverjanje in sodelovanje. Rada bi pozdravila tudi včerajšnje predloge komisarke Malmström o novem svežnju ukrepov proti korupciji.

Toda trenutno Bolgarija in Romunija ne smeta biti grešna kozla za nerešene težave, povezane z varnostjo v Evropi: val beguncev iz Afrike, bližajoče se volitve v nekaterih državah članicah, populistična retorika in razočaranje zaradi finančne in gospodarske krize. Danes dvotirna Evropa nikogar ne zanima. Zato vas pozivam, da podprete poročilo gospoda Coelha in pozovete Svet, da sprejme pozitivno odločitev.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, najprej bi rada čestitala kolegi Carlosu Coelhu, ki je pripravil mojstrsko poročilo, ki je bilo vsekakor zapleteno.

Bolgarija in Romunija sta opravili veliko dela, kar zadeva okrepitev nadzora meja, in sta bili uspešni. Zadnje ocene so zelo jasne, na vseh področjih od policijskega in pravosodnega sodelovanja do varstva podatkov in politik o vizumih ter nadzora na zračnih, morskih in kopenskih mejah. Izpolnjeni so bili vsi tehnični pogoji. To lahko sprejmemo kot uveljavljeno dejstvo. Bolgarija in Romunija sta zdaj v položaju, da uveljavita schengenski pravni red v smislu njune tehnične zmožnosti in človeških virov.

Čeprav nam nič ne preprečuje povečanja schengenskega območja, je treba upoštevati priporočila, ki so bila dana tema dvema državam. Upam, da se bodo ta priporočila strogo

spremljala, zlasti glede mej med Bolgarijo, Grčijo in Turčijo, kajti, kot veste, vzajemno zaupanje med schengenskimi državami temelji na popolnem spoštovanju vzajernih obveznosti držav. Če katera koli stranka ne spoštuje svojih obveznosti, to prekine zaprti krog in celoten sistem se sesuje.

Iskreno upam, da se bo Svet dogovoril, tako da bosta ti dve državi lahko postali del privilegiranega kroga schengenskih držav. Vsi v tem parlamentu se zavedamo posledic, ki jih imajo takšne odločitve za zadevne državljane. Še enkrat čestitke gospodu Coelhu za njegovo poročilo.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Gospod predsednik, mislim, da države, ki so izrazile zadržke glede pristopa Romunije in Bolgarije k schengenskemu območju, ne smejo pozabiti, da je ta postopek pravna obveznost, ki jo nalaga Pogodba o pristopu k Evropski uniji za Romunijo in Bolgarijo in so jo vse te države prevzele s podpisom Pogodbe.

Obenem se morajo države Evropske unije zavedati, da je v njihovem interesu, da se Romunija in Bolgarija pridružita Schengenu, saj bosta lahko prispevali k varnosti vseh držav članic in razširili schengensko območje, kar naj bi okrepilo proces povezovanja v Evropski uniji in skupno območje svobode, varnosti in pravice.

Priznanje misij Evropske unije, ki ocenjujejo tekoče delovanje in povezavo Romunije in Bolgarije s schengenskim informacijskim sistemom, ki deluje po najvišjih varnostnih standardih, predstavlja trdno utemeljitev v tem pogledu. Ta povezava bo vsem državam Unije omogočila dostop do spletnih podatkov o slepih potnikih, ki želijo priti v Evropo, in zagotovila mnogo bolj učinkovit nadzor zunanjih meja Evropske unije.

Hubert Pirker (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospa Győri, komisarka, vsi vemo, da sta obe državi – Romunija in Bolgarija – veliko vložili v zavarovanje zunanjih meja Evropske unije. Izpolnjujeta schengenske standarde. Vsi objektivni pregledi so privedli do enakega zaključka, namreč da so bili osnovni pogoji za pristop k schengenskemu območju izpolnjeni. Naš poročevalec je opravil pregled tudi na terenu. Izvedel je objektivno oceno in prišel do enakega zaključka. Zato ne bomo samo glasovali za poročilo, temveč bomo dali tudi soglasje, da se obe državi pridružita schengenskemu območju.

Toda schengensko območje je tudi območje zaupanja. To pomeni, da se ne zaključijo vse z enim, enkratnim ukrepom, temveč da je treba zaupanje graditi dolgoročno; naložba v varnost mora biti zagotovljena dolgoročno. Naj poudarim, da enako velja za vse države, ne samo za Romunijo in Bolgarijo. Upam, da bo to zaupanje ostalo varno dolgoročno, da bomo lahko ohranili svobodo potovanja, svobodo gibanja v Evropski uniji kot najpomembnejšo javno dobro v dolgoročnem smislu.

Toda nekaj, kar sem slišal danes, me je razburilo, čeprav tega ne morem potrditi, namreč da se bodo plače policistov v Romuniji zmanjšale za okoli tretjino. Vsi vemo, da je dobra plača osnovni pogoj za odpravo koruptivnosti, za ugledno delo policistov. Zato upam, da moji podatki niso točni in da bodo policisti, ki opravljajo storitev v interesu teh držav in varnosti celotne Evropske unije, še naprej dobro plačani tudi v prihodnosti, da ne bodo dovzetni za podkupovanje.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Gospod predsednik, komisarka, glede na poročilo gospoda Coelha sta Bolgarija in Romunija na podlagi poročil o oceni dovolj pripravljene na uporabo določb schengenskega pravnega reda na svojih kopenskih, morskih in zračnih mejah. Izpolnjujeta osnovne zahteve in enaka merila kot ostale države članice za popolno vključitev v schengensko območje. S podporo popolne vključitve teh članic izkazujemo

tudi solidarnost naše Skupnosti ter podpiramo evropsko zamisel in temeljno pravico do svobodnega gibanja državljanov v Evropski uniji, s čimer ustvarjamo močnejšo Evropo.

Kar zadeva v poročilu izražene pomisleke o večjem pritisku priseljevanja na občutljivem področju Bolgarije, Turčije in Grčije, so to današnji izzivi za Evropsko unijo in države članice, za katere morajo najti svetovne, vseevropske rešitve, da učinkovito okrepijo svoje zunanje meje, da okrepijo Frontex, izkažejo ustrezno solidarnost Skupnosti in podprejo države članice na jugu Evrope, kjer pristajajo priseljenci. Aktualni dialog o posodabljanju schengenskega sporazuma mora upoštevati zgoraj navedene izzive.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Gospod predsednik, komisarka, vključenost v schengensko območje pomeni tudi prevzem odgovornosti. Bolgarija in Romunija morata biti sprejeti, da lahko skupaj z drugimi državami članicami prevzameta svoj delež odgovornosti za zaščito meja Evrope.

Vem, da je Schengen danes občutljiva tema v mnogih državah članicah, ki sproža številne javne razprave. V zadnjih mesecih je s pritokom izseljencev iz Severne Afrike dobila nov pomen. Dejstvo je, da se celo stare in velike države članice težko spopadajo s pritokom izseljencev.

Toda teh težav ne bomo rešili z zavrnitvijo Bolgarije in Romunije. Ravno nasprotno. Pravilen odziv bi bil okrepitev načela solidarnosti v zvezi s politiko izseljevanja in pa, da se vse države članice pripravi do tega, da se zavežejo k njegovi uporabi. Ne samo, da moramo zagotoviti priložnost, temveč moramo od Bolgarije in Romunije zahtevati tudi, da prevzameta svoje odgovornosti in izpolnita svoje dolžnosti na zunanjih mejah Evropske unije.

Komisarka Malmström je omenila zaupanje. To je bistvo. Vladi obeh držav morata imeti možnost, da se odzoveta na izziv in dokažeta, da lahko uspešno varujeta meje Evrope.

Rovana Plumb (S&D). – Gospod predsednik, spoštovani kolegi, pred mesecem dni sem prispela v Bruselj z avtomobilom in na madžarski meji sem videla dolgo kolono tovornjakov. Mislim, da sem jih naštel 87. Bili so iz Nemčije, Italije, Danske in Madžarske, napolnjeni z blagom, ki so ga čakali ljudje. Tam so bili zadržani zaradi postopka, ki se v preostali Evropski uniji ne uporablja več.

Rada bi poudarila pomen pristopa Romunije in Bolgarije k temu pomembnemu prostoru. Pomemben je za interese celotne Evrope, ker moramo ponovno vzpostaviti zaupanje naših evropskih državljanov v Evropsko unijo in njene institucije. Komisarka, dejali ste, da je Schengen pomembno darilo za vse evropske državljane, vendar je tudi pomembno orodje za „več“ Evrope in ne „manj“.

Trdno verjamem, da bo Evropski parlament jutri sprejel to poročilo in da bo Svet čim prej ustrezno ukrepal.

(Aplavz)

Csaba Sógor (PPE). (HU) – Gospod predsednik, poročilo gospoda Coelha ugotavlja, da sta Romunija in Bolgarija dokazali, da sta se ustrezno pripravili na primerno uporabo določb schengenskega pravnega reda. Toda datum njunega pristopa k schengenskemu območju je še vedno negotov, kajti nekatere države članice menijo, da bi kljub večkratnim ocenam različnih institucij Evropske unije njun pristop lahko povzročil težave v schengenskem sistemu. Sicer priznavam, da je romunski pravosodni sistem pomanjkljiv, vendar bi rad opozoril kolege poslance in Svet na dejstvo, da odločitev, ki jo sprejemajo,

neposredno vpliva na vsakodnevno življenje 30 milijonov državljanov EU. Odprava nadzora na notranjih mejah je izjemen uspeh evropskega povezovanja. Romunski in bolgarski državljani pričakujejo, da bodo lahko imeli koristi od schengenskega pravnega reda kot polnopravni državljani Evropske unije. Prepričan sem, da bi bila celotna Evropa močnejša, če bi se Bolgarija in Romunija letos pridružili schengenskemu območju.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Gospod predsednik, danes sem tu, da bi nedvoumno podprla pristop Romunije in Bolgarije k schengenskemu območju.

Po mojem mnenju poročilo gospoda Coelha v veliki meri potrjuje mnenje, da sta ti dve državi povsem pripravljene in da sta izpolnili vse pogoje. Bolgarija in Romunija sta že štiri leta državi članici EU, toda nekateri kolegi poslanci tega niso opazili in nekatera njihova vprašanja in rasistične pripombe o teh državah me resnično skrbijo kot državljanke EU, kajti če govorimo, da nezakoniti priseljenci iz teh dveh držav nekako vdirajo na naše ozemlje, dejansko govorimo o članih in državljanih EU, ki gotovo ne morejo biti nezakoniti priseljenci.

Moje mnenje je, da bi vsaka država, ki izpolni pogoje, morala imeti priložnost, da postane članica schengenskega območja. To je temeljno načelo enakosti, na katerem temelji EU, in kdor v to dvomi, dvomi v temeljna načela EU.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, po pristopu Bolgarije k Evropski uniji je sprejetje v schengensko območje naslednji težko pričakovani dogodek. Čakamo na pravico.

Zatem ko sta se Bolgarija in Romunija zelo potrudili in hvalevredno izpolnili schengenska tehnična merila, bi bilo odlaganje sprejema obeh držav v nasprotju s pravili, ki veljajo v Evropski uniji. Pogoji, ki so določeni v Uniji, so enaki za vse. Enaka merila, ki so veljala za druge države članice, morajo veljati tudi za naši državi. Sicer je to diskriminacija.

Težave s korupcijo so prisotne v mnogih državah članicah. Evropa se mora proti temu boriti kot celota, kajti štiri petine evropskih državljanov menijo, da je korupcija temeljna težava v njihovi državi. Evropa ima težave z naraščajočim številom izseljencev. Najti moramo skupne rešitve za ta vprašanja, obenem pa moramo spoštovati naše vrednote in načela.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, v Evropski uniji se veliko govori o krizi. Do zdaj smo govorili predvsem o gospodarski krizi. Zdaj pa zaradi tega, kar se dogaja v schengenskem območju, ljudje pravijo, da ni ogroženo samo gospodarstvo, temveč tudi temeljne pravice državljanov. Zato mislim, da moramo po dogodkih, povezanih s schengenskim območjem, v Italiji, Franciji in nato na Danskem poslati zelo jasen signal, ki pravi, da schengensko območje ni ogroženo, ne želimo, da se ukine, želimo, da se okrepi in poveča in zelo si želimo, da je Evropa odprta.

Pokazati moramo, da vemo, kako premagati krize. Rada bi se zahvalila komisarki, ker je bilo takrat, ko je Danska želela uvesti mejni nadzor, zelo hitro izdano sporočilo o skupni politiki azila in priseljavanja. Toda zdaj je potreben nadaljnji korak. Ne gre samo za glasovanje, da se sprejme vstop Romunije in Bolgarije v schengensko območje. Gre za to, da se to naredi čim hitreje.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Gospod predsednik, schengenska ureditev je danes pod hudim pritiskom. Po eni strani so glede na sedanji val priseljencev iz Severne Afrike, kjer EU spodbuja demokratično spremembo, nekatere države zahtevale in dosegle začasno

prekinitev te ureditve. Po drugi strani so se druge države iz razlogov, ki ponazarjajo njihove ozke interese v odnosu do prosilk, odločile, da izkoristijo dejstvo, da Romunija in Bolgarija še nista del območja, in jima ponovno poskušajo preprečiti vstop.

Za to pa so bila spremenjena pravila igre med igro samo, namreč v škodo teh dveh igralck. Osebnostno podpiram pozitivne zaključke poročila in avtorju zanj izrekam pohvalo, toda čeprav razumem politične razloge za spreminjanje priporočila – konec koncev je osnova politike kompromis –, ne morem prezreti dejstva, da bi lahko nova predlagana pogojenost omogočila subjektivno razlaganje. Boga prosim, da se motim.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Gospod predsednik, poročilo, ki je pred nami, je objektivno in pošteno ter poudarja, da sta Romunija in Bolgarija povsem tehnično pripravljene, da se pridružita schengenskem območju. Poleg tega se lahko v določenih vidikih Romunija uporabi kot primer dobre prakse, kar je navedeno v ocenjevalnih dokumentih.

Trdno sem prepričan, da pristop Romunije in Bolgarije k temu območju ne bo imel negativnega vpliva na varnost meja. Ravno nasprotno. Okrepil bo zaupanje Evropejcev v schengensko območje. Pogosto se govori o vzajemnem zaupanju, kot je bilo omenjeno tudi v tej razpravi. Toda kako lahko govorimo o vzajemnem zaupanju, ko pa nekatere države članice spreminjajo pravila igre sredi igre ter uvajajo nova merila za pridružitve Schengenu?

Utemeljivost, ki se danes uporabljajo proti pridružitvi Romunije in Bolgarije schengenskem območju, niso bile upoštevane za nobeno drugo državo, ki se je v preteklosti pridružila Schengenu. Romuni in Bolgari ne pričakujejo nič drugega kot pošteno obravnavo v odnosu do drugih držav in objektivno oceno na podlagi enakih meril. V tem pogledu mora Parlament poslati Svetu jasno sporočilo in vztrajati pri dokončnem datumu pristopa.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil poročevalcu, ki je v tem primeru sestavil izjemno pomembno poročilo, obenem pa tudi izjemno težko zaradi dejstva, da imamo nasprotujoča mnenja o pristopu Romunije in Bolgarije k schengenskem območju.

Kolegi poslanci, rad bi se zahvalil vsem tistim, ki so spoznali, da se Evropska unija širi na podlagi vrednot. Nenazadnje je pristop Bolgarije in Romunije k schengenskem območju del prevzema obveznosti, kar sta obe državi storili leta 2004, da bi izpolnili pogoje, ki so se kasneje izkazali za izpolnjene glede na ocenjevalna poročila Evropske komisije.

Danes sem kolega poslanca iz države, ki ima drugačno mnenje o našem pristopu k schengenskem območju, vprašal, kakšen bi bil njegov razlog za nasprotovanje. Tehnični pogoji so, kot kaže, izpolnjeni, toda razlog bi bila sporna politika v domači državi. To je nesprejemljivo.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Gospod predsednik, mislim, da verodostojnost Evropske unije temelji na enotni uporabi pravil. Zdi se mi očitno, da je treba vključitev Romunije in Bolgarije v schengenski sporazum sprejeti ob izpolnitvi enakih pravil, kot so bila izpolnjena, ko so druge države postale podpisnice sporazuma.

Pozdravljam poročilo gospoda Coelha in njegov predlog o tem, da mora Bolgarija sprejeti dodatne ukrepe, tako da pripravi poseben akcijski načrt z Grčijo in Turčijo zaradi težave nezakonitega priseljevanja na grško-bolgarski meji. Ponavljam svoje odločno stališče, da

je treba uredbo Dublin II revidirati in da mora operativni urad Frontexa v Grčiji delovati trajno.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, schengenski sporazum, kot veste, ne sme spodbujati množičnega priseljevanja v socialne sisteme in svoboda potovanja ne sme privedi do povečanja kriminala in nezakonitega priseljevanja. Čas je, da se v Evropski uniji začne bolj ceniti boj proti organiziranemu kriminalu in izboljšanje varovanja meja.

Če Italija in varnostni sistem njene obmejne policije po poročanjih še zdaleč ne dosega običajnega schengenskega standarda, obstaja bojazen, da bosta novi prišlekinji, kot sta Romunija in Bolgarija, morda kmalu popustili v svojih prizadevanjih.

Zato je treba prenel pristop teh držav k schengenskemu območju zavrniti, saj bi to lahko koristilo predvsem organiziranemu kriminalu iz vzhodne Evrope in celo kavkaške regije. Mislim, da je v boju proti težavam z azilom Danska postala pionirka za pravila, ki veljajo v celotni EU. Najbrž se je Komisija zato tako odločno odzvala na razglasitev strožjega mejnega nadzora za boj proti naraščajočemu kriminalu. Razjasniti moramo, da čeprav Schengen zahteva odprte notranje meje, to velja le v primeru, ko so zunanje meje zares varne.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Gospod predsednik, vsak, ki je spremljal ta primer, ve, da je sprejem Bolgarije in Romunije v schengensko območje izjemno težak primer na Nizozemskem. Toda imamo tudi evropsko odgovornost. Glede na to imam eno vprašanje za komisarko: kako se uveljavljanje schengenskih meril sklada s splošnim nadzorom na podlagi politike glede korupcije? Ravno pred kratkim smo slišali za mejni nadzor med Bolgarijo in Ukrajino, ko so bili bolgarski mejni uslužbenci podkupljeni, da so prek zunanjih meja Evropske unije dovolili ljudem, ki tam nimajo kaj iskati.

Imam še eno vprašanje, ki ga je zastavil tudi gospod Pirker, namreč, kaj pomenijo znatna zmanjšanja v policiji v Romuniji za uveljavljanje schengenskih meril? O tem se ni posvetovalo s sindikati. Kakšno je trenutno stanje?

Monika Smolková (S&D). – (SK) Gospod predsednik, Bolgarija in Romunija sta v treh letih uvedli vse potrebne ukrepe, da se lahko pridružita schengenskemu območju. Merila in ukrepi za zavarovanje zunanjih meja niso preprosti. Obe državi sta jih izpolnili in imata pravico postati članici skupnega schengenskega območja ne glede na to, da se Evropa zdaj spopada s poplavo priseljencev iz Afrike.

Pomembno je, da je ocenjevalni odbor, čigar člani so osebno obiskali obe državi, izjavil, da Romunija in Bolgarija izpolnjujeta schengenske zahteve.

Trdno verjamem, da bodo poslanci Evropskega parlamenta sprejeli to poročilo in da ga bo potem jasno sprejel Svet. Državljanom Romunije in Bolgarije želim navdušenje, ki sem ga osebno izkusila ob podiranju mestnih vrat 22. decembra 2007, ko je Slovaška postala del schengenskega območja.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, širitev schengenskega območja zajema izpolnitev standardov, vendar tudi zaupanje. Prošnji Bolgarije in Romunije sta prispeli ob zanimivem času, ko je EU začela postavljati pod vprašaj načelo prostega pretoka.

Pred tem so se seveda izvajali pregledi na notranjih mejah, toda zaradi prirejanja določenih dogodkov, kot so športne prireditve, evropsko nogometno prvenstvo, svetovna prvenstva

ali nekatere konference na vrhu. Tudi zdaj mnoge schengenske države izvajajo policijske preglede v okviru nacionalne zakonodaje, na primer na letih v schengenskem območju.

Toda zdaj se je razprava spremenila. Zdaj pregledov ni treba več izvajati zaradi posebnih dogodkov, temveč zaradi pojava. To je občutljivo vprašanje, saj postavlja pod vprašaj zamisel o prostem pretoku in ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Gospod predsednik, čestitam gospodu Coelhu za njegovo dobro uravnoteženo, objektivno poročilo. Besedilo ne odraža le ugotovitev poročevalca ob obisku Bolgarije in Romunije, temveč izraža tudi željo Evropskega parlamenta, da ostane zvest duhu Evrope. Z drugimi besedami, pripravljenost na schengensko članstvo temelji zgolj na izpolnjevanju tehničnih meril. Tako je.

Tehnična pripravljenost kot posledica dobrega dela, ki sta ga izvedli Romunija in Bolgarija, je pozitivna ugotovitev, do katere smo prišli tudi mi danes. Zdaj je za nas pomembno, da jutri med glasovanjem pošljemo dvojno sporočilo s prepričljivo večino.

Prvo in najpomembnejše je sporočilo za Svet ministrov. Z zagotovitvijo dostopa do zadevnih informacij, vzpostavitvijo konstruktivnega dialoga in upoštevanjem stališča Parlamenta Svet ne bo le pokazal dobre volje, kar zadeva sodelovanje z nami, temveč bo posredoval tudi močno sporočilo o enem varuhu evropskih vrednot kot tudi o preglednem sodelovanju in partnerstvu.

Močno sporočilo bo poslano tudi bolgarskim in romunskim državljanom. Evropska unija jim sporoča: „da“ za enako obravnavo vseh držav članic, „da“ za enaka pravila in „da“ za enako upoštevanje doseženih rezultatov. Prepričana sem, da lahko Svet upošteva pozitiven trud.

Nadezhda Neynsky (PPE). – (BG) Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila gospodu Coelhu za celovito poročilo. Prevzela sem besedo, ker me jezijo nesramni poskusi, da se primer Bolgarije in Romunije uporabi za reševanje notranjih težav in kot odgovor na notranje bojazni.

Odprava vizumske obveznosti za Bolgarijo in Romunijo pred več kot 10 leti je naletela na enake bojazni. Toda takratni evropski voditelji so izkazali pogum in daljnovidnost, tudi ko Bolgarija in Romunija nista bili članici Evropske unije. In niso se motili.

Zato danes ne smemo pozabiti, da se sedanja razprava nanaša na pravila, ki morajo biti enaka za vse, na enakost med državami članicami, ki jo predpisuje Pogodba o Evropski uniji, in nenazadnje na tako opevano solidarnost Evrope.

Evropa je danes vsekakor drugačna od Evrope pred 20 leti. To ne bi smelo nikogar presenetiti. Toda če pride do krize v schengenskem območju, je to tema druge razprave. Če to pripelje do spremembe pogojev, jih je treba spremeniti za vse. Zato ne smemo pozabiti, da velike skupine nezakonitih priseljencev prečkajo ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Gospod predsednik, rad bi čestital poročevalcu gospodu Coelhu za izjemno uravnoteženo, pozitivno poročilo. To je rezultat splošnega odnosa in vizije, ki jo ima večina kolegov poslancev, prisotnih v tem parlamentu, namreč, da si Bolgarija in Romunija zaslužita in morata postati del schengenskega območja.

Težav se seveda ne sme prenesti na področja, kjer jih ni. Korupcija in kriminal sta razširjena v vseh državah članicah Evropske unije. Toda uspeh pri obravnavi teh težav bo dosežen samo, ko bo vseh 27 držav združilo svoja prizadevanja. Odgovornosti in bremen ne bi smeli preložiti na samo eno skupino evropskih držav.

Bolgarija in Romunija sta dokazali, da si lahko prizadevata za združeno Evropo. Mislim, da bosta tudi cenjeni članici schengenskega območja.

Traian Ungureanu (PPE). – Gospod predsednik, Bolgarija in Romunija sta dokazali, da lahko zajamčita varnost meja EU in to je v celoti – ponavljam, v celoti – dokumentirano. Mimogrede, uslužbenci, ki so bili aretirani v Romuniji in Bolgariji, so bili aretirani zaradi korupcije. Ali lahko kdo v tem parlamentu trdi, na primer, da nizozemski uslužbenec, skorupirani nizozemski uslužbenec, ne bi bil aretirani zaradi korupcije na Nizozemskem?

Drugič, Romunija in Bolgarija nista tekmovali za glavno nagrado organizacije Transparency International. Sklenili sta sodni sporazum in izpolnili njegova merila. Če pa želi zdaj kdo spremeniti pravila igre med igro, mislim, da bi to lahko bilo nezakonito po pravu EU, vsekakor pa nepošteno po zdravi pameti.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, hvala za to zelo koristno razpravo. Vsekakor je jasno, da je treba okrepiti zaupanje in vero v Schengen z okrepitevijo upravljanja in ocenjevalnega mehanizma – kar je Komisija predlagala že dolgo pred božičem – z večjo vpletenostjo neodvisnih strokovnjakov in Komisije ter tudi večjo preglednostjo vseh korakov, ki se sprejmejo v Parlamentu. Poleg tega moramo mnogo bolje nuditi takojšnjo pomoč državam članicam, ki so v težavah iz enega ali drugega razloga, in pojasniti, v kakšnih okoliščinah bi bilo mogoče ponovno uvesti mejni nadzor.

Vse to je treba storiti. Moramo se tudi boriti proti korupciji in okrepiti boj. Da, v Bolgariji in Romuniji je prisotna korupcija, toda korupcija je v vsaki državi članici, Komisija pa je šele včeraj predlagala poročilo o tem, kako želimo uveljaviti boj proti korupciji. Nekateri od vas ste to prijazno omenili.

Medtem pa moramo priznati izjemna prizadevanja Bolgarije in Romunije za izpolnitev tehničnih zahtev Schengena. Zelo jasne so, zelo pregledne. Zato je treba tema državam zagotoviti jasen pogled, jasen okvir o tem, kaj se od njiju pričakuje, da ju bodo države članice pripravljene sprejeti v schengensko skupnost.

Enikő Győri, predsedujoča Svetu. – (HU) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, najprej bi se rada zahvalila tistim, ki so pozitivno komentirali prizadevanja madžarskega predsedstva. Za nas je bilo zelo pomembno, da smo čutili vašo podporo vseh pet mesecev. Današnja razprava je tudi jasno pokazala, da v Evropskem parlamentu velika večina podpira pristop Romunije in Bolgarije k schengenskemu območju, ker sta naredili domačo nalogo.

V zadnjih petih mesecih in v času, ki nam je ostal, se bomo borili, da to izrazimo in da Svet odloči, da sta, kar zadeva tehnične standarde, Romunija in Bolgarija pripravljene, da se pridružita schengenskemu območju. Obe državi sta delali zelo trdo in si zaslužita kar največje priznanje za trud. Mnogi so med razpravo izrazili svoje mnenje – tisti, ki so za, kot tudi tisti, ki so proti ali za preložitev pristopa –, da je vzajemno zaupanje ključna beseda v tej zadevi. S tem se tudi odločno strinjam in namen madžarskega predsedstva je bil graditi zaupanje skozi ves ta čas.

Kako smo poskušali to doseči? Po eni strani smo sodelovali v neprekinjenem dialogu z obema državama, spremljali njuna prizadevanja in jima poskušali pomagati, da najdeta

način, kako prejeti večje priznanje za svoja prizadevanja. Po drugi strani smo bili neprekinjeno v stiku z državami, ki so izrazile dvome o pristopu Bolgarije in Romunije. Nato smo si prizadevali spodbuditi ti državi, da stopita tudi v stik z državami kandidatkami. Lahko vam povem, da je sledil neprekinjen dialog v zakulisju, da bi strani bolje razumele in zaupale druga drugi. To je vzajemno zaupanje, na katerem temelji večina naših politik v Evropski uniji, brez njega države članice ne morejo sprejeti te politične odločitve, ki zahteva soglasnost. To je dolgotrajen postopek.

Imeli smo šest mesecev, da to dosežemo. Upam, da bomo v teh šestih mesecih prišli do točke, ko bodo točno čez dva dneva države članice rekly „da, domača naloga je narejena“. Kaj lahko pripomore k vzajemnemu zaupanju? Po eni strani niz posvetovanj, ki sem jih omenila. Po drugi strani pa to, da obe državi kandidatki nadaljujeta s svojimi prizadevanji in še naprej dokazujeta, da sta zmožni braniti zunanje meje Evropske unije. Vedenje, ki ga izkazujeta ti dve državi, skupaj z njuno izjemno rastjo, hitrostjo in ritmom, se mora nadaljevati tudi v bližnji prihodnosti.

Po drugi strani sem prepričana, da bi mehanizem za sodelovanje in preverjanje – slavni CVM, o katerem bo Komisija izdala poročilo julija in ki obravnava točno enaka vprašanja, ki so bila izražena v tej razpravi – lahko bil koristen, tudi če uradno ni del pogojev za pristop k Schengenu. Komisija bo izdala potrdilo o boju proti organiziranemu kriminalu in korupciji. Ves čas smo se borili, da to ne bi bil pogoj, vsekakor pa bo v podporo vzpostavljanju vzajemnega zaupanja. Zato sem prepričana, da bo pozitiven mehanizem za sodelovanje in preverjanje spodbujal tudi politično odločitev o širitvi Schengena.

Če me vprašate o splošnem razpoloženju glede kakršnega koli sprejema v schengensko območje, vsi vemo, da bi bilo težko reči, da je Evropska unija zdaj posebno razpoložena za izrekanje dobrodošlice. V tej razpravi je bilo podanih več pripomb, ki to zgovorno ponazarjajo. Na primer, nekateri pravijo, da se bodo s pristopom Romunije in Bolgarije začeli romski prebivalci seliti iz teh dveh držav. Želim biti zelo jasna: svoboda gibanja je osnovno načelo Evropske unije, je učinkovito in veljavno, na tem temeljijo naše politike; to svobodo trenutno uživa romsko prebivalstvo Romunije in Bolgarije kot vsi ostali v vseh kotičkih Evropske unije. Vsi se lahko gibljejo prosto, ni zahtev glede vizumov in če bi kdo želel zdaj oditi, bi lahko.

Toda zelo ponosna sem na dejstvo, da je bila med madžarskim predsedstvom oblikovana strategija za Rome, ki jasno določa obveznosti vsake države članice v zvezi s skupnostjo, ki ima to težko usodo. Treba je obravnavati srž problema: če se jim zagotovijo boljše možnosti zaposlovanja in izobraževanja, se bo ta pritisk notranje migracije zmanjšal tudi v Evropski uniji. Dovolite, da podam še eno pripombo: če bi kdor koli najšibkejšim odrekel naše najosnovnejše pravice glede svobode, potem bi bile te pravice ogrožene za vse nas.

In končno, ker se je obsežno razpravljalo tudi o ocenjevanju schengenskega sistema, ki je v teku, bi rada rekla, da je madžarsko predsedstvo to jasno povedalo že čisto na začetku in v to še vedno verjamemo. Vprašanje širitve Schengena mora biti jasno ločeno od vrste ocenjevanja, ki se bo izvajalo za schengenski sistem. Ne pomešajmo teh dveh vprašanj. Ohraniti moramo pravni red glede svobode gibanja in bolj moramo uporabiti vsa sredstva, ki so nam na voljo, na primer, zagotoviti moramo boljši vzajemni nadzor nad našimi zunanjimi mejami. Zato pripravljamo uredbo Frontex; zato si prizadevamo za manjši migracijski pritisk iz Severne Afrike, tako da obravnavamo lokalne vzroke; zato obstaja nova sosedska politika; zato si prizadevamo, da bi povečali posojilno sposobnost Evropske investicijske banke. Zdaj smo na koncu. Samo ena pravna težava je napoti sporazumu z vami: običajna težava „delegiranega akta“. Šele po tem bomo pregledali schengenski sistem

in preučili, kako ga je mogoče prilagoditi ali izboljšati, kajti vidimo, da so z njim dejansko težave, toda držimo se tega poteka.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, upam, da bodo na prihodnjem zasedanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve, ki bo čez dva dneva, sprejete pomembne odločitve tako o širitvi kot vidikih preverjanja vprašanja Schengena, toda na tak način, ki zagotavlja svobodo gibanja naših državljanov.

Carlos Coelho, *poročevalec*. – (PT) Med razpravo je eden od kolegov poslancev dejal, da bi bilo dovoliti pridružitve Romunije in Bolgarije k Schengenu otročja odločitve. Niti najmanj se ne strinjam. Mislim, da ko odrastemo, sprejmemo razumne trditve, in če smo dobro izobraženi, vemo, kdaj so razumne trditve poštene. Če želimo biti pošteni, se ne smemo kompromitirati z dvojnimi standardi.

Moramo vprašati, ali Bolgarija in Romunija izpolnjujeta pogoje za vstop v Schengen ali ne. Če jih, bi morali vstopiti. Povsem upravičeno je, da se njune državljanke šteje za polnopravne evropske državljanke. Prebivalci Bolgarije in Romunije ne smejo postati žrtve populistične retorike.

Vemo, da kar zadeva Schengen, ni vse tako, kot bi moralo biti. Zato zagovarjamo novi sistem ocenjevanja za Schengen, da bomo lahko opredelili težave, se ustrezno odzvali in sprejeli odločitve, če bodo težave še obstajale. Vendar zaradi razprav o novem sistemu ocenjevanja za Schengen prebivalci Romunije in Bolgarije ne smejo biti žrtve tega zakonodajnega postopka. To so drugačni postopki in vsak teče s svojim tempom.

Gospa Györi, na koncu bi se vam rad lepo zahvalil za prijazno omembo Portugalske in schengenskega informacijskega sistema (SIS) po shemi „eden za vse“, ki je olajšal vstop več držav, tudi vaše, v schengensko območje. Hvala, da ste nas spomnili na to in hvala za to prijazno omembo. Želim, da se Svetu predstavi povzetek te razprave in, upam, obrazložitev našega glasovanja jutri, kar bo po mojem mnenju zelo poučno. Upam, da bo Svet spoznal, da mora, ko zbor, ki zastopa evropske državljanke, z veliko večino reče da Bolgariji in Romuniji, kar upam, da se bo zgodilo, čim hitreje storiti enako.

Predsednik. – Spoštovani kolegi, mislim, da je treba glede na prevladujočo večino pozitivnih pripomb in ocen, ki so jih danes v tem parlamentu podali poslanci Evropskega parlamenta, kot tudi na podlagi ocen Komisije in Sveta izreči toplo dobrodošlico Bolgariji in Romuniji.

Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo 8. junija 2011.

Pisne izjave (člen 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Romunija in Bolgarija sta ponovno dokazali, čeprav jima ne bi bilo treba, da lahko sprejmeta vse ukrepe, ki so potrebni, da se zjamči znatna stopnja varnosti na vzhodni meji Evropske unije. Glede na finančna, tehnična, institucionalna in upravna prizadevanja Romunije, da bi se pridružila schengenskemu območju, mislim, da je treba v prihodnjem obdobju izkazati pozitivno oceno tega dokumenta z določitvijo dokončnega datuma za pridružitve.

Razmer ne bi smeli razburkati s spreminjanjem pravil med igro, stopnjevanjem evroskeptičnih govorov in omenjanjem ločenega vprašanja, ki je povezan s potrebo po

nadzoru nezakonitega priseljevanja. V tehničnem smislu je Romunija bolj kot kdaj koli pripravljena za nadzor vzhodne meje Evropske unije.

Toda uporaba dvojnih standardov pri ocenjevanju nekaterih parametrov ni častivreden in značilen vidik projekta združene Evrope. Prepričana sem, da bo, ko bo vključena v schengensko območje, Romunija prikazala vsem državam članicam resen in strog način, na katerega lahko zajamči varnost vzhodne meje. Poleg tega bodo doseženi rezultati prepričali celotno Evropo, da je uspešno okrepila varnost celotne Unije.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Svoboda gibanja je ena od najpomembnejših vrednot Evropske unije za vse državljane EU in za schengensko območje je značilna odsotnost nadzora na skupnih mejah med državami udeleženkami ter uvedba svobode gibanja na tem območju. Torej moramo brez izjeme spoštovati pravico vseh državljanov Evropske unije do prostega gibanja. Če morata Bolgarija in Romunija izpolniti več meril kot druge države članice EU, da se pridružita schengenskemu območju, potem bomo ustvarili dvojne standarde. Izogniti se moramo sistemu dvojnih standardov, ki je zelo strog do držav kandidat in zelo popustljiv do držav, ki so že članice schengenskega območja. Pravila schengenskega pravnega reda morajo biti enaka za vse države in sistem ocenjevanja mora temeljiti na določbi, da se pravila izpolnjujejo neprekinjeno, ne le med pristopom. Države, ki se pridružujejo schengenskemu območju, morajo še naprej izpolnjevati vse varnostne zahteve, kajti varnost schengenskega območja je zares odvisna od tega, kako strogo in učinkovito vsaka država članica izvaja nadzor na svojih zunanjih mejah, kot tudi od kakovosti in hitrosti izmenjave informacije prek schengenskega informacijskega sistema. Da bi torej odpravili nadzor na notranjih mejah, morajo države članice čim bolj sodelovati in sprejeti ustrezne ukrepe, zlasti pri povečanih migracijskih tokovih, kajti varnost schengenskega območja je odvisna od tega, kako strogo in učinkovito vsaka država članica izvaja nadzor na svojih zunanjih mejah.

Kinga Göncz (S&D), v pisni obliki. – (HU) Evropska komisija ocenjuje, da sta Romunija in Bolgarija pripravljene na pristop k Schengenu, zato mora Svet nemudoma sprejeti odločitev o sprejemu teh dveh držav članic. Prav tako ne smemo uporabiti dvojnega standarda, saj bi spodkopal verodostojnost Evropske unije, in ne smemo postavljati novih pogojev. Pridružitve k schengenskemu sporazumu in odprava meja sta korak, ki ga državljani pri pravnem redu Evropske unije najbolj cenijo; poleg evra je to tudi simbol Evropske unije. Svoboda gibanja je eden od ključev do uspeha skupnega trga. Seveda je treba varno zaščititi zunanje meje Evropske unije, vendar ta cilj ne bo dosežen tako, da se ne sprejme držav članic, ki so pripravljene, temveč z uvedbo stalnega in preglednega schengenskega sistema preverjanja, ki – poleg skupne evropske migracijske politike in begunske politike, ki temelji na notranji solidarnosti – predstavlja rešitev za mnoga odprta vprašanja. Zato Svet naprošam, da gre na teh področjih čim prej naprej.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Romunija je pripravljena odstraniti notranji nadzor na svojih kopenskih, zračnih in morskih mejah. Po obiskih na terenu in tehničnih ocenah, ki so bile izvedene, ni le poročevalec, ki ga je imenoval Evropski parlament, pač pa tudi skupina strokovnjakov zaključila, da Romunija izpolnjuje merila za pridružitve schengenskemu območju, kar je skladno z določbami, prevzetimi s Pogodbo o pristopu iz leta 2005. Vse pomanjkljivosti, ugotovljene v preteklosti, so bile odpravljene. Poleg tega je moja država zgled dobre prakse na nekaterih področjih. Glede pripomb nekaterih poslancev Evropskega parlamenta bi rad izpostavil, da se nanašajo na teme, ki niso neposredno povezane s schengenskim pravnim redom, kar pomeni, da se ne morejo uporabiti kot razlog, da se Romuniji prepereči dostop do tega območja. Razumem pomisleke

nekaterih kolegov poslancev glede varnosti zunanjih meja EU, zlasti ker nekatere države veljajo za priljubljen cilj tokov izseljencev. Vendar vas moram opomniti, da morajo biti evropska pravila enaka za vse države članice in se ne smejo spreminjati med igro, saj bi to predstavljalo diskriminacijo romunskih državljanov. Glede na pozitivno tehnično oceno mora Svet za pravosodje in notranje zadeve dati zeleno luč za vključitev Romunije v Schengen z jesenjo.

Franz Obermayr (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Če verjamete temu poročilu, je vse v najlepšem redu in Romunija in Bolgarija sta dokazali, da sta dovolj pripravljene na izvajanje vseh schengenskih pravil. Toda tisti med nami, ki smo seznanjeni z Europolovim poročilom OCTA 2011 o organiziranem kriminalu, se bomo vprašali, ali je Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve slep in gluh ter zakaj sploh imamo Europol, če se preprosto ne zmenimo za njegova opozorila. Europol poroča, da sta Romunija in Bolgarija tranzitni poti za tihotapljenje prepovedanih drog, trgovino z orožjem in ljudmi. Organizirane kriminalne združbe, vse bolj večetnične, delujejo izjemno nasilno. Mnoge imajo paravojaško ozadje. Te skupine, in citiram dobesedno poročilo Europola, „želijo razširiti svoje interese v EU ter lahko izkoristijo priložnosti ob možnem pristopu Bolgarije in Romunije k schengenskem območju“. Direktor Europola, Rob Wainwright, je v nekem intervjuju dejal „možen pristop Bolgarije in Romunije k Schengenu in liberalizacija vizumskega režima v Ukrajini – to bi lahko imeli za morebitne nove priložnosti za organizirani kriminal“. Imamo dolžnost do naših državljanov, da jemljemo opozorila Europola resno. Schengenski sporazum že odpira vsa vrata organiziranemu kriminalu in nezakonitemu priseljevanju v Evropo. Zato ga je nujno treba popraviti, preden ga razširimo.

Debora Serracchiani (S&D), *v pisni obliki*. – (IT) Zahvaljujem se poročevalcu gospodu Coelhu za njegovo odlično poročilo, ki se ujema z nedavno razpravo o izvajanju schengenskega sporazuma. Obstoj učinkovitega nadzora na naših zunanjih mejah mora biti pomemben dejavnik, saj je varnost schengenskega območja odvisna od tega, kako učinkovito vsaka država članica nadzira svoje zunanje meje. Čeprav ostajajo nekatere težave nerešene, sta Bolgarija in Romunija dokazali, da sta dovolj pripravljene za uporabo vseh zahtev schengenskega pravnega reda. Na dolgo smo razpravljali o praktični učinkovitosti državnega aparata teh dveh držav kot tudi stopnji korupcije pri njima; kljub temu menim, da pri uporabi Schengena tega ne bi smeli upoštevati, ker – kot se je zgodilo pri drugih državah članicah – je dovolj, da odločitev temelji samo na učinkovitosti mejnega nadzora in pripravljenosti policijskih organov. Postavljanje dodatnih zahtev bi predstavljalo precedenčno diskriminacijo, ki prej ni obstajala, niti po veliki širitvi leta 2007.

Adrian Severin (NI), *v pisni obliki*. – Pravo vprašanje je, ali naj se z vsemi državljani EU ravna enako in jim dodeli enak dostop do temeljnih pravic EU ne glede na njihov nacionalni izvor. Zaradi svetovne gospodarske krize je v EU prisotna kriza demokracije in solidarnosti. Priča smo ponovni nacionalizaciji Evrope. V tem okviru je razprava o pristopu Romunije in Bolgarije k schengenskem območju sprožila ostre reakcije, ki jih ženejo kvazi-utemeljitve in dvojni standardi.

Ne gre za tehnične vidike, niti za varnost zunanjih meja EU, niti za migracijo ali učinkovitost sodstva. To je evropski politični problem strateške narave. Gre za kohezijo EU. Govoriti o premajhni pripravljenosti na naših vzhodnih mejah, ko pa vidimo prepustnost naših južnih meja, je preprosto smešno. Spodbujanje nacionalnih političnih načrtov na račun prizadevanj državljanov EU iz Bolgarije in Romunije je nezaslišano. Res potrebujemo boljše zaščitene meje, boljše migracijsko politiko, boljše upravno zmogljivost in poštene javne

uslužbence. Toda za to je potrebno več Evrope, ne manj. Pravilen korak v tej smeri je takojšnja širitev schengenskega območja na Romunijo in Bolgarijo.

Kristian Vigenin (S&D), *v pisni obliki*. – (BG) Kategorično trdimo, da sama Bolgarija ali njeni državljani, če smo natančnejši, ne predstavljajo grožnje, neposredne ali možne, za varnost, red in mir v schengenskem območju. Naša država je, resda pozno, izpolnila vse tehnične zahteve, povezane z nadzorom zunanjih meja.

Toda obstaja precejšnje nezaupanje in namiguje se, da bi lahko ob izvajanju nadzornih ukrepov prišlo do resnih pretresov. To nezaupanje je izraženo v poročilih Evropske komisije o mehanizmu sodelovanja in preverjanja, v poročilih Europola in v vrsti izjav visokih predstavnikov različnih držav članic. Ob naraščanju tihotapljenja in neuradnega gospodarstva, ki je večje kot kdaj koli, ob razširjenosti korupcije in nesposobnosti boja proti organiziranemu kriminalu ni nobenega dobrega razloga, da bi se jezili, ker nam postavljajo dodatne ovire na pot do članstva.

Evropski parlament mora sprejeti stališče o načelu, namreč da se pravil igre ne sme spreminjati sredi igre. Glede na uradne zahteve sta Bolgarija in Romunija pripravljene na članstvo v schengenskem območju, Evropski svet pa mora čim prej odločiti njima v prid. Zanašam se na to, da bo poročilo gospoda Coelha sprejela velika večina, kar bo posredovalo jasen političen signal državam članicam.

(Seja je bila za nekaj trenutkov prekinjena)

PRESEDSTVO: EDWARD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

16. Čas za vprašanja (vprašanja Komisiji)

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B7-0407/2011).

Na Komisijo so naslovljena naslednja vprašanja.

Prvi del

Vprašanje št. 6 je v imenu **Mairead McGuinness** predložil Jim Higgins (H-000206/11)

Zadeva: Sheme za kakovostno hrano

Komisija je februarja 2011 registrirala 1000. ime kakovostne hrane. Jasno je, da se število vlog za registracijo geografske označbe, zaščitene označbe porekla in zajamčene tradicionalne posebnosti kakovostne hrane med državami članicami močno razlikuje. Kakšno je mnenje Komisije glede dejstva, da obstajajo takšne razlike med državami članicami? Ali lahko komentira mnenja, ki so jih izrazili nekateri proizvajalci hrane, da je postopek registracije dolg in birokratiziran ter da to odvrča prošilce? Kako bi lahko proces registracije naredili uporabnikom prijaznejšega?

Ali Komisija lahko pripravi informacije o ozaveščenosti potrošnikov o shemah za kakovostno hrano? Kako bi lahko priznavanje oznak geografske označbe, zaščitene porekla in zajamčene tradicionalne posebnosti izboljšali in približali potrošnikom, zlasti v državah članicah, ki imajo registriranih le malo tovrstnih proizvodov?

László Andor, *član Komisije*. – Gospod predsednik, ko je bil vzpostavljen evropski sistem zaščitene označbe porekla (ZOP), zaščitene geografske označbe (ZGO) in zajamčenih

tradicionalnih posebnosti (ZTP), so v nekaterih državah članicah že obstajali enakovredni sistemi.

Pojem geografskih označb je bil torej znan in imena so bila že registrirana na nacionalni ravni. To pojasnjuje številna registrirana imena v nekaterih državah članicah. Kljub temu so v mnogih državah članicah zaznali naraščajoče zanimanje za sistem.

Postopek za registracijo imena ponavadi traja več let. To pa zato, ker mora združenje, ki je zanj zaprosilo, sestaviti specifikacije in zanje pridobiti soglasje na nacionalni ravni, nato pa še pri Komisiji. En sam povzetek specifikacij za geografske označbe ali same specifikacije za tradicionalne posebnosti se nato objavi v Uradnem listu Evropske unije, da se lahko podajo ugovori.

Ugovori se lahko podajo v šestih mesecih. Če ugovorov ni, se lahko ime registrira. Če se vloži ugovor, morajo zainteresirane strani doseči sporazum v šestih mesecih. Če se dogovor ne doseže, Komisija izda sklep, o katerem glasuje stalni odbor. Ta postopek pojasnjuje, koliko časa je potrebnega za registracijo. Po drugi strani pa ime, čim je registrirano, uživa močno zaščito in mednarodno priznanje ter prednosti komunikacijskih orodij, zlasti uporabo logotipa.

Komisija se zaveda, da je treba pospešiti registracijske postopke. Predlogi za to so bili posredovani v okviru svežnja kakovosti, vključno s skrajšanjem časa, ki je Komisiji na voljo za preučitev vlog, na šest mesecev in skrajšanjem obdobja za ugovor na dva meseca.

Seznanjenost s sistemom se precej razlikuje med državami in je pogosto odvisna od števila registriranih imen v državi. Komisija gospodarskim subjektom zagotavlja sredstva za spodbujanje kakovostnih izdelkov, da bi se povečala ozaveščenost potrošnikov o tem sistemu.

Jim Higgins (PPE), *namesto vlagateljke*. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil Komisiji za njen odgovor. Mislim, da je treba označevanje prehrabnih proizvodov pohvaliti. Toda komisar je nanj pokazal s prstom zaradi več vprašanj: prvič, zaradi dejstva, da obstajajo nekateri različni standardi; drugič, zaradi dolgega obdobja med vložitvijo vloge in dejansko registracijo. Če je kdaj obstajal primer birokracije na evropski ravni, je to zagotovo to.

V moji državi potrebuje ministrstvo za kmetijstvo pet let od takrat, ko se dejansko vloži vloga, do registracije. Glede na krizo v Nemčiji potrebujemo več označevanja živil, potrebujemo več standardov; potrebujemo več nadzora kakovosti. Zato pozivam Komisijo k mnogo bolj omejenemu časovnemu okviru.

Barbara Matera (PPE). – *(IT)* Gospod predsednik, nadaljujem z razpravo o kakovostni hrani.

V zadnjih dveh tednih je Italija utrpela gospodarsko škodo v višini 20 milijonov EUR zaradi neprodane zelenjave – predvsem kumaric – zaradi bakterije EHEC. Pravijo, da je samo začasna prekinitev uvoza v Rusijo prinesla izgubo v višini 4,4 milijona EUR.

Celotni sektor sadja in zelenjave je na kolenih. Zato sprašujem Komisijo, katere ukrepe namerava sprejeti v bran trga s sadjem in zelenjavo ter katere nadaljnje ukrepe namerava sprejeti, da se izogne širjenju nezanesljivih informacij o izvoru baterije EHEC, ki so prizadele celotni sektor sadja in zelenjave ter povzročile paniko celotnega prebivalstva. Govorimo o *kakovostni hrani!*

László Andor, član Komisije. – Moj odgovor na prvo vprašanje je, da se Komisija zaveda, da je treba pospešiti zakonodajne postopke. Predlogi v ta namen so bili podani v okviru svežnja kakovosti, kar sem omenil v svojem prvem odgovoru.

Predlogi Komisije se nanašajo na skrajšanje časa, ki je potreben za preučitev vlog, ki jih prejme, na šest mesecev in skrajšanje obdobja za ugovor na dva meseca. Če se Parlament in Svet odločita, da bosta sprejela predloge Komisije, se bo pri večini vlog prihranilo skoraj leto dni – oziroma najmanj deset mesecev.

Kar zadeva drugo vprašanje, ga je včeraj obravnaval Svet za zdravje. V zvezi s tem bomo nadaljevali kasneje ob upoštevanju današnjega izrednega zasedanja Sveta za kmetijstvo. Trenutno nisem v položaju, ko bi lahko posredoval dodatne podrobnosti, vendar vsekakor želimo s tem nadaljevati.

Marian Harkin (ALDE). – Gospod predsednik, zelo kratka bom. Opravičujem se, da nisem prispela pravočasno za odgovor Komisarja na začetku. Rekla bi, da se moje vprašanje nanaša na dejstvo, da je med proizvajalci v mnogih državah stopnja ozaveščenosti nizka, v nekaterih državah pa je zelo nizka. Ali Komisija izvaja kakšne ukrepe, da bi poskusila povečati to stopnjo ozaveščenosti, ne le med potrošniki, temveč tudi proizvajalci?

László Andor, član Komisije. – Gospod predsednik, ozaveščenost o sistemu se med državami precej razlikuje, prav tako je različno število registriranih imen v državah. Evropska sredstva za spodbujanje so na voljo gospodarskim subjektom za spodbujanje kakovostnih proizvodov, pri čemer se več kot 19 milijonov EUR namenja petnajstim programom za spodbujanje med letoma 2006 in 2010.

Poleg tega želi Komisija ponovno pregledati politiko za spodbujanje kmetijskih proizvodov, za to poletje pa se načrtuje zelena knjiga. To bo priložnost za ponovno razpravo o ciljnih te politike in za pregled pričakovanj glede spodbujanja in kakovosti proizvodov ter razširjanja informacij v tem okviru.

Predsednik. – Vprašanje št. 7 predložil **Jim Higgins** (H-000199/11)

Zadeva: Brezposelnost mladih

Gospodarska kriza je imela dramatičen vpliv na stopnjo zaposlenosti med mladimi diplomanti. Novembra lani je v Evropski uniji brezposelnost med mladimi dosegla 21 %.

Brezposelnost mladih je pod 10 % samo v treh državah – v Nemčiji, na Nizozemskem in v Avstriji. V drugih državah so razmere dramatične: v baltskih državah, na Irskem, v Grčiji in na Slovaškem brezposelnost mladih znaša 30 % in več, v Španiji pa presega 40 %.

Kaj namerava Komisija storiti, da se prepreči množičen odhod mladih iz Evrope?

Na kakšen način namerava Komisija posnemati najboljše prakse Nemčije, Nizozemske in Avstrije na ravni Evropske unije?

László Andor, član Komisije. – Visoka brezposelnost med mladimi je ena od najpomembnejših prednostnih nalog Komisije in ena od mojih poglobitnih osebnih skrbi. Pomanjkanje delovnih mest bi prav lahko povzročilo množičen odhod mladih iz Evrope, toda velika večina mladih, ki se preselijo v drugo državo, da bi našli delo, se bo verjetno preselila v drugo državo članico. Zato je tako pomembno, da se spodbuja svoboda gibanja delavcev v Uniji.

To ponuja rešitev v regijah, kjer je brezposelnost med mladimi visoka, glede na pomanjkanje delovne sile v določenih sektorjih v nekaterih državah članicah, ki je razvidno iz novega četrletnega sistema Komisije za spremljanje prostih delovnih mest. Spodbujanje mobilnosti med mladimi v EU je eden od ciljev vodilne pobude Evropa 2020: Mladi in mobilnost. Opredeljuje široko paleto ukrepov za zmanjšanje sedanje visoke brezposelnosti mladih.

Naj navedem nekaj primerov. Poklicna mobilnost mladih se bo spodbujala predvsem prek novega programa EU za poklicno mobilnost, Tvoja prva zaposlitev EURES, ki je bil uveden ob podpori tega parlamenta in Sveta. Njegov cilj je pomagati mladim, da najdejo zaposlitev na evropskem trgu dela, ter pomagati delodajalcem pri zaposlovanju mladih evropskih mobilnih delavcev.

Program Tvoja prva zaposlitev EURES bo zagotavljal svetovanje, iskanje dela, zaposlovanje in finančno podporo v povprečnem znesku 1000 EUR več kot 2000 mladim iskalcem zaposlitve in podjetjem, ki so pripravljena zaposliti mlade delavcev EU.

Komisija tudi spodbuja države članice, da uvedejo jamstva mladim, da bodo vsi vključeni v nadaljnje izobraževanje, usposabljanje ali delo v štirih mesecih po zaključku splošnega izobraževanja. V Nemčiji, Avstriji in na Nizozemskem, kot je spoštovani poslanec pravilno izpostavil, so stopnje brezposelnosti mladih razmeroma nizke. Vsaj delni razlog za to so celoviti sistemi poklicnega izobraževanja in usposabljanja v teh državah članicah, ki mladim olajšajo vključevanje na trg dela.

Sporočilo iz Brugesja iz decembra 2010 o okrepljenem evropskem sodelovanju pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju za obdobje 2011–2010 je pomemben evropski dosežek na tem področju. Določa cilje in opredeljuje ukrepe, ki so potrebni za izboljšanje kakovosti poklicnega usposabljanja in njegovo večjo dostopnost ter se nanašajo na potrebe trga dela.

V okviru drugega elementa mojega odgovora bi rad tudi poudaril kampanjo Mladi na delu. Kampanja Mladi na delu, ki se je začela v Budimpešti 29. aprila, bo združila mala in srednje velika podjetja ter iskalce zaposlitve ter zagotovila informacije in podporo, ki bodo mlade spodbujali k ustanovitvi lastnih podjetij. Do zaključka te kampanje konec leta 2012 se načrtuje več kot 30 dogodkov.

Spoštovani poslanci, upam, da bo možnostim in pobudam, ki sem jih omenil, sledilo učinkovito ukrepanje v državah članicah.

Jim Higgins (PPE). – Številke so zastrašujoče: baltske države, Irska, Grčija in Slovaška 30 %; Španija 40 %; v vaši državi, gospod predsednik, milijon ljudi, mlajših od 25 let, nima obetov za zaposlitev. V Italiji 76 % mladih pravi, da se bodo izselili. Rad bi verjel, da je mobilnost mladih v Evropi odgovor, toda večina držav v Evropi, razen treh, ki ste jih omenili, ima težave z brezposelnostjo.

Zares se moramo osredotočiti na dejstvo, da ima Evropa starajoče se prebivalstvo. Tega bega možganov si ne moremo privoščiti. To so visoko izobraženi, visoko motivirani mladi in moramo jih obdržati, zadržati, uvesti takšne domiselne programe, kot ste jih že omenili glede treh držav članic, Nemčije, Nizozemske in Avstrije. Pozdravljam dejstvo, da Komisija priporoča pobude državam članicam. Vendar mislim, da v nekaterih državah članicah potrebujemo nekaj finančne pomoči za usposabljanje ljudi in da jih zadržimo doma, kajti menim, da ne bodo zapolnjevali trgov dela v EU, temveč bodo zapolnjevali trge dela v Avstraliji in drugih, še bolj oddaljenih državah.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Gospod predsednik, moje vprašanje komisarju je nekoliko drugačno. Govoril je o različnih ukrepih, ki naj bi zmanjšali brezposelnost, vendar ni nič povedal o dejstvu, da bi lahko bil pomemben in bolj učinkovit način, če bi se države članice dogovorile o vzajemnem priznavanju kvalifikacij, pridobljenih v drugih državah članicah. Danes mladi pogosto iščejo delo v drugih državah, kjer morajo prestati izpite, ki so enaki kot tisti, ki so jih že delali. Kaj se bo zgodilo s tem?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Gospod predsednik, visoka stopnja brezposelnosti pomeni, da se naložbe držav članic v izobraževanje mladih tratijo v času, ko mladi čutijo, da so se prisiljeni izseliti v državo zunaj Evropske unije. Rada bi vas vprašala, komisar, glede na to, da je stopnja osipa v šolah dosegla 16 %, na Portugalskem celo 40 %, kakšna bo stopnja brezposelnosti mladih čez 15–20 let in kakšne ukrepe izvajate, da bi to preprečili?

László Andor, član Komisije. – V odgovoru sem poudaril ukrepe, ki so že bili predvideni v strategiji Evropa 2020 in se že uvajajo v praksi v različnih državah članicah prek učinkovitih programov Komisije.

Res je tudi, da je to bolj horizontalno vprašanje za Komisijo, in v drugih pobudah EU so zelo pomembni predlogi, med drugim, na primer, priporočila za posamezne države, ki so jih ravno danes objavili, zelo pomembne omembe, da je treba preoblikovati politike izobraževanja in izboljšati delovanje sistemov izobraževanja in usposabljanja v različnih državah članicah, da bi bolje povezali vsebino izobraževanja in usposabljanja s potrebami trga dela.

To lahko v kakovostnem smislu izboljša zaposlitvene priložnosti mladih v številnih državah članicah, vključno s Španijo in drugimi, kjer so razmere najtežje in kjer je bila reforma izobraževalnega sistema bodisi predstavljena bodisi zanemarjena v zadnjem obdobju.

Pomembno je izpostaviti tudi akt za enotni trg, katerega cilj je poleg drugih pobud spodbujati priznavanje kvalifikacij in diplom, zaradi česar bo evropski trg dela preglednejši in učinkovitejši, ter poudarjati in zagotavljati več priložnosti kot v preteklosti.

Pomembno je tudi poudariti, da mnoge ukrepe podpirajo finančni instrumenti EU, v tem okviru zlasti Evropski socialni sklad, toda omeniti moram še novi mikrofinančni instrument, ki zagotavlja programe in v slednjem primeru priložnosti za podjetništvo in samozaposlovanje, in mislim, da se morajo te razsežnosti odražati tudi v prihodnjem predlogu večletnega finančnega okvira. Upam, da bo Parlament izkazal podporo na tem področju v okviru večletnega finančnega okvira.

Predsednik. – Vprašanje št. 8 predložil **Georgios Papanikolaou** (H-000194/11)

Zadeva: Migracije in schengensko območje

Načelo svobode gibanja v schengenskem območju je ogroženo zaradi krize v Severni Afriki, kakor kažejo pogovori med Italijo in Francijo o premestitvi večinoma tunizijskih migrantov in ponovni uvedbi mejnih kontrol. To potrjujejo tudi izjave francoskih uradnikov, da je treba ponovno preučiti nekatere določbe schengenskega sporazuma.

S katerimi ukrepi namerava Komisija preprečiti krnjenje svobode gibanja v schengenskem območju, ki je mejnik v evropskem združevanju?

Kako bo Komisija glede na to, da se je ob uveljavitvi schengenskega območja odgovornost za kontrole na zunanjih mejah EU prenesla le na nekatere države članice, prepričala vse države članice, naj izkažejo večjo in učinkovitejšo solidarnost ob masovnem pritoku

migrantov ter naj premagajo očiten odpor do prevzema odgovornosti v zvezi s to problematiko, da bi zagotovili pravično porazdelitev bremena?

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, vprašanje, ki ga je postavil gospod Papanikolau, se nanaša – kot tudi kasnejša vprašanja – na različne poglede in vidike Schengena, migracijske krize in pritiska na Schengen. Naj najprej odgovorim gospodu Papanikolauju.

Prej smo razpravljali o poročilu gospoda Coelha in potrebi po varovanju Schengena kot enega od najlepših dosežkov Evropske unije. Pravica do svobodnega gibanja je zares zelo pomembno utelešenje evropskega projekta. Turisti v EU vsako leto opravijo več kot 1,25 milijarde čezmejnih potovanj. Prosti pretok tudi zelo spodbuja notranji trg in mu koristi, zato je varovanje tega dosežka ključno za Komisijo in najpomembnejša prednostna naloga zame osebno.

Naj še enkrat poudarim, da je pristop Komisije okrepiti Schengen, izboljšati ocenjevanje – kar smo predlagali že pred božičem –, razjasniti pravila, opredeliti orodja, pomagati državam članicam, ki to potrebujejo, in morda uvesti mehanizem, ki bi privedel do usklajenega odziva na podlagi Skupnosti na izjemne razmere, na primer, ko država članica ne nadzira svojih notranjih meja.

Glavni cilj Komisije je preprečevalni pristop. Spremembe, ki se predlagajo za okrepitev mehanizma za spremljanje, s katerim naj bi ohranili vzajemno zaupanje med državami članicami in njihovo zmožnost učinkovite in uspešne uporabe spremljevalnih ukrepov, bodo omogočile ohranitev območja brez meja.

To se bo doseglo s številnejšimi obiski na kraju samem, kjer se bo preverjala uporaba schengenskega pravnega reda za države članice. Ta nadzor bi lahko privedel do priporočil državam članicam za takojšnje ukrepe in rokov za njihovo izvajanje. Zaradi večjega zaupanja med državami članicami bodo slednje tudi manj uporabljale enostranske pobude, da bi začasno ponovno uvedle notranje meje ali okrepile policijska preverjanja na območjih notranjih meja.

Duh Schengena je duh zaupanja in solidarnosti. Pomembno je, da EU pokaže konkretno solidarnost z državami članicami, ki so jih najbolj prizadeli obsežni pritoki migrantov in oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito. Ta solidarnost se lahko izkaže v različnih oblikah, na primer kot pomoč, kjer je zunanja meja pod pritiskom. Pri tem ima Frontex ključno vlogo in v nedavnem posredovanju RABIT na grško-turški meji in v skupni pomorski operaciji Hermes smo pokazali, da so države članice pripravljene pomagati drugim državam članicam.

Spodbujati moramo tudi vsakodnevno sodelovanje med nacionalnimi organi na področju mejnega nadzora. To je namen evropskega sistema za nadzorovanje meja (EUROSUR), ki se je postopoma razvijal od leta 2008 in za katerega bo Komisija letos predstavila zakonodajni predlog.

Solidarnost lahko pokažemo tudi v finančni obliki. Letos obstaja okvirni program, ki upošteva upravljanje migracijskih tokov. Imamo finančni mehanizem za izboljšanje upravljanja teh tokov na evropski ravni in okrepitev solidarnosti med državami članicami. Seveda zdaj poteka obsežen posvetovalni postopek in smo proračunsko omejeni, toda lahko se zanesete name, da bo iz tega sklada še vedno denar tudi za prihodnost.

Države članice, ki so najbolj izpostavljene migracijskim pritiskom in se nahajajo na zunanjih mejah EU, morajo prejeti ustrezno finančno nadomestilo za naloge, ki jih izvajajo v interesu celotnega schengenskega območja – s pošteno porazdelitvijo bremena, da bi podprli tiste države članice, kjer so veliki pritoki oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito.

Mora biti jasno, da je vsaka odločitev o preselitvi nezakonitih migrantov in upravičencev do mednarodne zaščite odvisna od Sveta in pripravljenosti držav članic. Z eno svetlo izjemo – pilotnim projektom za preselitev oseb, ki so prejele mednarodno zaščito na Malti, v druge države članice – države članice še niso izrazile nobene podpore za tak pristop na splošni osnovi. Za pravočasno poročanje o tem sem organizirala donatorsko konferenco pred mesecem dni. Z veseljem lahko povem, da je bilo v državah članicah in pridruženih državah na voljo več kot 300 mest. Upam, da se bodo tudi druga ponudila v prihodnosti. To je znak konkretne solidarnosti. Zahvaljujem se tem državam in upam, da bodo lahko prispevale tudi v prihodnosti.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Komisarka, najlepša hvala. Povsem se strinjam z vami in – mislim, da – tudi Parlament. To je bilo jasno tudi med razpravo o pristopu Bolgarije in Romunije. Obenem pa, kot dobro veste, obstajajo vprašanja glede soglasja v Svetu o vprašanju Bolgarije in Romunije.

Govorili ste o zaupanju. Da, želimo še naprej graditi zaupanje. Ali Danska z izbiro, ki jo je sprejela, sprejema to vašo izjavo?

Govorili ste tudi o vprašanju novega mehanizma. Ali glede na vrh ta razprava o mehanizmu krepi dožemanje zaupanja – spominjam se, da člen 23 schengenskega zakonika predvideva mehanizem za izjemne razmere – ali morda navsezadnje povzroča ponovno zaskrbljenost v državah članicah in v vseh državah schengenskega območja?

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Komisarka, pred koncem naslednjega meseca bo Evropska komisija oblikovala predlog za novi večletni finančni okvir za obdobje od 2014 do 2020.

Katere ukrepe poleg Frontexa, ki ste ga že omenili, namerava financirati Evropska komisija, da bi podprla tiste države članice, ki so prejele največ prošenj za azil, in predvsem da bi preprečili prihodnje povečanje pritoka gospodarskih migrantov? Z drugimi besedami, katere ukrepe namerava financirati prek sredozemskih sosedskih politik, da bi preprečila razširjeno priseljevanje v naslednjih mesecih in letih?

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Zaupanja ni nikoli mogoče zahtevati, treba si ga je zaslužiti in prislužiti. Lahko le poskušamo izboljšati zaupanje med državami članicami z bolj odločnim upravljanjem Schengena; tako da poskrbimo, da ocenjujemo, ne s sistemom medsebojnih pregledov, temveč z neodvisnim mehanizmom na osnovi Evropske skupnosti ob vključenosti Evropske unije, tako da se težave ali pomanjkljivosti schengenskega sistema opredelijo zelo zgodaj in da se poskrbi, da imamo na voljo orodja za takojšnjo pomoč državam članicam, ki so v težavah. Upam, da bomo tako lahko povečali zaupanje.

Če odgovorim drugemu spoštovanemu poslancu, zdaj se pogajamo o okviru, zato ne morem podati nobenih vrednosti. Toda tudi danes si prizadevamo povečati neodvisnost in sredstva Frontexa. Prizadevamo si tudi olajšati dostop držav članic do različnih sredstev za migracijo s poenostavitvijo in olajšanjem glede meja, azila, vključevanja itn.

Seveda moramo razlikovati med nezakonitimi migranti in migranti, ki potrebujejo mednarodno zaščito. Kot veste, se Svet in Parlament zdaj pogajata o uvedbi programa za ponovno naselitev, in tudi na tem področju bi lahko Evropska komisija iskala možnosti,

da prispeva kar veliko sredstev. Kar zadeva naše bližnje sosedstvo prek Sredozemlja, v partnerstvih za mobilnost: želimo vključiti vse vidike nezakonite, pravne in mednarodne azilne zaščite v sklopu migracij.

Za vse to je potrebno veliko politične volje in nekaj dodatnih sredstev in po najboljših močeh se bom potrudila, da bodo sredstva v moji odgovornosti.

Drugi del

Predsednik. – Vprašanje št. 9 predložil **Bernd Posselt** (H-000196/11)

Zadeva: Vizumski režim za Kosovo

Kako Komisija ocenjuje sedanje stanje pri odpravi vizuma za Kosovo (poenostavljen vizumski režim) in kakšen je časovni načrt v zvezi s tem pomembnim vprašanjem?

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Komisija zdaj neprekinjeno spremlja vse ukrepe, ki jih izvajajo kosovske oblasti, da bi izpolnile pogoje za sprožitev dialoga o odpravi vizuma. Ves čas smo govorili, da obstajata dve ključni vprašanji, preden se začne tak dialog: zdrave politike za ponoven sprejem in ponovno vključevanje v skladu s standardi EU.

Izvajanje zakona o ponovnem sprejemu in dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu z državami članicami EU se mora nadaljevati na dober način. Na Kosovu sta bili dve misiji za ocenjevanje – lani junija in decembra –, da se oceni stanje na Kosovu glede postopka vključevanja. Pokazali sta, da je veliko napredka, vendar je treba narediti še nekaj stvari in vodimo dialog s kosovsko vlado, da bi jim pomagali opraviti te zadnje stvari. Napredek mora biti tudi na občinski ravni.

Iz Kosova nam redno poročajo in sestajam se tudi z odgovornimi ministri, ko pa bodo vsi ti elementi na mestu, smo pripravljene sprožiti novo misijo, ki bo šla tja in pogledala, katere ukrepe je mogoče uvesti, da se začne dialog o liberalizaciji vizuma. Do tja še nismo prišli, vendar je na Kosovu napredek precejšen in tesno sodelujemo z vlado, da bi jo podprli in ji pomagali doseči napredek.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Najlepša hvala, komisarka, za zelo dober odgovor. Želel sem samo vprašati, ali mislite, da je mogoče, da bi ta misija prišla na Kosovo še letos, ali o tem res ne morete soditi? Ali ne bi bilo pomembno, da bi tako majhna država, v katero vnašamo sredstva in prizadevanja, da bi jo podprli, lahko dala svojim mladim priložnost, da zares spoznajo Evropo? Vsekakor je povsem protiproduktivno tamkajšnje prebivalstvo imeti kot v zaporu. Vem, da ste naklonjeni zamisli odpiranja meja, toda ali se vam zdi realno, da bi ta misija morda lahko potekala še med poljskim predsedstvom?

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod Posselt, povsem se strinjam z vašo željo, da se stori vse, da Kosovo ne bi postalo majhen izoliran otok v tej regiji, kjer poskušamo odstraniti vizumske prepreke drugo za drugo. Kosova vsekakor ne bomo zapustili. Časovni okvir je pretežno v rokah kosovske vlade. Sodelujemo s Kosovci in čim nas obvestijo, da so storili vse, kar smo od njih zahtevali, lahko pridejo k nam in poslali bomo tisto misijo. To je pretežno v njihovih rokah, vendar nimamo časovne omejitve. Pridemo lahko, kadar koli nas pozovejo in kadar koli se doseže sprejemljiv napredek.

Predsednik. – Vprašanje št. 10 predložil **Gay Mitchell** (H-000205/11)

Zadeva: Preprečevanje uporabe spleta zločincem

Zaradi hitre tehnološke rasti, še zlasti spletne, je vse težje prodreti v kriminalne organizacije. Zločinci se zdaj med seboj sporazumevajo preko spleta in ne več preko prenosnih telefonov, kar je bil njihov način do nedavnega.

Kako se namerava Komisija boriti proti zločinskim združbam po Evropi, ki uporabljajo splet?

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Kibernetski kriminal je resnično vse večja grožnja. Postaja vse bolj mobilna in zadnja analiza nevarnosti kaže, da se organizirani kriminal vse bolj vključuje v kriminalne dejavnosti v kibernetskem prostoru. Zato Komisija izvaja različne aktivnosti, da bi izboljšala celotno kibernetsko varnost ter preprečila kibernetski kriminal in se z njim spopadla.

Na ravni politike je treba v zadnjih političnih dokumentih opredeliti določene cilje in načrte. Imamo evropsko digitalno agendo in evropsko strategijo notranje varnosti. V tej strategiji je kibernetski kriminal jasno opredeljen kot ena od prednostnih nalog, kateri se moramo posvetiti v prihodnosti.

Lani smo vložili tudi dva zakonodajna predloga: marca je Komisija sprejela direktivo o izkoriščanju otrok prek spleta in vem, da se o njej zdaj pogaja, pa tudi predlog direktiv o napadih proti informacijskim kibernetskim sistemom. To je bilo pretekli september; tudi o njih se pogajate s Svetom in vem, da je bil dosežen velik napredek.

Cilj tega je seveda sprejetje evropske zakonodaje glede na nedavne grožnje v kibernetskem prostoru. Predvsem smo vključili določbe, da bi kaznovali uporabo orodij, kot je zlonamerna koda, ki se uporabljajo za ustvarjanje tako imenovanih botnetov, ki jih uporabljajo zločinci.

Mednarodno sodelovanje je ključno tudi za boj proti kibernetskemu kriminalu, zato se pri teh vprašanjih povezujemo z mednarodnimi partnerji. Imamo lani novembra ustanovljeno delovno skupino med EU in Združenimi državami, kjer smo imeli niz različnih strokovnih sestankov. O napredku bomo poročali za naslednji vrh EU-ZDA, ki bo letos novembra. Nameravamo tudi vzpostaviti kibernetski center, kjer bi lahko na evropski ravni usklajevali prizadevanja, ki se izvajajo v različnih državah članicah.

Na kibernetski kriminal neposredno vpliva nagel tehnološki napredek, ki hitro nastaja v novih poslovnih modelih, pa tudi zmožnost sodnega pregona in širše skupnosti, da se sprijazni s tako spremenljivim okoljem, kot je kibernetski prostor. Kibernetski kriminal postaja obsežen kriminal. Zato moramo skupaj spraviti naše sisteme v red in si izmenjevati informacije, da napademo ta problem. Če obstaja razlog za prepričanje, da so organizirane kriminalne združbe odgovorne za vse več zločinov na internetu, je treba uporabiti enake preiskovalne ukrepe kot pri odkrivanju in pregonu organiziranega kriminala zunaj spleta, seveda skupaj z izboljšanim mehanizmom usklajevanja.

Končno pa je bila pred desetimi leti sprejeta Konvencija Sveta Evrope – budimpeštanska konvencija – o kibernetski kriminaliteti. Deset let kasneje še niso vse države članice podpisale in ratificirale te konvencije. Z vsemi sredstvi si prizadevamo za ratifikacijo do konca leta, do desete obletnice, kajti to bi dokazalo pomembno zavezo vseh držav članic boju proti tem zločinom.

Gay Mitchell (PPE). – Najlepša hvala za vaš odgovor, komisarka. Kolikor vem, se ljudje hvalijo in opravljajo tako imenovan zločinski posel na internetu, posel združb pa zajema trgovino s prepovedanimi drogami, trgovino z ljudmi, prostitucijo, trgovino z orožjem, tihotapljenje nezakonitih priseljencev prek meja, celo umore, kraje, goljufije, oborožene rope in še mnogo drugega. Vse to se počne na Facebooku z uporabo sistema in o tem se hvalijo. Gotovo lahko Europol in ponudniki storitev – morda celo tako, da jih usklajuje Komisija – ugotovijo, kdo so nekateri ti ljudje. Čim bolj imajo občutek, da so imuni, toliko več jih bo.

Komisarko bi prosil, da razmisli o posebnih ukrepih za usklajevanje odziva na to, kar nekaj od teh ljudi počne na internetu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Število, obseg in resnost kibernetских napadov so v zadnjih letih narasli. Njihove žrtve so navadni državljani, podjetja ali celo javne, lokalne, nacionalne ali evropske institucije. Evropska unija mora okrepiti svojo strategijo za boj proti kibernetickemu kriminalu. Rada bi vas vprašala, katere ukrepe poleg zakonodajnega okvira in podaljšanja mandata Evropske agencije za varnost omrežij in informacij namerava uvesti Komisija, da okrepi svojo vodilno vlogo v zagotavljanju kibernetiske varnosti?

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Da, običajni kriminal se zdaj izvaja tudi na internetu, saj je koristno orodje, toda obstajajo tudi nove vrste kriminala, ki so zaradi interneta lažje, na primer lažno prikazovanje identitete ali ropanje bančnih računov in podobno.

Lahko ste prepričani, da to zelo pozorno spremljamo. Pred kratkim je Europol izvedel nekaj izjemnih napadov na nekatere od teh združb in ugotovil identiteto čezmejnih evropskih združb, vpletenih na primer v otroško pornografijo, pa tudi trgovino s prepovedanimi drogami, zato se s tem ukvarja veliko strokovnjakov v Europolu.

Seveda moramo storiti več. Povezati moramo vse centre opozarjanja v Evropski uniji, izmenjavati statistične podatke, informacije in tudi tesneje sodelovati z zasebnimi podjetji, da bi v določeni meri opredelili rešitve za to. Načrtujemo tudi – in trenutno izvajamo študijo izvedljivosti – vzpostavitev evropskega kibernetiskega centra do leta 2013, ki bi usklajeval to delo, delal kot center opozarjanja in podpiral različne nacionalne kibernetiske centre, ki že obstajajo. To spremljamo zelo pozorno in Europol si skupaj z nacionalnimi organi kar najbolj prizadeva boriti se proti temu naraščajočemu kriminalu.

Predsednik. – Vprašanje št. 11 predložila **Sarah Ludford** (H-000215/11)

Zadeva: Ocenjevanje Schengena in možni mehanizmi za njegovo začasno odpravo

Obstaja nevarnost, da bodo predlogi Komisije za upravljanje schengenskega območja zbuvali vtis, da dajejo prednost evropskim postopkom pred evropsko vsebino. Komisija predlaga, da bi v prenovljenem schengenskem ocenjevalnem procesu igrala vodilno vlogo, Parlament pa predlaga, naj se to spremeni, da bi omogočili ravnotežje med evropskimi in nacionalnimi strokovnjaki. Kar zadeva začasno odpravo Schengena, Komisija namesto odločitev držav članic predlaga mehanizem EU, vendar je pri tem prišlo do splošnih (napačnih) razlag, da bo zato v praksi dejansko lažje ponovno uvesti notranje meje. Ali ne bi bilo bolje dati prednost evropski vsebini in po potrebi proti državi članici, ki krši schengenska pravila, začeti postopek za ugotavljanje kršitve, saj se utegne izvedba metode Skupnosti za ocenjevanje in začasno odpravo kljub njeni koristnosti pokazati za politično prezahtevno?

Vprašanje št. 12 predložila **Maria Eleni Koppa** (H-000216/11)

Zadeva: Izvajanje schengenskega sporazuma

Vzpostavitev schengenskega prostora brez notranjih meja in prosto gibanje evropskih državljanov sta temeljni načeli EU in eden od stebrov evropske zgradbe. Ponovna vzpostavitev nadzora na notranjih mejah EU ne bo rešila problema priseljevanja. Gre za ukrep, ki bo otežil življenje evropskih državljanov in oživil nacionalizme.

Če upoštevamo tudi izjavo predsednika Evropskega parlamenta, da je „svoboda gibanja najbrž vidik EU, ki ga Evropejci najbolj cenijo“, ali Komisija lahko odgovori na naslednja vprašanja: kakšen pristop namerava zavzeti do Danske zaradi njene odločitve, da ponovno vzpostavi nadzor na mejah? Ali namerava sprejeti drugačne ukrepe za povečanje nadzora na zunanjih mejah EU? Ali namerava sprožiti revizijo načela o izključni pristojnosti države, kjer je bil ugotovljen prvi nezakonit vstop?

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, odgovorila bom na obe vprašanji naenkrat, ker sta skoraj enaki. Nanašata se na izziv ohranjanja in nadaljnjega razvoja Schengena glede na migracijsko krizo. Tega sem se na hitro dotaknila v odgovoru na vprašanje gospoda Papanikolauja, toda te elemente je seveda treba upoštevati tudi v tem okviru.

V vprašanju je gospa Ludford izrazila zaskrbljenost, ker bodo pogajanja o novih pravilih za ocenjevanje Schengena in začasno odpravo morda dolgotrajna in se bo o njih težko dogovoriti, ter je prosila Komisija, naj da prednost sprožitvi postopkov za ugotavljanje kršitve proti državam članicam, ki kršijo schengenska pravila. Naj bom povsem jasna glede tega: kršitve schengenskih pravil se ne sme dopuščati, toda en element ne izključuje drugega. Načrtujemo tudi vzporeden pristop.

Mi smo skrbniki prava EU. Komisija bo še naprej zagotavljala, da se schengenska pravila pravilno uporabljajo in da jih vsi spoštujejo. Naše delo mora temeljiti na obstoječi zakonodaji. Prepričana sem, da lahko sedanja zakonodaja poskrbi za veliko večino razmer. Kjer so kakršne koli razlike v razlagi ali izvajanju, naj bi se Komisija posvetovala z zadevnimi državami članicami, da bi pojasnila pravila. To je mogoče storiti z izdajo smernic ali priporočil.

Komisija je pripravljena uporabiti vsa razpoložljiva sredstva, da zagotovi pravilno uporabo prava EU, vključno z začetkom postopkov za ugotavljanje kršitve, kadar so takšni ukrepi potrebni. Istočasno si bomo prizadevali za preprečevalne ukrepe, ki nam bi morali pomagati, da se izognemo postopkom za ugotavljanje kršitve. V tem okviru zdaj potekajo pogajanja med Komisijo, Parlamentom in Svetom, da bi vzpostavili učinkovitejši sistem ocenjevanja za Schengen. Trenutno razmišljamo, ali in kako naj dopolnimo ta ocenjevalni mehanizem, da bi ustvarili vzajemno zaupanje in zagotovili usklajeno uporabo pravil.

Kar zadeva načrt danske vlade glede nadzora na danskih notranjih mejah, ki ga je omenila gospa Kopa, seveda veste, da je predsednik Komisije takoj pisal danskemu predsedniku vlade in izpostavil, da je prva analiza Komisije povzročila precejšen dvom o tem, ali bi bili predlagani ukrepi v skladu z obveznostmi Danske po evropskem in mednarodnem pravu. Predsednik Barroso je poudaril, da države članice ne smejo izvajati sistematičnega mejnega nadzora blaga in ljudi v EU ter je Dansko pozval, naj se vzdrži takšnih enostranskih ukrepov. Zdaj analiziramo informacije, ki jih je posredovala Danska, nato pa se bomo odločili o nadaljnjem ukrepanju.

Gospa Kopa je vprašala tudi, ali bo Komisija predlagala revizijo načela o izključni pristojnosti države, kjer je bil ugotovljen prvi nezakonit vstop. Rada bi poudarila, da je to načelo, skladno s katerim se oseba, ki je nezakonito na ozemlju države članice, vrne v državo, kjer je bil ugotovljen prvi vstop v EU. To je posebno pravilo iz dublinske uredbe, ki določa, da morajo države članice oceniti, katera država članica je odgovorna za preučitev prošnje za azil, vložene na njenem ozemlju. To torej ni instrument za odziv na izzive, povezane z nezakonito migracijo.

V predlogu Komisije o prenovitvi dublinske uredbe je to načelo nedotaknjeno. Države članice, ki imajo največjo vlogo pri vstopu prosilca v EU, bi morale biti odgovorne za preučitev njegove prošnje za azil. Evropski parlament je izrazil prevladujočo podporo temu s svojim glasovanjem o predlogu maja 2009. Podpora je bila potrjena z glasovanjem v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve lani novembra.

Sarah Ludford (ALDE). – Komisarka, seveda sem zelo vesela, da ste ponovno poudarili pomen, ki ga pripisujete ohranjanju schengenskega območja. Vem, da to mislite zelo resno, toda skrbi me, ker so ljudje, kot kaže, napačno razumeli, in v tujini so dobili vtis – prejšnji teden, na primer, je v članku v *Financial Times* pisalo, da „Schengen in evrsko območje razpadata“ –, da je Komisija nekako razmeroma sproščena glede ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah.

Bojim se, da se poudarka, ki ga Komisija namenja svojim institucionalnim pravicam, ne povezuje z njeno odločnostjo v praksi, njenim zanosom v praksi, da po potrebi uvede postopek za ugotavljanje kršitev. Nisem slišala, da bi Rim ali Pariz prejela takšno pismo, kot ga je predsednik poslal Københavnu.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Hvala, komisarka, za vaš jasen odgovor na vprašanje o Schengenu in za omembo prejšnjega vprašanja o ukrepu za prerazporeditev priseljencev v državah članicah na podlagi demografskih, gospodarskih in geografskih meril.

Kakor koli že, rada bi izpostavila vprašanje uredbe Dublin II, namreč da je danes za nekatere države, kot je moja, Grčija, ki ležijo na zunanjih mejah Unije in dejansko sprejmejo približno 90 % priseljencev, ki pristanejo v Evropi, uredba Dublin II nesprejemljiva; tega lokalno prebivalstvo ne more sprejeti; tega države ne morejo sprejeti. Zato je z našega stališča glede na – vsaj – nove dogodke prenovitev trajna zahteva.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Komisarka, prej ste omenili poudarek, ki se namenja zamisli solidarnosti in pošteni delitvi bremena. Povsem upravičeno ste nas spomnili, da so pogajanja o ponovni naselitvi beguncev iz tretjih držav neizogibna. Lani ste razglasili tudi, da čakamo na nov program o notranji ponovni naselitvi. Ali nam lahko prosim poveste, ali ga bo Komisija kmalu objavila?

Drugič, kar zadeva Dublin II, bi rad izpostavil naslednje kot dodatek k temu, kar je povedala gospa Kopa. Francija je prekinila vrnitve v Grčijo, prav tako Nemčija. Evropsko sodišče za človekove pravice nas je obsodilo na posebni podlagi, tako glede uredbe Dublin II kot njenega delovanja. Kaj še se mora zgoditi, da bomo razumeli, da je treba uredbo Dublin II takoj prenoviti, kot je zahteval Parlament?

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Žal mi je, če je prišlo do napačnega vtisa o stališčih Komisije o Schengenu. Mislim, da zadnji mesec govorim samo o Schengenu! Poudarila sem, kako pomemben je Schengen, kakšen dar je za Evropsko unijo in da ga moramo krepiti, ne slabiti.

Zelo resno gledamo na vsa poročila o začasni odpravi Schengena. Imamo dialog z Italijo, Francijo in Dansko, da bi točno pojasnili, kaj je bilo narejeno, kaj se predlaga in ali je skladno s schengenskimi pravili. Preučujemo tudi, kako lahko okrepimo ocenjevanje Schengena, da bi vnaprej zagotovili, da se sedanji sistem medsebojnih pregledov, ki ni zelo dober, zamenja za nekaj, kar se izvaja na evropski ravni ob večji vlogi Evropskega parlamenta.

Na voljo moramo imeti več orodij za pomoč državam članicam. Boljši moramo biti pri izdajanju smernic. Razjasniti moramo tudi, pod katerimi izjemnimi pogoji se lahko izvede začasna odprava, da se izogne enostranskemu ukrepanju, ki ogroža celotni sistem. Zato ste lahko prepričani, da si bomo po najboljših močeh prizadevali okrepiti Schengen in da pri tem potrebujemo več evropskega sodelovanja, ne manj.

Uredba Dublin je s tem seveda povezana, toda to je vzporeden proces. To je del pogajanj o azilnem svežnju, ki se trenutno odvijajo med Parlamentom in Svetom. Komisija je predlagala, da se ohrani odgovornost države, v kateri je bila prošnja za azil vložena, iz uredbe Dublin, vendar da se ponovno uvede tudi mehanizem za izredne razmere, ki bi začasno odpravil ta mehanizem v posebnih okoliščinah. To je zelo sporno v državah članicah; zelo malo jih podpira tak mehanizem za izredne razmere. To je eno od najtežjih področjih pogajanj o azilnem svežnju.

To torej ni rešitev grškega problema. Vzporedno z uvedbo azilnega sistema v celotni Evropi, ki bi prav tako privedel do večje delitve bremena – kajti če imajo vse države članice sistem, ki deluje, bi lahko vse sprejemale prošnje za azil –, je rešitev za Grčijo, da se nadaljuje z načrtovanimi reformami, ki se izvajajo v okviru akcijskega načrta v Grčiji. Komisija in države članice podpirajo Grčijo z veliko denarja, strokovnim znanjem, tolmači in administratorji. Grčiji pomagamo pri pomembnem delu, ki ga opravlja, da bi zgradila sistem, ki je v skladu z evropskim pravom. Veliko je bilo narejenega, toda veliko je še treba narediti. To je treba narediti vzporedno s pogajanj o azilnem sistemu.

Predsednik. – Vprašanje št. 13 predložil **Frédéric Daerden** (H-000197/11)

Zadeva: Prihodnost Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji

Več glasovanj in izjav kaže, da vlada v Uniji glede tega sklada enotno stališče v več točkah.

Prvič, sklad naj ostane ločen od Evropskega socialnega sklada po metodah in ciljih. Teh dveh instrumentov naj se torej ne združuje ne formalno ne praktično.

Drugič, kljub težavnemu začetku je sprememba izvedbene uredbe leta 2009 omogočila boljšo rabo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Zabeleženi so namreč vse pogostejši zahtevki za uporabo sredstev iz tega instrumenta, ki zbližuje Unijo in njene delavce. Torej ni dvoma, da bi moral biti sklad trajen.

In slednjič, prav zaradi tega vidika naj bo Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji stalen sklad z zadostnimi odobritvami plačil, da za sprostitev njegovih sredstev ne bodo potrebni prenos.

Kaj meni Komisija o resničnem skladu, enakovrednem že obstoječim, ki bi bil rešitev za vse potrebe Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, a ne bi okrnil vloge Evropskega parlamenta, ki se je veliko ukvarjal s tem vprašanjem?

László Andor, član Komisije. – Zahvaljujem se za zanimanje, ki ste ga pokazali za Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji. Letošnje leto bo ključno za prihodnost sklada, kajti

Komisija namerava podati predlog o pravilih upravljanja sklada in tem, kako bo deloval v naslednjem programskem obdobju.

V zadnjih nekaj mesecih je Komisija izvedla posvetovanja o tej zadevi z najpomembnejšimi zainteresiranimi stranmi sklada. Predvsem smo temeljito preučili odlično poročilo Parlamenta o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji, ki ga je pred nekaj meseci pripravil gospod Portas. Na podlagi izkušenj, pridobljenih s skladom v njegovi sedanji obliki, in predlogov, podanih med posvetovanji, gojimo velike upe, da bo naš predlog znatno izboljšal sklad po letu 2013 in, zlasti, da bo rešil dve težavi s sedanjim mehanizmom za financiranje.

Prvo vprašanje je čas, ki je potreben za prispevek od takrat, ko je država članica vložila prošnjo. Velik del tega časa se porabi za ocenjevanje prošnje. Komisija preučuje načine, kako bi razjasnila ali poenostavila informacije, ki jih bodo morale posredovati države članice, da bi dokazale, da so njihove prošnje upravičene. Veliko časa se porabi tudi zato, ker je treba za vsako prošnjo zaprositi za soglasje in ga pridobiti od obeh vej proračunskega organa. To zadržuje tudi plačilo prispevkov iz sklada na škodo delavcev, kajti nekatere države članice nerade vnaprej plačajo usposabljanje, pomoč pri iskanju zaposlitve in druge ukrepe.

Poleg tega se je v zadnjih letih znatno povečalo število prošenj, predloženih skladu, in s tem celoten zaproseni znesek. Zaradi tega je vse težje opredeliti zadostne rezerve, iz katerih se črpajo prispevki. To je problem. Soglasje Komisije za prošnje, predložene skladu, je bilo leta 2011 prvič treba odložiti, ker ne bi bilo mogoče hitro najti zadostnih odobritev plačil. Prepričan sem, da soglašate, da to ne koristi delavcem, ki so bili odpuščeni in hitro potrebujejo pomoč. Poiskati moramo rešitve za te probleme in mehanizem za financiranje sklada bolj uskladiti s temi cilji.

Za zdaj je na mizi več možnosti. Na primer, sklad bi lahko bil del Evropskega socialnega sklada. Lahko bi imel lasten proračun. Komisija še ni sprejela odločitve, kako najbolje obravnavati ta vprašanja, vendar namerava jeseni vložiti predlog o prihodnjem skladu za prilagoditev globalizaciji, upoštevajoč najboljše interese evropskih delavcev. Veselim se vaših mnenj.

Pervenche Berès (S&D), *namesto vlagatelja*. – (FR) Gospod predsednik, komisar, v imenu gospoda Daerdena bi se vam rada zahvalila za odgovor. Seveda bomo podprli vse pobude, ki pomagajo pospešiti postopke, ki so namenjeni pomoči delavcem, odpuščenim zaradi globalizacije ali gospodarske krize.

Želeli smo vas le opozoriti na dva problema. Prvi je, da mora namen podpore delavcev ostati prednostna naloga številka ena. To pomeni, da bomo pri revidiranju postopkov nasprotovali zamisli, da bi Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji postal le še en instrument, na primer, instrument kohezijske politike, saj bi to pomenilo, da bi ves denar EU, razen sredstev, danih na stran za zunanjo politiko ali raziskave in razvoj, pripadal kohezijski politiki. Zasedovati moramo posebne cilje in potrebujemo ta sredstva. Med njimi je Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji.

Prosimo vas tudi, da v sodelovanju s kolegi komisarji uskladite upravljanje Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji z drugimi politikami, ki vplivajo na to področje, na primer na področju politike konkurence ali industrijske politike.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Komisar, ko so vas na začetku leta vprašali, ali je Grčija vložila prošnjo za aktivacijo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, ste

odgovorili, da ne. Ta odgovor je zaradi gospodarskih in socialnih razmer v Grčiji povzročil razburjenje v državi.

Moje vprašanje je zelo jasno: ali je moja država šest mesecev kasneje vložila prošnjo za aktivacijo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, da bi podprla delavce, ki jih je prizadela finančna kriza? Če da, če imate takšen podatek, prosim, povejte mi, ali je bila odobrena. Če ne, ali lahko pojasnite, zakaj Grčija ni vložila take prošnje?

Marian Harkin (ALDE). – Komisarju sem mislila vprašanje zastaviti kasneje, vendar nocoj ne bomo prišli tako daleč, dejansko pa je bilo to vprašanje o njegovem stališču glede združitve Evropskega socialnega sklada in Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, o čemer ste govorili, vendar nam niste predstavili mnenja. Torej, če lahko, bi rada slišala vaše mnenje in tudi, ali bi v primeru združitve predvidevali povečanje proračunskih sredstev za Socialni sklad?

Moje drugo vprašanje pa se nanaša na časovni raspored in govorili ste o težavah s Komisijo in proračunskim organom. Kaj pa, če bi tudi spodbujali države članice, čim se prijavijo za Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji, da začnejo same izvajati ukrepe, za katere so zaprosile pri Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji, saj bi s tem zagotovile vsaj, da delavci ne bodo čakali na prošnjo skladu?

László Andor, *član Komisije.* – Vesel sem, da v razpravi slišim potrditev ciljev Komisije v okviru te naloge, da se Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji prenese v naslednjo finančno perspektivo kot učinkovitejši instrument za podporo delavcev, ki so bili odpuščeni. Ta primer podpira tudi dejstvo, da bo v bližnji prihodnosti javnofinančna konsolidacija ostala na dnevnem redu večine držav članic, in v veliko pomoč jim bo, če bodo imele trden, hiter in učinkovit instrument na ravni EU za podporo delavcev, ki so se nenadoma znašli brez zaposlitve.

Kot sem izpostavil, nekatera vprašanja ostajajo odprta, na primer razmerje med Evropskim skladom za prilagoditev globalizaciji in Evropskim socialnim skladom. Kot veste, se ESS izvaja prek skupnega upravljanja, in mislim, da sistem upravljanja sedanjega ESS ni združljiv s cilji Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Ne glede na to, kateri format na koncu najdemo, mislim, da bo to vprašanje upravljanja zelo pomembno pri vplivu na končne ureditve. Ne govorim o imenih, temveč o tem, da je potreben ločen sklad in da je treba pozornost posvetiti predvsem hitrosti.

Seveda bodo že zdaj in morda tudi v prihodnosti različne države članice lahko financirale programe bodisi iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji ali Evropskega socialnega sklada ter imele neke vrste manevrski prostor, toda zelo pomembno je, da Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji ostane na voljo vsem državam članicam, če se je treba odzvati na nenadno krizo zaposlovanja.

Drugo vprašanje je izpostavilo težavo glede opredelitve upravičenosti v sedanji uredbi. To vprašanje tudi preučujemo, da bi dosegli večjo stopnjo jasnosti, toda trenutno si prizadevamo zgolj podaljšati začasno uredbo do konca te finančne perspektive. Zdaj govorim o pravilih, ki so bila uvedena v odgovor na krizo in zato, da bi bil Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji bolj učinkovit pri spopadanju z vplivi krize na delavce.

Liam Aylward (ALDE). – Gospod predsednik, ali lahko poveste, koliko vprašanj ste še pripravljene sprejeti v tem delu?

Predsednik. – Gospod Aylward, preden ste vstopili, sem povedal, da imamo 20 minut na komisarja, kar pomeni, da bi lahko prišli do vprašanja št. 15, ki ga je zastavila gospa Blinkevičiūtė, vendar se bojim, da ne bomo prišli do vašega. Morda bi ga lahko vključili kot dodatek v drugo vprašanje?

Vprašanje št. 14 predložil **Nikolaos Chountis** (H-000200/11)

Zadeva: Ureditev kolektivnih pogodb

Komisija in Mednarodni denarni sklad sta s pomočjo memorandumov Grčijo, Irsko in Portugalsko prisilila, da zaradi uporabe mehanizma pomoči uvedejo pomembne spremembe v delovna razmerja in postopke pogajanj o kolektivnih pogodbah, s čimer so bila odpravljena nacionalna jamstva, namenjena delavcem.

Grški memorandum na primer določa, da mora vlada zagotoviti, da sporazumi, sklenjeni na ravni podjetja, prevladajo nad sektorskimi sporazumi, slednji pa prevladajo nad sporazumi, sklenjenimi na ravni poklicnih organizacij. Vlada mora razveljaviti določbo, ki ministrstvo za delo pooblašča, da razširi vse sektorske pogodbe na osebe, ki niso sodelovale v pogajanjih.

Ali se glede na to, da člen 156 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da se področje kolektivnih pogodb ureja po načelu subsidiarnosti, Komisija zaveda, da s svojo taktiko ustvarja začarani krog zmanjševanja pravic na področju plač in delavskih pravic, pa tudi, da deluje v nasprotju s pogodbami, ki jih mora spoštovati?

László Andor, član Komisije. – Komisija se zaveda, da ima grška kriza visoko socialno ceno za dele prebivalstva v Grčiji, toda ta cena je večinoma rezultat finančnih neravnovesij, vse manjše konkurenčnosti in finančnih težav: ravno tistih težav, ki jih namerava memorandum rešiti in ne poslabšati.

Nekateri trdijo, da ker memorandum vsebuje te ukrepe, ne spoštuje načela subsidiarnosti, opredeljenega v Pogodbi o delovanju Evropske unije. Mislim, da to ne drži. Ukrepi v memorandumu so bili pripravljani v tesnem sodelovanju z grško vlado in podprl jih je grški parlament. To kaže, da spoštujejo načelo subsidiarnosti.

Listina o temeljnih pravicah Evropske unije podpira moje mnenje. Člen 28 Listine določa, da imajo delavci ali njihove organizacije v skladu s pravom Unije ter nacionalnimi zakonodajami in običaji pravico pogajati se in sklepati kolektivne pogodbe na ustreznih ravneh, v primeru nasprotja interesov pa do kolektivnih ukrepov za obrambo svojih interesov, vključno s stavko. Toda v členu 51 Listine je navedeno, da se njene določbe uporabljajo za institucije, organe, urade in agencije Unije ob spoštovanju načela subsidiarnosti, za države članice pa samo, ko izvajajo pravo Unije.

Ne obstaja posebna zakonodaja EU, ki bi urejala, katere kolektivne pogodbe imajo prednost, ko so sklenjene na različnih ravneh, niti ne obstaja posebna zakonodaja EU, ki bi urejala možnost podaljšanja kolektivnih pogodb, sklenjenih na ravni podružnice, prek posredovanja države. Ta vprašanja torej sodijo izključno v pristojnost nacionalne zakonodaje ob upoštevanju ustreznih mednarodnih obveznosti Grčije, vključno z zadevnimi konvencijami Mednarodne organizacije dela.

Upam, da sem zadovoljivo odgovoril na vprašanja. Upam tudi, da sem vas prepričal, da so javnofinančni, finančni in strukturni ukrepi v memorandumu ključni, če naj se Grčija reši krize. Upam, da sem pomiril strahove nekaterih od vas glede nespoštovanja načela subsidiarnosti.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Komisar, žal mi je, toda ponovno niste jasno odgovorili. Dali ste mi bolj ali manj enak odgovor kot na moja vprašanja za pisni odgovor. Če Komisija zares spoštuje dejstvo, da je režim kolektivnih pogodb vprašanje nacionalne zakonodaje, ali potem kršite vlogo, ki vam jo dodeljujejo Pogodbe, ko pozivate k temu, da se režim kolektivnih pogodb pravzaprav ukine? Vaše razlage niso sprejeli evropski sindikati, ki so proti vam vložili pritožbo zaradi kršenja Pogodb.

Moje vprašanje se glasi: kdo poziva k temu, da se kolektivne pogodbe ukinejo? Vi? Mednarodni denarni sklad? Grški, portugalski in irski posojilodajalci? Jasen odgovor bi prosil.

László Andor, član Komisije. – (mikrofon izključen do sredine prvega stavka) ... mnoge institucionalne ureditve, vključno z ureditvami določanja plač v različnih državah članicah. Te izredne razmere so bile obravnavane prek politik, ki so jih skupaj razvili EU, MDS in ECB ter vlade zadevnih držav članic.

Res je še nekaj odprtih vprašanj, nekaj pa jih je zastavil tudi tako imenovani pakt za evro plus. Pred kratkim smo imeli s socialnimi partnerji, vključno z Evropsko konfederacijo sindikatov, več razprav o povezavi med socialnim dialogom in gospodarskim upravljanjem. To je tekoča razprava. Ne pravim, da je bilo odgovorjeno na vsa vprašanja, in ravno zato sem prevzel pobudo za organizacijo konference o plačah in določanju plač v EU. Ta konferenca bo potekala septembra, vključeni pa bodo tudi socialni partnerji in druge zainteresirane strani. Nadaljevali bomo s to razpravo in upam, da bomo našli prave odgovore.

Predsednik. – Vprašanje št. 15 predložila **Vilija Blinkevičiūtė** (H-000203/11)

Zadeva: Revizija Uredbe (EGS) št. 1612/68 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti

Referenčni okvir za prosto gibanje delavcev je postavljen z Uredbo Sveta (EGS) št. 1612/68 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti in je bil že večkrat spremenjen.

Evropski parlament trenutno pripravlja poročilo o spodbujanju poklicne mobilnosti v EU. Predstavniki Komisije, ki se je udeležil sestanka Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, je 19. aprila izjavil, da se Komisija pripravlja na revizijo uredbe, ki jo želi izboljšati.

Kdaj naj bi po mnenju Komisije ta postopek stekel?

László Andor, član Komisije. – Prosto gibanje delavcev je temeljno načelo EU. Skupaj s prostim pretokom blaga, storitev in kapitala predstavlja steber enotnega trga in je prispeval k uspehu evropskega povezovanja v zadnjih 50 letih.

Ima tudi pomembno socialno razsežnost, saj spodbuja socialno, gospodarsko in kulturno vključevanje delavcev migrantov iz EU in njihovih družinskih članov v države članice gostiteljice. Pravni korpus EU o prostem gibanju delavcev daje državljanom EU pravico do prostega gibanja v Uniji za namen dela ter štiti socialne pravice delavcev in njihovih družinskih članov.

Kot veste, je bil 1. maj 2011 pomemben datum za EU. Zaznamoval je konec omejitev pravice do dela državljanov iz osmih držav članic, ki so se pridružile leta 2004, katerih državljanji lahko zdaj svobodno delajo v kateri koli državi članici.

Komisija upa, da bodo države članice, ki še vedno uporabljajo prehodne ukrepe za delavce iz Romunije in Bolgarije, liberalizirale svoje trge dela, ko bo potekla druga faza 31. decembra 2011.

Konec prehodnih ureditev pomeni, da lahko več državljanov EU izkoristi eno od temeljnih svoboščin EU ter svobodno dela v drugi državi članici. To odpira velike priložnosti za posameznike, ki se lahko preselijo tja, kjer so delovna mesta, in tudi za gospodarstvo.

Vem, da sta mobilnost in svoboda gibanja delavcev pomembni tudi za ta parlament. Komisija je zadovoljna s samoiniciativnim poročilom o spodbujanju mobilnosti delavcev v Evropski uniji in z velikim zanimanjem spremlja razpravo v parlamentarnih odborih.

Toda zavedamo se tudi, da ima kljub obsežni zakonodaji EU na področju svobode gibanja delavcev večina državljanov EU še vedno občutek, da je preveč ovir za delo v drugi državi članici. Razmere so bile v zadnjem času izpostavljene ob več priložnostih. Montijevo poročilo z dne 9. maja 2011 – „Nova strategija za enotni trg“ – poudarja, da je svoboda gibanja delavcev popoln uspeh s pravnega stališča, vendar je najmanj uporabljana svoboščina od naših štirih svoboščin enotnega trga.

Obravnava teh težav terja širok pristop, združen z učinkovitim izvajanjem načela prostega pretoka. Izvršljivost pravice prostega pretoka, ki jo dodeljuje pravo EU, je pomembna predvsem v primerih diskriminacije na podlagi nacionalnosti, saj morajo imeti zadevni posamezniki ustrezne mehanizme, da zagotovijo ustrezno zaščito teh pravic.

Službe Komisije trenutno ocenjujejo zakonodajo EU o prostem gibanju delavcev in zlasti Uredbo (EGS) št. 1612/68 ter raziskujejo možnosti za boljše uveljavljanje prava EU o prostem pretoku, po potrebi tudi predstavitev pobude leta 2012.

Poročilo Parlamenta o mobilnosti delavcev torej prihaja ob pravem času in bo vsekakor prispevalo k razpravi o uveljavljanju prava EU o prostem gibanju delavcev in izbiri nadaljnjih ukrepov glede tega vprašanja.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Gospod predsednik, komisar, najlepša hvala za vaš odgovor. Zares se veselimo spremenjene uredbe, ki jo bo Komisija predstavila naslednje leto, toda zanima me, ali mislite, da bi morala Komisija oceniti negativne posledice prostega gibanja delavcev kot tudi pozitivne posledice le-tega. Na primer, v nekaterih državah Evropske unije je prišlo do množičnega odhoda kvalificiranih, dobro usposobljenih delavcev, v katere so države članice veliko vložile. Preselili so se v druge države Evropske unije. Ali se vam ne zdi, da bi morali ustanoviti poseben sklad, da bi lahko nadomestili izgubo teh držav članic, ki so izgubile usposobljene, kvalificirane delavce?

László Andor, član Komisije. – To je zelo aktualno vprašanje. Pred kratkim smo imeli vrsto razprav v okviru 1. maja. O tem vprašanju sem razpravljal z ministri za delo višegrajskih držav in baltskih držav. Preučevali smo, kjer bi prosti pretok lahko povzročil določeno stopnjo napetosti, zlasti če vpliva na določene poklice, kjer svoboda gibanja ne vodi v krožni pojav, temveč je bolj enosmerna ulica.

Če se zaznajo takšni trendi, so v prvi vrsti vlade držav članic tiste, ki morajo sestaviti pravilne strategije za usposabljanje, nagrajevanje in poklicne priložnosti, da izboljšajo razvoj, na primer za tiste v zdravstveni stroki, na katero so bile posebno osredotočene te razprave.

Še naprej bomo spremljali to težavo in o njej razpravljali z vladami zadevnih držav članic, kar sem do zdaj že počel.

Predsednik. – Vprašanje št. 19 predložil **Hans-Peter Martin** (H-000208/11)

Zadeva: Prerazporeditev sredstev regionalnega in kohezijskega sklada

Je Komisija pripravljena vsaj deset odstotkov zneska v višini 51 milijard EUR, ki se trenutno vsako leto dodeli regionalnemu in kohezijskemu skladu, prerazporediti za začetno financiranje novih električnih omrežij na področju obnovljivih virov energije?

Johannes Hahn, član Komisije. – (DE) Gospod Martin, hvala lepa za vprašanje. Treba je poudariti, da so bila za sedanje obdobje financiranja, 2007–2013, sredstva pod postavko strukturnih skladov že dodeljena in dogovorjena z regijami in državami članicami v okviru več kot 400 operativnih programov.

Del celotnega procesa na začetku obdobja financiranja je določitev programov za sedanje obdobje in odločitev, katera sredstva so na voljo za posamezne programe. V skladu z načelom skupnih dolžnosti ali skupnega upravljanja so države članice in/ali regije tiste, ki so odgovorne za izvajanje programov na terenu. So tudi pristojne in odgovorne za izbor in izvajanje projektov ter končno za spremljanje – vsaj na začetni ravni.

Celo na začetku tega obdobja je bila tema energetske učinkovitosti in spodbujanja obnovljivih oblik energije pomembna točka. To je ena od prednostnih nalog regionalne politike, ki se izvaja tudi v obliki predlogov po meri iz več od okoli 400 programov, ki sem jih prej omenil.

Na podlagi tega sporazuma z regijami in državami članicami znaša predvideni proračun za trajnostno energetske politiko v tekočem obdobju 9,2 milijarde EUR, ključni poudarki pa so na obnovljivi energiji in boljši energetske učinkovitosti. S sklepom Parlamenta in Sveta iz leta 2009 smo tudi uvedli možnost, da se do 4 % sredstev iz Evropskega sklada za regionalni razvoj lahko uporabi za ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti stanovanjskih stavb. Od takrat je okoli polovica držav članic to uporabila, predvsem Francija vzorno uporablja in izvaja to možnost.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Komisar, prosim, ne jezite se, toda bodimo resni. Rad bi vam prebral svoje vprašanje. Takole se glasi: je Komisija pripravljena vsaj deset odstotkov zneska v višini 51 milijard EUR, ki se trenutno vsako leto dodeli, prerazporediti za začetno financiranje novih električnih omrežij na področju obnovljivih virov energije?

Veliko ste nam imeli povedati, vse je pravilno. Le da se nič od tega ne nanaša na vprašanje. Vprašanje se nanaša na posredovanje signala in vaš odgovor, da ste razumeli. Da ste prišli do zaključkov na podlagi Fukušime. Da resno mislite glede 2020. Za spodbujanje energetskih sprememb moramo spraviti elektriko iz severne Nemčije v Avstrijo. Moj oče je bil vodja *Voralberger Kraftwerke*, elektro podjetja za avstrijsko deželo Voralberg. Prepričan sem, da imate izkušnje na tem področju. Za to potrebujete daljnovode.

Ponovno, moje vprašanje je, ali ste osebno pripravljene sprožiti prav to financiranje hitrega začetka, za katerega vsi pravijo, da ga nujno potrebujemo, in ne le izvajati odločitve vaših predhodnikov?

Johannes Hahn, član Komisije. – (DE) Gospod Martin, vaše vprašanje sem prebral zelo pazljivo. Zato sem vam dal tudi zelo določen odgovor na podlagi pravil, ki jih imamo na področju regionalne politike. Bistvo teh pravil so sporazumi v državah članicah, in teh ne Komisija ne regije ne morejo enostransko spremeniti.

Osebnostno bi rad, da bi se za to uporabila že razpoložljiva sredstva, in to bi me veselilo. Hodim s konference ne konferenco, od države članice do države članice, kot živo tibetansko molitveno kolo, in prosim, da se ta sredstva – ki so že na voljo – uporabijo. Ker je razširitev obnovljivih virov energije dejansko ena od osrednjih točk strategije Evropa 2020, predvidevam, da bo v prihajajočem obdobju za to področje vsekakor namenjen večji proračun, tudi iz postavke regionalne politike. Poleg tega se bodo v sodelovanju z gospodom Oettingerjem gotovo izvajale naložbe v zvezi s tem na področju infrastrukture, kar zadeva vseevropska omrežja na področju zagotavljanja energije. Če si regije danes prizadevajo ponovno dodeliti sredstva poleg tistih, ki so že na voljo, smo na tem področju zelo odprti za zamisel o odpiranju te možnosti ali vsaj resne pogovore o tem. Toda ponavljam, da mi v Komisiji ne moremo enostransko spremeniti teh sporazumov.

Predsednik. – Vprašanje št. 20 predložila **Anne E. Jensen** (H-000212/11)

Zadeva: Uresničevanje ciljev pri odhodkih iz strukturnih skladov

Komisija bo konec junija 2011 predstavila predlog naslednjega sedemletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020. V okviru regionalne politike EU je pri posameznih programih prihajalo do precejšnjih težav zaradi absorpcijske zmogljivosti. Več programov prav tako ni izpolnilo zadanih ciljev.

Kako namerava Komisija v naslednjem proračunskem obdobju vključiti absorpcijsko zmogljivost posamezne države članice kot merilo za dodeljevanje sredstev iz strukturnih skladov?

Ali se Komisija strinja z zamisljivo, da bi bilo treba ponovno preveriti odhodke, kadar je posamezna regija več let prejemale sredstva iz strukturnih skladov, na koncu pa ni izpolnila zastavljenih ciljev?

Ali bo Komisija preverila mehanizem zastaranja, s katerim bi posamezni regiji prejemnici določili končni rok za dodelitev sredstev iz strukturnih skladov? Ali Komisija prav tako meni, da bi tak mehanizem pripomogel k ustvarjanju kohezijske politike, ki bi bila bolj usmerjena k rezultatom?

Računsko sodišče je v letnem poročilu za leto 2009 določilo najvišjo stopnjo napak za odhodke v okviru kohezijske politike EU. Enako velja tudi za prejšnja leta. Kako namerava Komisija popraviti to stanje?

Johannes Hahn, član Komisije. – (DE) Gospod Jensen, najlepša hvala za vaše vprašanje. Kar zadeva absorpcijsko zmogljivost in upoštevanje le-te pri dodeljevanju sredstev v naslednjem obdobju, se zdaj sklicujem na zgornjo mejo dodeljevanja sredstev – z eno besedo, omejitev. Obstaja pravilo, skladno s katerim je glede na določeno drsečo lestvico posamezne države članice za strukturno politiko na voljo samo določena vsota, merjena na podlagi celotnega BDP države članice. Letno dodeljeni znesek ne sme biti višji od te zgornje meje.

V prihajajočem obdobju bomo vsekakor premislili, ali je stopnja sedanje zgornje omejitve utemeljena in ali so potrebne kakšne prilagoditve, da bi bolje oblikovali ali zavarovali absorpcijsko zmogljivost.

Kar zadeva vprašanje, ali programi izpolnjujejo svoje cilje, vas moram spomniti na peto kohezijsko poročilo in pregled proračuna, kjer je bilo jasno navedeno, da je treba izvajanju programov posvetiti večjo pozornost. Za prihajajoče obdobje se v zvezi s tem predvideva

niz preskusov in sistemov pobud, ki jih je Komisija predlagala v svežnju zakonodajnih poročil za kohezijsko politiko po letu 2014.

Kar zadeva stopnjo napak, sem velikokrat omenil, tudi v tem parlamentu, metodološke težave, povezane z revizijo večletnih programov. Okoli polovica proračuna EU je gotovo sestavljena iz sredstev, ki se dodelijo za večletne dejavnosti. Revizija izvrševanja proračuna, ki jo opravlja Računsko sodišče, vedno upošteva samo tekoče leto, zato se pojavijo metodološki izzivi, ker v zvezi z regionalno politiko velja tretja stopnja revizije, medtem ko letna revizija, ki jo izvede Računsko sodišče, že poteka po prvi stopnji revizije, zato bo tu vedno višja stopnja napak kot na koncu programskega cikla, kar lahko že dokažemo.

V vsakem primeru je moja predhodnica gospa Hübner skupaj s Parlamentom uvedla tudi akcijski načrt za to zadevo, čigar učinkovitost je že opazna in ki je pokazal učinek. Toda eden od teh treh ukrepov je bil tudi omogočiti generalnim direktoratom, da v upravičenih primerih zaustavijo plačila za do šest mesecev. Za primer bi lahko navedel, da je bilo to orodje lansko leto uporabljeno več kot petdesetkrat. Vse te zaustavitve plačil je bilo mogoče odpraviti pred iztekom rokov, saj so bila vprašanja, zaradi katerih je bil podan ugovor, rešena.

Toda kar zadeva stopnjo napak, vas prosim, da vedno upoštevate, da ima regionalna politika neke vrste funkcijo snežnega pluga v zvezi s tem, da lahko glede nekaterih zakonsko določenih elementov preverimo, kako se izvajajo v vsakodnevni praksi, kako učinkoviti so in kateri problemi nastajajo. Vprašanje javnih naročil je vedno znova tema razprav z državami članicami, regijami in končnimi upravičenci. Na tem področju je stopnja napak okoli 70 %. Če nam uspe poenostaviti ta sistem – in skupaj s komisarjem Barnierjem smo sprožili pobudo v ta namen –, bomo zmanjšali stopnjo praktičnih napak tudi na tem področju. Trudimo se narediti našo domačo nalogo na tem področju in doseči napredek v zvezi s tem.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Gospod predsednik, rada bi se zahvalila komisarju Hahnu za ta odličen odgovor, ki kaže, da te probleme jemlje resno. Teh problemov seveda ni izboljšala gospodarska kriza, zaradi katere mnoge države težko najdejo sofinanciranje. Ali Komisija namenja posebno pozornost dejstvu, kaj bi to lahko pomenilo za naslednje programske obdobje? Ali bo pomoč iz strukturnih skladov zares pripeljala do napredka teh regij? Ali so rezultati vidni? Ali Komisija razmišlja tudi, kaj je mogoče narediti, da se izboljša spremljanje dejanskih ciljev – skupnih ciljev – v zvezi z razvojem, tako da ne bodo zagotovili le projektov, temveč tudi privedli do razvoja?

Johannes Hahn, član Komisije. – (DE) Gospa Jensen, naš zastavljeni cilj v naslednjem programskem obdobju je tematsko povezati strukturno politiko – če jo to zadeva – s strategijo Evropa 2020. Na tem področju obstajajo torej ključni cilji in prednostne naloge, ki jih je treba uporabiti pri prilagoditvah po meri regij. Nato bodo morale regije kot z menija izbrati nekaj prednostnih nalog zase, zlasti kar zadeva konkurenčne regije.

Regije bodo nato določile zelo realne, pa tudi velikopotezne in količinsko opredeljive cilje in jih z nami v Komisiji sprejele v sporazumu o partnerstvu in naložbah, da bomo ob koncu obdobja lahko točno vedeli, ali so bili cilji, za katere smo se dogovorili, doseženi ali ne ali morda celo preseženi. Če se izkaže, da niso bili doseženi, bomo imeli priložnost, da skupaj preučimo vzroke za neskladnost in ugotovimo, ali so razlog notranji ali zunanji dejavniki. Na tej podlagi bi lahko nato prišli do zaključkov za prihodnje načrtovanje programov in dodelitev sredstev v naslednjem obdobju. To predstavlja zelo bistven, zelo kakovosten razvoj regionalne politike v prihajajočem finančnem obdobju.

Predsednik. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

S tem se je čas za vprašanja iztekel.

17. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

18. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 20.00)